ПРОЕКТ
вноситься народним депутатом
України Гетманцевим Д.О. та іншими
народними депутатами України

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про інвестиційні фонди

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера дії Закону

1. Цей Закон спрямований на визначення правових та організаційних основ створення, діяльності, припинення інвестиційних фондів, особливості управління активами таких фондів, встановлення вимог до складу, структури та зберігання таких активів, особливості емісії, обігу, обліку та викупу інвестиційних сертифікатів, професійної діяльності компаній з управління активами, професійної діяльності кастодіальних установ, а також визначає порядок розкриття інформації про їхню діяльність та здійснення державного регулювання та нагляду за діяльністю таких фондів.

Цим законом також регулюються питання ліцензування професійної діяльності з управління активами інституційних інвесторів.

2. Цей Закон застосовується до публічних та альтернативних інвестиційних фондів (далі - інвестиційні фонди), компаній з управління активами, що здійснюють управління діяльністю інвестиційних фондів, а також до кастодіальних установ, якщо такі інвестиційні фонди, компанії з управління активами або такі кастодіальні установи створені та/або провадять діяльність в Україні.

3. Цей Закон застосовується до інвестиційних фондів, компаній з управління активами, а також до кастодіальних установ, створених в іноземних державах, у разі провадження ними діяльності на території України.

Стаття 2. Визначення термінів

1. Для цілей цього Закону наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) активи інвестиційного фонду - сформована (оплачена) за рахунок коштів спільного інвестування сукупність майна, корпоративних прав, нерухомості (в

тому числі у вигляді неподільного об’єкта незавершеного будівництва/майбутнього об’єкта нерухомості та/або подільного об’єкта незавершеного будівництва), майнових прав, вимог та інших активів, передбачених законами та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі - Комісія);

2) вартість чистих активів - величина, що визначається як різниця між загальною вартістю активів інвестиційного фонду і загальною вартістю зобов’язань інвестиційного фонду;

3) винагорода з доходу - означає частку доходу інвестиційного фонду, яку компанія з управління активами такого фонду отримує як свою винагороду за управління цим фондом, за винятком частки доходу цього фонду, яку компанія з управління активами отримує як учасник такого інвестиційного фонду внаслідок здійснення власних інвестицій у нього;

4) голосуючий інвестиційний сертифікат - будь-який інвестиційний сертифікат, що надає право своєму власнику або іншій уповноваженій особі брати участь та голосувати на загальних зборах учасників альтернативного інвестиційного фонду, крім інвестиційного сертифікату, за яким законом або у встановленому законодавством порядку встановлено заборону користування таким правом;

5) діяльність із спільного інвестування активів - діяльність, яка провадиться в інтересах учасників (учасника) інвестиційного фонду та за рахунок інвестиційного фонду шляхом вкладення коштів інвестиційного фонду в активи інвестиційного фонду;

6) єдиний державний реєстр інститутів спільного інвестування (далі - ЄДРІСІ) - сукупність записів про публічні та альтернативні інвестиційні фонди, а також інші інститути спільного інвестування, які містять інформацію, визначену нормативно-правовими актами Комісії;

7) інвестиційна декларація - документ, що є невід’ємною складовою частиною регламенту інвестиційного фонду, який визначає інвестиційну політику такого інвестиційного фонду, зокрема основні напрями та обмеження інвестиційної діяльності інвестиційного фонду, а також схильність до ризиків та прийнятний рівень ризику такого інвестиційного фонду;

8) інструменти левериджу - будь-які інструменти, які компанія з управління активами використовує для збільшення ризиків інвестиційної діяльності альтернативного інвестиційного фонду, у тому числі шляхом отримання кредитів/позик у грошах або цінних паперах;

9) кастодіальна установа – фінансова установа, яка провадить депозитарну діяльність депозитарної установи відповідно до положень Закону України "Про депозитарну систему України", та отримала ліцензію на провадження кастодіальної діяльності відповідно до цього Закону. Кастодіальна установа провадить свою діяльність відповідно до Регламенту ЄС № 2016/438.

Термін "кастодіальна установа" означає "depositary" відповідно до Директиви № 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року (UCITS) та Директиви

№ 2011/61/ЄС від 08 червня 2011 року (AIFM);

10) конвертація інвестиційних сертифікатів - операція обміну інвестиційних сертифікатів одного випуску на інвестиційні сертифікати іншого випуску в порядку, встановленому цим Законом;

11) компанія з управління активами - господарське товариство, створене у організаційно-правовій формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою або додатковою відповідальністю, яке здійснює професійну діяльність з управління активами публічних інвестиційних фондів та/або альтернативних інвестиційних фондів за умови отримання відповідних (відповідної) ліцензій (ліцензії) відповідно до законодавства;

12) кошти спільного інвестування - кошти та інші активи, залучені від учасників інвестиційного фонду, доходи від здійснення операцій з активами інвестиційного фонду, доходи, нараховані за активами інвестиційного фонду, та інші доходи від діяльності інвестиційного фонду (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо);

13) леверидж - відношення суми активів юридичної особи та позабалансових зобов'язань й умовних зобов'язань такої юридичної особи щодо сплати та/або поставки активів та/або надання забезпечення (у тому числі зобов'язань за отриманим фінансуванням, прийнятими зобов'язаннями, деривативними контрактами або угодами репо), зменшені на зобов'язання, які можуть бути примусово виконані лише під час ліквідації юридичної особи, до суми власних коштів такої особи;

14) маркетинг - це пряма або непряма публічна пропозиція або розміщення інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду учасникам або потенційним учасникам за ініціативи компанії з управління активами, яка управляє таким інвестиційним фондом;

15) довговічний носій - електронна пошта (e-mail), електронні кабінети користувачів та інші засоби, які дозволяють інвестору зберігати інформацію, адресовану особисто цьому інвестору, таким чином, щоб вона була доступною для подальшого використання протягом періоду часу, достатнього для цілей інформації, і які дозволяють незмінне відтворення інформації, що зберігається;

16) попередній маркетинг - пряме або непряме надання інформації або повідомлення про інвестиційні стратегії або інвестиційні ідеї компанією з управління активами альтернативного інвестиційного фонду або від її імені потенційним кваліфікованим інвесторам, з метою виявлення їхньої зацікавленості щодо участі в альтернативному інвестиційному фонді, який ще не створено, або який створено, але ще не повідомлено про маркетинг відповідно до цього Закону, та який за будь-яких обставин не є здійсненням публічної пропозиції або розміщення інвестиційних сертифікатів потенційному інвестору;

17) повторне використання активів інвестиційного фонду - право компанії з управління активами проводити операції з активами інвестиційного фонду, включаючи, але не виключно, міну, позику та репо;

18) прайм брокер - це інвестиційна фірма, діяльність якої полягає у наданні

послуг як контрагент переважно кваліфікованим інвесторам щодо фінансування та виконання правочинів щодо фінансових інструментів, та яка також може надавати інші послуги таким інвесторам, зокрема депозитарні та кастодіальні послуги, а також кредитування у цінних паперах;

19) учасник інвестиційного фонду (далі - учасник) - особа, яка є власником інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду.

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у таких значеннях:

Терміни "авторизована електронна система", "багатосторонній торговельний майданчик", "бенчмарк", "власні кошти" "емітент", "кваліфіковані інвестори", "інструменти грошового ринку", "кваліфікований інвестор", "особа, яка здійснює управлінські функції", "початковий капітал", "публічна пропозиція", "регульований ринок", "розміщення цінних паперів" "тісні зв'язки", "фінансові інструменти" – у значеннях, наведених у Законі України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

Термін "контроль" – у значенні, наведеному у Законі України "Про фінансові послуги та фінансові компанії".

Термін "профільне законодавство" – у значенні, - у значенні, наведеному у Законі України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків".

Стаття 3. Правові основи функціонування інвестиційних фондів

1. Правову основу діяльності інвестиційних фондів становлять Конституція України, цей Закон, Закони України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків", "Про депозитарну систему України", інші закони України щодо зазначеної сфери, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інші акти законодавства України.

Цей Закон є актом спеціального законодавства відносно Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

2. На виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, а також зобов'язань України як кандидата в члени Європейського Союзу, цей Закон та нормативно-правові акти Комісії, зазначені в цьому Законі, спрямовані на імплементацію актів законодавства Європейського Союзу у сфері інвестиційних фондів, зокрема:

1) Директиви № 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року (UCITS);

2) Директиви № 2011/61/ЄС від 08 червня 2011 року (AIFM);

3) Регламенту (ЄС) № 345/2013 від 17 квітня 2013 року (EuVECA);

4) Регламенту (ЄС) № 346/2013 від 17 квітня 2013 року (EuSEF);

5) Регламенту (ЄС) № 2015/760 від 29 квітня 2015 року (ELTIFs);

6) Регламенту (ЄС) № 1286/2014 від 26 листопада 2014 року (PRIIPs);

7) інших актів ЄС, розроблених на виконання або доповнення актів, зазначених у пунктах 1-6 цієї частини.

Стаття 4. Правовий статус інвестиційного фонду

1. Інвестиційний фонд може існувати у формі юридичної особи або без статусу юридичної особи.

Інвестиційний фонд як юридична особа, створена за законодавством України, є юридичною особою приватного права.

Інвестиційний фонд без статусу юридичної особи є сукупністю активів, що належать учасникам такого фонду на праві спільної часткової власності, перебувають в управлінні компанії з управління активами та обліковуються нею окремо від результатів її господарської діяльності. Положення Цивільного кодексу України щодо управління майном застосовуються до інвестиційного фонду без статусу юридичної особи із особливостями, передбаченими цим Законом.

Публічні та альтернативні інвестиційні фонди є інститутами спільного інвестування.

Діяльність із спільного інвестування активів без створення інституту спільного інвестування в порядку, передбаченому законом, забороняється.

2. Інвестиційний фонд із статусом юридичної особи є окремою організаційно-правовою формою підприємницьких товариств.

3. Інвестиційний фонд здійснює емісію інвестиційних сертифікатів. Емісія або видача інших цінних паперів інвестиційним фондом заборонена.

4. Єдиним органом управління відкритого інвестиційного фонду є виконавчий орган інвестиційного фонду.

Органами управління закритого інвестиційного фонду є загальні збори інвесторів інвестиційного фонду та наглядова рада (у разі якщо вони передбачені регламентом інвестиційного фонду) та виконавчий орган інвестиційного фонду.

Організаційно-правова форма інвестиційних фондів, не передбачає будь-якої відповідальності для учасників фонду.

5. Забороняється створення інвестиційних фондів на території України, які не мають юридичної можливості здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів на території України.

Створення субфондів у межах одного інвестиційного фонду заборонено.

6. Інвестиційний фонд повинен мати власний вебсайт або власну вебсторінку на вебсайті компанії з управління активами.

Стаття 5. Класифікація інвестиційних фондів

1. Залежно від порядку провадження діяльності існують такі види фондів: публічні інвестиційні фонди та альтернативні інвестиційні фонди.

Публічний інвестиційний фонд - це інвестиційний фонд, що відповідає вимогам, встановленим у розділі III цього Закону.

Альтернативний інвестиційний фонд - це інвестиційний фонд, що відповідає вимогам, встановленим у розділі IV цього Закону.

Словосполучення "інвестиційний фонд", "публічний інвестиційний фонд", "альтернативний інвестиційний фонд" та похідні від них можуть використовуватися лише інститутами спільного інвестування, створеними згідно з цим Законом.

2. Альтернативні інвестиційні фонди можуть бути, але не виключно, фондами венчурного капіталу, фондами соціального підприємництва, фондами довгострокових інвестицій та інвестиційними фондами нерухомості.

При цьому:

1) фонди венчурного капіталу зобов’язані інвестувати в прийнятні активи відповідно до Глави 14 цього Закону;

2) фонди соціального підприємництва зобов’язані інвестувати в прийнятні активи відповідно до Глави 15 цього Закону;

3) фонди довгострокових інвестицій зобов’язані інвестувати в прийнятні активи відповідно до Глави 16 цього Закону;

4) інвестиційні фонди нерухомості зобов’язані інвестувати з урахуванням вимог, встановлених Главою 17 цього Закону.

Словосполучення "фонд венчурного капіталу", "фонд соціального підприємництва", "фонд довгострокових інвестицій", "інвестиційний фонд нерухомості", та похідні від них дозволяється використовувати у назві лише тим альтернативним інвестиційним фондам, які пройшли відповідну реєстрацію та виконують додаткові вимоги, встановлені до таких фондів цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

До фондів венчурного капіталу, фондів соціального підприємництва, фондів довгострокових інвестицій, інвестиційних фондів нерухомості встановлюються додаткові вимоги цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

3. Залежно від способу пропозиції інвестиційних сертифікатів інвестиційні фонди можуть бути з публічною пропозицією або без публічної пропозиції інвестиційних сертифікатів.

Інвестиційний фонд з публічною пропозицією - це інвестиційний фонд, який здійснює емісію інвестиційних сертифікатів шляхом їх публічної пропозиції серед невизначеного кола осіб.

Інвестиційний фонд без публічної пропозиції - це інвестиційний фонд, який здійснює емісію інвестиційних сертифікатів без їх публічної пропозиції серед визначеного кола осіб.

Особливим інвестиційним фондом з публічною пропозицією інвестиційних сертифікатів є біржовий фонд ("Exchange-Traded Fund") - ETF) - інвестиційний фонд відкритого типу, інвестиційні сертифікати якого торгується протягом дня на регульованому ринку або багатосторонньому торговельному майданчику з

принаймні одним маркет-мейкером, який вживає відповідних заходів для забезпечення того, щоб ринкова вартість інвестиційних сертифікатів цього фонду не відрізнялася суттєво від чистої вартості його активів.

4. Залежно від порядку викупу інвестиційних сертифікатів, інвестиційний фонд може бути відкритого та закритого типу.

Інвестиційний фонд належить до відкритого типу, якщо його інвестиційні сертифікати на вимогу будь-якого їхнього власника можуть в будь-який момент часу бути викуплені за рахунок активів інвестиційного фонду відповідно до порядку, встановленого його регламентом.

Інвестиційний фонд належить до закритого типу, якщо його інвестиційні сертифікати не можуть бути викуплені до початку ліквідації інвестиційного фонду (крім випадків дострокового викупу інвестиційних сертифікатів, передбачених регламентом інвестиційного фонду).

Достроковий викуп інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду закритого типу може здійснюватися у таких випадках:

- в обов'язковому порядку у випадках, прямо передбачених цим Законом;

- добровільно за згодою між учасником та інвестиційним фондом.

Зміна типу фонду з відкритого на закритий та навпаки заборонена.

Регламент інвестиційного фонду закритого типу також може містити заборону щодо дострокового викупу інвестиційних сертифікатів протягом певного періоду.

5. Інвестиційні фонди можуть бути строковими або безстроковими.

Строковий інвестиційний фонд створюється на певний строк, встановлений у його регламенті, після закінчення якого зазначений інвестиційний фонд припиняється, якщо відповідно до положень цієї статті не прийнято рішення про продовження строку діяльності такого інвестиційного фонду.

Строк діяльності строкового інвестиційного фонду може бути продовжено у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Комісії.

Строк, на який продовжується діяльність строкового інвестиційного фонду, не може перевищувати строку діяльності такого фонду, передбаченого його регламентом.

Кількість рішень про продовження строку діяльності строкового інвестиційного фонду не обмежується.

Безстроковий інвестиційний фонд створюється на невизначений строк.

Інвестиційні фонди закритого типу є завжди строковими.

Стаття 6. Основний та донорський інвестиційні фонди

1. Інвестиційні фонди можуть перебувати між собою в відносинах основного та донорського інвестиційних фондів.

2. Основний інвестиційний фонд (мастер-фонд) - це інвестиційний фонд, який:

1) має серед своїх учасників принаймні один донорський інвестиційний фонд;

2) сам не є донорським інвестиційним фондом;

3) не інвестує активи в інвестиційні сертифікати донорського інвестиційного фонду.

3. Донорський інвестиційний фонд - це інвестиційний фонд, який, як виняток із положень статей 44 та 45 цього Закону, інвестує не менше 85 відсотків своїх активів в інвестиційні сертифікати основного інвестиційного фонду.

4. Створення основним інвестиційним фондом донорського інвестиційного фонду можливо лише після схвалення Комісією такого створення у встановлених нею випадках, порядку та строки.

5. Вимоги щодо інвестування активів донорським інвестиційним фондом своїх активів встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

6. Особливості створення, реорганізації, ліквідації та функціонування інвестиційних фондів як основного та донорського встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 7. Засновники та учасники інвестиційних фондів

1. Засновником інвестиційного фонду є компанія з управління активами, яка має ліцензію на управління інвестиційним фондом відповідного виду.

2. Не може бути учасником інвестиційного фонду особа, яка відповідає принаймні одному з таких критеріїв:

1) фізична особа, яка має громадянство держави, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України "Про оборону України" (далі – держава-агресор), або місцем постійного проживання (перебування, реєстрації та/або здійснення основної діяльності) якої є територія держави-агресора, або яка є податковим резидентом держави-агресора.

Положення цього пункту не поширюються на фізичних осіб, які проживають на території України на законних підставах та/або яким надано статус учасника бойових дій після 14 квітня 2014 року;

2) юридична особа (її філія, представництво), яка створена та/або зареєстрована відповідно до законодавства держави-агресора та/або місцезнаходженням та/або місцем здійснення основної діяльності якої (філії, представництва якої) є територія держави-агресора, та/або яка є податковим резидентом держави-агресора;

3) юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства України чи іноземної держави, кінцевим бенефіціарним власником якої є особа, зазначена у пункті 1 цієї частини, та/або засновником, членом чи учасником (акціонером) якої є держава-агресор та/або особа, зазначена у пункті 1 чи пункті 2 цієї частини;

4) юридична особа, зареєстрована на території, на якій ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованої Російською Федерацією, перелік яких ведеться у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Положення цього пункту не поширюються на території, щодо яких відповідно до зазначеного переліку визначено завершення бойових дій (припинення можливості бойових дій) або тимчасової окупації;

5) особа, до якої застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України "Про санкції";

6) особа, включена до переліку осіб, пов’язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

7) юридична особа, інформація про всіх кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита, що зареєстрована в державі (на території), віднесеній Кабінетом Міністрів України до переліку офшорних зон;

8) юридична особа, інформація про кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита відповідно до вимог законів України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань" та "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

9) юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства держави (юрисдикції), включеної до публічного переліку ("чорного списку") держав (юрисдикцій), визначених Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) такими, що мають серйозні стратегічні недоліки у системах протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та щодо яких застосовано заклики до вжиття посилених заходів контролю та захисту та/або контрзаходів, а також юридична особа, 50 і більше відсотків статутного капіталу якої прямо або опосередковано належать такій особі.

3. Компанія з управління активами може бути учасником інвестиційних фондів, активами яких вона управляє. У такому разі компанія з управління активами зобов’язана здійснювати додаткове розкриття інформації, пов’язаної з такими інвестиціями, в обсязі та порядку, встановленому Комісією.

4. Витрати, пов’язані зі створенням інвестиційного фонду покриваються за рахунок компанії з управління активами, яка є засновником такого фонду.

Стаття 8. Вимоги до посадових осіб інвестиційного фонду, компанії з управління активами та кастодіальної установи

1. Посадовими особами інвестиційного фонду є керівник такого інвестиційного фонду - працівник компанії з управління активами, на якого покладено виконання функцій керівника інвестиційного фонду на підставі цивільно-правового договору, а також голова та члени наглядової ради інвестиційного фонду (у разі її створення).

У разі виконання кастодіальною установою функцій компанії з управління активами, у випадках передбачених цим Законом, керівником інвестиційного фонду призначається працівник кастодіальної установи, на якого покладається виконання функцій керівника інвестиційного фонду.

2. Призначення (обрання) керівника інвестиційного фонду, звільнення та/або припинення повноважень керівника інвестиційного фонду здійснюється за рішенням уповноваженого органу управління компанії з управління активами або кастодіальної установи (у разі виконання кастодіальною установою функцій компанії з управління активами у випадках, передбачених цим Законом), в порядку та на строк, передбаченому регламентом інвестиційного фонду.

3. Вимоги до керівників інвестиційних фондів, посадових осіб компаній з управління активами та кастодіальних установ, у тому числі їх професійної придатності, ділової репутації та відсутності конфлікту інтересів, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

4. Погодження та нагляд за дотриманням зазначених вище вимог протягом всього строку перебування таких осіб на посаді здійснюється в порядку передбаченому Законом України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків".

Стаття 9. Вимоги до договорів інвестиційного фонду з компанією з управління активами та кастодіальною установою

1. Договір між строковим інвестиційним фондом та компанією з управління активами діє протягом всього строку, на який створено інвестиційний фонд. У випадку, коли інвестиційний фонд є безстроковим, строк дії договору між інвестиційним фондом та компанією з управління активами не може бути обмеженим.

2. Від імені інвестиційного фонду договір між інвестиційним фондом та компанією з управління активами підписується керівником інвестиційного фонду.

Від імені інвестиційного фонду договір між інвестиційним фондом та кастодіальною установою підписується керівником інвестиційного фонду.

3. Договір між інвестиційним фондом та компанією з управління активами може бути розірваний виключно за ініціативи загальних зборів або наглядової ради інвестиційного фонду, якщо таке повноваження передбачене регламентом інвестиційного фонду.

Договір між інвестиційним фондом та компанією з управління активами може бути достроково розірваний у випадках, передбачених нормативно-правовим актом Комісії.

4. Вимоги до договорів інвестиційного фонду з компанією з управління активами та з кастодіальною установою, які обслуговують цей інвестиційний фонд встановлюються нормативно-правовими актами Комісії. Договір про обслуговування кастодіальною установою інвестиційного фонду повинен

зокрема містити умови договору про відкриття рахунку в цінних паперах згідно з вимогами законодавства про депозитарну систему України.

Договір не може обмежувати обов'язків кастодіальної установи, встановлених цим Законом та законодавством про депозитарну систему України.

5. Вимоги до договорів з іншими особами, які надають послуги інвестиційному фонду, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Розділ II
ІНВЕСТИЦІЙНІ СЕРТИФІКАТИ

Стаття 10. Емісія, обіг та викуп інвестиційних сертифікатів

1. Дія актів законодавства про ринки капіталу та організовані товарні ринки поширюється на емісію, обіг та викуп інвестиційних сертифікатів в частині, що не суперечить цьому Закону.

2. Порядок емісії, обігу та викупу інвестиційних сертифікатів встановлюється цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

3. Забороняється обіг інвестиційних сертифікатів до робочого дня, що настає за днем отримання компанією з управління активами офіційним каналом постанови про визнання фонду таким, що відбувся.

4. Регламентом на етапі створення інвестиційного фонду може передбачатись можливість емісії таким інвестиційним фондом різних випусків інвестиційних сертифікатів в залежності від критеріїв, визначених нормативно-правовими актами Комісії.

Подання документів для реєстрації всіх випусків інвестиційних сертифікатів одного інвестиційного фонду здійснюється одночасно.

Стаття 11. Емісія інвестиційних сертифікатів

1. Емісія інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду без публічної пропозиції здійснюється за такими етапами:

1) прийняття засновником інвестиційного фонду рішення про емісію інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду та оформлення інформації про інвестиційні сертифікати інвестиційного фонду;

2) укладення у разі потреби договору з інвестиційною фірмою, що здійснює андерайтинг та/або діяльність з розміщення з наданням гарантії або діяльність з розміщення без надання гарантії;

3) подання до Комісії офіційним каналом зв'язку заяви та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації випуску інвестиційних сертифікатів;

4) реєстрація Комісією випуску інвестиційних сертифікатів та видача свідоцтва про реєстрацію випуску інвестиційних сертифікатів;

5) укладення з Центральним депозитарієм цінних паперів договору про

обслуговування одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів;

6) присвоєння інвестиційним сертифікатам коду ISIN та отримання інвестиційним фондом коду LEI (у разі потреби);

7) розміщення інвестиційних сертифікатів;

8) подання Комісії офіційним каналом зв'язку заяви і документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для визнання інвестиційного фонду таким, що відбувся;

9) визнання Комісією інвестиційного фонду таким, що відбувся.

2. Емісія інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду поєднана з публічною пропозицією здійснюється за такими етапами:

1) прийняття засновником інвестиційного фонду рішення про емісію інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду та оформлення проспекту інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду;

2) укладення у разі потреби договору з інвестиційною фірмою, що здійснює андерайтинг та/або діяльність з розміщення з наданням гарантії або діяльність з розміщення без надання гарантії;

3) подання до Комісії офіційним каналом зв'язку заяви та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації випуску інвестиційних сертифікатів та реєстрації їх проспекту;

4) реєстрація Комісією випуску інвестиційних сертифікатів, видача свідоцтва про реєстрацію випуску інвестиційних сертифікатів, реєстрація проспекту інвестиційних сертифікатів;

5) укладення з Центральним депозитарієм цінних паперів договору про обслуговування одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів;

6) присвоєння інвестиційним сертифікатам коду ISIN та отримання інвестиційним фондом коду LEI (у разі потреби);

7) оприлюднення проспекту інвестиційних сертифікатів;

8) публічна пропозиція інвестиційних сертифікатів;

9) розміщення інвестиційних сертифікатів;

10) подання Комісії офіційним каналом зв'язку заяви і документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для визнання інвестиційного фонду таким, що відбувся;

11) визнання Комісією інвестиційного фонду таким, що відбувся.

Стаття 12. Інвестиційні сертифікати інвестиційного фонду

1. Інвестиційні сертифікати інвестиційних фондів можуть бути лише іменними.

Інвестиційні сертифікати можуть існувати лише в електронній формі.

2. Інвестиційний фонд не має права змінювати інформацію про інвестиційні сертифікати в частині обсягу прав за кожним випуском інвестиційних

сертифікатів та умов їх розміщення.

3. Публічний інвестиційний фонд обов'язково здійснює публічну пропозицію своїх інвестиційних сертифікатів.

Альтернативний інвестиційний фонд може здійснювати публічну пропозицію своїх інвестиційних сертифікатів.

4. Інвестиційний сертифікат має номінальну вартість, установлену в національній або іноземній валюті.

Оплата інвестиційних сертифікатів здійснюється виключно грошовими коштами.

Оплата інвестиційних сертифікатів здійснюється в національній валюті, а якщо це передбачено регламентом інвестиційного фонду - в іноземній валюті.

5. Особа, яка придбаває інвестиційні сертифікати у їхнього емітента, зобов'язана оплатити їх у повному обсязі у строк, встановлений проспектом інвестиційних сертифікатів (інформацією про інвестиційні сертифікати інвестиційного фонду), але не пізніше трьох робочих днів з дня укладення договору купівлі-продажу інвестиційних сертифікатів.

Оплата інвестиційних сертифікатів у розстрочку не допускається.

6. Кожен інвестиційний сертифікат надає його власнику такий самий обсяг прав, як і власникам інших інвестиційних сертифікатів цього ж випуску інвестиційних сертифікатів.

7. За інвестиційними сертифікатами інвестиційного фонду можуть виплачуватися дивіденди в порядку, визначеному регламентом такого інвестиційного фонду.

Стаття 13. Проспект інвестиційних сертифікатів

1. Оформлення проспекту інвестиційних сертифікатів здійснює засновник публічного інвестиційного фонду, а також засновник альтернативного інвестиційного фонду, регламентом якого передбачено здійснення публічної пропозиції інвестиційних сертифікатів.

Проспект інвестиційних сертифікатів є документом, який містить інформацію про емісію інвестиційних сертифікатів та іншу інформацію, встановлену Законом України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Проспект інвестиційних сертифікатів та зміни до проспекту інвестиційних сертифікатів підлягають обов'язковому затвердженню в Комісії в порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

Розкриття інформації, що міститься у проспекті інвестиційних сертифікатів та змін до проспекту інвестиційних сертифікатів здійснюється відповідно до вимог статті 50, 76 цього Закону.

3. Зміни до проспекту інвестиційних сертифікатів подаються до Комісії компанією з управління активами протягом семи робочих днів з дня прийняття

рішення про внесення змін до проспекту інвестиційних сертифікатів.

Зміни до проспекту інвестиційних сертифікатів під час розміщення інвестиційних сертифікатів, в тому числі щодо викладення в новій редакції, набирають чинності через 10 робочих днів з дня їх затвердження Комісією.

4. Проспект інвестиційних сертифікатів повинен містити всю інформацію, яка з огляду на особливості інвестиційного фонду та його інвестиційних сертифікатів щодо яких здійснюється публічна пропозиція, необхідна для надання інвесторам можливості здійснення обґрунтованої оцінки фінансового стану активів і пасивів та перспектив фонду, а також прав за такими цінними паперами, та яка подається у формі, яку легко зрозуміти та проаналізувати.

Проспект інвестиційних сертифікатів складається з:

1) анотації,

2) реєстраційного документу,

3) інформації про інвестиційні сертифікати.

В анотації має міститись інформація, передбачена статтею 98 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

У реєстраційному документі повинна міститися інформація про інвестиційний фонд.

В інформації про інвестиційні сертифікати, щодо яких здійснюється публічна пропозиція, повинна міститися інформація, визначена статтею 14 цього Закону.

У разі здійснення інвестиційним фондом емісії різних випусків інвестиційних сертифікатів до складу проспекту включається окрема інформація про інвестиційні сертифікати по кожному випуску.

Вимоги до відомостей, які має включати проспект та окремі його частини, перелік осіб, які підписують проспект інвестиційних сертифікатів встановлюються Комісією.

Проспект інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду має містити посилання на регламент публічного інвестиційного фонду, а також може містити посилання на інші документи, які є в публічному доступі в результаті їх розкриття.

5. Відповідальність за достовірність інформації, що міститься у проспекті інвестиційних сертифікатів та змінах до нього, покладається на осіб, які їх підписали.

Стаття 14. Інформація про інвестиційні сертифікати інвестиційного фонду

1. Інформація про інвестиційні сертифікати повинна містити такі розділи:

1) інформацію про затвердження Комісією цього документу;

2) застереження, пов’язані з придбанням інвестиційних сертифікатів;

3) відомості про випуск інвестиційних сертифікатів;

4) умови розміщення інвестиційних сертифікатів;

5) інформацію про допуск інвестиційних сертифікатів до торгів на організованих ринках капіталу;

6) інформацію про осіб, які відповідальні за розміщення інвестиційних сертифікатів;

7) витрати інвестора, пов'язані з придбанням інвестиційних сертифікатів;

8) опис прав за інвестиційними сертифікатами;

9) фактори ризиків, пов'язаних з інвестиційними сертифікатами;

10) додаткову інформацію.

2. У разі здійснення інвестиційним фондом емісії інвестиційних сертифікатів без публічної пропозиції засновником фонду проспект інвестиційних сертифікатів не складається та не затверджується. У такому разі засновником складається та затверджується виключно інформація про інвестиційні сертифікати.

У разі здійснення інвестиційним фондом емісії інвестиційних сертифікатів без публічної пропозиції інформація про інвестиційні сертифікати додатково до інформації, зазначеної у частині першій цієї статті, повинна містити перелік осіб, серед яких буде здійснюватись розміщення.

3. У разі здійснення інвестиційним фондом емісії різних випусків інвестиційних сертифікатів до складу проспекту включається окрема інформація про інвестиційні сертифікати по кожному випуску.

4. Вимоги до змісту інформації, що включається до розділів, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 15. Затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів

1. Публічна пропозиція інвестиційних сертифікатів здійснюється виключно за умови оприлюднення проспекту, зареєстрованого Комісією.

Для затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів компанія з управління активами (далі у цій статті - заявник), подає до Комісії заяву разом з документами та інформацією (у тому числі, що містять інформацію з обмеженим доступом), вимоги та порядок подачі яких, встановлюється Комісією (далі у цій статті - пакет документів), необхідних для затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів або змін до нього.

У разі затвердження Комісією проспекту інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду окремо від реєстрації його регламенту, документи для такого затвердження повинні бути подані до Комісії не пізніше 30 днів після дати реєстрації Комісією такого інвестиційного фонду.

2. Пакет документів подається до Комісії в електронному вигляді відповідно до встановлених нею вимог. Реєстрація пакету документів підтверджується надісланим Комісією електронним повідомленням.

3. Заявник протягом строку розгляду пакету документів повідомляє

Комісію, у встановленому нею порядку, офіційним каналом зв’язку про будь-які зміни у інформації, яка була подана у пакеті документів.

4. Комісія протягом трьох робочих днів з дня отримання пакету документів надає заявнику підтвердження отримання повного пакету документів, передбачених законодавством, із зазначенням контактної інформації (ім’я (у розумінні Цивільного кодексу України), посада, номери засобів зв’язку) посадової особи, відповідальної за організацію розгляду пакету документів Комісією, або повідомляє офіційним каналом зв’язку про залишення пакету документів без руху у зв’язку виявленням недоліків, а саме отриманням неповного пакету документів або підписанням документів особою, яка не має на це повноважень, із зазначенням строку та способу усунення таких недоліків.

У разі не усунення заявником недоліків, зазначених у повідомленні про залишення пакету документів без руху у визначений у такому повідомленні строк, Комісія повідомляє офіційним каналом зв’язку такого заявника про залишення пакету документів без розгляду.

Документи, подані для затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів, не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства.

Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких Комісія затвердила проспект інвестиційних сертифікатів.

5. У разі якщо проспект та/або інші подані документи не відповідають вимогам законодавства та/або містять неповну чи недостовірну інформацію, та/або містять розбіжності між своїми положеннями, Комісія невідкладно, але не пізніше завершення передбачених частиною сьомою цієї статті строків, інформує заявника про виявлені факти та чітко визначає зміни, доповнення та/або пояснення, які необхідно подати у зв’язку з цим. У такому разі розрахунок строків, передбачених частиною сьомою цієї статті, розпочинається спочатку з дня отримання Комісією запитуваних відповідно до цієї частини документів та/або пояснень.

6. Перед винесенням постанови про затвердження або відмову у затвердженні проспекту інвестиційних сертифікатів Комісія у встановленому нею порядку надає можливість заявнику, надати пояснення стосовно інформації, яка була подана у пакеті документів.

7. Комісія виносить постанову про затвердження або відмову у затвердженні проспекту інвестиційних сертифікатів протягом 30 робочих днів з дня отримання повного пакету документів, передбачених законодавством.

Про винесену постанову Комісія повідомляє заявника, офіційним каналом зв’язку протягом трьох робочих днів з дня винесення постанови.

Проспект інвестиційних сертифікатів вважається затвердженим виключно у разі винесення відповідної постанови Комісії або видання розпорядження уповноваженої особи Комісії.

Затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів Комісією не може вважатися гарантією вартості таких цінних паперів. Комісія відповідає лише за повноту інформації, яка міститься у документах, що подаються для затвердження проспекту, та за її відповідність вимогам законодавства.

Повідомлення про відмову в затвердженні проспекту інвестиційних сертифікатів або змін до нього повинно містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

8. Підставою для відмови у затвердженні проспекту інвестиційних сертифікатів або змін до нього є:

1) порушення вимог профільного законодавства щодо створення інвестиційного фонду;

2) невідповідність поданих документів вимогам цього Закону та/або нормативно-правових актів Комісії.

9. У разі якщо заявником повністю враховані зауваження Комісії та не внесено жодних інших змін до тексту документів, Комісія не має права відмовити у затвердженні проспекту інвестиційних сертифікатів або змін до нього.

Стаття 16. Порядок розміщення інвестиційних сертифікатів

1. Строк розміщення інвестиційних сертифікатів безстрокового інвестиційного фонду не обмежується. Строк розміщення інвестиційних сертифікатів строкового інвестиційного фонду зазначається у проспекті інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати). При цьому дата закінчення розміщення не може бути пізнішою, ніж за три місяці до дня закінчення строку діяльності такого інвестиційного фонду.

2. Інвестиційний фонд повинен здійснити розміщення інвестиційних сертифікатів на суму не менше 1250 мінімальних заробітних плат, встановлених законом на дату державної реєстрації інвестиційного фонду як юридичної особи (для інвестиційного фонду без статусу юридичної особи – на дату прийняття рішення про створення такого інвестиційного фонду), що становить мінімальний поріг активів інвестиційного фонду, протягом строку, встановленого у проспекті інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати) але не пізніше 30 робочих днів з дати початку розміщення зазначеної у проспекті інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати) для визнання Комісією такого фонду таким, що відбувся.

3. Усі грошові кошти, отримані інвестиційним фондом в результаті розміщення його інвестиційних сертифікатів до дати направлення компанією з управління активами такого фонду до Комісії інформації про досягнення мінімального обсягу активів фонду, повинні знаходитись на поточному та/або депозитному рахунках такого інвестиційного фонду.

Комісія у встановленому нею порядку повідомляє компанію з управління активами офіційним каналом зв’язку про визнання інвестиційного фонду таким,

що відбувся, або визнання інвестиційного фонду таким, що не відбувся. Компанія з управління активами у разі отримання повідомлення про визнання фонду таким, що не відбувся, повинна забезпечити виконання вимог передбачених у абзацах 3 та 4 частини шостої цієї статті.

4. До робочого дня, що настає за днем направлення до Комісії інформації компанії з управління активами про досягнення мінімального обсягу активів відповідного фонду розміщення інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду здійснюється за ціною, що дорівнює їх номінальній вартості.

З робочого дня, що настає за днем направлення до Комісії інформації компанії з управління активами про досягнення мінімального обсягу активів відповідного фонду, розміщення інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду здійснюється за ціною, визначеною відповідно до статті 18 цього Закону.

У разі якщо регламент альтернативного інвестиційного фонду передбачає наявність таких органів управління, як загальні збори та наглядова рада, управління таким інвестиційним фондом переходить до учасників цього фонду з робочого дня, що настає за днем направлення до Комісії інформації компанії з управління активами про досягнення мінімального обсягу активів такого фонду.

5. У разі якщо інвестиційний фонд не досяг мінімального порогу активів протягом строку, встановленого у проспекті інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати) Комісія не пізніше 35 робочих днів з дати початку розміщення, зазначеного у відповідному документі, визнає інвестиційний фонд, таким, що не відбувся.

Комісія у встановленому нею порядку повідомляє компанію з управління активами офіційним каналом зв’язку про винесену постанову про визнання фонду таким, що не відбувся, протягом одного дня з дня винесення такої постанови.

У разі винесення Комісією постанови про визнання інвестиційного фонду таким, що не відбувся, усі грошові кошти, отримані інвестиційним фондом в результаті розміщення його інвестиційних сертифікатів, повинні бути повернені компанією з управління активами учасникам інвестиційного фонду протягом тридцяти днів з дня отримання офіційним каналом зв’язку повідомлення Комісії про визнання інвестиційного фонду таким, що не відбувся. Витрати, пов’язані з визнанням інвестиційного фонду та випуску інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду таким, що не відбулися, покладаються відповідно до законодавства на компанію з управління активами, що здійснює управління таким інвестиційним фондом.

Після проведення розрахунків з учасниками інвестиційного фонду компанія з управління активами, що здійснює управління цим інвестиційним фондом, повинна подати до Комісії документи для скасування реєстрації проспекту інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати) та випуску інвестиційних сертифікатів такого фонду, регламенту такого фонду та вилучення його з Реєстру інвестиційних фондів, відповідно до нормативно-

правових актів Комісії.

6. У разі розміщення інвестиційних сертифікатів інвестиційною фірмою, що здійснює андерайтинг та/або діяльність з розміщення з наданням гарантії або діяльність з розміщення без надання гарантії такій інвестиційній фірмі виплачується винагорода (оплата за послуги) відповідно до договору та нормативно-правових актів Комісії.

Стаття 17. Правові наслідки визнання інвестиційного фонду таким, що відбувся.

1. З робочого дня, що настає за днем отримання Комісією інформації компанії з управління активами про досягнення мінімального обсягу активів відповідного фонду:

1) розміщення інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду здійснюється за ціною, визначеною відповідно до статті 18 цього Закону;

2) перехід повноваження щодо управління інвестиційним фондом до учасників такого інвестиційного фонду, здійснюється у разі якщо регламент альтернативного інвестиційного фонду передбачає наявність таких органів управління, як загальні збори та наглядова рада;

3) витрати, пов'язані з функціонуванням інвестиційного фонду здійснюються за рахунок активів такого фонду.

Стаття 18. Визначення розрахункової вартості та ціни інвестиційного сертифіката

1. Для інвестиційних фондів, які здійснили емісію одного випуску інвестиційних сертифікатів, розрахункова вартість інвестиційних сертифікатів визначається як результат ділення загальної вартості чистих активів інвестиційного фонду на кількість інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду, які перебувають в обігу на день розрахунку.

Для інвестиційних фондів, які здійснили емісію різних випусків інвестиційних сертифікатів, особливості визначення розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів встановлюється Комісією.

2. Придбання інвестиційних сертифікатів з робочого дня, що настає за днем направлення до Комісії інформації компанії з управління активами про досягнення мінімального обсягу активів відповідного фонду, здійснюється за ціною, що визначається виходячи з розрахункової вартості інвестиційного сертифіката на день надходження на рахунок інвестиційного фонду грошових коштів для оплати інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду, якщо інше не передбачено регламентом цього фонду.

У разі якщо в результаті ділення, перерахованої учасником або потенційним учасником суми грошових коштів на ціну одного інвестиційного сертифіката, визначену на день надходження грошових коштів на рахунок інвестиційного фонду, виникає залишок грошових коштів такий залишок повертається учаснику

інвестиційного фонду в порядку та строки, встановлені Комісією, якщо інше не передбачено регламентом цього інвестиційного фонду.

3. Придбання інвестиційних сертифікатів здійснюється за ціною, що визначається відповідно до регламенту фонду. Викуп інвестиційних сертифікатів, крім випадку ліквідації інвестиційного фонду, здійснюється виходячи з розрахункової вартості інвестиційного сертифікату розрахованої відповідно до регламенту фонду.

4. Ціна розміщення (викупу) визначається виходячи з розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів скоригованої на розмір надбавки (знижки). Проспектом інвестиційних сертифікатів (інформацією про інвестиційні сертифікати) може встановлюватися надбавка (під час продажу інвестиційних сертифікатів) та регламентом інвестиційного фонду може встановлюватися знижка (під час викупу інвестиційних сертифікатів) до розрахункової вартості інвестиційного сертифікату, які включаються до активів такого інвестиційного фонду (під час продажу інвестиційних сертифікатів) або залишаються в активах такого інвестиційного фонду (під час викупу інвестиційних сертифікатів). Зазначені знижки не можуть застосовуватися під час здійснення розрахунків з учасниками у разі ліквідації та реорганізації інвестиційного фонду. Максимальний розмір надбавок (знижок) встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

5. Порядок визначення вартості чистих активів інвестиційного фонду та порядок розрахунку ціни розміщення, продажу чи викупу інвестиційних сертифікатів встановлюються регламентом інвестиційного фонду відповідно до вимог, встановлених цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 19. Заявки на придбання та викуп інвестиційних сертифікатів

1. Заявки на придбання інвестиційних сертифікатів подаються компанії з управління активами або інвестиційним фірмам згідно з проспектом інвестиційних сертифікатів (інформацією про інвестиційні сертифікати).

Заявки на викуп інвестиційних сертифікатів подаються компанії з управління активами або інвестиційним фірмам згідно з регламентом інвестиційного фонду.

2. Проспектом інвестиційних сертифікатів (інформацією про інвестиційні сертифікати) має бути передбачена можливість укладення договору та подання заявок на придбання та викуп інвестиційних сертифікатів з використанням кваліфікованого електронного підпису.

Стаття 20. Розміщення та викуп інвестиційних сертифікатів

1. Розміщення та викуп інвестиційних сертифікатів здійснюються компанією з управління активами безпосередньо та/або через інвестиційні фірми, з якими компанія з управління активами уклала відповідні договори.

Розміщення та викуп інвестиційних сертифікатів здійснюється виключно

поза організованим ринком капіталу.

2. Компанія з управління активами здійснює операції з розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів на підставі ліцензії на провадження професійної діяльності з управління активами інституційних інвесторів. Інвестиційна фірма здійснює операції з розміщення на підставі ліцензії на провадження професійної діяльності з андеррайтингу та/або діяльності з розміщення з наданням гарантії, діяльності з розміщення без надання гарантії.

3. Розміщення інвестиційних сертифікатів здійснюються за ціною, що визначається на певну дату, виходячи з розрахункової вартості інвестиційного сертифікату, розрахованої відповідно до регламенту фонду.

У разі придбання інвестиційних сертифікатів строк між зарахуванням коштів на рахунок інвестиційного фонду та днем виконання інвестиційним фондом всіх дій необхідних та достатніх для зарахування інвестиційних сертифікатів на рахунок в цінних паперах інвестора, не повинен перевищувати 3 робочих днів.

У разі викупу інвестиційних сертифікатів строк між отриманням компанією з управління активами інвестиційного фонду розпорядження на списання інвестиційних сертифікатів з рахунку в цінних паперах учасника інвестиційного фонду та здійсненням розрахунків у грошовій формі не повинен перевищувати 3 робочих днів (крім випадку, передбаченого частиною сьомою цієї статті).

4. Викуп інвестиційних сертифікатів здійснюються за ціною, що визначається відповідно до регламенту, виходячи з розрахункової вартості інвестиційного сертифікату.

Викуп інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду відкритого типу здійснюється кожного робочого дня починаючи з робочого дня, що настає за днем отримання компанією з управління активами офіційним каналом зв’язку постанови Комісії про визнання фонду таким, що відбувся.

5. На письмову вимогу учасника інвестиційного фонду закритого типу компанія з управління активами, що здійснює управління таким фондом, може здійснити викуп інвестиційних сертифікатів до моменту припинення діяльності такого інвестиційного фонду (достроковий викуп).

6. Компанія з управління активами інвестиційного фонду закритого типу може прийняти рішення щодо дострокового викупу інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду, що знаходиться в її управлінні, відповідно до частини четвертої статті 5 цього Закону, у разі дотримання таких умов:

1) можливість дострокового викупу інвестиційних сертифікатів за ініціативою учасника інвестиційного фонду передбачена регламентом інвестиційного фонду;

2) до дострокового викупу не пред’явлено 100% інвестиційних сертифікатів, що перебувають в обігу.

У разі недотримання зазначених умов компанія з управління активами не може здійснювати достроковий викуп інвестиційних сертифікатів

інвестиційного фонду, що активи його знаходиться в її управлінні.

7. Достроковий викуп інвестиційних сертифікатів, передбачений частиною шостою цієї статті, проводиться за ціною, встановленою виходячи з розрахункової вартості інвестиційного сертифіката, визначеної відповідно до регламенту фонду, при цьому:

1) строк між отриманням розпорядження на списання інвестиційних сертифікатів з рахунку в цінних паперах на користь інвестиційного фонду та здійсненням розрахунків у грошовій формі не повинен перевищувати 15 робочих днів;

2) може застосовуватися знижка, розмір якої зазначається в регламенті інвестиційного фонду.

8. Вимоги до договору купівлі-продажу інвестиційних сертифікатів встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 21. Попередній маркетинг

1. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, може здійснювати попередній маркетинг, за винятком випадків, коли інформація, представлена потенційним учасникам альтернативного інвестиційного фонду:

1) є достатньою, щоб дозволити потенційним учасникам взяти на себе зобов'язання придбати інвестиційні сертифікати певного альтернативного інвестиційного фонду:

2) відповідає інформації у регламенті альтернативного інвестиційного фонду та/або проспекті інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду або у проектах цих документів, які мають бути надані до Комісії у визначеному нею порядку;

3) відповідає інформації в проєкті регламенту альтернативного інвестиційного фонду та/або проспекту інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду, який ще не створено.

2. Якщо потенційним учасникам надається проєкт регламенту альтернативного інвестиційного фонду та/або проспекту інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду, такі проєкти не можуть містити інформацію, достатню для того, щоб дозволити прийняти інвестиційне рішення, і мають чітко зазначати, що:

1) такі проєкти не є пропозицією придбати інвестиційні сертифікати альтернативного інвестиційного фонду;

2) надана інформація є неповною і може бути змінена.

3. До початку здійснення попереднього маркетингу Комісія не має права вимагати від компанії з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, повідомляти Комісію про зміст та/або адресатів попереднього маркетингу, а також виконувати будь-які інші вимоги, крім тих, що зазначені у цій статті.

4. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, зобов’язана забезпечити, щоб потенційні учасники не придбавали інвестиційні сертифікати на підставі інформації, наданої в процесі попереднього маркетингу, і щоб потенційні учасники, до яких зверталися в процесі попереднього маркетингу, могли придбати інвестиційні сертифікати альтернативного інвестиційного фонду лише в процесі здійснення маркетингу, за умови, що Комісією було проінформовано компанію з управління активами щодо можливості розпочати маркетинг інвестиційного фонду.

Будь-яке укладення попереднього договору про придбання (договору про наміри) кваліфікованими інвесторами протягом 18 місяців з дня початку компанією з управління активами, яка управляє активами альтернативного інвестиційного фонду, попереднього маркетингу інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду, щодо якого проводився попередній маркетинг, або альтернативного інвестиційного фонду, створеного внаслідок проведеного попереднього маркетингу, вважається такою, що відбулась за результатами маркетингу, і про це має бути повідомлено Комісію у встановленому нею порядку.

5. Протягом чотирнадцяти днів після початку попереднього маркетингу альтернативного інвестиційного фонду компанія з управління активами, яка управляє активами альтернативного інвестиційного фонду, зобов’язана повідомити Комісію офіційним каналом зв’язку про строк проведення попереднього маркетингу, опис попереднього маркетингу, включаючи інформацію про представлені інвестиційні стратегії, перелік альтернативних інвестиційних фондів, які є предметом попереднього маркетингу.

6. Треті особи мають право здійснювати попередній маркетинг від імені компанії з управління активами, яка управляє активами альтернативного інвестиційного фонду, якщо такою особою є інвестиційна фірма, відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", банк відповідно до Закону "Про банки і банківську діяльність", компанія з управління активами, яка управляє активами публічного інвестиційного фонду, що отримала ліцензію, передбачену статтею 157 цього Закону, компанія з управління активами, яка управляє активами альтернативного інвестиційного фонду, що отримала ліцензію, передбачену статтею 157 цього Закону, або пов’язаний агент, який діє відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки". Такі треті особи повинні дотримуватися вимог, передбачених цією статтею.

7. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, зобов’язана здійснювати належне документування проведення попереднього маркетингу відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 22. Маркетинг інвестиційних сертифікатів в Україні

1. Компанія з управління активами інвестиційного фонду може здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів фонду, управління активами якого вона здійснює, серед кваліфікованих інвесторів в України за умови дотримання вимог, викладених у цій статті.

У випадку, якщо інвестиційних фонд є донорським фондом, у розумінні статті 6 цього Закону, маркетинг інвестиційних сертифікатів такого фонду дозволяється за умови, що компанія з управління активами його зареєстрованого основного фонду отримала ліцензію відповідно до вимог цього Закону.

2. Компанія з управління активами інвестиційного фонду повинна подати до Комісії повідомлення стосовно кожного інвестиційного фонду маркетинг інвестиційних сертифікатів якого вона планує здійснювати.

Вимоги до такого повідомлення та документів, які до нього додаються встановлюються Комісією.

Подання до Комісії повідомлення стосовно маркетингу інвестиційних сертифікатів може здійснюватись одночасно з передбаченими пунктами 5, 7, 8 частини першої статті 32, пунктами 4, 6, 7 частини першої статті 37, пунктами 5, 7, 8 частини першої статті 56, пунктами 4, 6, 7 частини першої статті 61 цього Закону документами та рішеннями до етапів створення відповідного інвестиційного фонду.

3. Протягом 20 робочих днів після підтвердження Комісією повідомлення та повного пакету документів, передбаченого частиною другою цієї статті, Комісія повинна проінформувати компанію з управління активами щодо можливості нею розпочати маркетинг інвестиційного фонду, зазначеного в повідомленні, передбаченому частиною другою цієї статті.

Комісія може заборонити компанії з управління активами маркетинг щодо інвестиційного фонду, зазначеного в повідомленні, передбаченому частиною другої цієї статті, виключно якщо:

1) керівники компанії з управління активами не відповідають або перестануть відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правовим актам Комісії;

2) компанія з управління активами такого фонду не відповідає або перестане відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правовим актам Комісії.

Якщо Комісія не заборонила здійснення маркетингу, компанія з управління активами може розпочати такий маркетинг з дати отримання відповідного повідомлення від Комісії.

4. Маркетинг інвестиційних сертифікатів провадиться, але не виключно, шляхом застосування маркетингових комунікацій.

Маркетингові комунікації - будь-які заходи, які направлені на маркетинг інвестиційних сертифікатів, стосуються безпосереднього інвестиційного фонду та пов’язані з будь-якою з таких комунікацій чи документами:

1) публічною комунікацією, рекламними повідомленнями, прес релізами, незалежно від способів та засобів їх розповсюдження, включаючи паперові

друковані документи або інформацію, доступну в електронному форматі;

2) статтями в пресі та інформаційними довідками;

3) повідомленнями, що транслюються на будь-якій платформі соціальних мереж, якщо такі повідомлення стосуються будь-яких характеристик інвестиційного фонду, включаючи його назву;

4) маркетингові матеріали, адресовані індивідуально учасникам, а також документи чи презентації, оприлюднені компанією з управління активами на її веб-сторінці або в будь-якому іншому місці;

5) повідомлення третьої сторони, які використовуються компанією з управління активами для маркетингових цілей.

Не є маркетинговими комунікаціями будь які установчі документи та регульована звітна інформація, пов'язані з безпосереднім фондом, а також будь-які форми комунікацій, які не використовують інформацію про конкретний інвестиційний фонд.

Комісія встановлює орієнтовний невиключний перелік комунікацій які вважаються маркетинговими.

5. У випадку якщо інвестиційний фонд зареєстровано в інші державі-члені Європейського Союзу, компанія з управління активами такого інвестиційного фонду повинна подати до Комісії повідомлення стосовно кожного інвестиційного фонду маркетинг інвестиційних сертифікатів якого вона планує здійснювати.

У випадку якщо інвестиційний фонд зареєстровано в іншій державі-члені Європейського Союзу, Комісія надсилає повідомлення, передбачене абзацом третім частини третьої цієї статті, компетентним органам держави-члена походження інвестиційного фонду.

6. У випадку будь-яких суттєвих змін до будь-яких документів, поданих відповідно до вимог частини другої цієї статті, компанія з управління активами зобов'язана письмово повідомити Комісію не пізніше ніж за один місяць до практичного впровадження таких змін (стосовно змін, які плануються компанією з управління активами) або протягом одного робочого дня з моменту виникнення змін, які не були заплановані компанією з управління активами.

Якщо відповідно до запланованих змін, керівники компанії з управління активами та/або сама компанія з управління активами, перестануть відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правовим актам Комісії, Комісія повинна невідкладно поінформувати компанію з управління активами про заборону впровадження таких змін.

Якщо заплановані зміни були впроваджені незважаючи на положення абзаців першого та другого цієї частини або у разі виникнення незапланованих змін, в результаті яких керівники компанії з управління активами та/або сама компанія з управління активами перестали відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правовим актам Комісії, Комісія повинна вжити всіх належних заходів відповідно до статті 7 Закону України "Про державне регулювання

ринків капіталу та організованих товарних ринків", включаючи в разі необхідності заборону здійснення маркетингу інвестиційного фонду.

7. Компанія з управління активами публічного інвестиційного фонду також може здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів фонду, управління яким вона здійснює, серед некваліфікованих інвесторів в України за умови дотримання вимог, викладених у цій статті.

Компанія з управління активами альтернативного інвестиційного фонду також може здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів фонду, управління яким вона здійснює, серед некваліфікованих інвесторів в України за умови дотримання вимог, викладених у цій статті та статті 25 цього Закону.

Стаття 23. Маркетинг інвестиційних сертифікатів в інших державах-членах Європейського Союзу

1. Компанія з управління активами інвестиційного фонду, зареєстрованого в Україні, може здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів фонду, управління яким вона здійснює, серед кваліфікованих інвесторів в інших державах-членах Європейського Союзу за умови дотримання вимог, викладених у цій статті.

У випадку, якщо інвестиційних фонд є донорським фондом, у розумінні статті 6 цього Закону, маркетинг інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду дозволяється за умови, що компанія з управління активами, яка здійснює управління активами його зареєстрованого основного фонду, отримала ліцензію відповідно до вимог цього Закону.

2. Компанія з управління активами інвестиційного фонду повинна подати до Комісії повідомлення стосовно кожного інвестиційного фонду маркетинг інвестиційних сертифікатів якого вона планує здійснювати.

Вимоги до такого повідомлення та документів, які до нього додаються, встановлюються Комісією.

3. Протягом 20 робочих днів після підтвердження Комісією отримання повідомлення та повного пакету документів, передбаченого частиною другою цієї статті, Комісія повинна передати таке повідомлення з повним пакетом документів компетентному органу держави-члена Європейського Союзу в якій компанія з управління активами планує здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду. Комісія повинна здійснювати таку передачу виключно у разі, якщо вона вважатиме, що виконавчий орган компанії з управління активами та сама компанія з управління активами відповідають та будуть відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правовим актам Комісії.

Комісія, здійснюючи таку передачу, зобов’язана доєднати до повідомлення та пакету документів своє твердження, щодо того, що компанія з управління активами, зазначена в повідомленні, передбаченому частиною другою цієї статті, отримала всі необхідні погодження щодо управління активами відповідного

інвестиційного фонду та його конкретною інвестиційною стратегією.

4. Після здійснення передачі документів, зазначених в частині третій цієї статті, Комісія зобов'язана протягом трьох робочих днів повідомити компанію з управління активами про таку передачу. Компанія з управління активами може розпочати маркетинг в іншій державі-члені Європейського Союзу, зазначеній в повідомленні, з дати отримання від Комісії повідомлення, передбаченого цією частиною.

У разі якщо країна реєстрації інвестиційного фонду та країна в якій планується здійснювати маркетинг різні, Комісія також повідомляє компетентний орган держави-члена Європейського Союзу, в якій компанія з управління активами планує здійснювати маркетинг, про те, що компанія з управління активами має право розпочати такий маркетинг.

5. Комісія має здійснювати нагляд та контроль за дотриманням компанії з управління активами вимог про заходи, вжиті для маркетингу інвестиційного фонду, та про заходи, вжиті для запобігання маркетингу інвестиційних сертифікатів фонду, некваліфікованим інвесторам, у тому числі у випадку, коли компанія з управління активами покладається на діяльність незалежних суб'єктів для надання інвестиційних послуг такому інвестиційному фонду.

6. Повідомлення зазначені в частині другій та третій цієї статті повинні надсилатися англійською мовою.

Повідомлення зазначене в частині другій цієї статті надсилається офіційним каналом зв'язку.

Повідомлення зазначене в частині третій цієї статті надсилається за допомогою інформаційно-комунікаційних систем.

7. У випадку будь-яких суттєвих змін до будь-яких документів, поданих відповідно до вимог частини другої цієї статті, компанія з управління активами зобов'язана письмово повідомити Комісію не пізніше ніж за один місяць до практичного впровадження таких змін (стосовно змін, які плануються компанією з управління активами) або протягом одного робочого дня з моменту виникнення змін, які не були заплановані компанією з управління активами.

Якщо відповідно до запланованих змін, виконавчий орган компанії з управління активами та/або сама компанія з управління активами, перестануть відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правовим актам Комісії, Комісія повинна протягом 15 робочих днів з моменту отримання повідомлення, передбаченого абзацом першим цієї частини, повідомити компанію з управління активами про заборону впровадження таких змін. У такому випадку Комісія повинна повідомити компетентні органи держави-члена Європейського Союзу, в які інвестиційний фонд зареєстровано та в яких здійснюється маркетинг такого інвестиційного фонду.

Якщо заплановані зміни були впроваджені незважаючи на положення абзаців першого та другого цієї частини або у разі виникнення незапланованих змін, в результаті яких виконавчий орган компанії з управління активами та/або сама компанія з управління активами перестали відповідати вимогам цього

Закону та нормативно-правовим актам Комісії, Комісія повинна вжити всіх належних заходів відповідно до статті 7 Закону України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків", включаючи в разі необхідності заборону здійснення маркетингу інвестиційного фонду, а також зобов'язана повідомити компетентні органи держави-члена Європейського Союзу, в які інвестиційний фонд зареєстровано та в яких здійснюється маркетинг такого інвестиційного фонду, протягом трьох робочих днів з дати вжиття таких заходів.

У разі, якщо зміни зазначені в абзаці першому цієї частини не впливають на відповідність виконавчого органу компанії з управління активами та/або самої компанія з управління активами вимогам цього Закону та нормативно-правовим актам Комісії, Комісія зобов'язана протягом одного місяця повідомити компетентні органи держави-члена Європейського Союзу, в які інвестиційний фонд зареєстровано та в яких здійснюється маркетинг такого інвестиційного фонду, про такі зміни.

8. Компанія з управління активами публічного інвестиційного фонду також може здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів фонду, управління активами яких вона здійснює, серед некваліфікованих інвесторів в інших державах-членах Європейського Союзу за умови дотримання вимог, викладених у цій статті.

Компанія з управління активами альтернативного інвестиційного фонду також може здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів фонду, управління активами якого вона здійснює, серед некваліфікованих інвесторів в інших державах-членах Європейського Союзу за умови дотримання вимог, викладених у цій статті та статті 25 цього Закону.

Стаття 24. Припинення маркетингу інвестиційних сертифікатів в інших державах-членах Європейського Союзу

1. Компанія з управління активами має право подати повідомлення про припинення маркетингу інвестиційних сертифікатів в інших державах-членах Європейського Союзу одного або кількох інвестиційних фондів, управління активами яких вона здійснює, щодо яких було подано повідомлення відповідно до статті 21 цього Закону, за умови дотримання всіх наступних вимог:

1) компанією з управління активами зроблено відкриту публічну пропозицію щодо викупу, без будь-яких додаткових витрат та комісій, всіх інвестиційних сертифікатів, власниками яких є інвестори з такої держави-члена Європейського Союзу, і така пропозиція знаходиться в публічному доступі щонайменше 30 робочих днів, а також безпосередньо персонально направлена всім інвесторам (напряму або через посередників) з такої держави-члена Європейського Союзу, ідентифікаційні данні яких відомі такій компанії з управління активами. Положення цього пункту не застосовується до інвестиційних фондів закритого типу та фондів

довгострокових інвестицій;

2) компанією з управління активами оприлюднено намір припинити маркетинг, оголошений публічно засобами публічних комунікацій, включаючи електронні, зокрема тими засобами, якими здійснювався маркетинг;

3) будь-які договірні зобов'язання між компанією з управління активами та фінансовими посередниками або їх представниками змінені або скасовані таким чином, що вони набирають чинності з дати здійснення повідомлення про припинення маркетингу, а також роблять неможливим будь-яку подальшу пропозицію або розміщення інвестиційних сертифікатів, зазначених в повідомлення, передбаченому частиною другою цієї статті.

2. Компанія з управління активами повинна подати повідомлення до Комісії, яке повинно містити інформацію, зазначену частині першій цієї статті.

3. Комісія повинна підтвердити повноту отриманого повідомлення, передбаченого частиною першою цієї статті. Протягом 15 робочих днів після підтвердження Комісією отримання повного повідомлення, передбаченого частиною другою цієї статті, Комісія повинна передати таке повідомлення компетентному органу держави-члена Європейського Союзу, зазначеному в повідомленні, передбаченому частиною другою. Таке повідомлення також передаються до Європейського органу з цінних паперів і ринків (European Securities and Markets Authority) (далі - ESMA).

Після здійснення передачі такого повідомлення, Комісія зобов'язана протягом трьох робочих днів повідомити компанію з управління активами про таку передачу.

Компанія з управління активами не повинна здійснювати попередній маркетинг інвестиційних сертифікатів фонду в державі-члені Європейського Союзу, зазначеній в повідомленні, передбаченому частиною другою цієї статті, протягом 36 місяців починаючи з дати, зазначеної в пункті третьому частини першої цієї статті. Таке обмеження застосовується також стосовно будь-яких інших інвестиційних фондів, які мають подібні інвестиційні стратегії.

4. Компанія з управління активами зобов'язана надати інвесторам, що залишились в інвестиційному фонді, а також подати до Комісії інформацію передбачену відповідно статтями 51 - 53 або 76 цього Закону.

Компанія з управління активами може використовувати електронні засоби комунікації для надання такого повідомлення.

5. Комісія зобов'язана передавати компетентним органам держави-члену Європейського Союзу, передбаченому в частині другій цієї статті, інформацію про будь-які зміни в документах або інформації, що додаються у повідомленні відповідно до абзацу другого частини другої цієї статті.

6. Компанія з управління активами зобов'язана надавати інформацію на запит компетентного органу держави-члена Європейського Союзу, в якій зареєстровано інвестиційний фонд та/або здійснюється маркетинг інвестиційних

сертифікатів такого фонду.

Стаття 25. Маркетинг інвестиційних сертифікатів альтернативних інвестиційних фондів серед некваліфікованих інвесторів

1. Комісія, у визначеному неї порядку, погоджує здійснення компанією з управління активами, яка управляє активами альтернативного інвестиційного фонду, маркетингу інвестиційних сертифікатів такого фонду серед некваліфікованих інвесторів за умови дотримання вимог, встановлених цією статтею.

Комісія має право встановлювати для маркетингу інвестиційних сертифікатів серед некваліфікованих інвесторів додаткові (більш жорсткі) вимоги до компанії з управління активами порівняно з вимогами, встановленими цим Законом для здійснення маркетингу інвестиційних сертифікатів серед кваліфікованих інвесторів на території України.

Умови, за яких компанія з управління активами має право здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів альтернативних інвестиційних фондів на території України, мають бути однаковими для інвестиційних фондів, створених за законодавством України та інвестиційних фондів, створених за законодавством держави-члена Європейського Союзу.

2. Комісія повідомляє ESMA та Європейську комісію про:

1) тип альтернативного інвестиційного фонду, передбачений частиною четвертою статті 5 цього Закону та компанію з управління активами, яка отримала погодження Комісії на здійснення маркетингу інвестиційних сертифікатів такого фонду на території України;

2) будь-які додаткові вимоги, встановлені Комісією відповідно до абзацу другого частині першої цієї статті;

3) будь-які істотні зміни до вимог, встановлених Комісією відповідно до абзацу другого частині першої цієї статті.

3. Компанія з управління активами повинна забезпечити наявність в Україні та кожній державі-члені Європейського Союзу, в якій така компанія з управління активами має здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів серед некваліфікованих інвесторів, засобів для:

1) обробки заявок інвесторів на придбання та викуп інвестиційних сертифікатів відповідно до регламенту інвестиційного фонду;

2) надання інвесторам інформації щодо способів подання заявок, передбачених пунктом 1 цієї частини, а також способів здійснення оплати у разі викупу інвестиційних сертифікатів;

3) забезпечення обробки інформації стосовно порядку реалізації інвесторами в Україні та кожній державі-члені Європейського Союзу, в якій здійснюється маркетинг інвестиційних сертифікатів, своїх прав як учасників інвестиційного фонду;

4) надання доступу інвесторам для ознайомлення та копіювання інформації

та документів, зазначених в статті 76 цього Закону;

5) функціонування інструментів, що використовуються для забезпечення комунікацій з Комісією;

6) надання інвесторам необхідної інформації на довговічному носії щодо засобів, що забезпечують дотримання вимог, передбачених пунктами 1 - 5 цієї частини.

4. Компанія з управління активами має право забезпечити дотримання вимог, передбачених частиною третьою цієї статті, без фізичної присутності та/або призначення своїх представників (третіх осіб) в країні, де така компанія має намір здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів.

5. Компанія з управління активами повинна забезпечити, щоб засоби, передбачені частиною третьою цієї статті, включаючи електронні засоби, використовувались:

1) державною мовою держави-члена Європейського Союзу, в якій має намір здійснюватися маркетинг інвестиційного фонду, або іншою мовою, погодженою з компетентним органом держави-члена Європейського Союзу;

2) компанією з управління активами самостійно або третьою особою, яка знаходиться під державним регулюванням та наглядом при здійсненні таких заходів або компанією з управління активами та такою третьою особою спільно.

Стаття 26. Конвертація інвестиційних сертифікатів

1. Конвертація інвестиційних сертифікатів може бути обов’язковою або ініціативною.

Обов’язкова конвертація інвестиційних сертифікатів це конвертація, яка здійснюється в процесі реорганізації в порядку, встановленому главами 18, 19 розділу VI цього Закону.

Ініціативна конвертація інвестиційних сертифікатів це конвертація, яка здійснюється виключно за заявою учасника у випадках, передбачених цим Законом.

Ініціативна конвертація інвестиційних сертифікатів може здійснюватись:

1) у випадку ліквідації інвестиційного фонду;

2) кожного робочого дня для інвестиційних фондів відкритого типу;

3) у випадках, визначених частиною 4 статті 5 цього Закону, у разі дострокового викупу інвестиційних сертифікатів інвестиційних фондів закритого типу.

Ініціативна конвертація інвестиційних сертифікатів здійснюється за розрахунковою вартістю таких інвестиційних сертифікатів, визначеною на день подання заяви на конвертацію. Заяви на конвертацію не відкликаються.

2. Загальна вартість інвестиційних сертифікатів, які внаслідок конвертації набуваються учасником інвестиційного фонду, не може бути меншою загальної вартості інвестиційних сертифікатів, які внаслідок конвертації вилучаються з

обігу. У разі необхідності інвестиційний фонд здійснює доплату в сумі різниці між загальною вартістю інвестиційних сертифікатів, що набуваються, та загальною вартістю інвестиційних сертифікатів, що вилучаються з обігу.

Компанія з управління активами зобов'язана перерахувати грошові кошти за інвестиційні сертифікати, що вилучаються з обігу, з рахунку такого інвестиційного фонду, а також суму доплати (у разі її наявності) на рахунок інвестиційного фонду, інвестиційні сертифікати якого набуваються учасником внаслідок конвертації, не пізніше трьох робочих днів з дня зарахування інвестиційних сертифікатів, що вилучаються з обігу, на рахунок інвестиційного фонду.

3. Порядок конвертації інвестиційних сертифікатів встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 27. Зупинення розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів

1. Викуп інвестиційних сертифікатів зупиняється одночасно із зупиненням їх розміщення.

Розміщення інвестиційних сертифікатів інвестиційних фондів закритого типу зупиняється в строки, що визначаються проспектом інвестиційних сертифікатів (рішенням про емісію інвестиційних сертифікатів).

2. З моменту прийняття рішення про ліквідацію інвестиційного фонду йому забороняється розміщувати свої інвестиційні сертифікати.

3. Публічний інвестиційний фонд зобов'язаний викуповувати свої інвестиційні сертифікати на вимогу будь-якого власника інвестиційних сертифікатів.

Публічний інвестиційний фонд:

1) може відповідно до регламенту фонду та нормативно-правових актів Комісії тимчасово призупинити викуп своїх інвестиційних сертифікатів якщо це вимагається обставинами та захистом прав та охоронюваних законом інтересів власників інвестиційних сертифікатів;

2) зобов'язаний призупинити викуп на вимогу Комісії про призупинення викупу інвестиційних сертифікатів з метою захисту прав та охоронюваних законом інтересів власників інвестиційних сертифікатів.

У разі тимчасового призупинення викупу інвестиційних сертифікатів публічним інвестиційним фондом відповідно до пункту 1 цієї частини компанія з управління активами, що здійснює управління цим фондом, зобов'язана негайно повідомити про призупинення викупу Комісії.

Повідомлення про тимчасове призупинення викупу інвестиційних сертифікатів у цьому випадку також негайно надається компетентним органам держав-членів Європейського Союзу на територіях яких здійснювалося розміщення інвестиційних сертифікатів цього публічного інвестиційного фонду.

4. Розміщення та викуп інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду відкритого типу зупиняються за рішенням компанії з управління активами, якщо

відповідно до регламенту та нормативно-правових актів Комісії цього вимагають інтереси учасників інвестиційного фонду.

Якщо розміщення та викуп інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду відкритого типу зупинені, компанія з управління активами зобов'язана у термін не пізніше робочого дня, наступного за днем зупинення, повідомити про це кастодіальну установу, що обслуговує цей інвестиційний фонд, та Комісію із зазначенням причин такого зупинення. Таке повідомлення Комісії здійснюється офіційним каналом зв'язку.

Комісія розглядає обставини та підстави для зупинення розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду відкритого типу протягом семи робочих днів з дня отримання офіційним каналом зв'язку повідомлення про зупинення розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду. За результатами розгляду повідомлення Комісія може винести постанову про необґрунтованість такого зупинення і зобов'язати компанію з управління активами поновити розміщення та викуп інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду.

5. У разі загрози заподіяння істотної шкоди інтересам учасників інвестиційного фонду або держави Комісія має право винести постанову про зупинення розміщення, обігу, викупу та проведення операцій в депозитарній системі України щодо інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду.

Стаття 28. Обіг інвестиційних сертифікатів

1. Інвестиційні сертифікати інвестиційного фонду підлягають вільному обігу на ринках капіталу.

2. У разі припинення дії ліцензії компанії з управління активами обіг, а також проведення депозитарних операцій з інвестиційними сертифікатами такого фонду, зупиняється з наступного робочого дня після дати винесення Комісією постанови про припинення дії ліцензії компанії з управління активами.

У разі укладання виконавчим органом інвестиційного фонду договору з компанією з управління активами обіг та проведення депозитарних операцій з інвестиційними сертифікатами такого фонду, відновлюються з наступного робочого дня, наступного за днем укладення договору з компанією з управління активами.

Стаття 29. Облік прав на інвестиційні сертифікати та прав за інвестиційними сертифікатами

1. Облік прав на інвестиційні сертифікати та прав за інвестиційними сертифікатами здійснюється відповідно до законодавства про депозитарну систему з особливостями, встановленими цим Законом.

2. Якщо облік прав на інвестиційні сертифікати та прав за інвестиційними сертифікатами здійснює компанія з управління активами, відповідно до отриманої ліцензії на провадження депозитарної діяльності депозитарної

установи, то про це має бути зазначено у регламенті інвестиційного фонду. У такому разі облік прав на та прав за інвестиційними сертифікатами здійснює виключно така компанія з управління активами.

Стаття 30. Виплата дивідендів інвестиційними сертифікатами фонду

1. Виплата дивідендів інвестиційними сертифікатами фонду - особливий спосіб розміщення інвестиційних сертифікатів за якого оплата таких інвестиційних сертифікатів здійснюється за рахунок грошових коштів, які інвестиційний фонд має виплатити інвестору (учаснику інвестиційного фонду) у разі прийняття у встановленому законодавством порядку рішення про виплату дивідендів.

У такому разі, сума грошових коштів, які інвестиційний фонд має перераховувати інвестору (учаснику інвестиційного фонду) зараховується в якості оплати вартості інвестиційних сертифікатів.

2. Можливість виплати дивідендів інвестиційними сертифікатами фонду має бути передбачена регламентом такого інвестиційного фонду.

3. Виплата дивідендів інвестиційними сертифікатами фонду здійснюється виключно за заявою інвестора (учасника інвестиційного фонду). Порядок та строки подання такої заяви, а також можливість її відкликання встановлюється регламентом інвестиційного фонду.

Подання заяви на виплату дивідендів інвестиційними сертифікатами фонду вважається поданням заявки на придбання інвестиційних сертифікатів учасником інвестиційного фонду, передбаченої статтею 19 цього Закону.

4. У разі виплати дивідендів інвестиційними сертифікатами фонду ціна розміщення таких інвестиційних визначається виходячи з розрахункової вартості інвестиційного сертифіката на день прийняття рішення про виплату дивідендів.

5. Кількість інвестиційних сертифікатів, які придбаваються учасником, визначається шляхом ділення нарахованої суми грошових коштів у вигляді дивідендів на ціну одного інвестиційного сертифіката, визначену на день прийняття рішення про виплату дивідендів.

У разі якщо в результаті зазначеного ділення виникає залишок грошових коштів такий залишок виплачується учаснику у грошовій формі у вигляді дивідендів.

6. Надбавки до ціни розміщення інвестиційних сертифікатів, передбачені частиною четвертою статті 18 цього Закону, при розміщенні інвестиційних сертифікатів при виплаті дивідендів інвестиційними сертифікатами фонду не застосовуються.

7. Строк виконання інвестиційним фондом всіх дій необхідних та достатніх для зарахування інвестиційних сертифікатів на рахунок в цінних паперах учасника у процесі виплати дивідендів інвестиційними сертифікатами фонду, не повинен перевищувати 7 робочих днів від дати прийняття рішення про виплату дивідендів, якщо інша дата не передбачена регламентом інвестиційного фонду.

Розділ ІІІ
ПУБЛІЧНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ФОНДИ

Глава 1. Загальні положення

Стаття 31. Правовий статус публічних інвестиційних фондів

1. Публічним інвестиційним фондом є суб'єкт, створений відповідно до цього Закону, виключним видом діяльності якого є спільне інвестування активів, отриманих шляхом публічної пропозиції інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду, в цінні папери, що перебувають у вільному обігу, або в інші ліквідні фінансові активи, зазначені в статті 44 цього Закону, і яка діє за принципом розподілу ризиків, а також чиї інвестиційні сертифікати, на вимогу учасника, викуповуються прямо чи опосередковано за рахунок активів цього фонду.

Публічні інвестиційні фонди можуть створюватись та функціонувати як юридичні особи – в порядку встановленому главою 2 цього Розділу або без статусу юридичних осіб – в порядку встановленому главою 3 цього Розділу.

2. В Україні публічні інвестиційні фонди можуть бути створені та діяти лише як публічні інвестиційні фонди з публічним розміщенням інвестиційних сертифікатів.

3. Публічні інвестиційні фонди є безстроковими та не можуть бути закритого типу.

4. Публічні інвестиційні фонди не можуть бути перетворені в альтернативні інвестиційні фонди.

5. Кожен публічний інвестиційний фонд зобов'язаний мати чинний договір про управління активами лише з однією компанією з управління активами та лише однією кастодіальною установою.

6. Дії, що вживаються компанією з управління активами для забезпечення того, щоб ринкова вартість інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду суттєво не відхилялася від вартості чистих активів цього фонду, прирівнюються до викупу. Вимоги до таких дії та порядок їх вчинення встановлюються Комісією.

Глава 2. Створення та функціонування публічних інвестиційних фондів із статусом юридичної особи

Стаття 32. Етапи створення публічного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи

1. Створення публічного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи здійснюється за такими етапами:

1) прийняття компанією з управління активами, яка має ліцензію, передбачену пунктом 1 частини першої статті 157 цього Закону, як єдиним засновником, рішення про створення публічного інвестиційного фонду та затвердження статуту публічного інвестиційного фонду, призначення керівника публічного інвестиційного фонду;

2) державна реєстрація публічного інвестиційного фонду та його статуту в органах державної реєстрації відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань";

3) укладення договорів з компанією з управління активами, кастодіальною установою;

4) затвердження регламенту публічного інвестиційного фонду;

5) подання до Комісії офіційним каналом зв’язку заяви та всіх документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації публічного інвестиційного фонду;

6) реєстрації Комісією публічного інвестиційного фонду;

7) прийняття компанією з управління активами рішення про емісію інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду одного або різних випусків, оформлення проспекту інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду;

8) подання до Комісії офіційним каналом зв’язку заяви та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів та затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду;

9) реєстрація Комісією випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів, затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду та видача свідоцтва про реєстрацію випуску інвестиційних сертифікатів;

10) укладення з Центральним депозитарієм цінних паперів договору про обслуговування одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів;

11) оприлюднення проспекту інвестиційних сертифікатів;

12) розміщення інвестиційних сертифікатів;

13) подання Комісії офіційним каналом зв’язку заяви і документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для визнання інвестиційного фонду таким, що відбувся;

14) визнання Комісією інвестиційного фонду таким, що відбувся.

2. У встановленому Комісією порядку компанія з управління активами може одночасно здійснювати дії, передбачені пунктом 5 та 8 частини першої цієї статті.

Стаття 33. Реєстрація публічних інвестиційних фондів із статусом юридичної особи

1. Публічні інвестиційні фонди із статусом юридичної особи створюються шляхом їх заснування або шляхом реорганізації відповідно до статті 143 цього Закону.

Публічний інвестиційний фонд має право здійснювати діяльність зі спільного інвестування з дня, наступного за днем його реєстрації Комісією.

Порядок реєстрації публічних інвестиційних фондів встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Реєстрація публічного інвестиційного фонду здійснюється шляхом включення його до ЄДРІСІ, ведення якого здійснює Комісія у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Комісії.

3. Реєстрація публічного інвестиційного фонду здійснюється Комісією, за умови подання компанією з управління активами (далі - заявник) до Комісії заяви про включення до ЄДРІСІ в та всіх необхідних документів та інформація (у тому числі, що містять інформацію з обмеженим доступом), вимоги та порядок подачі яких, встановлюється Комісією (далі у цій статті - пакет документів) не пізніше 30 днів з дати державної реєстрації такого публічного інвестиційного фонду як юридичної особи.

Перелік документів, необхідних для реєстрації публічного інвестиційного фонду, встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

4. Пакет документів подається до Комісії в електронному вигляді відповідно до встановлених нею вимог. Реєстрація пакету документів підтверджується надісланим Комісією електронного повідомлення.

5. Заявник протягом строку розгляду пакету документів повідомляє Комісію, у встановленому нею порядку, офіційним каналом зв’язку про будь-які зміни у інформації, яка була подана у пакеті документів.

6. Комісія протягом трьох робочих днів з дня отримання пакету документів надає заявнику, підтвердження отримання повного пакету документів, передбачених законодавством, із зазначенням контактної інформації (ім’я (у розумінні Цивільного кодексу України), посада, номери засобів зв’язку) посадової особи, відповідальної за організацію розгляду пакету документів Комісією, або повідомляє офіційним каналом зв’язку про залишення пакету документів без руху у зв’язку виявленням недоліків, а саме отриманням неповного пакету документів або підписанням документів особою, яка не має на це повноважень, із зазначенням строку та способу усунення таких недоліків.

У разі не усунення заявником недоліків, зазначених у повідомленні про залишення пакету документів без руху у визначений у такому повідомленні строк, Комісія повідомляє офіційним каналом зв’язку такого заявника про залишення пакету документів без розгляду.

Документи, подані для включення публічного інвестиційного фонду до Реєстру інвестиційних фондів, не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за

вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких публічний інвестиційний фонд був включений до Реєстру інвестиційних фондів.

7. У разі якщо документи, подані для включення публічного інвестиційного фонду до Реєстру інвестиційних фондів, не відповідають вимогам законодавства та/або містять неповну чи недостовірну інформацію, та/або містять розбіжності між своїми положеннями, Комісія невідкладно, але не пізніше завершення передбачених частиною шостою цієї статті строків, інформує заявника про виявлені факти та чітко визначає зміни, доповнення та/або пояснення, які необхідно подати у зв'язку з цим. У такому разі розрахунок строків, передбачених частиною шостою цієї статті, розпочинається спочатку з дня отримання Комісією запитуваних відповідно до цієї частини документів та/або пояснень.

8. Протягом строку розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 30 робочих днів до закінчення строку, встановленого частиною дев'ятою цієї статті, Комісія може одноразово письмово витребувати у заявника додаткову інформацію в чіткій та однозначній формі для уточнення даних, наданих у пакеті документів. Строк розгляду пакету документів продовжується з дня отримання додаткової інформації у відповідь на запит.

З дня отримання додаткової інформації та протягом строку, що залишився до закінчення розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення такого строку, Комісія у разі необхідності отримання додаткової інформації для обробки та аналізу пакету документів може направити заявнику уточнюючий запит щодо отриманої відповіді, визначивши в чіткій та однозначній формі, яку саме уточнюючу інформацію повинен надати заявник. Запит уточнюючої інформації не зупиняє перебігу строку розгляду пакету документів для реєстрації публічного інвестиційного фонду.

Перед винесенням постанови про реєстрацію інвестиційного фонду або постанови про відмову у реєстрації інвестиційного фонду Комісія у встановленому нею порядку надає можливість заявнику, надати пояснення стосовно інформації, яка була подана у пакеті документів.

9. Комісія виносить постанову про реєстрацію інвестиційного фонду або постанову про відмову у реєстрації інвестиційного фонду протягом 60 днів з дня отримання повного пакету документів, передбачених законодавством.

Про винесену постанову Комісія повідомляє заявника, офіційним каналом зв'язку протягом трьох робочих днів з дня винесення постанови.

Повідомлення про відмову у реєстрації інвестиційного фонду повинно містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

У разі винесення Комісією постанови про відмову у реєстрації інвестиційного фонду компанія з управління активами повинна прийняти рішення про ліквідацію такого інвестиційного фонду.

10. Якщо публічний інвестиційний фонд створено в Україні, то компанія з управління активами, створена у державі-члені Європейського Союзу, подає заяву на управління таким публічним інвестиційним фондом до Комісії. При

цьому на реєстрацію публічного інвестиційного фонду не впливає те, чи такий фонд управлятиметься компанією з управління активами, яка делегуватиме всі або частину своїх ключових функцій компанії з управління активами в Україні чи іншій державі-члені Європейського Союзу. Компанія з управління активами, створена не в Україні або державі-члені Європейського Союзу не має права на управління активами публічного інвестиційного фонду, створеного в Україні.

11. Зміна компанії з управління активами публічного інвестиційного фонду та/або кастодіальної установи, з якою укладено договір на обслуговування публічного інвестиційного фонду відбувається лише після схвалення Комісії такої заміни у порядку та строки, встановлені її нормативно- правовими актами.

Зміни до регламенту публічного інвестиційного фонду набувають чинності лише після реєстрації таких змін Комісією у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

Стаття 34. Підстави відмови у реєстрації публічного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи

1. Комісія відмовляє в реєстрації публічного інвестиційного фонду якщо:

1) документи, подані для реєстрації, містять неповну та/або взаємовиключну та/або недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам законодавства. Документи можуть вважатися такими, що містять неповну та/або взаємовиключну інформацію, виключно за умови, що Комісія протягом строку розгляду таких документів здійснила заходи, встановлені частиною сьомою статті 33 цього Закону, спрямовані на отримання додаткової інформації та відповідних уточнень щодо неї;

2) юридична особа, яка має намір зареєструватися як публічний інвестиційний фонд, не відповідає вимогам цього Закону та нормативно-правовим актам Комісії;

3) компанія з управління активами не має ліцензії на здійснення діяльності з управління публічними інвестиційними фондами в державі її реєстрації;

4) компанія з управління активами, що здійснює управління активами такого публічного інвестиційного фонду, не надала підтвердження наявності досвіду управління відповідним класом активів, зазначеним в інвестиційній декларації такого публічного інвестиційного фонду, у працівників компанії з управління активами або інших осіб, залучених на умовах аутсорсингу;

5) кастодіальна установа публічного інвестиційного фонду не надала підтвердження наявності досвіду провадження кастодіальної діяльності відповідного виду інвестиційного фонду;

6) законодавство держави, що не є членом Європейського Союзу, регулює діяльність однієї чи кількох осіб, з якими компанія з управління активами є пов’язаною особою, перешкоджає ефективному виконанню Комісією її наглядових функцій;

2. Постанова Комісії про відмову у реєстрації інвестиційного фонду повинна

містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

Стаття 35. Підстави для припинення дії реєстрації публічного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи

1. Комісія має право припиняти дію реєстрації публічного інвестиційного фонду у разі, якщо:

1) компанія з управління активами, що управляє публічним інвестиційним фондом, подала до Комісії письмову заяву з проханням припинити дію реєстрації такого публічного інвестиційного фонду;

2) компанія з управління активами протягом 30 днів після реєстрації Комісією такого інвестиційного фонду не подала до Комісії заяву та документи, передбачені нормативно-правовими актами Комісії, для затвердження емісії інвестиційних сертифікатів;

3) документи, подані компанією з управління активами для реєстрації, містять недостовірну інформацію;

4) реєстрація публічного інвестиційного фонду відбулася внаслідок вчинення компанією з управління активами протиправних дій;

5) публічний інвестиційний фонд більше не відповідає вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії;

6) якщо у випадку припинення дії ліцензії компанії з управління активами жодна інша компанія з управління активами не погодилася управляти активами такого фонду;

7) щодо публічного інвестиційного фонду в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань наявні відомості про державну реєстрацію припинення юридичної особи;

2. Копія постанови Комісії про припинення дії реєстрації публічного інвестиційного фонду, який є стороною правочину щодо фінансових інструментів, валютних цінностей або стороною деривативного контракту, надсилається особі, яка провадить клірингову діяльність, офіційним каналом зв’язку.

Стаття 36. Статут та регламент публічного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи

1. Публічні інвестиційні фонди створюються та діють на підставі:

1) рішення засновника - компанії з управління активами про створення публічного інвестиційного фонду

2) статуту фонду, затвердженого на основі модельного статуту;

3) регламенту публічного інвестиційного фонду, який включає в себе інвестиційну декларацію та політику публічного інвестиційного фонду, як акціонера (учасника) юридичної особи, акції (частки) якої перебувають в активах такого фонду, що є його невід’ємними частинами.

2. Модельний статут публічного інвестиційного фонду затверджується Комісією.

3. Регламент публічного інвестиційного фонду має відповідати вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії, та має містити щонайменше наступну інформацію:

1) повне найменування публічного інвестиційного фонду;

2) ідентифікаційний код публічного інвестиційного фонду згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

3) умови, за яких може бути здійснено заміну компанії з управління активами, кастодіальної установи, та порядок такої заміни із зазначенням дій, спрямованих на захист прав учасників публічного інвестиційного фонду;

4) порядок визначення вартості чистих активів та ціни розміщення (викупу) інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду;

5) порядок визначення розміру винагороди компанії з управління активами та покриття витрат, пов’язаних з діяльністю публічного інвестиційного фонду, що відшкодовуються за рахунок його активів;

6) порядок та строки викупу публічним інвестиційним фондом своїх інвестиційних сертифікатів;

7) інвестиційну декларацію;

8) політику публічного інвестиційного фонду, як акціонера (учасника) юридичної особи, акції (частки) якої перебувають в активах такого фонду;

9) правила, що застосовуються до оцінки активів публічного інвестиційного фонду;

10) застереження про застосування конкретного способу позасудового врегулювання спору (медіація, третейський суд, міжнародний арбітражний суд тощо), який буде використовуватися у випадку виникнення спору;

11) порядок та строки повідомлення учасників публічного інвестиційного фонду про зміни до регламенту такого фонду;

12) іншу інформацію, у випадках передбачених законодавством.

Регламент може містити інші відомості, що не суперечать законодавству.

Придбання учасником інвестиційного сертифіката публічного інвестиційного фонду є акцептуванням застереження про застосування конкретного способу позасудового врегулювання спору, передбаченого пунктом 10 цієї частини.

4. Регламент (зміни до регламенту) затверджуються компанією з управління активами та набувають чинності лише після реєстрації такого регламенту (змін до регламенту) Комісією у порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

5. Компанія з управління активами публічного інвестиційного фонду повинна забезпечити дотримання інвестиційної декларації при здійснені

управління активами такого фонду.

Нагляд за забезпеченням дотримання компанією з управління активами публічного інвестиційного фонду інвестиційної декларації покладається на кастодіальну установу такого фонду.

Глава 3. Створення та функціонування публічних інвестиційних фондів без статусу юридичної особи

Стаття 37. Етапи створення публічного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи

1. Створення публічного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи здійснюється за такими етапами:

1) прийняття компанією з управління активами, яка має ліцензію, передбачену пунктом 1 частини першої статті 157 цього Закону, як єдиним засновником, рішення про створення публічного інвестиційного фонду, призначення керівника публічного інвестиційного фонду;

2) укладення договору між компанією з управління активами та кастодіальною установою;

3) затвердження регламенту публічного інвестиційного фонду;

4) подання до Комісії офіційним каналом зв’язку заяви та всіх документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації публічного інвестиційного фонду;

5) реєстрації Комісією публічного інвестиційного фонду;

6) прийняття компанією з управління активами рішення про емісію інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду одного або різних випусків, оформлення проспекту інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду;

7) подання до Комісії офіційним каналом зв’язку заяви та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів та затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду;

8) реєстрація Комісією випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів, затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду та видача свідоцтва про реєстрацію випуску інвестиційних сертифікатів;

9) укладення з Центральним депозитарієм цінних паперів договору про обслуговування одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів;

10) оприлюднення проспекту інвестиційних сертифікатів;

11) розміщення інвестиційних сертифікатів;

12) подання Комісії офіційним каналом зв’язку заяви і документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для визнання інвестиційного фонду таким, що відбувся;

13) визнання Комісією інвестиційного фонду таким, що відбувся.

2. У встановленому Комісією порядку компанія з управління активами може одночасно здійснювати дії, передбачені пунктом 4 та 7 частини першої цієї статті.

Стаття 38. Реєстрація публічних інвестиційних фондів без статусу юридичної особи

1. Публічні інвестиційні фонди без статусу юридичної особи створюються шляхом їх заснування або шляхом реорганізації відповідно до статті 143 цього Закону.

Публічний інвестиційний фонд має право здійснювати діяльність зі спільного інвестування з дня, наступного за днем його реєстрації Комісією.

Порядок реєстрації публічних інвестиційних фондів встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Реєстрація публічного інвестиційного фонду здійснюється шляхом включення його до ЄДРІСІ, ведення якого здійснює Комісія у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Комісії.

3. Реєстрація публічного інвестиційного фонду здійснюється Комісією, за умови подання компанією з управління активами (далі - заявник) до Комісії заяви про включення до ЄДРІСІ в та всіх необхідних документів та інформація (у тому числі, що містять інформацію з обмеженим доступом), вимоги та порядок подачі яких, встановлюється Комісією (далі у цій статті - пакет документів) не пізніше 30 днів з дати прийняття компанією з управління активами рішення про створення такого інвестиційного фонду.

Перелік документів, необхідних для реєстрації публічного інвестиційного фонду, встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

4. Пакет документів подається до Комісії в електронному вигляді відповідно до встановлених нею вимог. Реєстрація пакету документів підтверджується надісланим Комісією електронного повідомлення.

5. Заявник протягом строку розгляду пакету документів повідомляє Комісію, у встановленому нею порядку, офіційним каналом зв’язку про будь-які зміни у інформації, яка була подана у пакеті документів.

6. Комісія протягом трьох робочих днів з дня отримання пакету документів надає заявнику, підтвердження отримання повного пакету документів, передбачених законодавством, із зазначенням контактної інформації (ім’я (у розумінні Цивільного кодексу України), посада, номери засобів зв’язку) посадової особи, відповідальної за організацію розгляду пакету документів Комісією, або повідомляє офіційним каналом зв’язку про залишення пакету документів без руху у зв’язку виявленням недоліків, а саме: отриманням неповного пакету документів або підписанням документів особою, яка не має на це повноважень, із зазначенням строку та способу усунення таких недоліків.

У разі не усунення заявником недоліків, зазначених у повідомленні про

залишення пакету документів без руху у визначений у такому повідомленні строк, Комісія повідомляє офіційним каналом зв'язку такого заявника про залишення пакету документів без розгляду.

Документи, подані для включення публічного інвестиційного фонду до Реєстру інвестиційних фондів, не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких публічний інвестиційний фонд був включений до Реєстру інвестиційних фондів.

7. У разі якщо документи, подані для включення публічного інвестиційного фонду до Реєстру інвестиційних фондів, не відповідають вимогам законодавства та/або містять неповну чи недостовірну інформацію, та/або містять розбіжності між своїми положеннями, Комісія невідкладно, але не пізніше завершення передбачених частиною шостою цієї статті строків, інформує заявника про виявлені факти та чітко визначає зміни, доповнення та/або пояснення, які необхідно подати у зв'язку з цим. У такому разі розрахунок строків, передбачених частиною шостою цієї статті, розпочинається спочатку з дня отримання Комісією запитуваних відповідно до цієї частини документів та/або пояснень.

8. Протягом строку розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 30 робочих днів до закінчення строку, встановленого частиною дев'ятою цієї статті, Комісія може одноразово письмово витребувати у заявника додаткову інформацію в чіткій та однозначній формі для уточнення даних, наданих у пакеті документів. Строк розгляду пакету документів продовжується з дня отримання додаткової інформації у відповідь на запит.

З дня отримання додаткової інформації та протягом строку, що залишився до закінчення розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення такого строку, Комісія у разі необхідності отримання додаткової інформації для обробки та аналізу пакету документів може направити заявнику уточнюючий запит щодо отриманої відповіді, визначивши в чіткій та однозначній формі, яку саме уточнюючу інформацію повинен надати заявник. Запит уточнюючої інформації не зупиняє перебігу строку розгляду пакету документів для реєстрації публічного інвестиційного фонду.

Перед винесенням постанови про реєстрацію інвестиційного фонду або постанови про відмову у реєстрації інвестиційного фонду Комісія у встановленому нею порядку надає можливість заявнику, надати пояснення стосовно інформації, яка була подана у пакеті документів.

9. Комісія виносить постанову про реєстрацію інвестиційного фонду або постанову про відмову у реєстрації інвестиційного фонду протягом 60 днів з дня отримання повного пакету документів, передбачених законодавством.

Про винесену постанову Комісія повідомляє заявника, офіційним каналом зв'язку протягом трьох робочих днів з дня винесення постанови.

Повідомлення про відмову у реєстрації інвестиційного фонду повинно

містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

У разі винесення Комісією постанови про відмову у реєстрації інвестиційного фонду компанія з управління активами повинна прийняти рішення про ліквідацію такого інвестиційного фонду.

10. Якщо публічний інвестиційний фонд створено в Україні, то компанія з управління активами, створена у державі-члені Європейського Союзу, подає заяву на управління таким публічним інвестиційним фондом до Комісії. При цьому на реєстрацію публічного інвестиційного фонду не впливає те, чи такий фонд управлятиметься компанією з управління активами, яка делегуватиме всі або частину своїх ключових функцій компанії з управління активами в Україні чи іншій державі-члені Європейського Союзу. Компанія з управління активами, створена не в Україні або державі-члені Європейського Союзу не має права на управління активами публічного інвестиційного фонду, створеного в Україні.

11. Зміна компанії з управління активами публічного інвестиційного фонду та/або кастодіальної установи, з якою укладено договір на обслуговування публічного інвестиційного фонду відбувається лише після схвалення Комісії такої заміни у порядку та строки, встановлені її нормативно- правовими актами.

Зміни до регламенту публічного інвестиційного фонду набувають чинності лише після реєстрації таких змін Комісією у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

Стаття 39. Підстави відмови у реєстрації публічного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи

1. Комісія відмовляє в реєстрації публічного інвестиційного фонду якщо:

1) документи, подані для реєстрації, містять неповну та/або взаємовиключну та/або недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам законодавства. Документи можуть вважатися такими, що містять неповну та/або взаємовиключну інформацію, виключно за умови, що Комісія протягом строку розгляду таких документів здійснила заходи, встановлені частиною сьомою статті 38 цього Закону, спрямовані на отримання додаткової інформації та відповідних уточнень щодо неї;

2) компанія з управління активами не має ліцензії на здійснення діяльності з управління публічними інвестиційними фондами в державі її реєстрації;

3) компанія з управління активами, що здійснює управління активами такого публічного інвестиційного фонду, не надала підтвердження наявності досвіду управління відповідним класом активів, зазначеним в інвестиційній декларації такого публічного інвестиційного фонду, у працівників компанії з управління активами або інших осіб, залучених на умовах аутсорсингу;

4) кастодіальна установа публічного інвестиційного фонду не надала підтвердження наявності досвіду провадження кастодіальної діяльності відповідного виду інвестиційного фонду;

5) законодавство держави, що не є членом Європейського Союзу, регулює

діяльність однієї чи кількох осіб, з якими компанія з управління активами є пов’язаною особою, перешкоджає ефективному виконанню Комісією її наглядових функцій;

2. Постанова Комісії про відмову у реєстрації інвестиційного фонду повинна містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

Стаття 40. Підстави для припинення дії реєстрації публічного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи

1. Комісія має право припиняти дію реєстрації публічного інвестиційного фонду у разі, якщо:

1) компанія з управління активами, що управляє публічним інвестиційним фондом, подала до Комісії письмову заяву з проханням припинити дію реєстрації такого публічного інвестиційного фонду;

2) компанія з управління активами протягом 30 днів після реєстрації Комісією такого інвестиційного фонду не подала до Комісії заяву та документи, передбачені нормативно-правовими актами Комісії, для затвердження емісії інвестиційних сертифікатів;

3) документи, подані компанією з управління активами для реєстрації, містять недостовірну інформацію;

4) реєстрація публічного інвестиційного фонду відбулася внаслідок вчинення компанією з управління активами протиправних дій;

5) публічний інвестиційний фонд більше не відповідає вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії;

6) якщо у випадку припинення дії ліцензії компанії з управління активами жодна інша компанія з управління активами не погодилася управляти активами такого фонду.

2. Копія постанови Комісії про припинення дії реєстрації публічного інвестиційного фонду, який є стороною правочину щодо фінансових інструментів, валютних цінностей або стороною деривативного контракту, надсилається особі, яка провадить клірингову діяльність, офіційним каналом зв’язку.

Стаття 41. Регламент публічного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи

1. Публічні інвестиційні фонди створюються та діють на підставі:

1) рішення засновника - компанії з управління активами про створення публічного інвестиційного фонду

2) регламенту публічного інвестиційного фонду, який включає в себе інвестиційну декларацію та політику публічного інвестиційного фонду, як акціонера (учасника) юридичної особи, акції (частки) якої перебувають в активах такого фонду, що є його невід’ємними частинами.

2. Регламент публічного інвестиційного фонду має відповідати вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії, та має містити щонайменше наступну інформацію:

1) повне найменування публічного інвестиційного фонду;

2) умови, за яких може бути здійснено заміну компанії з управління активами, кастодіальної установи, та порядок такої заміни із зазначенням дій, спрямованих на захист прав учасників публічного інвестиційного фонду;

3) порядок визначення вартості чистих активів та ціни розміщення (викупу) інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду;

4) порядок визначення розміру винагороди компанії з управління активами та покриття витрат, пов'язаних з діяльністю публічного інвестиційного фонду, що відшкодовуються за рахунок його активів;

5) порядок та строки викупу публічним інвестиційним фондом своїх інвестиційних сертифікатів;

6) інвестиційну декларацію;

7) політику публічного інвестиційного фонду, як акціонера (учасника) юридичної особи, акції (частки) якої перебувають в активах такого фонду;

8) правила, що застосовуються до оцінки активів публічного інвестиційного фонду;

9) застереження про застосування конкретного способу позасудового врегулювання спору (медіація, третейський суд, міжнародний арбітражний суд тощо), який буде використовуватися у випадку виникнення спору;

10) порядок та строки повідомлення учасників публічного інвестиційного фонду про зміни до регламенту такого фонду;

11) застереження, що компанія з управління активами такого фонду здійснює свою діяльність від імені, за рахунок та в інтересах такого фонду;

12) іншу інформацію, у випадках передбачених законодавством.

Регламент може містити інші відомості, що не суперечать законодавству.

Придбання учасником інвестиційного сертифіката публічного інвестиційного фонду є акцептуванням застереження про застосування конкретного способу позасудового врегулювання спору, передбаченого пунктом 9 цієї частини.

3. Регламент (зміни до регламенту) затверджуються компанією з управління активами та набувають чинності лише після реєстрації такого регламенту (змін до регламенту) Комісією у порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

4. Компанія з управління активами публічного інвестиційного фонду повинна забезпечити дотримання інвестиційної декларації при здійснені управління активами такого фонду.

Нагляд за забезпеченням дотримання компанією з управління активами публічного інвестиційного фонду інвестиційної декларації покладається на

кастодіальну установу такого фонду.

Глава 4. Органи управління публічного інвестиційного фонду

Стаття 42. Органи управління публічним інвестиційним фондом

1. Єдиним органом управління публічного інвестиційного фонду є виконавчий орган такого публічного інвестиційного фонду.

2. Функції виконавчого органу публічного інвестиційного фонду виконує компанія з управління активами такого публічного інвестиційного фонду.

Усі рішення виконавчого органу публічного інвестиційного фонду підписує керівник такого фонду.

3. У разі припинення дії ліцензії компанії з управління активами публічного інвестиційного фонду тимчасово, на період до 30 робочих днів, виконання функцій виконавчого органу публічного інвестиційного фонду покладається на кастодіальну установу такого фонду. У такому разі кастодіальна установа зобов'язана призначити свого працівника, який буде виконувати повноваження керівника публічного інвестиційного фонду.

4. Регламентом публічного інвестиційного фонду може бути передбачено, що у разі припинення дії відповідної ліцензії компанії з управління активами, що здійснює управління активами публічного інвестиційного фонду, такий публічний інвестиційний фонд підлягає ліквідації в порядку передбаченому Розділом VI.

Стаття 43. Компетенція виконавчого органу публічного інвестиційного фонду

1. Виконавчий орган публічного інвестиційного фонду вирішує будь-які питання пов'язані з функціонуванням, реорганізацією або ліквідацією публічного інвестиційного фонду.

2. У разі тимчасового виконання функцій виконавчого органу кастодіальною установою, у випадку передбаченому частиною третьою статті 42 цього Закону, до компетенції виконавчого органу відноситься виключно:

1) обрання нової компанії з управління активами та укладання договору з нею;

2) прийняття рішення про ліквідацію публічного інвестиційного фонду та формування ліквідаційної комісії.

Виконавчий орган зобов'язаний протягом трьох робочих днів прийняти рішення, передбачене пунктом другим цієї частини, після завершення строку, передбаченому частиною третьою статті 42 цього Закону.

Глава 5. Зобов'язання щодо інвестиційної політики

публічних інвестиційних фондів

Стаття 44. Інструменти інвестування публічних інвестиційних фондів

1. Інвестиції публічних інвестиційних фондів можуть здійснюватися у:

1) цінні папери, що перебувають у вільному обігу, та інструменти грошового ринку:

а) допущені до торгів на регульованому ринку в Україні;

б) допущені до торгів на регульованому ринку хоча б однієї з держав-членів Європейського Союзу

в) включені до офіційного лістингу фондової біржі третьої країни або допущені до торгів на регульованому ринку в третій країні, який працює регулярно, є визнаним і відкритим для громадськості за умови, що така біржа або такий регульований ринок відповідають вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії;

2) цінні папери, що перебувають в процесі їх емісії поєднаної з публічною пропозицією, та обіг яких не обмежений, за умови, що:

а) умови емісії включають зобов'язання емітента подати заявку на допуск до торгів на регульованому ринку;

б) допуск до торгів, здійснений протягом року з дня емісії;

3) інвестиційні сертифікати публічного інвестиційного фонду, випуски яких зареєстровані в Україні;

4) цінні папери (частки/паї) інвестиційних фондів держави-члена Європейського Союзу;

5) цінні папери (частки/паї) інвестиційних фондів інших країн за умови дотримання всіх наступних вимог:

а) такі інші інвестиційні фонди були зареєстровані компетентним органом третьої країни, в якій такий фонд створений, якщо Комісія вважає нагляд за таким інвестиційним фондом у третій країні ідентичним до нагляду за інвестиційними фондами в Україні;

б) рівень захисту для власників інвестиційних сертифікатів інших інвестиційних фондів є таким самим, як і той, що встановлений для власників інвестиційних сертифікатів публічних інвестиційних фондів відповідно до законодавства України;

в) операції інших інвестиційних фондів розкриваються у піврічних та річних звітах, щоб уможливити оцінку активів та зобов'язань, прибутків та операцій протягом звітного періоду;

г) проспект емісії публічного інвестиційного фонду або іншого інвестиційного фонду, інвестиційні сертифікати якого планується придбати, передбачає, що загалом не більше 10 відсотків чистих активів інвестиційного фонду можна інвестувати в інвестиційні сертифікати іншого публічного інвестиційного фонду або іншого інвестиційного фонду.

б) вклади (депозити):

а) в банках України на вимогу та строкові банківські вклади (депозити) з правом дострокового повернення або строком до одного року;

б) в кредитних установах, які підлягають поверненню на вимогу або дають право на повернення протягом одного року, за умови, що така кредитна установа зареєстрована в державі-члені Європейського Союзу;

в) в кредитних установах, які підлягають поверненню на вимогу або дають право на повернення протягом одного року, якщо така кредитна установа зареєстрована у третій країні, за умови, що вона підлягає нагляду, який Комісія вважає ідентичним тому, що передбачено законодавством України;

7) розрахункові деривативні фінансові інструменти, що укладаються на регульованих ринках капіталу, зазначених в пункті 1 цієї частини, а також розрахункові деривативні фінансові інструменти, що укладаються поза організованими ринками капіталу, якщо вони відповідають таким умовам:

а) базовий актив деривативного фінансового інструменту складається з фінансових інструментів, включених до пунктів 1-5 цієї частини, фінансових індексів, процентних ставок, обмінних курсів або валют, у які публічний інвестиційний фонд може інвестувати відповідно до свого регламенту;

б) контрагенти позабіржових деривативних фінансових інструментів є установами, що підлягають пруденційному нагляду та належать до категорій, визначених нормативно-правовими актами Комісії;

в) позабіржові деривативні фінансові інструменти підлягають щоденній надійній та перевіреній оцінці та можуть бути продані, припинені або закриті шляхом взаємозаліку в будь-який час за їхньою справедливою вартістю за ініціативою публічного інвестиційного фонду;

8) інструменти грошового ринку, крім тих, якими торгують на регульованому ринку та які є ліквідними, мають вартість, яку можна точно визначити в будь-який момент часу, якщо випуск цих інструментів або емітент таких інструментів підлягає регулюванню з метою захисту учасників та їх грошових коштів, за умови, що вони є:

а) емітовані або гарантовані державою Україна, Національним банком України, Європейським центральним банком, Європейським інвестиційним банком, іноземною державою-членом Європейського Союзу, а у випадку, якщо іноземна держава має федеральний устрій або є конфедерацією - будь- яким суб’єктом федерації чи конфедерації, міжнародною фінансовою організацією, членом якої є Україна або держава-член Європейського Союзу;

б) емітовані юридичною особою чиї цінні папери допущені до торгів на регульованих ринках, зазначених у пунктах 1 - 3 цієї частини;

в) емітовані або гарантовані емітентом, який підлягає пруденційному нагляду з боку компетентного органу України або держави-члена Європейського Союзу;

г) емітовані іншими емітентами, визначеними нормативно-правовими

актами Комісії.

2. Публічним інвестиційним фондам заборонено інвестувати:

1) більше ніж 10 відсотків своїх активів у фінансові інструменти, крім тих, що зазначені в частині першій цієї статті;

2) прямо або опосередковано у будь-якій формі у дорогоцінні метали або документи, що підтверджують права на них..

3. Публічний інвестиційний фонд може інвестувати у інші ліквідні активи, перелік яких встановлений нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 45. Ліміти інвестування публічних інвестиційних фондів

1. Компанія з управління активами має право інвестувати активи публічного інвестиційного фонду в інструменти визначені статтею 38 з урахуванням таких лімітів:

1) не більше 5 відсотків активів інвестиційного фонду у цінні папери або інструменти грошового ринку, емітовані одним емітентом;

2) не більше 20 відсотків активів інвестиційного фонду у вклади (депозити), розміщені в одному банку України або кредитній установі держави-члена Європейського Союзу.

2. Ступінь ризику для контрагента публічного інвестиційного фонду в операціях з позабіржовими деривативними фінансовими інструментами не повинен перевищувати:

1) 10 відсотків своїх активів, якщо контрагентом є установа, зазначена у пункті 6 частини першої статті 44 цього Закону;

2) 5 відсотків своїх активів, в інших випадках.

3. Комісія у своїх нормативно-правових актах має право передбачити підвищення ліміту, встановленого у пункті 1 абзацу першого частини першої цієї статті, до 10 відсотків за умови, що загальна вартість цінних паперів та інструментів грошового ринку одного емітента, у кожен з яких здійснюється інвестування більше 5 відсотків активів цього публічного інвестиційного фонду, не перевищує 40 відсотків вартості його активів. Цей ліміт не поширюється на вклади (депозити) та деривативні фінансові інструменти, укладені з фінансовими установами, що підлягають пруденційному нагляду.

Незалежно від лімітів, встановлених частиною першою цієї статті, компанії з управління активами, яка управляє публічними інвестиційним фондом, заборонено, якщо це призведе до інвестування більше ніж 20 відсотків його активів в одну юридичну особу:

1) здійснювати інвестиції в цінні папери, що перебувають у вільному обігу, або інструменти грошового ринку, розміщені цією особою (емітентом);

2) розміщувати вклади (депозити) в цій особі (банку);

3) укладати деривативні фінансові інструменти з цією особою (стороною такого контракту).

4. Комісія у своїх нормативно-правових актах має право передбачити підвищення ліміту, встановленого у пункті 1 частини першої цієї статті, до 35 відсотків, якщо цінні папери та інструменти грошового ринку емітовані або гарантовані державою Україна, Національним банком України, Європейським центральним банком, Європейським інвестиційним банком, іноземною державою-членом Європейського Союзу, а у випадку, якщо іноземна держава має федеральний устрій або є конфедерацією - будь-яким суб'єктом федерації чи конфедерації, органами місцевого самоврядування, міжнародною організацією, членом якої є Україна або держава-член Європейського Союзу.

5. Комісія у своїх нормативно-правових актах має право передбачити підвищення ліміту, встановленого у пункті 1 частини першої цієї статті, до 25 відсотків, якщо кошти інвестуються в облігації із покриттям.

Якщо компанія з управління активами інвестує більше 5 відсотків активів публічного інвестиційного фонду, яким вона управляє, в облігації, зазначені в першому абзаці цієї частини, які емітуються одним емітентом, загальна вартість цих інвестицій не повинна перевищувати 80 відсотків вартості активів публічного інвестиційного фонду.

6. Цінні папери, що перебувають у вільному обігу, та інструменти грошового ринку, зазначені в частинах третій та четвертій цієї статті, не беруться до уваги з метою застосування ліміту в 40 відсотків, зазначеного в частині другій цієї статті.

Обмеження, передбачені в частинах першій - четвертій цієї статті, не поєднуються, і, таким чином, інвестиції в цінні папери чи інструменти грошового ринку, емітовані тим самим емітентом, або вклади (депозити), розміщені в цьому емітенті, чи деривативні фінансові інструменти, укладені з цим емітентом або емітовані цим емітентом, здійснені відповідно до частин першої - четвертої, не можуть перевищувати 35 відсотків активів публічного інвестиційного фонду.

7. Враховуючи ліміти, встановлені цією статтею, Комісія у своїх нормативно-правових актах має право передбачити підвищення ліміту, встановленого у частині першій цієї статті, до 20 відсотків для інвестицій в акції чи боргові цінні папери, емітовані одним емітентом, коли відповідно до інвестиційної декларації публічного інвестиційного фонду, метою інвестиційної політики цього фонду є відтворення складу певного індексу акцій або боргових цінних паперів, який визнається нормативно-правовими актами Комісії, за такими правилами:

1) його склад є диверсифікований;

2) індекс є адекватним бенчмарку для відповідного ринку;

3) індекс оприлюднено відповідним чином.

8. Комісія має право визначати індекси, які можна використовувати при інвестування активів публічного інвестиційного фонду.

9. Активи публічного інвестиційного фонду можуть бути інвестовані у цінні

папери, що перебувають у вільному обігу, та інструменти грошового ринку емітовані або гарантовані державою Україна, Національним банком України, Європейським центральним банком, Європейським інвестиційним банком, іноземною державою-членом Європейського Союзу, а у випадку, якщо іноземна держава має федеральний устрій або є конфедерацією - будь-яким суб'єктом федерації чи конфедерації, органами місцевого самоврядування міжнародною організацією, членом якої є Україна або держава-член Європейського Союзу, в обсязі 100 відсотків, якщо це дозволяється положеннями нормативно-правових актів Комісії. Такі активи повинні бути інвестовані не менше як у шість різних випусків цінних паперів, що перебувають у вільному обігу, та інструменти грошового ринку будь-якого окремого випуску не повинні становити більше 30 відсотків активів публічного інвестиційного фонду.

Інвестування активів публічного інвестиційного фонду відповідно до положень абзацу першого цієї частини допускається за умови, якщо це передбачено інвестиційною декларацією цього фонду, із зазначенням емітентів цінних паперів, в які планується інвестувати більше 35 відсотків активів фонду.

10. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами публічного інвестиційного фонду, може інвестувати його активи в інвестиційні сертифікати іншого публічного інвестиційного фонду або альтернативного інвестиційного фонду за умови, що не більше 10 відсотків його активів інвестовано в інвестиційні сертифікати одного публічного інвестиційного фонду або альтернативного інвестиційного фонду, якщо це передбачено нормативно-правовими актами Комісії. Комісія у своїх нормативно-правових актах може передбачити умови підвищення встановленого у цій частині ліміту до 20 відсотків.

11. Інвестиції, здійснені в інвестиційні сертифікати альтернативних інвестиційних фондів, не повинні перевищувати в сукупності 30 відсотків активів публічного інвестиційного фонду.

Комісія має право у своїх нормативно-правових актах встановити випадки, коли на інвестиції в інвестиційні сертифікати публічних інвестиційних фондів та альтернативних інвестиційних фондів не розповсюджуються ліміти, встановлені у частинах першій - п'ятій цієї статті.

12. Якщо активи публічного інвестиційного фонду інвестуються в активи інших інвестиційних фондів, які знаходяться в управлінні тієї ж компанії з управління активами, то ця компанія з управління активами не має право встановлювати будь-яку додаткову оплату за розміщення або викуп інвестиційних сертифікатів та застосовувати надбавки/знижки при здійсненні операцій з купівлі-продажу інвестиційних сертифікатів таких фондів відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Комісії.

У регламенті публічного інвестиційного фонду, значна частина активів якого інвестується в інші публічні інвестиційні фонди або альтернативні інвестиційні фонди (більше 10% активів), зазначається максимальний розмір

винагороди компанії з управління активами, яка управляє його активами, що сплачується самим публічним інвестиційним фондом, так і інвестиційними фондами, в які інвестуються його активи. У річному звіті публічного інвестиційного фонду зазначається фактичний розмір винагороди компанії з управління активами, що сплачується самим публічним інвестиційним фондом, так і інвестиційними фондами, в які інвестуються його активи.

13. Компанія з управління активами, що управляє активами публічних інвестиційних фондів, не може придбавати в активи фондів голосуючі акції будь-якого акціонерного товариства, які сукупно забезпечують здійснення значного впливу на акціонерне товариство.

14. Публічні інвестиційні фонди, активами яких управляє одна компанія з управління активами, а також ця компанія з управління активами у сукупності не можуть бути власниками:

1) більше 25 відсотків голосуючих акцій одного акціонерного товариства;

2) більше 10 відсотків привілейованих акцій одного акціонерного товариства;

3) більше 10 відсотків боргових цінних паперів, емітованих одним емітентом;

4) більше 25 відсотків інвестиційних сертифікатів одного інвестиційного фонду;

5) більше 10 відсотків інструментів грошового ринку, емітованих однією особою.

15. Обмеження, встановлені у частині чотирнадцятій цієї статті не застосовуються до боргових цінних паперів та інструментів грошового ринку, емітованих або гарантовані державою Україна, Національним банком України, Європейським центральним банком, Європейським інвестиційним банком, іноземною державою-членом Європейського Союзу, а у випадку, якщо іноземна держава має федеральний устрій або є конфедерацією - будь- яким суб’єктом федерації чи конфедерації, органами місцевого самоврядування міжнародною організацією, членом якої є Україна або держава-член Європейського Союзу.

Комісія, у своїх нормативно-правових актах може встановити інші випадки, при яких обмеження, встановлені у частині чотирнадцятій цієї статті не застосовуються.

16. Публічний інвестиційний фонд може не дотримуватися лімітів, встановлених у цій статті, під час розміщення цінних паперів або інструментів грошового ринку, які є частиною його активів.

Забезпечуючи дотримання принципу розподілу ризиків, Комісія у своїх нормативно-правових актах може дозволити нещодавно зареєстрованим публічним інвестиційним фондам відступати від лімітів, встановлених цією статтею протягом шести місяців після дати їх реєстрації

17. Якщо ліміти, зазначені в частині чотирнадцятій цієї статті, перевищено з причин, що не залежать від публічного інвестиційного фонду, або в результаті

реалізації переважного прав на придбання акцій, компанія з управління активами такого публічного інвестиційного фонду приймає як пріоритетну мету продаж фінансових інструментів, що перевищують встановлені ліміти, беручи до уваги врахування інтересів учасників такого фонду.

Строк для приведення структури активів фонду у відповідність до вимог законодавства не може перевищувати 30 днів з дня виявлення перевищення.

Стаття 46. Обмеження операцій з активами публічного інвестиційного фонду

1. Компанії з управління активами, яка здійснює управління активами публічного інвестиційного фонду та кастодіальній установі, яка здійснює зберігання активів цього фонду, заборонено надавати позики за рахунок активів публічного інвестиційного фонду (крім випадків повторного використання активів відповідно до статті 47 цього Закону), а також брати позику або кредит, що підлягає поверненню за рахунок активів публічного інвестиційного фонду, крім випадку, коли таке запозичення здійснюється в обсязі не більше 10 відсотків вартості активів такого фонду та на строк не більше 90 днів.

2. Компанії з управління активами, яка здійснює управління активами публічного інвестиційного фонду, та кастодіальній установі, яка здійснює зберігання активів цього фонду, дозволено набувати від імені публічного інвестиційного фонду та за рахунок активів публічного інвестиційного фонду фінансові інструменти, зазначені у пунктах 4, 5, 7, 8, частини першої статті 44 цього Закону, які не оплачені повністю.

Компанії з управління активами, яка здійснює управління активами публічного інвестиційного фонду, та кастодіальній установі, яка здійснює зберігання активів цього фонду, заборонено відчужувати активи, передбачені абзацом першим цієї частини, до їх повної оплати.

Стаття 47. Повторне використання активів публічного інвестиційного фонду

1. Операції з повторного використання активів публічного інвестиційного фонду, крім тих активів, які не оплачені повністю відповідно до частини другої статті 46 цього Закону, можуть проводитись за умови дотримання всіх наступних вимог:

1) повторне використання активів здійснюється щодо активів, які обліковуються на рахунку інвестиційного фонду;

2) операція виконується кастодіальною установою відповідно до розпорядження компанії з управління активами інвестиційного фонду;

3) повторне використання активів здійснюється в інтересах учасників інвестиційного фонду та на його користь;

4) операція забезпечується високоліквідними активами, права на які передаються інвестиційному фонду.

2. Ринкова вартість високоліквідних активів, повинна бути не менше ніж ринкова вартість активів, переданих у повторне використання, збільшеної на розмір премії за використання активами.

У разі зменшення вартості активів, переданих публічному інвестиційному фонду у забезпечення, суб'єкт, який надав такі активи, повинен надати додаткове забезпечення з метою дотримання вимог абзацу першого цієї частини.

3. Повторне використання активів дозволяється виключно за умови, що це прямо передбачено інвестиційною декларацією публічного інвестиційного фонду.

Стаття 48. Особливості оцінки активів публічного інвестиційного фонду

1. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами публічного інвестиційного фонду, повинна забезпечити, щоб для кожного публічного інвестиційного фонду, активами якого вона управляє, були встановлені належні та послідовні процедури, щоб можна було виконати належну та незалежну оцінку активів публічного інвестиційного фонду відповідно до законодавства.

2. Правила, що застосовуються до оцінки активів публічного інвестиційного фонду та розрахунку вартості чистих активів на один інвестиційний сертифікат, мають відповідати вимогам встановленим нормативно-правовим актом Комісії та іншими актами законодавства.

Глава 6. Розкриття інформації публічним інвестиційним фондом

Стаття 49. Регулярна інформація про діяльність публічного інвестиційного фонду

1. Компанія з управління активами для кожного з публічних інвестиційних фондів, активи яких знаходяться в її управлінні, відповідно до вимог встановлених законом та нормативно-правовими актами Комісії, зобов'язана розкрити наступну регулярну інформацію:

1) річний звіт за кожний "календарний рік";

2) піврічний звіт, піврічний звіт, що охоплює перші шість місяців фінансового року.

2. Річний та піврічний звіти розкривається у такі строки:

а) до 30 квітня - для річного звіту;

б) до 31 серпня - для піврічного звіту.

3. Розкриття регулярної інформації публічного інвестиційного фонду здійснюється в порядку встановленому статтею 124 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

Стаття 50. Розкриття проспекту інвестиційних сертифікатів публічного

інвестиційного фонду

1. Проспект інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду повинен містити всю інформацію, яка з огляду на особливості публічного інвестиційного фонду та інвестиційних сертифікатів, щодо яких здійснюється публічна пропозиція, необхідна для надання учасникам можливості здійснення обґрунтованої оцінки фінансового стану та перспектив публічного інвестиційного фонду, а також прав за такими інвестиційними сертифікатами, та яка подається у формі, яку легко зрозуміти та проаналізувати. Проспект інвестиційних сертифікатів повинен містити чітке та зрозуміле пояснення профілю ризику публічного інвестиційного фонду.

2. У проспекті інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду зазначаються напрямки інвестування активів публічного інвестиційного фонду, які мають відповідати інформації викладеній в інвестиційній декларації такого фонду, із зазначенням інформації щодо можливості такого фонду інвестувати свої активи у деривативні фінансові інструменти. У разі можливості інвестування в деривативні фінансові інструменти проспект інвестиційних сертифікатів повинен містити чітке застереження про те, чи можуть ці операції здійснюватися з метою хеджування ризиків чи з метою досягнення інвестиційних цілей, а також можливий вплив використання деривативних фінансових інструментів на профіль ризику публічного інвестиційного фонду.

3. Якщо активи публічного інвестиційного фонду інвестуються головним чином у будь-яку категорію активів, визначених у статті 44 цього Закону, крім цінних паперів та інструментів грошового ринку, визначених у пункті 1 частини першої статті 44 цього Закону, або якщо публічний інвестиційний фонд використовує індекс відповідно до статті 45 цього Закону, його проспект інвестиційних сертифікатів та, де необхідно, маркетингові комунікації повинні включати інформацію, що привертає увагу до такої інвестиційної політики.

4. Якщо чисті активи публічного інвестиційного фонду ймовірно матимуть високу волатильність через склад та структуру його активів чи методів управління активами такого інвестиційного фонду, проспект інвестиційних сертифікатів такого публічного інвестиційного фонду та маркетингові комунікації повинні включати інформацію, що привертає увагу до цього.

5. На вимогу учасника публічного інвестиційного фонду компанія з управління активами зобов’язана надати додаткову інформацію щодо кількісних обмежень, які застосовуються в управлінні ризиками публічного інвестиційного фонду, методів, обраних з цією метою, та останніх змін основних ризиків і дохідності від окремих видів фінансових інструментів.

6. Проспект інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду повинен містити посилання на власний вебсайт або власну вебсторінку на вебсайті компанії з управління активами, де розміщений регламент такого інвестиційного фонду.

7. Проспект інвестиційних сертифікатів повинен підтримуватися в актуальному стані протягом всього строку діяльності публічного інвестиційного

фонду.

8. До проспекту інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду застосовуються положення статей 98, 100-102 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" в порядку та обсягах встановлених Комісією.

Стаття 51. Річний та піврічний звіт про публічний інвестиційний фонд

1. Звітним періодом для складання річного звіту є календарний рік.

Перший звітний період може бути меншим за 12 місяців та обчислюється з дня державної реєстрації інвестиційного фонду до 31 грудня звітного року включно.

2. Звітним періодом для складання піврічного звіту про інвестиційний фонд є перші шість місяців фінансового року. Піврічний звіт про публічний інвестиційний фонд складається станом на кінець останнього дня шостого місяця календарного року.

3. Річний та піврічний звіт затверджується виконавчим органом публічного інвестиційного фонду до його розкриття відповідно до вимог цього Закону.

4. Порядок і форми розкриття річного та піврічного звіту про публічний інвестиційний фонд та вимоги до відомостей, що містяться у такому звіті, встановлюються нормативно-правовим актом Комісії, що спрямований на імплементацію Директиви 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року.

Компанія з управління активами інвестиційного фонду має право додатково розкривати додаткові відомості у складі річного звіту.

Бухгалтерський облік та фінансову звітність публічного інвестиційного фонду веде та складає компанія з управління активами такого фонду відповідно до міжнародних стандартів.

5. Річний та піврічний звіти повинні бути доступні для учасників у спосіб, визначений у проспекті та в основній (ключовій) інформації для учасників публічного інвестиційного фонду.

Компанія з управління активами зобов’язана безкоштовно надавати останні опубліковані річні та піврічні звіти учасникам на їх вимогу.

Такі звіти можуть бути надані в одній з таких форм:

1) паперовій;

2) електронній - на власному вебсайті інвестиційного фонду/власній вебсторінці інвестиційного фонду на вебсайті компанії з управління активами або на відповідному носії.

Стаття 52. Основна (ключова) інформація для учасників публічного інвестиційного фонду

1. Компанія з управління активами для кожного публічного інвестиційного фонду, активами якого вона управляє, відповідно до Регламенту публічного

інвестиційного фонду, а також інвестиційні фірми, які здійснюють маркетинг інвестиційних сертифікатів зобов'язані, відповідно до вимог встановлених цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії, на безоплатній основі розкривати потенційним учасникам до укладення ними договору купівлі-продажу інвестиційних сертифікатів короткий документ з основною інформацією для його потенційних учасників (далі - основна (ключова) інформація для учасника). Такий документ під назвою "основна (ключова) інформація для учасника" надається потенційним учасникам на території України державною мовою України, а у разі здійснення маркетингу інвестиційних сертифікатів за межами території України - також англійською мовою.

Строки, порядок і форми розкриття основної (ключової) інформації для учасників (будь-яких істотних змін до неї), передбаченої у цій частині, вимоги до відомостей, що містяться у такій інформації, встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії

2. Основна (ключова) інформація для учасників включає інформацію про істотні характеристики відповідного публічного інвестиційного фонду та має розкривати природу та ризики інвестиційного продукту, який пропонується потенційним учасникам, для прийняття ними обґрунтованого інвестиційного рішення.

Інформація, що міститься у основній (ключовій) інформації для учасників має бути зрозумілою потенційним учасникам без посилання на інші документи. Істотні характеристики основної (ключової) інформації для учасників повинні підтримуватися в актуальному стані.

3. Основна (ключова) інформація для учасників має включати повідомлення про місце та спосіб отримання додаткової інформації, що стосується інвестиції в інвестиційні сертифікати публічного інвестиційного фонду, у тому числі посилання на місце і спосіб безкоштовного отримання проспекту емісії інвестиційних сертифікатів, річного та піврічного звіту.

4. Основна (ключова) інформація для учасників повинна бути написана стисло та нетехнічною мовою. Вона має бути складена у форматі, що дозволяє порівнювати цю інформацію з основною (ключовою) інформацією інших публічних інвестиційних фондів, і має бути представлена способом, який буде зрозумілий некваліфікованим інвесторам.

Зміст основної (ключової) інформації для учасників має бути достовірним, зрозумілим і не вводити в оману потенційного учасника, у тому числі узгоджуватися з відповідними частинами проспекту емісії інвестиційних сертифікатів.

5. Основа (ключова) інформація для учасників має використовуватися без змін або доповнень, за винятком перекладу, у всіх державах-членах Європейського Союзу, де відбувається маркетинг (продаж) інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду.

6. Компанія з управління активами, що управляє публічним інвестиційним

фондом, не несе цивільно-правової (майнової) відповідальності виключно на підставі змісту основної (ключової) інформації для учасників, включаючи будь-якого її перекладу, якщо тільки ця інформація не вводить в оману, не є недостовірною або не відповідає відповідним частинам проспекту інвестиційних сертифікатів цього публічного інвестиційного фонду. Основна (ключова) інформація для учасників повинна містити чітке застереження щодо цього.

7. Компанія з управління активами зобов'язана надавати основну (ключову) інформацію для учасників інвестиційним фірмам, які здійснюють маркетинг інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду, на їх запит. Інвестиційні фірми, які консультують учасників щодо потенційних інвестицій в інвестиційні сертифікати публічного інвестиційного фонду, зобов'язані надавати основну (ключову) інформацію для учасників своїм клієнтам або потенційним клієнтам.

8. Компанія з управління активами для кожного публічного інвестиційного фонду, активами яких вона управляє, та інвестиційні фірми, які здійснюють маркетинг інвестиційних сертифікатів зобов'язані надавати основну (ключову) інформацію для учасників в електронній формі, а також розміщувати таку інформацію в актуальному стані на своєму вебсайті. Паперовий примірник основної (ключової) інформації для учасника надається потенційному учаснику на його вимогу безкоштовно.

9. Компанія з управління активами зобов'язана надсилати основну (ключову) інформацію для учасників та будь-які зміни до неї Комісії в порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 53. Розкриття іншої інформації публічним інвестиційним фондом

1. Компанія з управління активами, що здійснює управління активами публічного інвестиційного фонду, розкриває інформацію про розрахункову вартість одного інвестиційного сертифікату публічного інвестиційного фонду станом на кінець кожного робочого дня.

Порядок та спосіб розкриття інформації, зазначеної у цій частині, встановлюється Комісією.

2. Усі рекламні матеріали для учасників та потенційних учасників публічного інвестиційного фонду повинні містити застереження про те, що інформація є рекламою. Реклама має містити достовірну інформацію та не вводити споживачів такої інформації в оману. Вимоги до реклами публічного інвестиційного фонду встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

3. Реклама інвестиційних фондів та їх інвестиційних сертифікатів регулюється Законом України "Про рекламу" з урахуванням норм цього Закону та Закону України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків".

Стаття 54. Аудит публічного інвестиційного фонду

1. Компанія з управління активами публічного інвестиційного фонду зобов’язана забезпечити проведення аудиту річної фінансової звітності публічного інвестиційного фонду.

2. Перевірена суб’єктом аудиторської діяльності річна фінансова звітність публічного інвестиційного фонду разом зі звітом аудитора включається до складу річного звіту публічного інвестиційного фонду в повному обсязі.

3. Компанія з управління активами публічного інвестиційного фонду та суб’єкт аудиторської діяльності зобов’язані надавати Комісії на її вимогу пояснення, зокрема письмові, за результатами наданих їм аудиторських послуг.

4. Виконавчий орган публічного інвестиційного фонду повинен забезпечити організацію та проведення аудиту відповідно до Закону України "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність".

Розділ IV
АЛЬТЕРНАТИВНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ФОНДИ

Глава 7. Загальні положення

Стаття 55. Правовий статус альтернативних інвестиційних фондів

1. Альтернативним інвестиційним фондом є суб’єкт, створений відповідно до цього Закону, виключним видом діяльності якого є спільне інвестування активів, отриманих шляхом емісії інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду, в активи, визначені інвестиційною декларацією такого фонду, в інтересах учасників такого альтернативного інвестиційного фонду.

Альтернативні інвестиційні фонди можуть створюватись та функціонувати як юридичні особи – в порядку встановленому главою 8 цього Розділу або без статусу юридичних осіб – в порядку встановленому главою 9 цього Розділу.

2. Альтернативні інвестиційні фонди можуть бути строковими або безстроковими, а також відкритого або закритого типу.

3. Альтернативні інвестиційні фонди не можуть бути перетворені в публічні інвестиційні фонди.

4. Альтернативні інвестиційні фонди відкритого та закритого типу можуть здійснювати публічну пропозицію власних інвестиційних сертифікатів.

5. Альтернативний інвестиційний фонд відкритого типу здійснює емісію інвестиційних сертифікатів з публічною пропозицією лише серед кваліфікованих інвесторів.

6. У разі здійснення публічної пропозиції інвестиційних сертифікатів альтернативним інвестиційним фондом дії, що вживаються компанією з управління активами для забезпечення того, щоб ринкова вартість інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду на регульованому ринку суттєво не відхиляється від вартості чистих активів цього фонду, прирівнюються

до викупу та витрати на такі дії прирівнюються до витрат компанії з управління активами на викуп інвестиційних сертифікатів. Вимоги до таких дії та порядок їх вчинення встановлюються Комісією.

7. Кожен альтернативний інвестиційний фонд зобов'язаний мати чинний договір про управління активами лише з однією компанією з управління активами та лише однією кастодіальною установою.

Глава 8. Створення та функціонування альтернативних інвестиційних фондів із статусом юридичної особи

Стаття 56. Етапи створення альтернативного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи

1. Створення альтернативного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи здійснюється за такими етапами:

1) прийняття компанією з управління активами, яка має ліцензію, передбачену пунктами 2 та/або 3 частини першої статті 157 цього Закону, як єдиним засновником, рішення про створення альтернативного інвестиційного фонду та затвердження статуту альтернативного інвестиційного фонду, призначення керівника альтернативного інвестиційного фонду;

2) державна реєстрація альтернативного інвестиційного фонду та його статуту в органах державної реєстрації відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань";

3) укладення договорів з компанією з управління активами, кастодіальною установою;

4) затвердження регламенту альтернативного інвестиційного фонду;

5) подання до Комісії офіційним каналом зв'язку заяви та всіх документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації альтернативного інвестиційного фонду;

6) реєстрації Комісією альтернативного інвестиційного фонду;

7) прийняття компанією з управління активами рішення про емісію інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду одного або різних випусків, оформлення проспекту інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду (для фондів з публічною пропозицією) або інформації про інвестиційні сертифікати (для фондів без публічної пропозиції);

8) подання до Комісії офіційним каналом зв'язку заяви та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів та затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду/інформації про інвестиційні сертифікати;

9) реєстрація Комісією випуску або різних випусків інвестиційних

сертифікатів, затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів/інформації про інвестиційні сертифікати альтернативного інвестиційного фонду та видача свідоцтва про реєстрацію випуску інвестиційних сертифікатів;

10) укладення з Центральним депозитарієм цінних паперів договору про обслуговування одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів;

11) оприлюднення проспекту інвестиційних сертифікатів (для фондів з публічною пропозицією);

12) розміщення інвестиційних сертифікатів;

13) подання Комісії офіційним каналом зв'язку заяви і документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для визнання інвестиційного фонду таким, що відбувся;

14) визнання Комісією інвестиційного фонду таким, що відбувся;

15) скликання виконавчим органом альтернативного інвестиційного фонду загальних зборів учасників такого фонду та прийняття рішення про обрання членів наглядової ради (у разі якщо утворення таких органів управління передбачено регламентом такого альтернативного інвестиційного фонду) в строки, визначені частиною другою статті 57 цього Закону.

2. У встановленому Комісією порядку компанія з управління активами може одночасно здійснювати дії, передбачені пунктами 5 та 8 частини першої цієї статті.

3. У разі нескликання виконавчим органом альтернативного інвестиційного фонду загальних зборів учасників у строки, визначені частиною другою статті 67 цього Закону, виконавчий орган такого фонду зобов'язаний прийняти рішення про ліквідацію альтернативного інвестиційного фонду.

4. У разі непроведення загальних зборів учасників альтернативного інвестиційного фонду у зв'язку із відсутністю кворуму, проводяться повторні загальні збори учасників в порядку, встановленому статтею 67 цього Закону.

У разі не проведення повторних загальних зборів учасників альтернативного інвестиційного фонду у зв'язку із відсутністю кворуму, виконавчий орган зобов'язаний прийняти рішення про ліквідацію альтернативного інвестиційного фонду.

Стаття 57. Реєстрація альтернативних інвестиційних фондів із статусом юридичної особи

1. Альтернативні інвестиційні фонди із статусом юридичної особи створюються шляхом їх заснування або шляхом реорганізації відповідно до статті 150 цього Закону.

Альтернативний інвестиційний фонд має право здійснювати діяльність зі спільного інвестування з дня, наступного за днем його реєстрації Комісією.

Порядок реєстрації альтернативних інвестиційних фондів встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Реєстрація альтернативного інвестиційного фонду здійснюється шляхом включення його до ЄДРІСІ, ведення якого здійснює Комісія у порядку, встановленому її нормативно-правовими актами.

3. Реєстрація альтернативного інвестиційного фонду здійснюється Комісією, за умови подання до Комісії компанією з управління активами (далі - заявник) заяви про включення такого фонду до ЄДРІСІ, а також всіх необхідних документів та інформації (у тому числі, що містять інформацію з обмеженим доступом), вимоги та порядок подачі яких, встановлюється Комісією (далі у цій статті - пакет документів) не пізніше 30 днів з дати державної реєстрації такого альтернативного інвестиційного фонду як юридичної особи.

Перелік документів, необхідних для реєстрації альтернативного інвестиційного фонду, встановлюється Комісією.

4. Пакет документів подається до Комісії в електронному вигляді відповідно до встановлених нею вимог. Реєстрація пакету документів підтверджується надісланим Комісією електронного повідомлення.

5. Заявник протягом строку розгляду пакету документів повідомляє Комісію, у встановленому нею порядку, офіційним каналом зв’язку про будь-які зміни у інформації, яка була подана у пакеті документів.

6. Комісія протягом трьох робочих днів з дня отримання пакету документів надає заявнику, підтвердження отримання повного пакету документів, передбачених законодавством, із зазначенням контактної інформації (ім’я (у розумінні Цивільного кодексу України), посада, номери засобів зв’язку) посадової особи, відповідальної за організацію розгляду пакету документів Комісією, або повідомляє офіційним каналом зв’язку про залишення пакету документів без руху у зв’язку з виявленням недоліків, а саме отриманням неповного пакету документів або підписанням документів особою, яка не має на це повноважень, із зазначенням строку та способу усунення таких недоліків.

У разі не усунення заявником недоліків, зазначених у повідомленні про залишення пакету документів без руху у визначений у такому повідомленні строк, Комісія повідомляє офіційним каналом зв’язку такого заявника про залишення пакету документів без розгляду.

Документи, подані для включення альтернативного інвестиційного фонду до ЄДРІСІ, не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких альтернативний інвестиційний фонд був включений до ЄДРІСІ.

7. У разі якщо документи, подані для включення альтернативного інвестиційного фонду до ЄДРІСІ, не відповідають вимогам законодавства та/або містять неповну чи недостовірну інформацію, та/або містять розбіжності між своїми положеннями, Комісія невідкладно, але не пізніше завершення передбачених частиною шостою цієї статті строків, інформує заявника про виявлені факти та чітко визначає зміни, доповнення та/або пояснення, які

необхідно подати у зв’язку з цим. У такому разі розрахунок строків, передбачених частиною шостою цієї статті, розпочинається спочатку з дня отримання Комісією запитуваних відповідно до цієї частини документів та/або пояснень.

8. Протягом строку розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 30 робочих днів до закінчення строку, встановленого частиною дев’ятою цієї статті, Комісія може одноразово письмово витребувати у заявника додаткову інформацію в чіткій та однозначній формі для уточнення даних, наданих у пакеті документів. Строк розгляду пакету документів продовжується з дня отримання додаткової інформації у відповідь на запит.

З дня отримання додаткової інформації та протягом строку, що залишився до закінчення розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення такого строку, Комісія у разі необхідності отримання додаткової інформації для обробки та аналізу пакету документів може направити заявнику уточнюючий запит щодо отриманої відповіді, визначивши в чіткій та однозначній формі, яку саме уточнюючу інформацію повинен надати заявник. Запит уточнюючої інформації не зупиняє перебігу строку розгляду пакету документів для реєстрації альтернативного інвестиційного фонду.

Перед винесенням постанови про реєстрацію альтернативного інвестиційного фонду або постанови про відмову у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду Комісія у встановленому нею порядку надає можливість заявнику, надати пояснення стосовно інформації, яка була подана у пакеті документів.

9. Комісія виносить постанову про реєстрацію альтернативного інвестиційного фонду або постанову про відмову у реєстрації інвестиційного фонду протягом 60 днів з дня отримання повного пакету документів, передбачених законодавством.

Про винесену постанову Комісія повідомляє заявника, офіційним каналом зв’язку протягом трьох робочих днів з дня винесення постанови.

Повідомлення про відмову у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду повинно містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

У разі винесення Комісією постанови про відмову у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду компанія з управління активами повинна прийняти рішення про ліквідацію такого альтернативного інвестиційного фонду.

10. Якщо альтернативний інвестиційний фонд створено в Україні, то компанія з управління активами, створена у державі-члені Європейського Союзу, подає заяву на управління таким альтернативним інвестиційним фондом до Комісії. При цьому на реєстрацію альтернативного інвестиційного фонду не впливає те, чи такий фонд управлятиметься компанією з управління активами, яка делегуватиме всі або частину своїх ключових функцій компанії з управління активами в Україні чи іншій державі-члені Європейського Союзу.

Компанія з управління активами, створена не в Україні або державі-члені Європейського Союзу не має права на управління активами альтернативного

інвестиційного фонду, створеного в Україні.

11. Зміна компанії з управління активами альтернативного інвестиційного фонду та/або кастодіальної установи, з якою укладено договір на обслуговування альтернативного інвестиційного фонду відбувається лише після схвалення Комісії такої заміни у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

Зміни до регламенту альтернативного інвестиційного фонду набувають чинності лише після реєстрації таких змін Комісією у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

Стаття 58. Підстави відмови у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи

1. Комісія відмовляє в реєстрації альтернативного інвестиційного фонду якщо:

1) документи, подані для реєстрації, містять неповну та/або взаємовиключну та/або недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам законодавства. Документи можуть вважатися такими, що містять неповну та/або взаємовиключну інформацію, виключно за умови, що Комісія протягом строку розгляду таких документів здійснила заходи, встановлені статтею 49, спрямовані на отримання додаткової інформації та відповідних уточнень щодо неї;

2) юридична особа, яка має намір зареєструватися як альтернативного інвестиційний фонд, не відповідає вимогам цього Закону та нормативно-правовим актам Комісії;

3) компанія з управління активами не має ліцензії на здійснення діяльності з управління альтернативними інвестиційними фондами в державі її реєстрації;

4) компанія з управління активами, що здійснює управління активами такого альтернативного інвестиційного фонду, не надала підтвердження наявності досвіду управління відповідним класом активів, зазначеним в інвестиційній декларації такого альтернативного інвестиційного фонду, у працівників компанії з управління активами або інших осіб, залучених на умовах аутсорсингу;

5) кастодіальна установа альтернативного інвестиційного фонду не надала підтвердження наявності досвіду провадження кастодіальної діяльності відповідного виду інвестиційного фонду;

6) законодавство держави, що не є членом Європейського Союзу, регулює діяльність однієї чи кількох осіб, з якими компанія з управління активами є пов’язаною особою, перешкоджає ефективному виконанню Комісією її наглядових функцій.

2. Постанова Комісії про відмову у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду повинна містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

Стаття 59. Підстави для припинення дії реєстрації альтернативного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи

1. Комісія має право припиняти дію реєстрації альтернативного інвестиційного фонду у разі, якщо:

1) компанія з управління активами, що управляє активами альтернативного інвестиційного фонду, подала до Комісії письмову заяву з проханням припинити дію реєстрації такого альтернативного інвестиційного фонду;

2) компанія з управління активами протягом 30 днів після реєстрації Комісією такого інвестиційного фонду не подала до Комісії заяву та документи, передбачені нормативно-правовими актами Комісії, для затвердження емісії інвестиційних сертифікатів;

3) документи, подані компанією з управління активами для реєстрації, містять недостовірну інформацію;

4) реєстрація альтернативного інвестиційного фонду відбулася внаслідок вчинення компанією з управління активами протиправних дій;

5) альтернативний інвестиційний фонд більше не відповідає вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії;

6) якщо у випадку припинення дії ліцензії компанії з управління активами жодна інша компанія з управління активами не погодилася управляти таким фондом;

7) щодо альтернативного інвестиційного фонду в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань наявні відомості про державну реєстрацію припинення юридичної особи.

2. Копія постанови Комісії про припинення дії реєстрації альтернативного інвестиційного фонду, який є стороною правочину щодо фінансових інструментів, валютних цінностей або стороною деривативного контракту, надсилається особі, яка провадить клірингову діяльність, офіційним каналом зв’язку.

Стаття 60. Статут та регламент альтернативного інвестиційного фонду із статусом юридичної особи

1. Альтернативні інвестиційні фонди створюються та діють на підставі:

1) рішення засновника - компанії з управління активами про створення альтернативного інвестиційного фонду;

2) статуту фонду, затвердженого на основі модельного статуту;

3) регламенту альтернативного інвестиційного фонду, який включає в себе інвестиційну декларацію альтернативного інвестиційного фонду, що є його невід’ємною частиною та політику інвестиційного фонду, як акціонера (учасника) юридичної особи, акції (частки) якої перебувають в активах такого фонду, що є його невід’ємними частинами.

2. Модельний статут альтернативного інвестиційного фонду затверджується

Комісією.

3. Регламент альтернативного інвестиційного фонду має відповідати вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії, та має містити щонайменше наступну інформацію:

1) повне найменування альтернативного інвестиційного фонду;

2) ідентифікаційний код альтернативного інвестиційного фонду згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

3) строк діяльності альтернативного інвестиційного фонду (для строкового фонду);

4) умови, за яких може бути здійснено заміну компанії з управління активами, кастодіальної установи, та порядок такої заміни із зазначенням дій, спрямованих на захист прав учасників альтернативного інвестиційного фонду;

5) органи управління альтернативного інвестиційного фонду;

6) порядок визначення вартості чистих активів та ціни розміщення (викупу) інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду;

7) правила, що застосовуються до оцінки активів альтернативного інвестиційного фонду;

8) порядок визначення розміру винагороди компанії з управління активами та покриття витрат, пов’язаних з діяльністю альтернативного інвестиційного фонду, що відшкодовуються за рахунок його активів;

9) порядок та строки викупу альтернативним інвестиційним фондом своїх інвестиційних сертифікатів;

10) інвестиційну декларацію;

11) політику альтернативного інвестиційного фонду, як акціонера (учасника) юридичної особи, акції (частки) якої перебувають в активах такого фонду;

12) застереження про застосування конкретного способу позасудового врегулювання спору (медіація, третейський суд, міжнародний арбітражний суд тощо), який буде використовуватися у випадку виникнення спору;

13) порядок та строки повідомлення учасників альтернативного інвестиційного фонду про зміни до регламенту такого фонду;

14) іншу інформацію, у випадках передбачених законодавством.

Регламент може містити мінімальну вартість активів, що є предметом договорів, укладених компанією з управління активами, які підлягають затвердженню наглядовою радою альтернативного інвестиційного фонду (якщо це передбачено положенням про наглядову рази у разі її створення), а також може містити інші відомості, що не суперечать законодавству.

Придбання учасником інвестиційного сертифіката інвестиційного фонду є акцептуванням застереження про застосування конкретного способу позасудового врегулювання спору, передбаченого пунктом 12 цієї частини.

4. Регламент затверджується компанією з управління активами альтернативного інвестиційного фонду. Зміни до регламенту затверджуються наглядовою радою або виконавчим органом альтернативного інвестиційного фонду (у разі якщо створення наглядової ради не передбачено регламентом альтернативного інвестиційного фонду).

Регламент (зміни до регламенту) альтернативного інвестиційного фонду набувають чинності лише після їх реєстрації Комісією у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

5. Компанія з управління активами альтернативного інвестиційного фонду повинна забезпечити дотримання інвестиційної декларації при здійснені управління активами такого фонду.

Нагляд за забезпеченням дотримання компанією з управління активами альтернативного інвестиційного фонду інвестиційної декларації покладається на кастодіальну установу такого фонду.

Глава 9. Створення та функціонування альтернативних інвестиційних фондів без статусу юридичної особи

Стаття 61. Етапи створення альтернативного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи

1. Створення альтернативного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи здійснюється за такими етапами:

1) прийняття компанією з управління активами, яка має ліцензію, передбачену пунктами 2 та/або 3 частини першої статті 157 цього Закону, як єдиним засновником, рішення про створення альтернативного інвестиційного фонду та призначення керівника альтернативного інвестиційного фонду;

2) укладення договорів між компанією з управління активами та кастодіальною установою;

3) затвердження регламенту альтернативного інвестиційного фонду;

4) подання до Комісії офіційним каналом зв’язку заяви та всіх документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації альтернативного інвестиційного фонду;

5) реєстрації Комісією альтернативного інвестиційного фонду;

6) прийняття компанією з управління активами рішення про емісію інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду одного або різних випусків, оформлення проспекту інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду (для фондів з публічною пропозицією) або інформації про інвестиційні сертифікати (для фондів без публічної пропозиції);

7) подання до Комісії офіційним каналом зв’язку заяви та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для реєстрації одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів та затвердження проспекту

інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду/інформації про інвестиційні сертифікати;

8) реєстрація Комісією випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів, затвердження проспекту інвестиційних сертифікатів/інформації про інвестиційні сертифікати альтернативного інвестиційного фонду та видача свідоцтва про реєстрацію випуску інвестиційних сертифікатів;

9) укладення з Центральним депозитарієм цінних паперів договору про обслуговування одного випуску або різних випусків інвестиційних сертифікатів;

10) оприлюднення проспекту інвестиційних сертифікатів (для фондів з публічною пропозицією);

11) розміщення інвестиційних сертифікатів;

12) подання Комісії офіційним каналом зв'язку заяви і документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для визнання інвестиційного фонду таким, що відбувся;

13) визнання Комісією інвестиційного фонду таким, що відбувся;

14) скликання виконавчим органом альтернативного інвестиційного фонду загальних зборів учасників такого фонду та прийняття рішення про обрання членів наглядової ради (у разі якщо утворення таких органів управління передбачено регламентом такого альтернативного інвестиційного фонду) в строки, визначені частиною другою статті 67 цього Закону.

2. У встановленому Комісією порядку компанія з управління активами може одночасно здійснювати дії, передбачені пунктами 4 та 7 частини першої цієї статті.

3. У разі нескликання виконавчим органом альтернативного інвестиційного фонду загальних зборів учасників у строки, визначені частиною другою статті 67 цього Закону, виконавчий орган такого фонду зобов'язаний прийняти рішення про ліквідацію альтернативного інвестиційного фонду.

4. У разі непроведення загальних зборів учасників альтернативного інвестиційного фонду у зв'язку із відсутністю кворуму, проводяться повторні загальні збори учасників в порядку, встановленому статтею 67 цього Закону.

У разі не проведення повторних загальних зборів учасників альтернативного інвестиційного фонду у зв'язку із відсутністю кворуму, виконавчий орган зобов'язаний прийняти рішення про ліквідацію альтернативного інвестиційного фонду.

Стаття 62. Реєстрація альтернативних інвестиційних фондів без статусу юридичної особи

1. Альтернативні інвестиційні фонди без статусу юридичної особи створюються шляхом їх заснування або шляхом реорганізації відповідно до статті 150 цього Закону.

Альтернативний інвестиційний фонд має право здійснювати діяльність зі

спільного інвестування з дня, наступного за днем його реєстрації Комісією.

Порядок реєстрації альтернативних інвестиційних фондів встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Реєстрація альтернативного інвестиційного фонду здійснюється шляхом включення його до ЄДРІСІ, ведення якого здійснює Комісія у порядку, встановленому її нормативно-правовими актами.

3. Реєстрація альтернативного інвестиційного фонду здійснюється Комісією, за умови подання до Комісії компанією з управління активами (далі - заявник) заяви про включення такого фонду до ЄДРІСІ, а також всіх необхідних документів та інформації (у тому числі, що містять інформацію з обмеженим доступом), вимоги та порядок подачі яких, встановлюється Комісією (далі у цій статті - пакет документів) не пізніше 30 днів з дати державної реєстрації такого альтернативного інвестиційного фонду як юридичної особи.

Перелік документів, необхідних для реєстрації альтернативного інвестиційного фонду, встановлюється Комісією.

4. Пакет документів подається до Комісії в електронному вигляді відповідно до встановлених нею вимог. Реєстрація пакету документів підтверджується надісланим Комісією електронним повідомленням.

5. Заявник протягом строку розгляду пакету документів повідомляє Комісію, у встановленому нею порядку, офіційним каналом зв’язку про будь-які зміни у інформації, яка була подана у пакеті документів.

6. Комісія протягом трьох робочих днів з дня отримання пакету документів надає заявнику, підтвердження отримання повного пакету документів, передбачених законодавством, із зазначенням контактної інформації (ім’я (у розумінні Цивільного кодексу України), посада, номери засобів зв’язку) посадової особи, відповідальної за організацію розгляду пакету документів Комісією, або повідомляє офіційним каналом зв’язку про залишення пакету документів без руху у зв’язку з виявленням недоліків, а саме отриманням неповного пакету документів або підписанням документів особою, яка не має на це повноважень, із зазначенням строку та способу усунення таких недоліків.

У разі не усунення заявником недоліків, зазначених у повідомленні про залишення пакету документів без руху у визначений у такому повідомленні строк, Комісія повідомляє офіційним каналом зв’язку такого заявника про залишення пакету документів без розгляду.

Документи, подані для включення альтернативного інвестиційного фонду до ЄДРІСІ, не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких альтернативний інвестиційний фонд був включений до ЄДРІСІ.

7. У разі якщо документи, подані для включення альтернативного інвестиційного фонду до ЄДРІСІ, не відповідають вимогам законодавства та/або

містять неповну чи недостовірну інформацію, та/або містять розбіжності між своїми положеннями, Комісія невідкладно, але не пізніше завершення передбачених частиною шостою цієї статті строків, інформує заявника про виявлені факти та чітко визначає зміни, доповнення та/або пояснення, які необхідно подати у зв'язку з цим. У такому разі розрахунок строків, передбачених частиною шостою цієї статті, розпочинається спочатку з дня отримання Комісією запитуваних відповідно до цієї частини документів та/або пояснень.

8. Протягом строку розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 30 робочих днів до закінчення строку, встановленого частиною дев'ятою цієї статті, Комісія може одноразово письмово витребувати у заявника додаткову інформацію в чіткій та однозначній формі для уточнення даних, наданих у пакеті документів. Строк розгляду пакету документів продовжується з дня отримання додаткової інформації у відповідь на запит.

З дня отримання додаткової інформації та протягом строку, що залишився до закінчення розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення такого строку, Комісія у разі необхідності отримання додаткової інформації для обробки та аналізу пакету документів може направити заявнику уточнюючий запит щодо отриманої відповіді, визначивши в чіткій та однозначній формі, яку саме уточнюючу інформацію повинен надати заявник. Запит уточнюючої інформації не зупиняє перебігу строку розгляду пакету документів для реєстрації альтернативного інвестиційного фонду.

Перед винесенням постанови про реєстрацію альтернативного інвестиційного фонду або постанови про відмову у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду Комісія у встановленому нею порядку надає можливість заявнику, надати пояснення стосовно інформації, яка була подана у пакеті документів.

9. Комісія виносить постанову про реєстрацію альтернативного інвестиційного фонду або постанову про відмову у реєстрації інвестиційного фонду протягом 60 днів з дня отримання повного пакету документів, передбачених законодавством.

Про винесену постанову Комісія повідомляє заявника, офіційним каналом зв'язку протягом трьох робочих днів з дня винесення постанови.

Повідомлення про відмову у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду повинно містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

У разі винесення Комісією постанови про відмову у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду компанія з управління активами повинна прийняти рішення про ліквідацію такого альтернативного інвестиційного фонду.

10. Якщо альтернативний інвестиційний фонд створено в Україні, то компанія з управління активами, створена у державі-члені Європейського Союзу, подає заяву на управління таким альтернативним інвестиційним фондом до Комісії. При цьому на реєстрацію альтернативного інвестиційного фонду не впливає те, чи такий фонд управлятиметься компанією з управління активами,

яка делегуватиме всі або частину своїх ключових функцій компанії з управління активами в Україні чи іншій державі-члені Європейського Союзу.

Компанія з управління активами, створена не в Україні або державі-члені Європейського Союзу не має права на управління активами альтернативного інвестиційного фонду, створеного в Україні.

11. Зміна компанії з управління активами альтернативного інвестиційного фонду та/або кастодіальної установи, з якою укладено договір на обслуговування альтернативного інвестиційного фонду відбувається лише після схвалення Комісії такої заміни у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

Зміни до регламенту альтернативного інвестиційного фонду набувають чинності лише після реєстрації таких змін Комісією у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

Стаття 63. Підстави відмови у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи

1. Комісія відмовляє в реєстрації альтернативного інвестиційного фонду якщо:

1) документи, подані для реєстрації, містять неповну та/або взаємовиключну та/або недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам законодавства. Документи можуть вважатися такими, що містять неповну та/або взаємовиключну інформацію, виключно за умови, що Комісія протягом строку розгляду таких документів здійснила заходи, встановлені статтею 49, спрямовані на отримання додаткової інформації та відповідних уточнень щодо неї;

2) компанія з управління активами не має ліцензії на здійснення діяльності з управління альтернативного інвестиційними фондами в державі її реєстрації;

3) компанія з управління активами, що здійснює управління активами такого альтернативного інвестиційного фонду, не надала підтвердження наявності досвіду управління відповідним класом активів, зазначеним в інвестиційній декларації такого альтернативного інвестиційного фонду, у працівників компанії з управління активами або інших осіб, залучених на умовах аутсорсингу;

4) кастодіальна установа альтернативного інвестиційного фонду не надала підтвердження наявності досвіду провадження кастодіальної діяльності відповідного виду інвестиційного фонду;

5) законодавство держави, що не є членом Європейського Союзу, регулює діяльність однієї чи кількох осіб, з якими компанія з управління активами є пов’язаною особою, перешкоджає ефективному виконанню Комісією її наглядових функцій.

2. Постанова Комісії про відмову у реєстрації альтернативного інвестиційного фонду повинна містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

Стаття 64. Підстави для припинення дії реєстрації альтернативного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи

1. Комісія має право припиняти дію реєстрації альтернативного інвестиційного фонду у разі, якщо:

1) компанія з управління активами, що управляє активами альтернативного інвестиційного фонду, подала до Комісії письмову заяву з проханням припинити дію реєстрації такого альтернативного інвестиційного фонду;

2) компанія з управління активами протягом 30 днів після реєстрації Комісією такого інвестиційного фонду не подала до Комісії заяву та документи, передбачені нормативно-правовими актами Комісії, для затвердження емісії інвестиційних сертифікатів;

3) документи, подані компанією з управління активами для реєстрації, містять недостовірну інформацію;

4) реєстрація альтернативного інвестиційного фонду відбулася внаслідок вчинення компанією з управління активами протиправних дій;

5) альтернативний інвестиційний фонд більше не відповідає вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії;

6) якщо у випадку припинення дії ліцензії компанії з управління активами жодна інша компанія з управління активами не погодилася управляти таким фондом.

2. Копія постанови Комісії про припинення дії реєстрації альтернативного інвестиційного фонду, який є стороною правочину щодо фінансових інструментів, валютних цінностей або стороною деривативного контракту, надсилається особі, яка провадить клірингову діяльність, офіційним каналом зв’язку.

Стаття 65. Регламент альтернативного інвестиційного фонду без статусу юридичної особи

1. Альтернативні інвестиційні фонди створюються та діють на підставі:

1) рішення засновника - компанії з управління активами про створення альтернативного інвестиційного фонду;

2) регламенту альтернативного інвестиційного фонду, який включає в себе інвестиційну декларацію альтернативного інвестиційного фонду, що є його невід’ємною частиною та політику інвестиційного фонду, як акціонера (учасника) юридичної особи, акції (частки) якої перебувають в активах такого фонду, що є його невід’ємними частинами.

2. Регламент альтернативного інвестиційного фонду має відповідати вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії, та має містити щонайменше наступну інформацію:

1) повне найменування альтернативного інвестиційного фонду;

2) строк діяльності альтернативного інвестиційного фонду (для строкового фонду);

3) умови, за яких може бути здійснено заміну компанії з управління активами, кастодіальної установи, та порядок такої заміни із зазначенням дій, спрямованих на захист прав учасників альтернативного інвестиційного фонду;

4) органи управління альтернативного інвестиційного фонду;

5) порядок визначення вартості чистих активів та ціни розміщення (викупу) інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду;

6) правила, що застосовуються до оцінки активів альтернативного інвестиційного фонду;

7) порядок визначення розміру винагороди компанії з управління активами та покриття витрат, пов'язаних з діяльністю альтернативного інвестиційного фонду, що відшкодовуються за рахунок його активів;

8) порядок та строки викупу альтернативним інвестиційним фондом своїх інвестиційних сертифікатів;

9) інвестиційну декларацію;

10) політику альтернативного інвестиційного фонду, як акціонера (учасника) юридичної особи, акції (частки) якої перебувають в активах такого фонду;

11) застереження про застосування конкретного способу позасудового врегулювання спору (медіація, третейський суд, міжнародний арбітражний суд тощо), який буде використовуватися у випадку виникнення спору;

12) порядок та строки повідомлення учасників альтернативного інвестиційного фонду про зміни до регламенту такого фонду;

13) іншу інформацію, у випадках передбачених законодавством.

Регламент може містити мінімальну вартість активів, що є предметом договорів, укладених компанією з управління активами, які підлягають затвердженню наглядовою радою альтернативного інвестиційного фонду (якщо це передбачено положенням про наглядову рази у разі її створення), а також може містити інші відомості, що не суперечать законодавству.

Придбання учасником інвестиційного сертифіката інвестиційного фонду є акцептуванням застереження про застосування конкретного способу позасудового врегулювання спору, передбаченого пунктом 11 цієї частини.

3. Регламент затверджується компанією з управління активами альтернативного інвестиційного фонду. Зміни до регламенту затверджуються наглядовою радою або виконавчим органом альтернативного інвестиційного фонду (у разі якщо створення наглядової ради не передбачено регламентом альтернативного інвестиційного фонду).

Регламент (зміни до регламенту) альтернативного інвестиційного фонду набувають чинності лише після їх реєстрації Комісією у порядку та строки, встановлені її нормативно-правовими актами.

4. Компанія з управління активами альтернативного інвестиційного фонду повинна забезпечити дотримання інвестиційної декларації при здійснені управління активами такого фонду.

Нагляд за забезпеченням дотримання компанією з управління активами альтернативного інвестиційного фонду інвестиційної декларації покладається на кастодіальну установу такого фонду.

Глава 10. Органи управління альтернативного інвестиційного фонду

Стаття 66. Органи управління альтернативного інвестиційного фонду

1. Органами управління альтернативного інвестиційного фонду є:

1) збори учасників альтернативного інвестиційного фонду (у разі, якщо це передбачено регламентом фонду);

2) наглядова рада альтернативного інвестиційного фонду (у разі, якщо це передбачено регламентом фонду);

3) виконавчий орган альтернативного інвестиційного фонду.

2. Якщо загальні збори учасників не передбачені регламентом альтернативного інвестиційного фонду, то положення статей 67 - 69 цього Закону не застосовуються до такого інвестиційного фонду.

Якщо наглядова рада не передбачена регламентом альтернативного інвестиційного фонду, то положення статті 70 цього Закону не застосовуються до такого інвестиційного фонду.

У разі припинення дії ліцензії компанії з управління активами інвестиційного фонду тимчасово виконання функцій виконавчого органу альтернативного інвестиційного фонду покладається на кастодіальну установу такого фонду. У такому разі кастодіальна установа зобов’язана призначити свого працівника, який буде виконувати повноваження одноосібного виконавчого органу альтернативного інвестиційного фонду.

Стаття 67. Загальні збори учасників альтернативного інвестиційного фонду.

1. Загальні збори учасників альтернативного інвестиційного фонду є вищим органом управління альтернативного інвестиційного фонду.

2. Виконавчий орган альтернативного інвестиційного фонду зобов’язаний скликати загальні збори учасників альтернативного інвестиційного фонду протягом 30 днів з дня отримання компанією з управління активами офіційним каналом зв’язку постанови Комісії про визнання фонду таким, що відбувся.

На таких загальних зборах учасників альтернативного інвестиційного фонду обов’язково виноситься питання, передбачені пунктами 1-5 частини третьої цієї статті.

3. До виключної компетенції загальних зборів учасників альтернативного

інвестиційного фонду відноситься прийняття рішення про:

1) створення наглядової ради та обрання її членів (якщо створення наглядової ради передбачено регламентом інвестиційного фонду);

2) затвердження умов цивільно-правових договорів або трудових договорів (контрактів), що укладаються з членами наглядової ради, встановлення розміру їх винагороди;

3) обрання особи, уповноваженої на підписання договорів (контрактів) з членами наглядової ради;

4) затвердження положення про загальні збори учасників альтернативного інвестиційного фонду, внесення змін до нього;

5) затвердження положення про наглядову раду альтернативного інвестиційного фонду (якщо створення наглядової ради передбачено регламентом інвестиційного фонду), внесення змін до нього;

6) припинення повноважень членів наглядової ради;

7) реорганізацію альтернативного інвестиційного фонду;

8) ліквідацію альтернативного інвестиційного фонду, обрання ліквідаційної комісії;

9) продовження строку діяльності альтернативного інвестиційного фонду (для строкових альтернативних інвестиційних фондів);

10) інші питання, віднесені положенням про загальні збори учасників альтернативного інвестиційного фонду до виключної компетенції загальних зборів.

4. Загальні збори учасників альтернативного інвестиційного фонду можуть проводитися шляхом:

1) очних загальних зборів;

2) електронних загальних зборів;

3) дистанційних загальних зборів.

Порядок проведення очних, електронних та дистанційних загальних зборів учасників альтернативного інвестиційного фонду встановлюється Комісією.

Загальні збори учасників альтернативного інвестиційного фонду скликаються виконавчим органом такого інвестиційного фонду.

Регламентом може бути передбачено віднесення функції з скликання загальних зборів учасників до компетенції наглядової ради інвестиційного фонду.

5. Кворум загальних зборів учасників розраховується від загальної кількості голосуючих інвестиційних сертифікатів, що перебувають в обігу. Мінімальний кворум встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 68. Особливості проведення загальних зборів учасників альтернативного інвестиційного фонду, в яких беруть учасники - власники 100 відсотків голосуючих інвестиційних сертифікатів

1. У разі якщо в одному місці зібралися учасники (їх належним чином уповноважені представники) альтернативного інвестиційного фонду - власники 100 відсотків голосуючих інвестиційних сертифікатів, що перебувають в обігу, то вони мають право прийняти будь-яке рішення з питань, що належать до компетенції загальних зборів учасників такого альтернативного інвестиційного фонду відповідно до цього Закону та/або положення про загальні збори учасників альтернативного інвестиційного фонду.

Усі рішення, прийняті відповідно до абзацу першого цієї статті, оформлюються у вигляді протоколу загальних зборів учасників, що підписується усіма учасниками (їх належним чином уповноваженими представниками) альтернативного інвестиційного фонду, які є власниками 100 відсотків голосуючих інвестиційних сертифікатів, що перебувають в обігу.

2. Рішення, прийняте на таких загальних зборах, вважається дійсним, за умови виконання всіх таких вимог:

1) станом на дату проведення загальних зборів учасників складено реєстр учасників альтернативного інвестиційного фонду у порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України;

2) відповідно до реєстру учасників альтернативного інвестиційного фонду, складеного згідно з вимогами пункту 1 цієї частини, учасники (представники учасників), які взяли участь у таких загальних зборах учасників, є власниками 100 відсотків голосуючих інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду, що перебувають в обігу;

3) протокол загальних зборів учасників підписано всіма учасниками альтернативного інвестиційного фонду, які є власниками 100 відсотків голосуючих інвестиційних сертифікатів, що перебувають в обігу (їх представниками).

Порядок проведення загальних зборів учасників альтернативного інвестиційного фонду, в яких беруть учасники - власники 100 відсотків голосуючих інвестиційних сертифікатів, що перебувають в обігу, встановлюється Комісією.

Стаття 69. Особливості проведення загальних зборів альтернативного інвестиційного фонду з одним учасником

1. До альтернативного інвестиційного фонду з одним учасником не застосовуються положення статей 67, 68 цього Закону.

2. Повноваження загальних зборів, передбачені законодавством та внутрішніми документами альтернативного інвестиційного фонду, здійснюються таким учасником одноособово.

Рішення учасника альтернативного інвестиційного фонду оформлюються ним письмово (у формі рішення) та підписуються учасником особисто або його належним чином уповноваженим представником. Таке рішення має статус протоколу загальних зборів учасників альтернативного інвестиційного фонду.

Стаття 70. Наглядова рада альтернативного інвестиційного фонду

1. Наглядова рада альтернативного інвестиційного фонду є колегіальним органом, що здійснює захист прав всіх учасників альтернативного інвестиційного фонду та нагляд за діяльністю такого інвестиційного фонду, а також виконує інші повноваження, передбачені цим Законом та положенням про наглядову раду альтернативного інвестиційного фонду.

2. Положення про наглядову раду альтернативного інвестиційного фонду повинно містити зокрема:

1) вимоги до компетенції членів наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду;

2) повноваження голови та членів наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду;

3) порядок обрання та відкликання членів наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду;

4) порядок обрання голови наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду;

строк повноважень членів наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду;

5) порядок проведення засідань наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду;

порядок прийняття рішень наглядовою радою альтернативного інвестиційного фонду;

порядок виплати голові та членами наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду винагороди;

припинення повноважень членів наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду.

3. Членом наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду можуть бути виключно дієздатна фізична особа.

Членом наглядової ради альтернативного інвестиційного фонду не може бути особа, яка:

1) відповідає вимогам встановленим пунктами 1-5 частини другої статті 7 цього Закону;

2) є представником компанії з управління активами, інвестиційної фірми та їх пов’язаних осіб, крім випадку, коли такі особи є учасниками такого інвестиційного фонду;

3) є представником кастодіальної установи або інших осіб, що надають послуги такому інвестиційному фонду та їх пов’язаних осіб.

Член наглядової ради повинен виконувати свої обов’язки особисто і не може передавати свої повноваження іншій особі.

Права та обов’язки членів наглядової ради, порядок виплати їм винагороди

визначаються цим Законом, положенням про наглядову раду, а також цивільно-правовим договором, що укладається з кожним членом наглядової ради.

Стаття 71. Виконавчий орган альтернативного інвестиційного фонду

1. У разі, якщо регламент інвестиційного фонду не передбачає наявність органів управління, передбачених пунктами 1-2 частини першої статті 66 цього Закону, виконавчий орган альтернативного інвестиційного фонду вирішує будь-які питання пов'язані з функціонуванням, реорганізацією або ліквідацією альтернативного інвестиційного фонду.

У разі, якщо регламент альтернативного інвестиційного фонду передбачає наявність органів управління, передбачених пунктами 1-2 частини першої статті 66 цього Закону, виконавчий орган альтернативного інвестиційного фонду вирішує будь-які питання пов'язані з функціонуванням, реорганізацією або ліквідацією альтернативного інвестиційного фонду, які не віднесені до компетенції загальних зборів учасників або наглядової ради відповідними положеннями.

2. Функції виконавчого органу альтернативного інвестиційного фонду виконує компанія з управління активами такого альтернативного інвестиційного фонду.

Усі рішення виконавчого органу альтернативного інвестиційного фонду підписує керівник такого інвестиційного фонду.

3. У разі припинення дії ліцензії компанії з управління активами альтернативного інвестиційного фонду тимчасово на період до 30 робочих днів виконання функцій виконавчого органу альтернативного інвестиційного фонду тимчасово покладається на кастодіальну установу такого фонду. У такому разі кастодіальна установа зобов'язана призначити свого працівника, який буде виконувати повноваження керівника альтернативного інвестиційного фонду.

У такому разі обрання нової компанії з управління активами здійснюється уповноваженим органом управління альтернативного інвестиційного фонду відповідно до внутрішніх документів інвестиційного фонду.

Регламентом альтернативного інвестиційного фонду може бути передбачено, що у разі припинення дії відповідної ліцензії компанії з управління активами, що здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, такий альтернативний інвестиційний фонд підлягає ліквідації в порядку передбаченому Розділом VI.

4. У разі тимчасового виконання функцій виконавчого органу кастодіальною установою, у випадку передбаченому частиною третьою цієї статті та відсутності інших органів управління, до компетенції виконавчого органу відноситься виключно:

1) обрання нової компанії з управління активами та укладання договору з нею (якщо регламентом альтернативного інвестиційного фонду не передбачено його ліквідацію);

2) прийняття рішення про ліквідацію альтернативного інвестиційного фонду та формування ліквідаційної комісії.

Виконавчий орган зобов'язаний протягом 3-х робочих днів прийняти рішення, передбачене пунктом другим цієї частини, після завершення строку, передбаченому частиною третьою цієї статті.

Глава 11. Зобов'язання щодо інвестиційної політики альтернативних інвестиційних фондів

Стаття 72. Особливості інвестиційної політики альтернативних інвестиційних фондів

1. Вимоги, встановлені главою 5 розділу III цього Закону щодо інвестиційної політики публічного інвестиційного фонду не застосовуються до альтернативних інвестиційних фондів.

2. Вимоги до інструментів інвестування, ліміти інвестування, обмеження операцій з активами альтернативних інвестиційних фондів венчурного капіталу, соціального підприємництва, довгострокових інвестицій, інвестиційних фондів нерухомості встановлюються цим Законом.

3. Особливості інвестиційної політики інших альтернативних інвестиційних фондів, ніж зазначених в частині другій цієї статті, встановлюються в інвестиційній декларації таких фондів.

4. До складу активів альтернативних інвестиційних фондів не можуть включатись об'єкти, обіг яких заборонений законом.

Стаття 73. Використання левериджу альтернативними інвестиційними фондами

1. Компанія з управління активами щодо кожного альтернативного інвестиційного фонду, активами якого вона управляє, зобов'язана встановити максимальний рівень левериджу, який вона планує використовувати при управлінні активами такого фонду.

У разі, якщо забезпечення, яке використовується за операціями левериджу, не відчужується альтернативним інвестиційним фондом, компанія з управління активами зобов'язана встановити максимальний обсяг прав на повторне використання активів, використаних для формування такого забезпечення за операціями левериджу.

2. При встановленні максимального рівня левериджу та/або обсягу прав на повторне використання активів, зазначені у частині першій цієї статті, компанія з управління активами зобов'язана врахувати:

1) тип альтернативного інвестиційного фонду;

2) спосіб пропозиції інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду;

3) приналежність альтернативного фонду до фондів венчурного капіталу, фондів соціального підприємництва, фондів довгострокових інвестицій або фондів нерухомості;

4) інвестиційну політику;

5) інструменти левериджу;

6) будь-які інші взаємозв'язки або відповідні відносини з іншими установами, що надають фінансові послуги, які можуть створювати системні ризики;

7) необхідність обмеження ризику концентрації за кожним окремим контрагентом;

8) рівень покриття левериджу забезпеченням;

9) рівень співвідношення активів альтернативного інвестиційного фонду до його зобов'язань;

10) природу, розмір та складність діяльності альтернативного інвестиційного фонду на відповідних ринках.

Стаття 74. Повторне використання активів альтернативного інвестиційного фонду

1. Операції з повторного використання активів альтернативного інвестиційного фонду можуть проводитись за умови дотримання всіх наступних вимог:

1) повторне використання активів здійснюється щодо активів, які обліковуються на рахунку альтернативного інвестиційного фонду;

2) операція виконується кастодіальною установою відповідно до розпорядження компанії з управління активами альтернативного інвестиційного фонду;

3) повторне використання активів здійснюється в інтересах учасників альтернативного інвестиційного фонду та на його користь.

2. Передача (відчуження) активів фонду у забезпечення виконання зобов'язань за інструментами левериджу є операцією з повторного використання таких активів альтернативного інвестиційного фонду.

3. Повторне використання активів дозволяється виключно за умови, що це прямо передбачено інвестиційною декларацією альтернативного інвестиційного фонду.

Стаття 75. Особливості оцінки активів альтернативних інвестиційних фондів

1. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, повинна забезпечити, щоб для кожного альтернативного інвестиційного фонду, яким вона управляє, були встановлені належні та послідовні процедури, щоб можна було виконати належну та

незалежну оцінку активів альтернативного інвестиційного фонду відповідно до вимог цієї статті, законодавства та регламенту альтернативного інвестиційного фонду.

2. Правила, що застосовуються до оцінки активів альтернативного інвестиційного фонду та розрахунку вартості чистих активів на один інвестиційний сертифікат, встановлюються регламентом альтернативного інвестиційного фонду та мають відповідати вимогам встановленим нормативно-правовим актом Комісії та іншими актами законодавства.

3. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, також забезпечує, щоб загальна вартість чистих активів альтернативного інвестиційного фонду та розрахункова вартість інвестиційних сертифікатів розраховувалась та розкривалась учасникам відповідно до вимог цієї статті, законодавства та регламенту альтернативного інвестиційного фонду.

Процедури оцінки активів альтернативного інвестиційного фонду, що використовуються компанією з управління активами, повинні забезпечувати оцінку активів такого фонду та розрахунок вартості інвестиційних сертифікатів щонайменше раз на рік.

Періодичність таких оцінок та розрахунку залежить від волатильності активів, якими володіє альтернативний інвестиційний фонд.

У будь-якому разі розрахунок вартості інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду має здійснюватись станом на кожен день, коли здійснюється розміщення та викуп його інвестиційних сертифікатів.

Учасники повинні бути проінформовані про такі оцінки та розрахунок в порядку встановленому регламентом альтернативного інвестиційного фонду, а випадку, якщо учасниками альтернативного інвестиційного фонду є некваліфіковані інвестори - також відповідно до вимог встановлених Комісією.

4. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, повинна забезпечити виконання функції оцінки:

- суб’єктом оціночної діяльності відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність, який повинен бути незалежним від альтернативного інвестиційного фонду, компанії з управління активами та кастодіальної установи такого фонду, а також будь-яких інших осіб, тісно пов’язаних з ними;

- компанією з управління активами такого фонду за умови, що проведення оцінки активів є функціонально незалежним від управління активами фонду, а політика винагороди та інші заходи, що забезпечують пом’якшення конфліктів інтересів, запобігають неналежному впливу на працівників такої компанії з управління активами.

Кастодіальна установа такого фонду може бути призначена зовнішнім оцінювачем такого альтернативного інвестиційного фонду, якщо вона

функціонально та ієрархічно відокремила виконання своїх функцій кастодіальної установи від своїх завдань як зовнішнього оцінювача, і потенційні конфлікти інтересів належним чином визначені, управляються, відстежуються та розкриваються учасникам альтернативного інвестиційного фонду.

5. Призначений суб'єкт оціночної діяльності не повинен делегувати функцію оцінки третій стороні.

6. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, повинна продемонструвати, що призначений суб'єкт оціночної діяльності відповідає наступним вимогам:

1) пройшов процедуру авторизації (сертифікації) відповідно до законодавства;

2) наявність підтвердження досвіду та ділової репутації суб'єкта оціночної діяльності та/або оцінювачів, що працюють у його складі, які свідчать про їх здатність ефективно виконувати функцію оцінки відповідно до вимог цієї статті;

3) призначення суб'єкта оціночної діяльності, у разі використання компанією з управління активами його послуг, має здійснюватися з урахуванням вимог, встановлених законодавством щодо аутсорсингу.

7. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, повинна повідомляти про призначення суб'єкта оціночної діяльності Комісію. Комісія має право вимагати заміни суб'єкта оціночної діяльності, у разі порушення вимог частини шостої цієї статті.

8. Оцінка повинна проводитися неупереджено та з усією належною кваліфікацією, уважністю та старанністю.

9. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами альтернативного інвестиційного фонду, несе відповідальність за належну оцінку активів альтернативного інвестиційного фонду, розрахунок загальної вартості чистих активів альтернативного інвестиційного фонду та вартості інвестиційних сертифікатів та їх оприлюднення. На відповідальність компанії з управління активами перед альтернативним інвестиційним фондом та його учасниками не впливає той факт, що така компанія призначає суб'єкта оціночної діяльності.

Незважаючи на абзац перший цієї частини і незалежно від будь-яких договірних домовленостей, які передбачають інше, суб'єкт оціночної діяльності несе відповідальність перед компанією з управління активами за будь-які збитки, понесені такою компанією у результаті недбалості або навмисного невиконання суб'єктом оціночної діяльності своїх завдань.

10. Комісія має право розробити нормативно - правові акти щодо:

1) професійних гарантій, які суб'єкт оціночної діяльності повинен бути в змозі надати для ефективного виконання функції з оцінки;

2) частоти оцінки, що виконується альтернативним інвестиційним фондом відкритого типу, яка відповідає як активам, якими володіє такий фонд, так і умовам випуску та викупу його інвестиційних сертифікатів.

Глава 12. Розкриття інформації альтернативним інвестиційним фондом

Стаття 76. Розкриття інформації альтернативними інвестиційними фондами

1. Компанія з управління активами щодо кожного альтернативного інвестиційного фонду, який не здійснював публічну пропозицію та активами якого вона управляє, подає до Комісії річний звіт за календарний рік не пізніше 30 червня року, наступного за звітним, в порядку встановленому Комісією.

Компанія з управління активами щодо кожного альтернативного інвестиційного фонду, який здійснив публічну пропозицію та активами якого вона управляє, подає до Комісії річний звіт за календарний рік не пізніше 30 квітня року, наступного за звітним, в порядку встановленому Комісією.

2. Компанія з управління активами щодо кожного альтернативного інвестиційного фонду, який здійснив публічну пропозицію розкриває на вебсайті фонду або вебсторінці фонду на власному вебсайті річну фінансову звітність зі звітом аудитора не пізніше 30 квітня року, наступного за звітним.

3. Компанія з управління активами надає на запит річний звіт учасникам альтернативного інвестиційного фонду, який не здійснював публічну пропозицію, в порядку передбаченому регламентом такого фонду.

Компанія з управління активами надає на запит учасника альтернативного інвестиційного фонду, який здійснив публічну пропозицію, річний звіт (крім інформації, яка підлягає оприлюдненню) в порядку передбаченому регламентом такого фонду.

4. Бухгалтерський облік та фінансову звітність альтернативного інвестиційного фонду веде та складає компанія з управління активами такого фонду відповідно до міжнародних стандартів.

Річний звіт альтернативного інвестиційного фонду щонайменше має містити:

1) фінансову звітність;

2) звіт про діяльність за календарний рік;

3) будь-які суттєві зміни в інформації, зазначеній у частинах 5-9 цієї статті, протягом звітного року;

4) загальну суму винагороди за звітний рік, яку виплачує альтернативний інвестиційний фонд компанії з управління активами, з розподілом на постійну та змінну частини винагороди, яку виплачує компанія з управління активами своєму персоналу, кількість отримувачів цієї винагороди, і, у відповідних випадках, суму винагороди з доходу;

5) сукупну суму винагороди, розподілену між особами, які здійснюють управлінські функції, і іншими працівниками компанії з управління активами, дії яких суттєво впливають на профіль ризику альтернативного інвестиційного фонду.

Компанія з управління активами інвестиційного фонду має право додатково розкривати інші відомості у складі річного звіту.

Річна фінансова звітність готується відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності.

Річний звіт альтернативного інвестиційного фонду затверджується виконавчим органом альтернативного інвестиційного фонду до його розкриття відповідно до вимог цього Закону.

5. Порядок і форми розкриття річного звіту альтернативного інвестиційного фонду та вимоги до відомостей, що містяться у такому звіті, встановлюються нормативно-правовим актом Комісії, що спрямований на імплементацію Директиви 2011/61/ЄС від 08 червня 2011 року.

6. Особливості змісту річного звіту для альтернативних інвестиційних фондів, визначених в частині четвертій цієї статті, встановлюються цим Законом.

7. Компанія з управління активами альтернативного інвестиційного фонду зобов'язана забезпечити проведення аудиту річної фінансової звітності альтернативного інвестиційного фонду.

8. Компанія з управління активами щодо кожного альтернативного інвестиційного фонду, управління активами якого вона здійснює, повинна забезпечити доступ потенційним інвесторам, в порядку встановленому регламентом альтернативного інвестиційного фонду, до такої інформації, а також до будь- яких істотних змін до неї:

1) опису інвестиційної стратегії і цілей альтернативного інвестиційного фонду; інформацію про те, де створено основний альтернативний інвестиційний фонд та альтернативні інвестиційні фонди в які він інвестує, якщо альтернативний інвестиційний фонд є фондом фондів; опис видів активів, у які альтернативний інвестиційний фонд може інвестувати, підходи, які він може застосовувати, та всі ризики, пов'язані з такими інвестиціями; будь-які застосовні інвестиційні обмеження; обставини, за яких альтернативний інвестиційний фонд може застосовувати леверидж, дозволені інструменти левериджу і пов'язані ризики, будь-які обмеження на застосування левериджу; можливість повторного використання активів фонду та повторного використання забезпечення, наданого фондом за інструментами левериджу, максимальний рівень левериджу, який компанія з управління активами має право застосовувати від імені альтернативного інвестиційного фонду;

2) опису процедур внесення змін до інвестиційної декларації альтернативного інвестиційного фонду;

3) опису основних правових наслідків договірних відносин, укладених для цілей інвестування;

4) компанії з управління активами, кастодіальної установи, аудитора альтернативного інвестиційного фонду чи до будь-яких інших осіб, що надають послуги альтернативному інвестиційному фонду і опису їх обов'язків, а також прав інвесторів;

5) опису виконання компанією з управління активами вимог щодо забезпечення покриття ризику професійної відповідальності;

6) опису функцій управління альтернативним інвестиційним фондом, які компанія з управління активами делегувала, та функцій відповідального зберігання, делегованих кастодіальною установою, ідентифікаційних даних осіб, яким делеговані відповідні функції, та будь-яких конфліктів інтересів, що можуть виникнути внаслідок таких делегувань;

7) опису правил та методів оцінки активів альтернативного інвестиційного фонду;

8) опису управління ризиками ліквідності альтернативного інвестиційного фонду, в тому числі прав учасників альтернативного інвестиційного фонду щодо викупу фондом інвестиційних сертифікатів як за звичайних, так і за виняткових обставин, та чинних умов викупу інвестиційних сертифікатів;

9) опису усіх комісій та витрат, а також їхніх максимальних сум, що безпосередньо чи опосередковано несе учасник фонду;

10) опису того, як компанія з управління активами забезпечує добросовісне ставлення до інвесторів;

11) останнього річного звіту, зазначеного у частині другій цієї статті;

12) процедур та умов випуску та продажу/розміщення інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду;

13) вартості чистих активів у розрахунку на один інвестиційний сертифікат альтернативного інвестиційного фонду або ринкову вартість інвестиційного сертифіката альтернативного інвестиційний фонду на звітну дату;

14) історичної доходності альтернативного інвестиційного фонду (за наявності);

15) особи прайм-брокера та опису будь-яких суттєвих домовленостей альтернативного інвестиційного фонду зі своїми прайм-брокерами, а також способу управління конфліктами інтересів, що з ними пов’язані, і положеннями в договорі з кастодіальною установою про можливість повторного використання активів альтернативного інвестиційного фонду, а також інформацію про будь-яке передання відповідальності прайм-брокеру, що може мати місце;

16) інформацію про спосіб і строки розкриття інформації, зазначеної в частинах першій - третій та п’ятій цієї статті.

Формат та зміст інформації, доступ до якої надається потенційним інвесторам альтернативного інвестиційного фонду відповідно до абзацу першого цієї частини, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

9. Компанія з управління активами щодо кожного альтернативного інвестиційного фонду, яким вона управляє, повідомляє потенційних інвесторів про будь-які домовленості, досягнуті в договірному порядку з кастодіальною установою щодо обмеження її відповідальності.

Компанія з управління активами також невідкладно повідомляє інвесторів про будь-які зміни щодо відповідальності кастодіальної установи.

10. Компанія з управління активами зобов’язана додатково розкривати потенційним інвесторам альтернативного інвестиційного фонду з публічною пропозицією лише інформацію, зазначену в частинах 5 та 6 цієї статті, яка не міститься в проспекті альтернативного інвестиційного фонду.

11. Компанія з управління активами, щодо кожного з альтернативних інвестиційних фондів, управління активами яких вона здійснюю, не рідше ніж раз на рік розкриває учасникам фонду інформацію про:

1) відсоток активів альтернативного інвестиційного фонду, до яких необхідно застосовувати спеціальні механізми, що виникають на підставі їхньої неліквідності;

2) будь-які нові механізми управління ліквідністю альтернативного інвестиційного фонду;

3) поточний профіль ризику альтернативного інвестиційного фонду та системи управління ризиками, які використовує компанія з управління активами для управління такими ризиками.

12. Компанія з управління активами, що здійснює управління активами альтернативними інвестиційними фондами із застосуванням левериджу, не рідше ніж раз на квартал розкриває щодо кожного такого альтернативного інвестиційного фонду інформацію про:

1) будь-які зміни максимального рівня левериджу, який компанія з управління активами може застосовувати від імені альтернативного інвестиційного фонду, а також будь-яке право на повторне використання будь-якого забезпечення, яке надається альтернативним інвестиційним фондом при використанні інструментів левериджу;

2) загальну суму левериджу, застосованого таким альтернативним інвестиційним фондом.

13. Порядок та строки розкриття інформації, яка передбачена частинами одинадцятою та дванадцятою цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 77. Обов’язки щодо звітування до Комісії

1. Компанія з управління активами щодо кожного альтернативного інвестиційного фонду, активами якого вона управляє, в порядку і строки встановлені нормативно-правовими актами Комісії, подає до Комісії інформацію про:

1) основні інструменти, в які здійснюється інвестування активів альтернативного інвестиційного фонду;

2) ринки, на яких проводяться основні операції альтернативного інвестиційного фонду;

3) основні інвестиційні експозиції;

4) найважливіші концентрації альтернативного інвестиційного фонду;

5) застосування левериджу, відповідно до частини дванадцятої статті 76 цього Закону.

Розділ V
ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОКРЕМИХ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФОНДІВ

Глава 13. Набуття статусу окремими альтернативними інвестиційними фондами

Стаття 78. Набуття статусу окремим альтернативним інвестиційним фондом

1. Альтернативні інвестиційні фонди при виконанні додаткових вимог, встановлених главою 14, 15, 16, 17 цього розділу та нормативно-правовими актами Комісії, можуть отримати статус фонду венчурного капіталу, фонду соціального підприємництва, фонду довгострокових інвестицій, інвестиційного фонду нерухомості відповідно.

2. Порядок набуття альтернативним інвестиційним фондом статусу фонду венчурного капіталу, фонду соціального підприємництва, фонду довгострокових інвестицій, інвестиційного фонду нерухомості встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

3. Набуття альтернативним інвестиційним фондом статусу фонду венчурного капіталу, фонду соціального підприємництва, фонду довгострокових інвестицій, інвестиційного фонду нерухомості здійснюється шляхом внесення змін до ЄДРІСІ, у порядку, встановленому нормативно- правовим актом Комісії.

4. Внесення змін до ЄДРІСІ здійснюється Комісією, за умови подання до Комісії компанією з управління активами (далі для цілей цієї статті - заявник) заяви про набуття статусу фонду венчурного капіталу, фонду соціального підприємництва, фонду довгострокових інвестицій, інвестиційному фонду нерухомості, а також всіх необхідних документів та інформації (у тому числі, що містять інформацію з обмеженим доступом), вимоги та порядок подачі яких, встановлюється Комісією (далі для цілей цієї статті - пакет документів).

5. Пакет документів подається до Комісії в електронному вигляді відповідно до встановлених нею вимог. Реєстрація пакету документів підтверджується надісланим Комісією офіційними каналом зв’язку електронного повідомлення.

6. Заявник протягом строку розгляду пакету документів повідомляє Комісію, у встановленому нею порядку та строки, офіційним каналом зв’язку про будь- які зміни у інформації, яка була подана у пакеті документів.

7. Комісія протягом трьох робочих днів з дня отримання повного пакету документів надає заявнику, підтвердження отримання такого пакету документів, передбачених законодавством, із зазначенням контактної інформації (ім’я (у розумінні Цивільного кодексу України), посада, номери засобів зв’язку)

посадової особи, відповідальної за організацію розгляду пакету документів Комісією, або повідомляє офіційним каналом зв'язку про залишення пакету документів без руху у зв'язку з виявленням недоліків, а саме отриманням неповного пакету документів або підписанням документів особою, яка не має на це повноважень, із зазначенням строку та способу усунення таких недоліків.

У разі не усунення заявником недоліків, зазначених у повідомленні про залишення пакету документів без руху у визначений у такому повідомленні строк, Комісія повідомляє офіційним каналом зв'язку такого заявника про залишення пакету документів без розгляду.

Подані документи не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь- яких інших протиправних дій, внаслідок яких альтернативний інвестиційний фонд отримав статус фонду венчурного капіталу, фонду соціального підприємництва, фонду довгострокових інвестицій, інвестиційного фонду нерухомості.

8. У разі якщо подані документи не відповідають вимогам законодавства та/або містять неповну чи недостовірну інформацію, та/або містять розбіжності між своїми положеннями, Комісія невідкладно, але не пізніше завершення передбачених частиною сьомою цієї статті строків, інформує заявника про виявлені факти та чітко визначає зміни, доповнення та/або пояснення, які необхідно подати у зв'язку з цим. У такому разі розрахунок строків, передбачених частиною сьомою цієї статті, розпочинається спочатку з дня отримання Комісією запитуваних відповідно до цієї частини документів та/або пояснень.

9. Протягом строку розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 30 робочих днів до закінчення строку, встановленого частиною восьмою цієї статті, Комісія може одноразово письмово витребувати у заявника додаткову інформацію в чіткій та однозначній формі для уточнення даних, наданих у пакеті документів. Строк розгляду пакету документів продовжується з дня отримання додаткової інформації у відповідь на запит.

З дня отримання додаткової інформації у відповіді на запит та протягом строку, що залишився до закінчення розгляду пакету документів, але не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення такого строку, Комісія у разі необхідності отримання додаткової інформації для обробки та аналізу пакету документів може направити заявнику уточнюючий запит щодо отриманої відповіді, визначивши в чіткій та однозначній формі, яку саме уточнюючу інформацію повинен надати заявник. Запит уточнюючої інформації не зупиняє перебігу строку розгляду пакету документів для реєстрації альтернативного інвестиційного фонду.

Перед винесенням постанови про набуття альтернативним інвестиційним фондом статусу фонду венчурного капіталу, фонду соціального підприємництва, фонду довгострокових інвестицій, інвестиційного фонду нерухомості або постанови про відмову у наданні статусу Комісія у встановленому нею порядку надає можливість заявнику, надати пояснення стосовно інформації, яка була

подана у пакеті документів.

10. Комісія виносить постанову про набуття альтернативним інвестиційним фондом статусу фонду венчурного капіталу, фонду соціального підприємництва, фонду довгострокових інвестицій, інвестиційного фонду нерухомості або постанову про відмову у наданні статусу протягом 60 днів з дня отримання повного пакету документів, передбачених законодавством.

Про винесену постанову Комісія повідомляє заявника, офіційним каналом зв'язку протягом трьох робочих днів з дня винесення постанови, але не пізніше строку зазначеного у абзаці першому цієї частини.

Повідомлення про відмову у наданні статусу повинно містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

У разі винесення Комісією постанови про відмову наданні статусу компанія з управління активами після усунення підстав для відмови може повторно подати документи для набуття статусу.

11. Альтернативний інвестиційний фонд венчурного капіталу, соціального підприємництва, довгострокових інвестицій, нерухомості та компанія з управліннями активами таких фондів повинні відповідати вимогам встановленим главами 14, 15, 16, 17 цього Розділу протягом усього строку своєї діяльності.

Стаття 79. Підстави відмови у наданні статусу окремому альтернативному інвестиційному фонду

1. Комісія відмовляє в наданні альтернативному інвестиційному фонду статусу фонду венчурного капіталу, фонду соціального підприємництва, фонду довгострокових інвестицій, інвестиційного фонду нерухомості якщо:

1) документи, подані для набуття статусу, містять неповну та/або взаємовиключну та/або недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам законодавства. Документи можуть вважатися такими, що містять неповну та/або взаємовиключну інформацію, виключно за умови, що Комісія протягом строку розгляду таких документів здійснила заходи, встановлені статтею 63, спрямовані на отримання додаткової інформації та відповідних уточнень щодо неї;

2) альтернативний інвестиційний фонд, який має намір набути статус фонду венчурного капіталу, фонду соціального підприємництва, фонду довгострокових інвестицій, інвестиційного фонду нерухомості, не відповідає вимогам відповідно глав 14, 15, 16, 175 цього Закону.

2. Постанова Комісії про відмову у наданні статусу повинна містити підстави відмови та вичерпний перелік зауважень.

Стаття 80. Втрата статусу окремим альтернативним інвестиційним фондом

1. Якщо альтернативний інвестиційний фонд венчурного капіталу, соціального підприємництва, довгострокових інвестицій, нерухомості та/або

компанія з управліннями активами таких фондів перестали відповідати хоча б одній з вимог встановлених главами 14, 15, 16, 17 цього розділу відповідно, компанія з управління активами такого фонду зобов'язана протягом 180 днів з дати настання такої невідповідності вжити заходів, направлених на врегулювання порушених вимог.

2. У разі невиконання компанією з управління активами вимог частини першої цієї статті, Комісія протягом 10 робочих днів з дня закінчення строку, передбаченого частиною першою цієї статті, приймає рішення про втрату альтернативним інвестиційним фондом статусу та внесення відповідних змін до ЄДРІСІ. Комісія протягом 2 робочих днів повідомляє офіційним каналом зв'язку компанію з управління активами такого інвестиційного фонду про прийняте рішення.

3. Протягом 30 днів з дня отримання компанією з управління активами такого інвестиційного фонду повідомлення Комісії про втрату альтернативним інвестиційним фондом відповідного статусу, компанія з управління активами повинна прийняти відповідні рішення щодо внесення змін до внутрішніх документів фонду та подати їх до Комісії в установленому Комісією порядку, або вжити заходів щодо ліквідації інвестиційного фонду відповідно до Розділу VI цього Закону.

4. Альтернативний інвестиційний фонд, який втратив статус фонду венчурного капіталу, соціального підприємництва, довгострокових інвестицій, інвестиційного фонду нерухомості, не має права звертатись до Комісії щодо повторного набуття відповідного статусу.

5. З дати отримання рішення Комісії щодо втрати відповідного статусу альтернативний інвестиційний фонд не має права використовувати у своїй назві слова "фонд венчурного капіталу", "фонд соціального підприємництва", "фонд довгострокових інвестицій", "інвестиційний фонд нерухомості" та похідні від нього.

Глава 14. Фонди венчурного капіталу

Стаття 81. Предмет регулювання

1. Положення цього Закону, що регулюють діяльність альтернативних інвестиційних фондів та компаній з управління активами таких фондів, застосовуються до кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу та компаній з управління активами таких фондів, якщо інше не передбачено цією главою.

Положення цієї глави також встановлюють особливості застосування вимог цього Закону стосовно альтернативних інвестиційних фондів щодо:

1) провадження діяльності компаній з управління активами для управління кваліфікованими інвестиційними фондами венчурного капіталу;

2) діяльності кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу,

вимоги до складу активів кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, вимоги до дозволених інструментів інвестування та методів, що підлягають застосуванню кваліфікованими інвестиційними фондами венчурного капіталу;

3) вимог до організації, функціонування та прозорості компаній з управління активами для управління кваліфікованими інвестиційними фондами венчурного капіталу.

2. Положення цієї глави поширюються на компанії з управління активами, які відповідають всім таким вимогам:

1) загальна вартість активів інвестиційних фондів, якими вона управляє, не перевищує порогу, зазначеного в абзаці другому частині третьої статті 158 цього Закону;

2) має чинну базову ліцензію на провадження діяльності з управління альтернативними інвестиційними фондами або повну ліцензію на провадження діяльності з управління альтернативними інвестиційними фондами;

3) такі компанії управляють активами кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу.

3. Особливості застосування положень цієї глави до компаній з управління активами, які отримали ліцензію на право провадження діяльності з управління активами альтернативними інвестиційними фондами (повну чи базову ліцензію) та мають намір надавати відповідні послуги, встановлюється Комісією.

4. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, має право здійснювати діяльність з управління активами публічного інвестиційного фонду, за умови отримання відповідної ліцензії на право провадження діяльності з управління активами публічних інвестиційних фондів.

Стаття 82. Визначення термінів для цілей регулювання кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу

1. Для цілей цієї глави терміни вживаються в такому значенні:

1) пайові інструменти - пайові цінні папери, частки в статутних капіталах товариств з обмеженою або додатковою відповідальністю або інші форми участі в капіталах кваліфікованих портфельних компаній, які належать учасникам таких компаній;

2) квазіпайові інструменти - будь-які фінансові інструменти, які містять комбінацію характеристик пайових і боргових інструментів, за умови, що дохід, який виплачується за такими інструментами прив’язаний до прибутку або збитку кваліфікованої портфельної компанії, а також зобов’язання щодо погашення номіналу такого інструменту у випадку дефолту не забезпечено у повному обсязі;

3) зарезервований капітал - будь-яке зобов’язання, згідно з яким потенційний учасник кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного

капіталу у строки, встановлені установчими документами цього інвестиційного фонду, зобов’язаний придбати інвестиційні сертифікати такого фонду;

4) пов’язані витрати - усі витрати, що їх прямо або опосередковано несуть учасники кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, і які погоджені між компанією з управління активами, яка здійснює управління активами цього інвестиційного фонду, та його учасниками.

Стаття 83. Ознаки кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу

1. Кваліфікованим інвестиційним фондом венчурного капіталу є альтернативний інвестиційний фонд, який:

1) планує упродовж строку, визначеного у його регламенті, інвестувати не менше 70 відсотків коштів спільного інвестування в активи, які є кваліфікованими інвестиціями відповідно до статті 87 цього Закону, причому сума коштів, що інвестуються, зменшується на всі відповідні витрати та суми, що утримуються в грошових коштах та еквівалентах грошових коштів;

2) використовує не більше 30 відсотків коштів спільного інвестування для придбання активів, що не відповідають вимогам, встановленим до активів, що є кваліфікованими інвестиціями. При цьому, ліміт встановлений цим пунктом, розраховується у встановленому Комісією порядку, на основі сум, доступних для інвестування після вирахування всіх відповідних витрат, а також залишків грошових коштів та їх еквівалентів.

Стаття 84. Право на управління кваліфікованими інвестиційними фондами венчурного капіталу та використання знаку "UaVECA"

1. Альтернативні інвестиційні фонди можуть використовувати знак "UaVECA" або слова "фонду венчурного капіталу" та похідні від них лише за умови авторизації як фонду венчурного капіталу відповідно до положень цього Закону.

2. Компанія з управління активами, яка має право на провадження діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів, може з дня, наступного за днем отримання від Комісії погодження на управління активами відповідним інвестиційний фондом венчурного капіталу, управляти активами такого фонду та використовувати при здійсненні маркетингу стосовно такого фонду знак "UaVECA" або слова "інвестиційний фонд венчурного капіталу" та похідні від них, за умови відповідності таких інвестиційних фондів венчурного капіталу положенням цієї Глави.

Стаття 85. Обов’язки компанії з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу

1. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами

кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, зобов'язана:

1) здійснювати свою діяльність чесно, справедливо, з належними професійністю, обачністю та сумлінністю;

2) застосовувати у своїй діяльності належні політики та процедури для запобігання протиправним діям, від яких можна обґрунтовано очікувати завдання шкоди інтересам учасників кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу та кваліфікованих портфельних компаній;

3) здійснювати свою діяльність у спосіб, що якнайкраще відповідає інтересам кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, активами яких вона управляє, їхніх учасників та ринку в цілому;

4) з високим рівнем ретельності ставитися до вибору й постійного моніторингу інвестицій в кваліфіковані портфельні компанії;

5) забезпечити наявність у працівників компанії з управління активами достатнього рівня знань та розуміння діяльності кваліфікованих портфельних компаній, у які здійснюється інвестування;

6) справедливо ставитися до учасників кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу;

7) не застосовувати преференційний режим до учасників кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, крім випадків, коли такий преференційний режим передбачено в установчих документах кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу.

Стаття 86. Достатність власних коштів та ресурсів компанії з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу

1. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, зобов'язана мати протягом усього строку управління таким фондом, достатні власні кошти, належні людські та технічні ресурси, необхідні для належного управління кваліфікованими фондами венчурного капіталу.

2. Розмір власних коштів повинен відповідати вимогам, встановленим статтею 163 цього Закону з урахуванням наступних особливостей:

1) розмір власних коштів компанії з управління активами повинен становити не менше 12,5 відсотків від фіксованих накладних витрат компанії з управління активами за попередній звітний рік. У разі якщо рік не завершено, то розмір власних коштів повинен становити не менше 12,5 відсотків фіксованих накладних витрат компанії з управління активами, зазначених у бізнес-стратегії;

2) власні кошти компанії з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, повинні бути інвестовані в ліквідні активи або активи, які можна легко конвертувати в грошові кошти протягом короткого строку, і які не повинні включати спекулятивні позиції.

3. Порядок інвестування власних коштів компанії з управління активами встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 87. Кваліфіковані інвестиції кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу

1. Кваліфікованими інвестиціями є будь-які з таких інструментів:

1) пайові інструменти або квазіпайові інструменти, емітовані/ видані:

а) кваліфікованою портфельною компанією та придбані кваліфікованим інвестиційним фондом венчурного капіталу безпосередньо у кваліфікованої портфельної компанії;

б) кваліфікованою портфельною компанією в обмін на пайові цінні папери, емітовані кваліфікованою портфельною компанією;

в) юридичною особою, яка є контролером кваліфікованої портфельної компанії, і які придбані кваліфікованим інвестиційним фондом венчурного капіталу в обмін на пайові цінні папери, емітовані кваліфікованою портфельною компанією;

2) позики, надані кваліфікованим інвестиційним фондом венчурного капіталу кваліфікованій портфельній компанії, в якій кваліфікований інвестиційний фонд венчурного капіталу вже має кваліфіковані інвестиції, за умови, що не більше 30 відсотків коштів спільного інвестування кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу використовують для таких позик;

3) акції (частки) кваліфікованої портфельної компанії, придбані в акціонерів (учасників) такої компанії;

4) інвестиційні сертифікати одного або декількох інших кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, за умови, що такі кваліфіковані інвестиційні фонди венчурного капіталу самі інвестували не більше 10 відсотків коштів спільного інвестування в кваліфіковані інвестиційні фонди венчурного капіталу.

Стаття 88. Кваліфікована портфельна компанія для інвестування кваліфікованими інвестиційними фондами венчурного капіталу

1. Кваліфікованою портфельною компанією для інвестування кваліфікованими інвестиційними фондами венчурного капіталу є юридична особа, яка відповідає всім таким вимогам:

1) на момент здійснення інвестицій кваліфікованим інвестиційним фондом венчурного капіталу відповідає одній з таких умов:

а) її цінні папери не допущені до торгів на регульованому ринку або на багатосторонньому торговельному майданчику та кількість працівників такої юридичної особи складає не більше 499 осіб;

б) є малим або середнім підприємством в значенні пункту 25 частини першої статті 2 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

2) не є інвестиційним фондом;

3) не є одним або кількома з наступного:

а) кредитною установою;

б) інвестиційною фірмою;

в) страховиком або перестраховиком;

г) фінансовим холдингом в значенні наведеному у частині восьмій статті 43 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки";

д) змішаним фінансовим холдингом в значенні наведеному у частині дев'ятій статті 43 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

4) зареєстрована на території України, на території держави-члена ЄС, або на території іншої держави за умови, що така держава виконує всі такі вимоги:

а) є держава (юрисдикція), що належним чином виконує рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

б) уклала договори з Україною щоб гарантувати, що третя країна повністю відповідає вимогам стандартів, викладених у статті 26 Типової конвенції ОЕСР про оподаткування доходів і капіталу, і забезпечує ефективний обмін інформацією з податкових питань, включаючи будь-які багатосторонні податкові договори.

Стаття 89. Обмеження ризику для кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу

1. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, зобов'язана забезпечити, щоб у разі придбання активів, які не є кваліфікованими інвестиціями, для придбання таких активів було використано не більше 30 відсотків коштів спільного інвестування такого інвестиційного фонду. Поріг у 30 відсотків повинен бути розрахований на основі сум, які можуть бути інвестовані за вирахуванням усіх пов'язаних витрат. Для розрахунку цього порогу не враховуються грошові кошти та їх еквіваленти.

2. Компанії з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, заборонено вчиняти від імені кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу будь-які дії, які наражають цей фонд на ризик, що перевищує рівень його зарезервованого капіталу, зокрема шляхом здійснення запозичень у коштах або цінних паперах, укладання деривативних контрактів або здійснення будь-яких інших дій.

3. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, може брати позики, розміщувати (видавати) боргові зобов'язання або надавати гарантії від імені кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, тільки якщо такі

позики, боргові зобов’язання або гарантії забезпечені зарезервованим капіталом.

Стаття 90. Вимоги до учасників кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу

1. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, повинна реалізовувати інвестиційні сертифікати кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу виключно серед кваліфікованих інвесторів відповідно до статті 6 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" або інших інвесторів, які відповідають усім таким вимогам:

1) зобов’язуються інвестувати мінімум 5 000 000 гривень;

2) заявляють у письмовій формі в документі, окремому від договору, який буде укладено, що вони усвідомлюють ризики, пов’язані з інвестицією.

2. Положення частини першої цієї статті не застосовуються до інвестицій, здійснюваних керівниками та/або працівниками, залученими до управління компанією з управляння активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, у випадку інвестування у кваліфіковані інвестиційні фонди венчурного капіталу, активами яких управляє ця компанія з управління активами.

Стаття 91. Оцінка активів кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу

1. Правила для оцінювання вартості активів кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу повинні бути встановлені в установчих документах кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу і забезпечувати прозорий процес оцінювання.

2. Застосування методик оцінювання вартості активів кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу має забезпечувати належне оцінювання активів, а також принаймні щорічний розрахунок вартості активів.

Стаття 92. Звітність щодо діяльності кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу

1. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованих інвестиційних фонд венчурного капіталу, зобов’язана щорічно надавати Комісії звіт щодо діяльності кожного кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, якими вона управляє, до 01 липня року, що слідує за звітним. Вимоги до змісту звіту встановлюються нормативно-правовими актами Комісії. Звіт щодо діяльності кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу повинен містити річну фінансову звітність, перевірену суб’єктом аудиторської діяльності.

Звітним періодом є календарний рік. Перший звітний період компанії з управління активами може бути меншим за 12 місяців та обчислюється з дня її

державної реєстрації як юридичної особи та триває до 31 грудня звітного року включно.

Щорічний звіт має бути складений відповідно до вимог, визначених нормативно-правовими актами Комісії та умов, погоджених між компанією з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, та їх учасниками. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованих інвестиційних фондів, має надавати звіт їх учасникам на їхню письмову вимогу. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, та учасники цих фондів можуть домовитись про розкриття додаткової інформації один одному.

2. Аудитор повинен здійснювати перевірку на предмет того, чи грошові кошти та активи зберігаються від імені кваліфікованого фонду венчурного капіталу, та того, чи компанія з управління активами, яка здійснює управління активами цього кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, створила та підтримує належну систему обліку та контролю за використанням активів кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу та його учасників. Перевірка аудитором кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу проводиться не рідше ніж раз на рік.

3. Якщо компанія з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, зобов’язана відповідно до законодавства про ринки капіталу оприлюднити регулярну інформацію про емітента стосовно кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, інформація, встановлена в частині першій цієї статті, може бути частиною регулярної інформації.

Стаття 93. Інформування учасників (потенційних учасників) кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу

1. Компанія з управління активами стосовно кожного кваліфікованого венчурного інвестиційного фонду, активами якого вона здійснює управління, відповідно до регламенту кваліфікованого венчурного інвестиційного фонду, а також інвестиційні фірми, які здійснюють маркетинг інвестиційних сертифікатів, зобов’язані на безоплатній основі розкривати потенційним учасникам такого фонду (до укладення ними договору купівлі-продажу інвестиційних сертифікатів) інформацію для учасників стисло та нетехнічною мовою відповідно до встановлених Комісією строків, порядку і форми розкриття (будь-яких істотних змін до неї), вимог до відомостей, що містяться у такій інформації. Інформація повинна бути достовірною, зрозумілою та не вводити в оману потенційного учасника.

2. Компанія з управління активами стосовно кожного кваліфікованого венчурного інвестиційного фонду, активами якого вона здійснює управління, відповідно до регламенту венчурного інвестиційного фонду, зобов’язана на безоплатній основі регулярно розкривати учасникам такого фонду інформацію

відповідно до встановлених Комісією строків, порядку і форми розкриття (будь-яких істотних змін до неї), вимог до відомостей, що містяться у такій інформації.

Стаття 94. Повідомлення про намір розмістити інвестиційні сертифікати компанії з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу

1. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами кваліфікованим кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу, зобов'язана в порядку та строки, встановлені нормативно-правовим актом Комісії, повідомляти Комісію про свій намір розмістити інвестиційні сертифікати:

1) нового кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу;

2) діючого кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу.

2. Подання до Комісії повідомлення про намір розмістити інвестиційні сертифікати кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу може здійснюватись одночасно з передбаченими, пунктами 5, 7, 8 частини першої статті 56, пунктами 4, 6, 7 частини першої статті 61 цього Закону документами та рішеннями до етапів створення відповідного інвестиційного фонду.

Глава 15. Фонди соціального підприємництва

Стаття 95. Предмет регулювання

1. Положення цього Закону, що регулюють діяльність альтернативних інвестиційних фондів та компаній з управління активами таких фондів, застосовуються до кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва та компаній з управління активами таких фондів, якщо інше не передбачено цією главою.

Положення цієї Глави також встановлюють особливості застосування вимог цього Закону стосовно альтернативних інвестиційних фондів щодо:

1) провадження діяльності компаній з управління активами для управління кваліфікованими інвестиційними фондами соціального підприємництва:

2) діяльності кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, вимоги до складу активів кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, вимоги до дозволених інструментів інвестування та методів, що підлягають застосуванню кваліфікованими інвестиційними фондами соціального підприємництва;

3) вимог до організації, функціонування та прозорості компаній з управління активами для управління активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва.

2. Положення цієї глави поширюються на компанії з управління активами, які відповідають всім таким вимогам:

1) загальна вартість активів інвестиційних фондів, якими вона управляє, не перевищує порогу, зазначеного в абзаці другому частині третьої статті 158 цього Закону;

2) має чинну базову ліцензію на провадження діяльності з управління альтернативними інвестиційними фондами або повну ліцензію на провадження діяльності з управління альтернативними інвестиційними фондами;

3) такі компанії управляють активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва.

3. Особливості застосування положень цієї глави до компаній з управління активами, які отримали ліцензію на право провадження діяльності з управління активами альтернативними інвестиційними фондами (базової або повної) та мають намір надавати послуги, зазначені у статті 98 цього Закону, встановлюється Комісією.

4. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, має право здійснювати діяльність з управління активами публічного інвестиційного фонду, за умови отримання відповідної ліцензії на право провадження діяльності з управління активами публічних інвестиційних фондів.

Стаття 96. Визначення термінів для цілей регулювання кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва.

1. Для цілей цієї глави терміни вживаються в такому значенні:

1) зарезервований капітал - будь-яке зобов’язання, згідно з яким потенційний учасник кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва у строки, встановлені установчими документами цього інвестиційного фонду, зобов’язаний придбати інвестиційні сертифікати такого фонду;

2) квазіпайові інструменти - будь-які фінансові інструменти, які містять комбінацією характеристик пайових і боргових інструментів, за умови, що дохід, який виплачується за такими інструментами прив’язаний до прибутку або збитку кваліфікованої портфельної компанії, а також зобов’язання щодо погашення номіналу такого інструменту у випадку дефолту не забезпечено у повному обсязі;

3) пайові інструменти - пайові цінні папери, частки в статутних капіталах товариств з обмеженою або додатковою відповідальністю або інші форми участі в капіталах кваліфікованих портфельних компаній, які належать учасникам таких компаній;

4) пов’язані витрати - усі витрати, що їх прямо або опосередковано несуть учасники кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, і які погоджені між компанією з управління активами, яка управляє цим інвестиційним фондом, та його учасниками.

Стаття 97. Ознаки кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва

1. Кваліфікованим інвестиційним фондом соціального підприємництва є альтернативний інвестиційний фонд, який:

1) планує упродовж строку, визначеного у його регламенті, інвестувати не менше 70 відсотків коштів спільного інвестування в активи, які є кваліфікованими інвестиціями відповідно до статті 105 цього Закону, причому сума коштів, що інвестуються, зменшується на всі відповідні витрати та суми, що утримуються в грошових коштах та еквівалентах грошових коштів;

2) використовує не більше 30 відсотків коштів спільного інвестування для придбання активів, що не відповідають вимогам, встановленим до активів, що є кваліфікованими інвестиціями, причому сума коштів, що інвестуються, зменшується на всі відповідні витрати та суми, що утримуються в грошових коштах та еквівалентах грошових коштів.

Стаття 98. Право на управління активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва та використання знаку "UaSEF"

1. Альтернативні інвестиційні фонди можуть використовувати знак "UaSEF" або слова "фонду соціального підприємництва" та похідні від них лише за умови авторизації як фонду соціального підприємництва відповідно до положень цього Закону.

2. Компанія з управління активами, яка має право на провадження діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів, може з дня, наступного за днем отримання від Комісії погодження на управління активами відповідним інвестиційний фондом соціального підприємництва, управляти активами такого фонду та використовувати при здійсненні маркетингу стосовно такого фонду знак "UaSEF" або слова "інвестиційний фонд соціального підприємництва" та похідні від них, за умови відповідності таких інвестиційних фондів соціального підприємництва положенням цієї Глави.

Стаття 99. Кваліфікована портфельна компанія для інвестування кваліфікованими інвестиційними фондами соціального підприємництва

1. Кваліфікованою портфельною компанією для інвестування кваліфікованими інвестиційними фондами соціального підприємництва є юридична особа, яка відповідає всім таким вимогам:

1) на момент здійснення інвестицій кваліфікованим інвестиційним фондом соціального підприємництва її цінні папери не допущені до торгів на регульованому ринку або на багатосторонньому торговельному майданчику;

2) відповідно установчого документу основною метою якої є досягнення вимірних, позитивних соціальних впливів, для виконання якої компанія:

а) надає послуги та/або виробляє чи постачає товари, які приносять соціальну віддачу;

б) використовує спосіб виробництва чи постачання товарів та/або надання послуг, який втілює її соціальну мету;

в) надає фінансову підтримку виключно особам, визначеним у підпунктах "а" і "б" цього пункту;

3) використовує свій прибуток головним чином для досягнення своєї основної соціальної мети відповідно до своїх установчих документів, а також із заздалегідь визначеними процедурами та правилами, які визначають обставини, за яких прибуток розподіляється між акціонерами (учасниками), і власники гарантують, що будь-який такий розподіл прибутку не підриває її основну мету;

4) керується підзвітним і прозорим способом, зокрема, залучаючи працівників, клієнтів і заінтересованих осіб, на яких впливає її господарська діяльність;

5) зареєстрована на території України, на території держави-члена ЄС, або на території іншої держави за умови, що така держава виконує всі такі вимоги:

а) є держава (юрисдикція), що належним чином виконує рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

б) уклала договори з Україною щоб гарантувати, що третя країна повністю відповідає вимогам стандартів, викладених у статті 26 Типової конвенції ОЕСР про оподаткування доходів і капіталу, і забезпечує ефективний обмін інформацією з податкових питань, включаючи будь-які багатосторонні податкові договори.

Стаття 100. Обмеження ризику для кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва

1. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, зобов’язана забезпечити, щоб у разі придбання активів, які не є кваліфікованими інвестиціями, для придбання таких активів було використано не більше 30 відсотків коштів спільного інвестування такого фонду. Поріг 30 відсотків повинен бути розрахований на основі сум, які можуть бути інвестовані за вирахуванням усіх пов’язаних витрат. Для розрахунку цього порогу не враховуються грошові кошти та їх еквіваленти.

2. Компанії з управління активами, яка управляє кваліфікованими інвестиційними фондами соціального підприємництва, заборонено вчиняти від імені кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва будь-які дії, які наражають цей фонд на ризик, що перевищує рівень його зарезервованого капіталу, зокрема шляхом здійснення запозичень у коштах або цінних паперах, укладання деривативних контрактів або здійснення будь-яких інших дій.

3. Компанія з управління активами, яка управляє кваліфікованими

інвестиційними фондами соціального підприємництва, може брати позики, розміщувати (видавати) боргові зобов'язання або надавати гарантії від імені кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, тільки якщо такі позики, боргові зобов'язання або гарантії забезпечені зарезервованим капіталом.

Стаття 101. Вимоги до учасників кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва

1. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, повинна реалізовувати інвестиційні сертифікати кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва виключно серед кваліфікованих інвесторів відповідно до статті 6 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" або інших інвесторів, які відповідають усім таким вимогам:

- зобов'язуються інвестувати мінімум 5 000 000 гривень;

- заявляють у письмовій формі в документі, окремому від договору, який буде укладено, що вони усвідомлюють ризики, пов'язані з інвестицією.

2. Положення частини першої цієї статті не застосовуються до інвестицій, здійснюваних керівниками та/або працівниками, залученими до управління компанією з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, у випадку інвестування у кваліфіковані інвестиційні фонди соціального підприємництва, активами яких управляє ця компанія з управління активами.

Стаття 102. Обов'язки компанії з управління активами, яка управляє кваліфікованим інвестиційним фондом соціального підприємництва

1. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, зобов'язана:

1) здійснювати свою діяльність чесно, справедливо, з належними професійністю, обачністю та сумлінністю;

2) застосовувати у своїй діяльності належні політики та процедури для запобігання протиправним діям, від яких можна обґрунтовано очікувати завдання шкоди інтересам учасників кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва та кваліфікованих портфельних компаній;

3) здійснювати свою діяльність у спосіб, що сприяє позитивному соціального впливу кваліфікованих портфельних компаній, у які здійснюється інвестування, та якнайкраще відповідає інтересам кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, якими вона управляє, їхніх учасників та ринку в цілому;

4) з високим рівнем ретельності ставитися до вибору й постійного моніторингу інвестицій в кваліфіковані портфельні компанії та позитивного соціального впливу цих компаній;

5) забезпечити наявність у працівників компанії з управління активами достатнього рівня знань та розуміння діяльності кваліфікованих портфельних компаній, у які здійснюється інвестування;

6) справедливо ставитися до учасників кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва;

7) не застосовувати преференційний режим до учасників кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, крім випадків, коли такий преференційний режим передбачено в установчих документах кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва.

Стаття 103. Порядок вимірювання рівня позитивного соціального впливу

1. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, повинна застосовувати для кожного кваліфікованого фонду соціального підприємництва, активами якого вона управляє, порядок вимірювання рівня досягнення позитивного соціального впливу портфельною компанією, щодо досягнення якого вона взяла на себе зобов'язання, в яку інвестує кваліфікований фонд соціального підприємництва. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, повинна забезпечити, щоб цей порядок був чітким та прозорим та включав показники, які залежно від соціальної мети та особливостей кваліфікованої портфельної компанії можуть, включати одну або декілька таких сфер:

1) зайнятість і ринки праці;

2) стандарти та права, пов'язані з якістю роботи;

3) соціальна інтеграція та захист окремих груп;

4) рівне ставлення, рівні можливості та відсутність дискримінації;

5) громадське здоров'я та безпека;

6) доступ до соціального захисту та вплив на нього, а також на систему охорони здоров'я та освіти.

2. Вимоги до порядку вимірювання позитивного соціального впливу, передбаченого частиною першою цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 104. Достатність власних коштів та ресурсів компанії з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва

1. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, зобов'язана мати протягом усього строку управління таким фондом, достатні власні кошти, належні людські та технічні ресурси, необхідні для належного управління активами кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва.

2. Розмір власних коштів повинен відповідати вимогам, встановленим статтею 163 цього Закону з урахуванням наступних особливостей:

1) розмір власних коштів компанії з управління активами повинен становити не менше 12,5 відсотків від фіксованих накладних витрат компанії з управління активами за попередній звітний рік. У разі якщо рік не завершено, то розмір власних коштів повинен становити не менше 12,5 відсотків фіксованих накладних витрат компанії з управління активами, зазначених у бізнес-стратегії;

2) власні кошти компанії з управління активами, яка управляє активами кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, повинні бути інвестовані в ліквідні активи або активи, які можна легко конвертувати в грошові кошти протягом короткого строку, і які не повинні включати спекулятивні позиції.

3. Порядок інвестування власних коштів компанії з управління активами встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 105. Кваліфіковані інвестиції кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва

1. Кваліфікованими інвестиціями є будь-які з таких інструментів:

1) пайові інструменти або квазіпайові інструменти, емітовані/видані:

а) кваліфікованою портфельною компанією та придбані кваліфікованим інвестиційним фондом соціального підприємництва безпосередньо у кваліфікованої портфельної компанії;

б) кваліфікованою портфельною компанією в обмін на пайові цінні папери, емітовані кваліфікованою портфельною компанією;

в) юридичною особою, яка є контролером кваліфікованої портфельної компанії, і які придбані кваліфікованим інвестиційним фондом соціального підприємництва в обмін на пайові цінні папери, емітовані кваліфікованою портфельною компанією;

2) боргові інструменти, емітовані/видані кваліфікованим портфельним підприємством;

3) інвестиційні сертифікати одного або декількох інших кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, за умови, що такі кваліфіковані інвестиційні фонди соціального підприємництва самі інвестували не більше 10 відсотків коштів спільного інвестування в кваліфіковані інвестиційні фонди соціального підприємництва;

4) позики, надані кваліфікованим фондом соціального підприємництва кваліфікованій портфельній компанії;

5) будь-який інший вид участі в кваліфікованій портфельній компанії.

Стаття 106. Визначення вартості активів кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва

1. Правила для визначення вартості активів кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва повинні бути встановлені в установчих документах кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва і забезпечувати прозорий процес оцінювання.

2. Застосування методик визначення вартості активів кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва має забезпечувати належне визначення вартості активів, а також принаймні щорічний розрахунок вартості активів.

Стаття 107. Звітність щодо діяльності кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва

1. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, зобов'язана щорічно надавати Комісії звіт щодо діяльності кожного кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, активами яких вона управляє, до 01 липня року, що слідує за звітним. Вимоги до змісту звіту встановлюються нормативно-правовими актами Комісії. Звіт щодо діяльності кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва повинен містити річну фінансову звітність, перевірену суб'єктом аудиторської діяльності.

Звітним періодом є календарний рік. Перший звітний період може бути меншим за 12 місяців та обчислюється з дня її державної реєстрації як юридичної особи та триває до 31 грудня звітного року включно.

Щорічний звіт має бути складений відповідно до вимог, визначених нормативно-правовими актами Комісії та умов, погоджених між компанією з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, та його учасниками. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, має надавати звіт їх учасникам на їхню письмову вимогу. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, та учасники цих фондів можуть домовитись про розкриття додаткової інформації один одному.

2. Аудитор повинен здійснювати перевірку на предмет того, чи грошові кошти та активи зберігаються від імені кваліфікованого фонду соціального підприємництва, та того, чи компанія з управління активами, яка управляє активами цього кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, створила та підтримує належну систему обліку та контролю за використанням активів кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва та його учасників. Перевірка аудитором кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва проводиться не рідше ніж раз на рік.

3. Якщо компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, зобов'язана відповідно до законодавства про ринки капіталу оприлюднити регулярну

інформацію про емітента стосовно кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, інформація, встановлена в частині першій цієї статті, може бути частиною регулярної інформації.

Стаття 108. Інформування учасників (потенційних учасників) кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва

1. Компанія з управління активами стосовно кожного кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, активами якого вона управляє, відповідно до регламенту кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, а також інвестиційні фірми, які здійснюють маркетинг інвестиційних сертифікатів зобов'язані на безоплатній основі розкривати потенційним учасникам такого фонду, до укладення ними договору купівлі-продажу інвестиційних сертифікатів) інформацію для учасників стисло та нетехнічною мовою відповідно до встановлених Комісією строків, порядку і форми розкриття (будь-яких істотних змін до неї), вимог до відомостей, що містяться у такій інформації. Інформація повинна бути достовірною, зрозумілою та не вводити в оману потенційного учасника.

2. Компанія з управління активами стосовно кожного кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, активами якого вона управляє, відповідно до регламенту кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва, зобов'язані на безоплатній основі регулярно розкривати учасникам такого фонду інформацію відповідно до встановлених Комісією строків, порядку і форми розкриття (будь-яких істотних змін до неї), вимог до відомостей, що містяться у такій інформації.

Стаття 109. Повідомлення про намір розмістити інвестиційні сертифікати кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва

1. Компанія з управління активами, яка управляє активами кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, зобов'язана в порядку та строки, встановлені нормативно-правовим актом Комісії, повідомляти Комісію про свій намір розмістити інвестиційні сертифікати:

1) нового кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва;

2) діючого кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва.

Глава 16. Фонди довгострокових інвестицій

Стаття 110. Предмет регулювання

1. Положення цього Закону, що регулюють діяльність альтернативних інвестиційних фондів та компаній з управління активами таких фондів, застосовуються до фондів довгострокових інвестицій та компаній з управління

активами таких фондів, якщо інше не передбачено цією главою.

2. Положення цієї глави встановлюють особливості діяльності компанії з управління активами, яка управляє активами фонду довгострокових інвестицій, особливості інвестиційної політики та умов діяльності альтернативних інвестиційних фондів, маркетинг яких здійснюється як маркетинг фондів довгострокових інвестицій.

3. Метою цієї глави є сприяння залученню та направленню капіталу у довгострокові інвестиції у реальному секторі економіки, у тому числі інвестиції в екологічній та інших пріоритетних сферах, відповідно до державної політики щодо продуктивного, сталого та інклюзивного зростання.

Стаття 111. Визначення термінів для цілей регулювання фондів довгострокових інвестицій

1. Для цілей цієї глави терміни вживаються в такому значенні:

1) договір репо/договір зворотного репо - будь-який договір, за яким фонд довгострокових інвестицій або його контрагент передає цінні папери чи товари або гарантовані права, пов’язані з:

а) правом власності на цінні папери чи товари, якщо така гарантія видана визнаним оператором організованого ринку капіталу, якому належать права на цінні папери або товари, а договір не дозволяє такому фонду відчужувати або передавати у заставу певні цінні папери чи товари більш ніж одному контрагенту одночасно, за умови наявності зобов’язання викупити їх, або

б) замінених цінними паперами чи товарами того самого виду за визначеною ціною на дату, яка визначена або буде визначена особою, що їх передає. При цьому такий договір вважається договором репо для того, хто продає цінні папери або товари, та договором зворотного репо для того, хто їх купує;

2) донорський фонд довгострокових інвестицій - це фонд довгострокових інвестицій, який інвестує не менше 85 відсотків своїх активів в інвестиційні сертифікати основного фонду довгострокових інвестицій;

3) змішаний материнський нефінансовий холдинг - материнська установа, крім материнського фінансового холдингу або кредитної установи або змішаного материнського фінансового холдингу, та яка має дочірні компанії, хоча б одна з яких є кредитною установою;

4) капітал - це сума фактичних внесків учасників інвестиційного фонду довгострокових інвестицій та незалученого зарезервованого капіталу. При цьому незалучений зарезервований капітал розраховується на основі суми коштів, доступних до інвестування, після вирахування прямих чи опосередкованих витрат, понесених інвесторами на інвестування до цього фонду;

5) квазіпайові інструменти - будь-які фінансові інструменти, які є комбінацією пайових і боргових інструментів, за умови, що дохід, який виплачується за такими інструментами прив’язаний до прибутку або збитку

кваліфікованої портфельної компанії, а також зобов’язання щодо погашення номіналу такого інструменту у випадку дефолту не забезпечено у повному обсязі;

6) короткий продаж - по відношенню до пайових або боргових цінних паперів означає будь-який продаж пайових або боргових цінних паперів, якими продавець не володіє на момент укладання договору про продаж, включаючи такий продаж, коли на момент укладання такого договору щоб продати, продавець позичив або погодився позичити пайовий або боргові цінних паперів для поставки після розрахунку, за виключенням:

а) продажу будь-якою стороною за договором репо, коли одна сторона погодилася продати іншій стороні цінні папери за визначеною ціною із зобов’язанням іншої сторони продати такі цінні папери назад пізніше за іншою визначеною ціною;

б) передача цінних паперів за договором позики цінних паперів;

в) укладання ф’ючерсного контракту або іншого деривативного контракту, за яким домовлено продати цінні папери за визначеною ціною в майбутньому;

7) надання/отримання цінних паперів у позику - будь-який правочин, в якій позикодавець передає цінні папери за умови зобов’язання, що позичальник поверне еквівалентні цінні папери у певний термін або на вимогу позикодавця, при цьому такий правочин вважається наданням цінних паперів у позику для позикодавця та отриманням цінних паперів у позику для позичальника;

8) операція репо - будь-яка операція, яка здійснюється на підставі договору репо або договору зворотного репо;

9) пайові інструменти - пайові цінні папери, частки в статутних капіталах товариств з обмеженою або додатковою відповідальністю або інші форми участі в капіталах кваліфікованих портфельних компаній, які належать його інвесторам;

10) реальний (нефінансовий) актив - це актив, який має цінність у силу своєї сутності та властивостей;

11) фінансове підприємство - це кредитна установа, інвестиційна фірма, страховик та перестраховик, фінансовий холдинг, змішаний материнський нефінансовий холдинг, компанія з управління активами;

12) основний фонд довгострокових інвестицій - це фонд довгострокових інвестицій, у інвестиційні сертифікати якого донорський інвестиційний фонд довгострокових інвестицій інвестує не менше 85 відсотків.

Стаття 112. Право на провадження діяльності

1. Альтернативні інвестиційні фонди можуть використовувати знак "UaLTIF" або слова "фонд довгострокових інвестицій" та похідні від них лише за умови авторизації як фонду довгострокових інвестицій відповідно до положень цього Закону.

Компанія з управління активами, якій видано ліцензію на провадження

діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів має право з дня, наступного за днем отримання від Комісії погодження на управління активами конкретним фондом довгострокових інвестицій, управляти активами такого інвестиційного фонду та використовувати у разі здійснення маркетингу стосовно такого фонду, якими вона управляє, знак "UaLTIF" або слова "фонд довгострокових інвестицій", за умови відповідності таких інвестиційних фондів положенням цієї глави.

2. Фонд довгострокових інвестицій не може бути перетворений у інвестиційний фонд інших видів та типів.

3. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами інвестиційного фонду довгострокових інвестицій, зобов'язання забезпечити відповідність такого фонду вимогам положень цього Закону протягом усього строку його діяльності, а також несе відповідальність перед учасниками такого фонду за збитки, що виникли внаслідок недотримання положень цього Закону.

4. Забороняється використання знаку "UaLTIF" або слів "фонд довгострокових інвестицій", якщо компанія з управління активами фонду довгострокових інвестицій перестає відповідати вимогам цього Закону.

Стаття 113. Авторизація фонду довгострокових інвестицій та погодження заяви компанії з управління активами на управління активами фонду довгострокових інвестицій

1. Альтернативний інвестиційний фонд (далі - заявник) може подати до Комісії заяву про авторизацію як фонду довгострокових інвестицій та всі необхідні документи (у тому числі, що містять інформацію з обмеженим доступом) (далі - пакет документів), у порядку, встановленому Комісією.

Перелік документів, необхідних для авторизації, встановлюється Комісією.

2. Фонд довгострокових інвестицій зобов'язаний надати роз'яснення та додаткову інформацію щодо інформації, поданої відповідно до частини першої цієї статті, на запит Комісії.

3. Компанія з управління активами альтернативного інвестиційного фонду, яка отримала ліцензію на управління активами альтернативних інвестиційних фондів відповідно до статті 158 цього Закону, має право подати в установленому Комісією порядку заяву про погодження управління конкретним фондом, який подає заяву про авторизацію як фонду довгострокових інвестицій відповідно до частини першої цієї статті, разом з документами, необхідними для погодження заяви.

Перелік документів, необхідних для погодження заяви, встановлюється Комісією.

4. Комісія інформує заявника про результати розгляду заяви про авторизацію як фонду довгострокових інвестицій не пізніше ніж через два місяці з дня отримання повного пакету документів.

5. Заявник зобов'язаний негайно інформувати Комісію про будь-які зміни

до пакету документів.

6. Альтернативний інвестиційний фонд може бути авторизований Комісією як фонд довгострокових інвестицій у разі, якщо Комісія:

1) встановила відповідність такого альтернативного фонду положенням цієї глави та відповідним нормативно-правовим актам Комісії;

2) погодила заяву компанії з управління активами, яка має ліцензію відповідно до статті 130 на управління активами альтернативних інвестиційних фондів, подану відповідно до частини третьої цієї статті;

3) погодила установчі документи такого фонду;

4) погодила вибір кастодіальної установи.

7. У разі, якщо альтернативний інвестиційний фонд подає заяву відповідно до частини першої цієї статті, Комісія погоджує таку заяву лише у разі відповідності такого фонду положенням цієї глави, а також положенням розділу VII про компанію з управління активами альтернативних інвестиційних фондів.

8. Комісія відмовляє у задоволенні заяви компанії з управління активами, поданої відповідно до частини третьої цієї статті, якщо така компанія з управління активами:

1) не відповідає вимогам цього Закону;

2) не має ліцензії на управління активами альтернативних інвестиційних фондів;

3) не подала повного переліку документів, необхідних для погодження заяви, або роз’яснень чи додаткової інформації щодо таких документів на запит Комісії.

9. У разі відмови у задоволенні заяви компанії з управління активами про погодження управління активами фонду довгострокових інвестицій Комісія повідомляє таку компанію про причину такої відмови.

10. Підстави для скасування авторизації як фонду довгострокових інвестицій та відкликання погодження заяви компанії з управління активами на управління фондом довгострокових інвестицій, а також порядок їх здійснення встановлюються Комісією.

11. Комісія забезпечує оприлюднення інформації щодо авторизації фондів довгострокових інвестицій та погодження заяв компаній з управління активами на управління фондом довгострокових інвестицій, а також щодо їх скасування (відкликання) на своєму офіційному вебсайті у встановленому нею порядку.

Стаття 114. Право на здійснення маркетингу інвестиційних сертифікатів фондів довгострокових інвестицій

1. Компанія з управління активами має право здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій з дня, наступного за днем авторизації альтернативного інвестиційного фонду як фонду довгострокових інвестицій.

Стаття 115. Прийнятні інвестиції

1. Фонд довгострокових інвестицій має право здійснювати інвестиції у такі види активів на умовах, передбачених цією главою:

1) прийнятні інвестиційні активи;

2) активи, передбачені статтею 44 цього Закону.

2. Фонду довгострокових інвестицій заборонено:

1) здійснювати короткий продаж активів;

2) придбавати або інвестувати прямо чи опосередковано товари, у тому числі через товарні деривативні контракти, індекси, пов'язані з товарами (товарним деривативними контрактами), або будь-які інші засоби чи інструменти, які призводять до придбання або інвестування у такі товари чи іншим чином створюють для фонду ризик, пов'язаний з такими товарами;

3) укладати договори позики цінних паперів, договори репо або будь-які інші договори, які мають еквівалентний економічний ефект і створюють подібні ризики, якщо такі ризики створюють загрозу для більше десяти відсотків активів довгострокового інвестиційного фонду;

4) укладати деривативні фінансові інструменти за винятком випадків, коли використання таких інструментів служить виключно для цілей зниження ризиків, властивих іншим інвестиціям фонду довгострокових інвестицій.

3. Критерії встановлення випадків, коли укладення таких інструментів служить виключно для цілей зниження ризиків, властивих іншим інвестиціям фонду довгострокових інвестицій, відповідно до пункту 4 частини другої цієї статті встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 116. Прийнятні інвестиційні активи

1. Актив, передбачений пунктом 1 частини першої статті 115 цього Закону, є прийнятним для інвестування фондом довгострокових інвестицій, лише якщо він потрапляє під одну з таких категорій:

1) пайові або квазіпайові інструменти, емітовані/випущені (видані):
а) кваліфікованою портфельною компанією, як передбачено у статті 117 цього Закону, та придбані фондом довгострокових інвестицій безпосередньо у цієї кваліфікованої портфельної компанії або іншої особи на вторинному ринку капіталів;

б) кваліфікованою портфельною компанією, як передбачено у статті 117 цього Закону, в обмін на пайові або квазіпайові інструменти, емітовані кваліфікованою портфельною компанією, придбані раніше фондом довгострокових інвестицій у кваліфікованої портфельної компанії, що відповідає вимогам складу активів, або у іншої особи на вторинному ринку капіталів;

в) юридичною особою, у якій кваліфікована портфельна компанія, передбачена у статті 117 цього Закону, має участь у капіталі в обмін на пайові та

квазіпайові інструменти, набуті фондом довгострокових інвестицій відповідно до підпунктів "а" або "б" цієї частини;

2) боргові інструменти кваліфікованої портфельної компанії, як передбачено у статті 117 цього Закону;

3) позики, надані фондом довгострокових інвестицій кваліфікованій портфельній компанії, як передбачено у статті 123 цього Закону, зі строком погашення не більше строку, на який створено фонд довгострокових інвестицій;

4) інвестиційні сертифікати одного або декількох інших фондів довгострокових інвестицій, кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, фондів соціального підприємництва, публічних інвестиційних фондів, альтернативних інвестиційних фондів, якщо такі фонди довгострокових інвестицій, кваліфіковані фонди венчурного капіталу, фонди соціального підприємництва, публічні інвестиційні фонди, альтернативні інвестиційні фонди здійснюють прийнятні інвестиції та інвестували не більше 10 відсотків своїх активів у жоден інший інвестиційний фонд;

5) нерухомість;

6) зелені облігації, кваліфікованою портфельною компанією, як передбачено у статті 117 цього Закону.

Обмеження, встановлене пунктом 4 цієї частини, не застосовується до донорських довгострокових інвестиційних фондів.

2. З метою визначення відповідності інвестиційному ліміту, передбаченому у статті 119 цього Закону, інвестиції фонду довгострокових інвестицій у інвестиційні сертифікати фондів довгострокових інвестицій, кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, фондів соціального підприємництва, публічних інвестиційних фондів, альтернативних інвестиційних фондів беруться до уваги лише в обсязі інвестицій цих інвестиційних фондів у прийнятні інвестиційні активи, передбачені у пунктах 1-3 та 5-6 частини першої цієї статті.

З метою визначення відповідності інвестиційному ліміту та іншим лімітам, передбаченим у статтях 119 та 121 цього Закону, активи та грошові позики фонду довгострокових інвестицій та інших інвестиційних фондів, у які інвестував фонд довгострокових інвестицій, повинні додаватися.

Визначення відповідності ліміту інвестицій та інших лімітів, передбачених у статтях 119 та 121 цього Закону, для цілей цієї частини здійснюється на основі інформації, яка оновлюється принаймні щоквартально, і, якщо така інформація є не доступною щоквартально, на основі останньої доступної інформації.

Стаття 117. Кваліфікована портфельна компанія

1. Кваліфікована портфельна компанія - це компанія, яка на момент здійснення інвестицій фондом довгострокових інвестицій відповідає всім таким вимогам:

1) є фінансовою установою, крім фінансової холдингової компанії або змішаної холдингової компанії, та фінансової установи, яка була зареєстрована

або отримала ліцензію більше, ніж за 5 років до дати здійснення першої інвестиції;

2) це компанія, цінні папери якої не допущені до торгів на регульованому ринку або на багатосторонньому торговельному майданчику або її цінні папери допущені до торгів на регульованому ринку або на багатосторонньому торговельному майданчику, але одночасно має ринкову капіталізацію не більше 1 500 000 000 гривень;

3) зареєстрована на території України, на території держави-члена ЄС, або на території іншої держави за умови, що така держава виконує всі такі вимоги:

а) є держава (юрисдикція), що належним чином виконує рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

б) уклала договори з Україною щоб гарантувати, що третя країна повністю відповідає вимогам стандартів, викладених у статті 26 Типової конвенції ОЕСР про оподаткування доходів і капіталу, і забезпечує ефективний обмін інформацією з податкових питань, включаючи будь-які багатосторонні податкові договори.

2. Кваліфікованою портфельною компанією може бути фінансова установа, яка здійснює виключно фінансування кваліфікованих портфельних компаній, передбачених частиною першою цієї статті, або реальних (нефінансових) активів, передбачених частиною першої статті 116 цього Закону.

Стаття 118. Запобігання конфліктам інтересів в діяльності фонду довгострокових інвестицій

1. Фонду довгострокових інвестицій заборонено інвестувати у прийнятні інвестиційні активи, у яких компанія з управління активами, яка здійснює управління активами інвестиційного фонду довгострокових інвестицій, має прямий чи опосередкований інтерес, за винятком інвестування в інвестиційні сертифікати фондів довгострокових інвестицій, кваліфікованих інвестиційних фондів венчурного капіталу, кваліфікованих інвестиційних фондів соціального підприємництва, інвестиційних фондів нерухомості, публічних фондів або альтернативних фондів, активами яких управляє така компанія з управління активами.

2. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами інвестиційного фонду довгострокових інвестицій та юридичними особами, які належать до тієї ж групи, що й така компанія з управління активами, і їхні працівники можуть спільно інвестувати в такий фонд довгострокових інвестицій за умови, що компанія з управління активами запровадила організаційні та адміністративні заходи, призначені для виявлення, запобігання, управління та моніторингу конфліктів інтересів, і за умови, що такі конфлікти інтересів належним чином розкриваються.

Стаття 119. Склад активів та їх диверсифікація

1. Фонд довгострокових інвестицій зобов'язується інвестувати не менше 55 відсотків свого капіталу у прийнятні інвестиційні активи.

2. Фонд довгострокових інвестицій зобов'язується інвестувати не більше ніж:

1) 20 відсотків свого капіталу в інструменти кваліфікованої портфельної компанії, що відповідає вимогам до складу активів, або у позики, надані такій компанії

2) 20 відсотків свого капіталу в один реальний (нефінансовий) актив;

3) 20 відсотків свого капіталу в інвестиційні сертифікати окремого фонду довгострокових інвестицій, кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу або кваліфікованого інвестиційного фонду соціального підприємництва;

4) 10 відсотків свого капіталу в активи, передбачені у пункті 2 частини першій статті 115 цього Закону, якщо це активи одного органу.

3. Сукупна схильність до ризику для контрагента фонду довгострокових інвестицій внаслідок позабіржових операцій з деривативними контрактами, договорами репо або зворотними договорами репо, не повинна перевищувати 10 відсотків вартості капіталу фонду довгострокових інвестицій.

4. Фонд довгострокових інвестицій має право збільшити обмеження, передбачене пунктом 4 частини другої цієї статті, з 10 до 25 відсотків, якщо облігації емітовані кредитною установою, зареєстрованою в Україні або держави-члени ЄС, та підлягають спеціальному державному нагляду, спрямованому на захист власників облігацій. Зокрема, грошові кошти, що надходять від розміщення таких облігацій, повинні бути інвестовані відповідно до вимог закону в активи, які протягом усього строку, на який емітовано облігації, здатні покрити вимоги за облігаціями та які, у разі неспроможності емітента, використовуватимуться на пріоритетній основі для виплати основної суми боргу та сплати нарахованих відсотків.

5. Юридичні особи, що входять до однієї групи з метою консолідованої звітності, відповідно до законодавства або відповідно до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, повинні розглядатися як одна кваліфікована портфельна компанія або як одна юридична особа з метою розрахунку обмежень, передбачених частинами першою - четвертою цієї статті.

6. Обмеження, передбачені частинами другою та третьою цієї статті, не застосовуються до фондів довгострокових інвестицій, інвестиційні сертифікати яких розміщуються виключно серед кваліфікованих інвесторів.

Обмеження, передбачені частиною другою цієї статті, не застосовуються до фондів довгострокових інвестицій, як є донорськими фондами відповідно до статті 6 цього Закону.

Стаття 120. Виправлення інвестиційних позицій

1. Якщо фонд довгострокових інвестицій порушує вимоги щодо диверсифікації складу активів, передбачені статтею 119 цього Закону, або щодо обмежень, передбачених пунктом 1 частини першої статті 122 цього Закону, і таке порушення не залежало від діянь компанії з управління активами фондів довгострокових інвестицій, така компанія зобов'язана в розумний строк вжити заходів, необхідних для виправлення ситуації, з належним урахуванням інтересів учасників фонду довгострокових інвестицій.

Стаття 121. Ліміт інвестування

1. Фонд довгострокових інвестицій має право придбати не більше 30 відсотків одного інвестиційного фонду Це обмеження не застосовується, якщо інвестиційні сертифікати фонду довгострокових інвестицій розміщуються виключно серед професійних інвесторів, а також воно не поширюється на донорський фонд довгострокових інвестицій, який інвестує в основний фонд довгострокових інвестицій.

2. Вимоги щодо інвестування, визначені у статті 45 цього Закону, застосовуються до інвестицій в активи, які передбачені пунктом 2 частини першої статті 115 цього Закону, крім випадків, коли інвестиційні сертифікати фонду довгострокових інвестицій розміщуються виключно серед кваліфікованих інвесторів.

Стаття 122. Отримання позики грошових коштів або кредитів фондом довгострокових інвестицій

1. Фонд довгострокових інвестицій має право отримувати позики грошових коштів або кредити, якщо така позика або кредит відповідає усім таким умовам:

1) сума позики грошових коштів або кредиту не повинна перевищувати 50 відсотків від вартості чистих активів фонду довгострокових інвестицій, інвестиційні сертифікати якого можуть розміщуватись серед некваліфікованих інвесторів, і не більше 100 відсотків вартості чистих активів фонду довгострокових інвестицій, інвестиційні сертифікати яких розміщуються виключно серед кваліфікованих інвесторів;

2) метою позики грошових коштів або кредиту є інвестування або надання ліквідності, у тому числі на покриття витрат, за умови, що грошових коштів або їх еквіваленту, які належать фонду довгострокових інвестицій, недостатньо для такого інвестування;

3) валюта позики грошових коштів або кредиту така сама, як валюта, за яку буде придбано активи, або інша валюта, якщо вплив валютного ризику було належним чином знижено;

4) строк позики грошових коштів або кредиту не перевищує строк, на який створено фонд довгострокових інвестицій.

На активи фонду довгострокових інвестицій може бути встановлено

обтяження з метою забезпечення виконання зобов'язань фонду довгострокових інвестицій за договором позики грошових коштів або кредитним договором, укладеним на виконання його стратегії запозичень.

Договори про позику грошових коштів, які повністю покриваються капітальними зобов'язаннями інвесторів, не вважаються запозиченням для цілей цієї частини.

2. Компанія з управління активами, яка здійснює управління інвестиційним фондом довгострокових інвестицій, зобов'язана вказати у проспекті інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій, чи такий фонд має намір запозичувати кошти в межах своєї інвестиційної стратегії, і випадку якщо такий фонд має такий намір, вказати ліміти запозичень.

3. Ліміти запозичень, передбачені частиною першою цієї статті, застосовуються лише з дати, зазначеної в установчих документах фонду довгострокових інвестицій. Ця дата має бути не пізніше ніж через три роки після розміщення інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій.

4. Дія лімітів запозичень, передбачених у пункті 1 частини першої цієї статті, тимчасово призупиняється, якщо фонд довгострокових інвестицій залучає додатковий капітал або зменшує свій наявний капітал. Таке призупинення обмежується в часі періодом, який є необхідним з урахуванням інтересів інвесторів фонду довгострокових інвестицій, і в будь-якому випадку не має тривати довше 12 місяців.

Стаття 123. Застосування вимог щодо інвестиційних обмежень фонду довгострокових інвестицій

1. Склад активів та вимоги до їх диверсифікації, передбачені у статті 119 цього Закону:

1) застосовуються до дати зазначеної у регламенті фонду довгострокових інвестицій;

2) припиняються з дати початку продажу фондом довгострокових інвестицій активів з метою погашення інвестиційних сертифікатів після закінчення строку, на який був створений фонд;

3) тимчасово припиняються у разі, коли фонд довгострокових інвестицій залучає додатковий капітал або зменшує існуючий капітал, за умови, що таке тимчасове припинення діє не довше ніж 12 місяців.

Дата, зазначена у пункті 1 частини першої цієї статті, визначається з урахуванням особливостей та характеристик активів, які інвестує фонд довгострокових інвестицій, і не може перевищувати п'яти років з дати реєстрації такого фонду відповідно до цього закону або половини строку, на який створено фонд, що визначається відповідно до статті 124 цього Закону, залежно від того, яка дата наступить раніше. Комісія має право продовжити такий строку на підставі обґрунтованого інвестиційного плану фонду, однак не більше ніж на один рік.

2. Якщо довгостроковий актив, у який інвестує фонд довгострокових інвестицій, емітується (видається) кваліфікованою портфельною компанією, що відповідає вимогам складу активів, що перестала відповідати пункту 2 частини першої статті 117 цього Закону, довгостроковий актив може продовжувати враховуватися з метою розрахунку інвестиційних обмежень, зазначених у частині першій статті 119 цього Закону, але не більше ніж протягом трьох років з дати, на яку така кваліфікована портфельна компанія перестала відповідати зазначеним вимогам.

Стаття 124. Викуп інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій

1. Викуп інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій здійснюється з дня, наступного після дня закінчення строку, на який було створено фонд. У регламенті фонду довгострокових інвестицій зазначається дата закінчення строку, на який створюється фонд, а також може бути передбачене право продовження такого строку та умови його продовження.

У регламенті фонду довгострокових інвестицій та правилах розкриття інформації для інвесторів повинні встановлювати процедури викупу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій і розпорядження активами та чітко вказувати, що викуп інвесторам є можливим з дня, наступного за датою закінчення терміну служби фонду довгострокових інвестицій.

2. У регламенті фонду довгострокових інвестицій може бути передбачено право викупу інвестиційних сертифікатів протягом строку діяльності фонду довгострокових інвестицій, у разі дотримання усіх таких умов:

1) право викупу не надається протягом мінімального встановленого строку, протягом якого викуп не дозволяється, або до дати, зазначеної у пункті першому частини першої статті 123 цього Закону;

2) на дату реєстрації фонду довгострокових інвестицій та протягом всього строку його діяльності компанія з управління активами зобов’язана забезпечити, щоб фонд довгострокових інвестицій мав належні правила викупу інвестиційних сертифікатів та управління ліквідністю, які є сумісними із довгостроковою інвестиційною стратегією фонду довгострокових інвестицій;

3) політика викупу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій чітко визначає порядок та умови викупу;

4) політика викупу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій передбачає, шо викуп обмежується відсотком активів такого фонду, передбачених у пункті другому частини першої статті 115 цього Закону;

5) політика викупу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій передбачає справедливе поводження із учасниками такого фонду та пропорційний викуп сертифікатів, якщо вимоги щодо викупу перевищують відсоток, передбачений у четвертому пункті цієї частини.

6) Мінімальний встановлений строк, протягом якого викуп інвестиційних

сертифікатів не дозволяється, передбачений пунктом 1 частини першої цієї статті, не застосовується до донорських фондів довгострокових інвестицій, які інвестують у основні фонди довгострокових інвестицій.

3. Строк, на який створюється фонд довгострокових інвестицій, повинен визначатися відповідно до довгострокового характеру фонду довгострокових інвестицій і повинен бути відповідним життєвому циклу кожного з окремих активів фонду довгострокових інвестицій, встановлених відповідно до профілю неліквідності та економічного строку функціонування активу і заявленої інвестиційної мети фонду довгострокових інвестицій.

4. Викуп інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій здійснюється грошовими коштами.

5. Викуп інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій не грошовими коштами шляхом передачі інших активів такого фонду допускається лише у разі виконання всіх таких умов:

1) регламент фонду довгострокових інвестицій передбачає право такого викупу і при цьому забезпечується справедливе поводження із усіма учасниками такого фонду;

2) учасник фонду довгострокових інвестицій звернувся із письмовою вимогою викупити інвестиційні сертифікати не грошовими коштами шляхом передачі інших активів такого фонду;

3) регламент та внутрішні документи фонду не обмежують передачу таких активів.

6. Умови, за яких строк діяльності фонду довгострокових інвестицій вважається відповідним життєвому циклу кожного з окремих активів фонду довгострокових інвестицій, як передбачено у частині третій цієї статті, встановлюється нормативно-правовими актами Комісії.

Комісія у своїх нормативно-правових актах встановлює:

1) критерії визначення мінімального встановленого строку, протягом якого викуп інвестиційних сертифікатів не дозволяється, передбаченого пунктом 1 частини першої цієї статті;

2) мінімальний обсяг інформації, який надається фондом довгострокових інвестицій або компанією з управління активами, яка управляє ним згідно з пунктом 2 абзацу першого частини другої цієї статті;

3) вимоги до політики викупу та інструментів управління ліквідністю фонду довгострокових інвестицій, передбачених у пунктах 2 і 3 абзацу першого частини другої цієї статті;

4) критерії оцінки відсотків, передбачених у пункті 4 абзацу першого частини другої, з урахуванням зокрема очікуваних грошових потоків та зобов’язань фонду довгострокових інвестицій.

Стаття 125. Особливості обігу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій

1. Регламент фонду довгострокових інвестицій не повинен встановлювати обмежень щодо допуску сертифікатів фонду довгострокових інвестицій до торгів на регульованому ринку або на багатосторонньому торговельному майданчику.

2. Регламент фонду довгострокових інвестицій не повинен містити будь-яких обмежень на передачу інвестиційних сертифікатів учасниками такого фонду за винятком обмежень щодо передачі інвестиційних сертифікатів компанії з управління активами, яка управляє активами такого фонду довгострокових інвестицій, відповідно до нормативно-правових актів Комісії та проспекту інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій.

3. Регламент фонду довгострокових інвестицій може передбачати можливість, протягом строку, на який створено фонд довгострокових інвестицій, повного або часткового зіставлення запитів на передачу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій від інвесторів, які бажають продати інвестиційні сертифікати фонду довгострокових інвестицій, і запитів на передачу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій від потенційних інвесторів, які бажають придбати такі сертифікати, за наявності всіх таких умов:

1) компанія з управління активами довгострокового інвестиційного фонду має політику зіставлення запитів на передачу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій від інвесторів та потенційних інвесторів, яка передбачає таке:

а) процес передачі як існуючим, так і потенційним інвесторам;

б) роль компанії з управління активами фонду довгострокових інвестицій у здійсненні зіставлення запитів на передачу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій та передачі інвестиційних сертифікатів;

в) строк, протягом якого існуючі та потенційні інвестори можуть вимагати передачі інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій;

г) правила визначення ціни передачі інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій;

д) правила визначення пропорційних умов передачі інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій;

е) час і характер розкриття інформації щодо процесу передачі інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій;

є) платежі та інші витрати, пов’язані з процесом передачі інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій, якщо такі є;

ж) політика та порядок зіставлення запитів на передачу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій від інвесторів та потенційних інвесторів забезпечує справедливе ставлення до інвесторів і у разі невідповідності між запитами на передачу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій від інвесторів та потенційних інвесторів, зіставлення здійснюється на пропорційній основі;

з) зіставлення запитів дозволяє компанії з управління активами фонду

довгострокових інвестицій здійснювати моніторинг за ризиком ліквідності фонду довгострокових інвестицій і таке зіставлення є сумісним із довгостроковою інвестиційною стратегією фонду довгострокових інвестицій.

4. Фонд довгострокових інвестицій зобов'язується публікувати у своїх періодичних звітах ринкову вартість розміщених ним інвестиційних сертифікатів, які торгуються на регульованому ринку або на багатосторонньому торговельному майданчику, а також чисту вартість активів з розрахунку на один інвестиційний сертифікат.

5. Якщо має місце істотна зміна вартості активу, компанія з управління активами, яка здійснює управління активами інвестиційного фонду довгострокових інвестицій, зобов'язана розкривати цю інформацію учасникам фонду у періодичних звітах.

6. Умови здійснення зіставлення запитів на передачу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій від інвесторів, які бажають продати інвестиційні сертифікати фонду довгострокових інвестицій, і запитів на передачу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій від потенційних інвесторів, які бажають придбати такі сертифікати, включаючи інформацію, яку фонд довгострокових інвестицій має розкривати інвесторам, встановлюються Комісією.

Стаття 126. Реалізація активів фонду довгострокових інвестицій

1. Фонд довгострокових інвестицій зобов'язаний надати Комісії, в установленому її нормативно-правовими актами порядку, інформацію про реалізацію своїх активів з метою викупу інвестиційних сертифікатів учасників фонду і повідомити про це Комісію щонайменше за рік до дати закінчення строку діяльності фонду. На запит Комісії фонд довгострокових інвестицій надає Комісії детальний графік реалізації його активів.

2. Графік, передбачений частиною першою цієї статті, повинен містити:

1) оцінку ринку для потенційних покупців;

2) оцінку та зіставлення потенційних цін продажу;

3) оцінку активів, що підлягають реалізації;

4) дату початку і закінчення реалізації активів відповідно до графіка.

3. Критерії оцінки активів, передбачені пунктом 1 і 3 частини другої цієї статті, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 127. Розподіл доходів і капіталу фонду довгострокових інвестицій

1. Фонд довгострокових інвестицій має право регулярно розподіляти між учасниками доходи від активів. Такі доходи повинні включати:

1) регулярні доходи від активів;

2) збільшення капіталу після продажу активу.

2. Доходи фонду довгострокових інвестицій не підлягають розподілу, якщо

вони необхідні для виконання майбутніх зобов'язань фонду.

3. Фонд довгострокових інвестицій має право пропорційно зменшити свій капітал у випадку відчуження активу протягом строку, на який його створено, якщо компанія з управління активами, яка здійснює управління активами інвестиційного фонду довгострокових інвестицій, може обґрунтувати, що таке відчуження відповідає інтересам учасників фонду.

4. Політика розподілу доходів фонду довгострокових інвестицій визначається у регламенті такого фонду.

Стаття 128. Вимоги до проспекту інвестиційних сертифікатів фондів довгострокових інвестицій

1. Інвестиційні сертифікати фонду довгострокових інвестицій можуть розміщуватися лише після попереднього оприлюднення проспекту інвестиційних сертифікатів, який повинен відповідати вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Комісії.

2. Інвестиційні сертифікати фонду довгострокових інвестицій не можуть розміщуватися серед некваліфікованих інвесторів без попереднього розміщення основної (ключової) інформації, передбаченої у статті 52 цього Закону.

3. Проспект інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій повинен містити всю інформацію, необхідну для здійснення інвесторами обґрунтованої оцінки запропонованих їм інвестицій в інвестиційні сертифікати та ризиків, пов'язаних з їх придбанням.

4. Перелік відомостей, які повинен містити проспект інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій встановлюються у нормативно-правових актах Комісії.

5. Інформація, що міститься у проспекті та маркетингових документах фонду довгострокових інвестицій, має чітко інформувати учасників фонду та потенційних учасників фонду про неліквідний характер фонду довгострокових інвестицій. Перелік відомостей, які повинні містити маркетингові документи фонду довгострокових інвестицій встановлюються у нормативно-правових актах Комісією.

6. Річний звіт фонду довгострокових інвестицій розкривається у порядку, встановленому у статті 76 цього Закону, та додатково включає:

1) звіт про рух грошових коштів;

2) інформацію про будь-яку участь в інструментах із залученням бюджетних коштів, у тому числі Європейського Союзу;

3) інформацію про вартість окремих кваліфікованих портфельних підприємств та вартість інших активів, у які здійснено інвестиції фондом довгострокових інвестицій, включаючи вартість похідних фінансових інструментів;

4) інформацію про юрисдикції, в яких знаходяться активи фонду довгострокових інвестицій.

7. На запит некваліфікованого учасника або потенційного учасника фонду довгострокових інвестицій компанія з управління активами, яка управляє активами такого фонду, надає додаткову інформацію щодо кількісних обмежень, які застосовуються до управління ризиками фонду довгострокових інвестицій, методів, обраних для цього, а також останніх змін основних ризиків і прибутковість груп активів.

8. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами інвестиційного фонду довгострокових інвестицій, зобов'язана подати проспект інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій, а також всі зміни та додатки до нього, Комісії в порядку та строки, встановлені у нормативно-правових актах Комісії.

9. Регламент та інші установчі документи фонду довгострокових інвестицій додається до проспекту інвестиційних сертифікатів такого фонду та є його невід'ємною частиною. Установчі документи фонду довгострокових інвестицій можуть не додаватися до проспекту інвестиційних сертифікатів, якщо учасник фонду або потенційний учасник фонду проінформовані про те, що за їхнім запитом компанією з управління активами, яка здійснює управління активами інвестиційного фонду довгострокових інвестицій, їм будуть надіслані ці документи або їм буде повідомлено місце, де можна ознайомитися з цими документами.

10. Проспект інвестиційних сертифікатів має включати інформацію про місце та спосіб ознайомлення з проспектом інвестиційних сертифікатів та додатками до нього, у тому числі посилання на місце і спосіб безкоштовного отримання проспекту інвестиційних сертифікатів. Паперова копія річного звіту надається таким учасникам фонду компанією з управління активами, яка здійснює управління активами інвестиційного фонду довгострокових інвестицій, на їхню вимогу та безкоштовно.

11. Проспект інвестиційних сертифікатів та останній опублікований річний звіт надаються учасникам фонду довгострокових інвестицій на їхню вимогу безкоштовно. Проспект інвестиційних сертифікатів може бути наданий учасникам фонду довгострокових інвестицій на матеріальному носії або розміщений на веб-сайтах компанії з управління активами, яка здійснює управління інвестиційним фондом довгострокових інвестицій, та фонду довгострокових інвестицій. Паперова копія проспекту інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій надається учасникам такого фонду та потенційним його учасникам на їхню вимогу безкоштовно.

12. Проспект інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій розкривається в порядку та строки, встановлені у нормативно- правових актах Комісії.

13. Проспект інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій повинен підтримуватися в актуальному стані протягом всього строку діяльності фонду довгострокових інвестицій.

Стаття 129. Розкриття інформації про витрати

1. Проспект інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій повинен містити чітку інформацію про рівень витрат, які прямо чи опосередковано несуть учасники та потенційні учасники фонду довгострокових інвестицій, згруповану за такими напрямками:

1) витрати на створення фонду довгострокових інвестицій;

2) витрати на придбання активів;

3) витрати за управління активами та доплати за ефективність такого управління;

4) витрати на розміщення інвестиційних сертифікатів;

5) інші витрати, включаючи адміністративні, регуляторні, витрати на оплату послуг Центрального депозитарія цінних паперів, кастодіальної установи, витрати на аудит та інші професійні послуги.

2. У проспекті інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій повинно бути зазначено загальне співвідношення витрат.

3. Порядок та методики розрахунку витрат, визначених у частині першій цієї статті, співвідношення таких витрат до капіталу фонду довгострокових інвестицій, формати подачі такої інформації в проспекті інвестиційних сертифікатів, встановлюються в нормативно-правових актах Комісії.

Стаття 130. Процес внутрішньої оцінки фондів довгострокових інвестицій, які можуть розміщувати інвестиційні сертифікати серед некваліфікованих інвесторів

1. Компанія з управління активами, яка управляє активами інвестиційного фонду довгострокових інвестицій, інвестиційні сертифікати якого можуть розміщуватись серед некваліфікованих інвесторів, зобов’язана дотримуватись вимог, встановлених Комісією.

2. Компанія з управління активами, яка управляє активами фонду довгострокових інвестицій, має право здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів серед кваліфікованих та некваліфікованих інвесторів в Україні після повідомлення, зробленого відповідно до положень статті 22 цього Закону.

3. Компанія з управління активами стосовно кожного фонду довгострокових інвестицій, активами якого управляє ця компанія, зобов’язана повідомити Комісію про намір здійснювати розміщення інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій серед некваліфікованих інвесторів.

4. Додатково до інформації, яка подається до Комісії компанією з управління активами відповідно до статей 22 та 23 цього Закону, компанія з управління активами, яка управляє фондом довгострокових інвестицій подає до Комісії:

1) проспект інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій;

2) документ із ключовою інформацією про фонд довгострокових інвестицій

(якщо інвестиційні сертифікати розміщуються серед некваліфікованих інвесторів).

5. Комісія має право зупинити або заборонити маркетинг інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій, якщо компанія з управління активами такого фонду не відповідає вимогам, встановлених законодавством для компанії з управління активами фонду довгострокових інвестицій.

Стаття 131. Особливості діяльності кастодіальної установи фонду довгострокових інвестицій

1. Кастодіальна установа фонду довгострокових інвестицій, інвестиційні сертифікати якого можуть розміщуватись серед некваліфікованих інвесторів, повинна відповідати всім вимогам, передбаченим розділом VIII цього Закону.

2. Кастодіальна установа фонду довгострокових інвестицій, інвестиційні сертифікати якого можуть розміщуватись серед некваліфікованих інвесторів, не може зняти з себе відповідальність за втрату фінансових інструментів, особою, якій передано виконання ключових функцій на аутсорсинг.

3. Відповідальність кастодіальної установи фонду довгострокових інвестицій, інвестиційні сертифікати якого можуть розміщуватись серед некваліфікованих інвесторів, не може бути виключена або обмежена договором. Будь який договір, що виключає або обмежує відповідальність такої кастодіальної установи, є нікчемним.

4. Активи фонду довгострокових інвестицій, які зберігаються кастодіальною установою такого фонду, не можуть повторно використовуватися кастодіальною установою або особою, якій передано виконання ключових функцій на аутсорсинг, у власних потребах, крім випадків, встановлених Комісією.

5. У разі наявності структури донорського та основного фондів довгострокових інвестицій основний фонд довгострокових інвестицій повинен надати донорському фонду довгострокових інвестицій всі документи та інформацію, які необхідні донорському фонду довгострокових інвестицій для виконання останнім вимог цього Закону. З цією метою донорський фонд довгострокових інвестицій укладає договір з основним фондом довгострокових інвестицій. Копія такого договору надається безкоштовно за вимогою всім власникам інвестиційних сертифікатів. У разі, якщо управління активами основного і донорського фондів довгострокових інвестицій здійснює одна компанія з управління активами, замість договору можуть використовуватися внутрішні правила ведення діяльності, які відповідають вимогам цієї частини.

6. У разі, якщо основний фонд довгострокових інвестицій та донорський фонд довгострокових інвестицій мають різні кастодіальні установи, такі кастодіальні установи повинні укласти договір про обмін інформацією, щоб забезпечити виконання зобов’язань обох кастодіальних установ. Донорський фонд довгострокових інвестицій не має права інвестувати у інвестиційні сертифікати основного фонду довгострокових інвестицій, доки такий договір

набере чинності.

Якщо вони відповідають вимогам цієї частини, ні кастодіальна установа основного фонду довгострокових інвестицій, ні кастодіальна установа донорського фонду довгострокових інвестицій не вважаються такими, що порушують вимоги, які обмежують розкриття інформації або стосуються захисту даних, якщо такі правила передбачені у договорі, законі або підзаконному нормативно-правовому акті. Така відповідність не тягне за собою жодної відповідальності з боку такої кастодіальної установи або будь-якої особи, яка діє від її імені.

Донорський інвестиційний фонд або компанія з управління активами фонду довгострокових інвестицій зобов'язані надати кастодіальній установі донорського фонду довгострокових інвестицій будь-яку інформацію про основний фонд довгострокових інвестицій, яка необхідна для виконання обов'язків кастодіальної установи донорського інвестиційного фонду. Кастодіальна установа основного фонду довгострокових інвестицій зобов'язана негайно повідомити компетентні органи держави-члена ЄС місцезнаходження основного фонду довгострокових інвестицій, донорського фонду довгострокових інвестицій або компанію з управління активами чи кастодіальну установу донорського фонду довгострокових інвестицій про будь-які порушення, які він виявляє щодо основного фонду довгострокових інвестицій, які мають негативний вплив на донорський фонд довгострокових інвестицій.

Стаття 132. Спеціальні вимоги до здійснення маркетингу інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій серед некваліфікованих інвесторів

1. Інвестиційні сертифікати фонду довгострокових інвестицій можуть здійснювати маркетинг серед некваліфікованих інвесторів за умови, що компанія з управління активами такого фонду здійснила оцінку придатності інвестиційних сертифікатів такого фонду для потенційного інвестора відповідно до вимог, передбачених частиною четвертою статті 46 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", і результати такої оцінки придатності надані некваліфікованому інвестору. У разі, якщо договір про купівлю-продаж інвестиційних сертифікатів фонду довгострокових інвестицій укладається з використанням засобів дистанційного зв'язку, що перешкоджає наданню результатів оцінки придатності некваліфікованому інвестору до укладення такого договору, компанія з управління активами фонду довгострокових інвестицій надає некваліфікованому інвестору письмову заяву про придатність на довговічному носії одразу після укладення договору, якщо наявні обидві такі умови:

а) некваліфікований інвестор дав згоду на отримання результатів оцінки придатності одразу після укладення договору;

б) компанія з управління активами надала некваліфікованому інвестору можливість відкласти виконання договору до отримання результатів оцінки

придатності.

Чітко виражена згода некваліфікованого інвестора, яка вказує на те, що некваліфікований інвестор розуміє ризики інвестування у фонд довгострокових інвестицій, повинна бути отримана, якщо виконуються всі наступні умови:

а) оцінка придатності не надається в контексті інвестиційної консультації;

б) фонд довгострокових інвестицій вважається непридатним для некваліфікованого інвестора на основі оцінки придатності, проведеної відповідно до першого абзацу цієї частини;

в) некваліфікований інвестор бажає укласти договір, незважаючи на те, що фонд довгострокових інвестицій вважається непридатним для цього інвестора.

У разі відчуження інвестиційних сертифікатів некваліфікованому інвестору компанія з управління активами фонду довгострокових інвестицій або за її дорученням інвестиційна фірма зобов'язана вести запис, який включає документ або документи, узгоджені між компанією з управління активами фонду довгострокових інвестицій та некваліфікованим інвестором, які визначають права та обов'язки сторін та інші умови надання послуг. Права та обов'язки сторін договору можуть бути включені шляхом посилання на інші документи.

2. У разі відчуження інвестиційних сертифікатів некваліфікованому інвестору компанія з управління активами фонду довгострокових інвестицій або за її дорученням інвестиційна фірма зобов'язана письмово інформувати некваліфікованого інвестора про таке:

1) якщо строк, на який створено фонд довгострокових інвестицій, перевищує 10 років, то інвестиційні сертифікати можуть не відповідати інтересам некваліфікованих інвесторів у частині довгостроковості та неліквідності;

2) якщо установчі документи фонду довгострокових інвестицій або проспект інвестиційних сертифікатів такого фонду забороняють викуп інвестиційних сертифікатів цим фондом в інвесторів.

3. Положення частин першої та другої не застосовуються, якщо некваліфікований інвестор є пов'язаною особою або працівником компанії з управління активами фонду довгострокових інвестицій та володіє достатніми знаннями про такий фонд.

4. Донорський фонд довгострокових інвестицій під час здійснення маркетингу зобов'язаний розкривати інформацію про те, що він постійно інвестує 85 відсотків або більше своїх активів у інвестиційні сертифікати основного фонду довгострокових інвестицій.

5. Установчі документи фонду довгострокових інвестицій, інвестиційні сертифікати якого розміщуються серед некваліфікованих інвесторів у відповідному класі інвестиційних сертифікатів мають містити положення про те, що всі інвестори фонду довгострокових інвестицій користуються рівними правами, несуть однакові обов'язки і жодного пільгового режиму чи конкретних економічних переваг окремим індивідуальним інвесторам або групам інвесторів

у межах відповідного класу такого фонду не надається.

6. Некваліфіковані інвестори фонду довгострокових інвестицій в процесі розміщення інвестиційних сертифікатів фонду мають право на повернення коштів протягом 14 днів з дня укладення договору про купівлю-продаж інвестиційних сертифікатів без застосування до них будь-яких штрафних санкцій.

7. Компанія з управління активами фонду довгострокових інвестицій, інвестиційні сертифікати якого розміщуються серед некваліфікованих інвесторів такого фонду, встановлює відповідні процедури та механізми розгляду скарг некваліфікованих інвесторів, які зобов'язані дозволяти таким інвесторам подавати скарги.

Глава 17. Фонди нерухомості

Стаття 133. Предмет регулювання

1. Положення цього Закону, що регулюють діяльність альтернативних інвестиційних фондів та компаній з управління активами таких фондів, застосовуються до інвестиційних фондів нерухомості та компаній з управління активами таких фондів, якщо інше не передбачено цією Главою.

Стаття 134. Визначення термінів для цілей регулювання інвестиційних фондів нерухомості

1. Для цілей цієї Глави термін прибуток від приросту капіталу означає збільшення вартості чистих активів інвестиційного фонду нерухомості, що виникає внаслідок зростання справедливої вартості активів інвестиційного фонду нерухомості та/або отримання прибутку від їх відчуження, з урахуванням витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням таких активів, та не включає орендний дохід від експлуатації таких активів.

Стаття 135. Вимоги до інвестиційних фондів нерухомості

1. Інвестиційний фонд нерухомості на дату подачі заяви про набуття статусу інвестиційного фонду нерухомості та протягом всього строку наявності у такого фонду статусу інвестиційного фонду нерухомості має відповідати наступним вимогам:

1) мінімальна вартість чистих активів інвестиційного фонду нерухомості на дату подачі заявки на отримання статусу та на кожну наступну звітну дату має становити суму, що еквівалентна 15 000 000 Євро за офіційним курсом Національного банку України на таку дату;

2) Кількість учасників інвестиційного фонду нерухомості не може бути меншою ніж 1 000 осіб, при цьому:

а) кожний окремий учасник інвестиційного фонду нерухомості не може

прямо або опосередковано володіти більше ніж 10 відсотками інвестиційних сертифікатів такого інвестиційного фонду нерухомості, що знаходяться в обігу;

б) п’ять або менше учасників інвестиційного фонду нерухомості не можуть володіти понад 50% інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду нерухомості, що знаходяться в обігу;

3) максимальне значення левериджу для інвестиційного фонду нерухомості, що зазначається в регламенті, не має перевищувати 50 відсотків від вартості активів такого інвестиційного фонду нерухомості;

4) розмір вартості чистих активів інвестиційного фонду нерухомості повинен становити щонайменше 50 відсотків від загальної вартості активів.

2. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами інвестиційного фонду нерухомості, зобов’язана забезпечити відповідність такого фонду вимогам положень цього Закону протягом усього строку його діяльності.

3. Якщо інвестиційний фонд нерухомості перестав відповідати хоча б одній з вимог встановлених частиною першою цієї статті, компанія з управління активами такого фонду зобов’язана здійснити дії передбачені статтею 80 цього Закону, що направлених на врегулювання порушених вимог.

Стаття 136. Право на провадження діяльності та використання знаку "UaREIT", "REIT", "PEIT"

1. Альтернативні інвестиційні фонди можуть використовувати знак "UaREIT", "REIT", "PEIT" або слова "інвестиційний фонд нерухомості" та похідні від них лише за умови набуття статусу інвестиційного фонду нерухомості відповідно до положень Глави 1 цього Розділу.

2. Компанія з управління активами, яка має право на провадження діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів, може з дня, наступного за днем отримання від Комісії погодження на управління активами відповідним інвестиційний фондом нерухомості, управляти активами такого фонду та використовувати при здійсненні маркетингу стосовно такого фонду знак "UaREIT", "REIT", "PEIT" або слова "інвестиційний фонд нерухомості" та похідні від них, за умови відповідності таких інвестиційних фондів нерухомості положенням цієї Глави.

3. Забороняється використання знаку "UaREIT", "REIT", "PEIT", слів "інвестиційний фонд нерухомості" або похідних від них, якщо інвестиційний фонд нерухомості та/або компанія з управління активами, яка здійснює управління активами такого фонду, перестають відповідати вимогам цього Закону.

Стаття 137. Авторизація інвестиційного фонду нерухомості та погодження заяви компанії з управління активами на управління активами інвестиційного фонду нерухомості

1. Компанія з управління активами альтернативного інвестиційного фонд

(далі - заявник) може подати до Комісії заяву про авторизацію такого АІФ як інвестиційного фонду нерухомості та всі необхідні документи (далі - пакет документів), у порядку, встановленому Комісією.

Перелік документів, необхідних для авторизації, встановлюється Комісією.

2. Інвестиційний фонд нерухомості зобов'язаний надати роз'яснення та додаткову інформацію щодо інформації, поданої відповідно до частини першої цієї статті, на запит Комісії.

3. Компанія з управління активами альтернативного інвестиційного фонду, яка отримала ліцензію на управління активами альтернативних інвестиційних фондів відповідно до статті 158 цього Закону, має право подати в установленому Комісією порядку заяву про погодження управління конкретним фондом, який подає заяву про авторизацію як інвестиційного фонду нерухомості відповідно до частини першої цієї статті, разом з документами, необхідними для погодження заяви.

Перелік документів, необхідних для погодження заяви, встановлюється Комісією.

4. Комісія інформує заявника про результати розгляду заяви про авторизацію як інвестиційного фонду нерухомості не пізніше ніж через 30 робочих днів з дня отримання повного пакету документів.

5. Заявник зобов'язаний негайно інформувати Комісію про будь-які зміни до пакету документів.

6. Альтернативний інвестиційний фонд може бути авторизований Комісією як інвестиційний фонд нерухомості у разі, якщо Комісія:

1) встановила відповідність такого альтернативного фонду положенням цієї глави та відповідним нормативно-правовим актам Комісії;

2) погодила заяву компанії з управління активами, яка має ліцензію відповідно до статті 130 на управління активами альтернативних інвестиційних фондів, подану відповідно до частини третьої цієї статті;

3) погодила установчі документи такого фонду.

7. У разі, якщо альтернативний інвестиційний фонд подає заяву відповідно до частини першої цієї статті, Комісія погоджує таку заяву лише у разі відповідності такого фонду положенням цієї глави, а також положенням розділу VII про компанію з управління активами альтернативних інвестиційних фондів.

8. Комісія відмовляє у задоволенні заяви компанії з управління активами, поданої відповідно до частини третьої цієї статті, якщо така компанія з управління активами:

1) не відповідає вимогам цього Закону;

2) не має повної ліцензії на управління активами альтернативних інвестиційних фондів;

3) не подала повного переліку документів, необхідних для погодження

заяви, або роз’яснень чи додаткової інформації щодо таких документів на запит Комісії.

9. У разі відмови у задоволенні заяви компанії з управління активами про погодження управління активами фонду довгострокових інвестицій Комісія повідомляє таку компанію про причину такої відмови.

10. Підстави для скасування авторизації як інвестиційного фонду нерухомості та відкликання погодження заяви компанії з управління активами на управління інвестиційного фонду нерухомості, а також порядок їх здійснення встановлюються Комісією

11. Комісія забезпечує оприлюднення інформації щодо авторизації інвестиційних фондів нерухомості та погодження заяв компаній з управління активами на управління інвестиційним фондом нерухомості, а також щодо їх скасування (відкликання) на своєму офіційному вебсайті у встановленому нею порядку.

Стаття 138. Право на здійснення маркетингу інвестиційних сертифікатів інвестиційних фондів нерухомості

1. Компанія з управління активами має право здійснювати маркетинг інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду нерухомості з дня, наступного за днем авторизації альтернативного інвестиційного фонду як інвестиційного фонду нерухомості.

Стаття 139. Склад та структура активів інвестиційних фондів нерухомості

1. До складу активів інвестиційного фонду нерухомості можуть входити прийнятні та інші інвестиційні активи.

2. Прийнятними інвестиційними активами для інвестиційного фонду нерухомості є:

1) грошові кошти;

2) нерухоме майно;

3) речові права на нерухоме майно, об’єкти незавершеного будівництва, майбутні об’єкти нерухомості та спеціальні майнові права на них;

4) 100 відсотків акцій (часток) компаній (юридичних осіб), активи яких не менше ніж на 50 відсотків складаються з прийнятних інвестиційних активів, визначених цією статтею;

5) державні цінні папери України.

3. Активи інвестиційного фонду нерухомості щонайменше на 75% повинні складатися із виключно з прийнятних інвестиційних активів.

4. До складу активів інвестиційного фонду нерухомості повинні входити щонайменше три об’єкти нерухомого майна. При цьому ринкова вартість будь-якого із цих об’єктів не повинна перевищувати 40 відсотків від загальної ринкової вартості усіх активів, що належить такому інвестиційному фонду

нерухомості.

Стаття 140. Розподіл доходів інвестиційних фондів нерухомості

1. Інвестиційний фонд нерухомості зобов'язаний розподіляти у формі дивідендів не менше 90 відсотків свого прибутку не пізніше 12 місяців після закінчення відповідного фінансового року, в якому було отримано такий прибуток.

2. Порядок та строки виплати дивідендів встановлюються регламентом інвестиційного фонду нерухомості.

3. Прибуток від приросту капіталу може не включатися до обов'язкового розподілу.

Стаття 141. Виправлення інвестиційних позицій

1. Якщо інвестиційний фонд нерухомості порушує вимоги щодо складу та структури активів, передбачених статтею 139 цього Закону, і таке порушення не залежало від діянь компанії з управління активами такого фонду, компанія з управління активами, яка здійснює управління активами такого інвестиційного фонду нерухомості зобов'язана в розумний строк вжити заходів, необхідних для виправлення ситуації, з належним урахуванням інтересів учасників інвестиційного фонду нерухомості.

Стаття 142. Інформування учасників (потенційних учасників) інвестиційних фондів нерухомості

1. Компанія з управління активами стосовно кожного інвестиційного фонду нерухомості, активами якого вона здійснює управління, відповідно до регламенту інвестиційного фонду нерухомості, а також інвестиційні фірми, які здійснюють маркетинг інвестиційних сертифікатів такого фонду, зобов'язані на безоплатній основі розкривати потенційним учасникам такого фонду (до укладення ними договору купівлі-продажу інвестиційних сертифікатів) інформацію стисло та нетехнічною мовою відповідно до встановлених Комісією строків, порядку і форми розкриття (будь-яких істотних змін до неї), вимог до відомостей, що містяться у такій інформації. Інформація повинна бути достовірною, зрозумілою та не вводити в оману потенційного учасника.

2. Компанія з управління активами стосовно кожного інвестиційного фонду нерухомості, активами якого вона здійснює управління, відповідно до регламенту інвестиційного фонду нерухомості, зобов'язана на безоплатній основі регулярно розкривати учасникам такого фонду інформацію відповідно до встановлених Комісією строків, порядку і форми розкриття (будь-яких істотних змін до неї), вимог до відомостей, що містяться у такій інформації.

3. Компанія з управління активами стосовно кожного інвестиційного фонду нерухомості, активами якого вона здійснює управління, щоденно розкриває інформацію про розрахункову вартість інвестиційного сертифікату

такого фонду на вебсайті інвестиційного фонду нерухомості та/або на власному вебсайті на вебсторінці інвестиційного фонду нерухомості.

Розділ VI
РЕОРГАНІЗАЦІЯ ТА ЛІКВІДАЦІЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ

Глава 18. Реорганізація публічних інвестиційних фондів

Стаття 143. Порядок злиття та приєднання публічних інвестиційних фондів

1. Порядок реорганізації публічних інвестиційних фондів встановлюється цією главою та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Публічні інвестиційні фонди можуть бути реорганізовані лише шляхом приєднання або злиття.

Положення законодавства щодо ліквідації інвестиційних фондів не застосовуються до публічних інвестиційних фондів, що перебувають в процесі приєднання або злиття.

3. Приєднанням є реорганізація публічного інвестиційного фонду (інвестиційних фондів) в результаті якої один чи більше публічних інвестиційних фондів передають усе своє майно (активи і зобов'язання) існуючому іншому (приймаючому) публічному інвестиційному фонду в обмін на розміщення інвестиційних сертифікатів приймаючим публічним інвестиційним фондом на користь учасників публічного інвестиційного фонду, що припиняється.

У процесі приєднання може бути передбачена виплата грошових коштів у розмірі не більше 10 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду, який припиняється в результаті приєднання за умови, що така виплата передбачена умовами реорганізації.

4. Злиттям є реорганізація публічних інвестиційних фондів в результаті якої два чи більше публічних інвестиційних фонди передають усе своє майно (активи і зобов'язання) публічному інвестиційному фонду, який створюється, в обмін на розміщення інвестиційних сертифікатів новим публічним інвестиційним фондом на користь учасників публічних інвестиційних фондів, що припиняються.

У процесі злиття може бути передбачена виплата грошових коштів у розмірі не більше 10 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів публічних інвестиційних фондів, які припиняються в результаті злиття, якщо така виплата передбачена умовами реорганізації.

5. Реорганізація публічних інвестиційних фондів, зареєстрованих в Україні, здійснюється за умови отримання погодження Комісією такої реорганізації, у встановлені її нормативно-правовими актами порядку та строки.

Якщо в реорганізації приймають участь публічні інвестиційні фонди, які зареєстровані в державах-членах Європейського Союзу, така реорганізація може

здійснюватися за умови погодження Комісією та отримання дозволу органу нагляду відповідної держави-члена Європейського Союзу.

Реорганізація за одночасної участі публічних інвестиційних фондів, які зареєстровані в Україні, та публічних інвестиційних фондів, які зареєстровані в державах, що не входять до Європейського Союзу, заборонена.

6. Публічні інвестиційні фонди із статусом юридичної особи можуть брати участь у реорганізації тільки разом з іншими публічними фондами із статусом юридичної особи.

Публічні інвестиційні фонди без статусу юридичної особи можуть брати участь у реорганізації тільки разом з іншими публічними фондами без статусу юридичної особи.

7. Посадові особи публічного інвестиційного фонду, що бере участь у реорганізації, солідарно несуть субсидіарну відповідальність за невиконання чи неналежне виконання своїх посадових обов'язків, пов'язаних з процесом реорганізації публічних інвестиційних фондів.

8. У разі наявності достатніх підстав, підтверджених відповідними доказами, вважати, що відбулося порушення майнових прав учасників публічних інвестиційних фондів в процесі реорганізації, Комісія шляхом винесення розпорядження зобов'язує відновити порушені майнові права учасників публічних інвестиційних фондів, а також має право зупинити процедуру реорганізації на період до усунення порушення, якщо подальше проведення процедури реорганізації додатково порушуватиме майнові права учасників публічних інвестиційних фондів.

9. Виконавчий орган публічного інвестиційного фонду, що бере участь у реорганізації, протягом 2 робочих днів з робочого дня, наступного за днем отримання постанови Комісії про погодження реорганізації, зобов'язаний надати відповідну та точну інформацію про запропоновану реорганізацію учасникам такого публічного інвестиційного фонду, щоб вони могли прийняти свідоме рішення щодо впливу пропозиції на їхні інвестиції або реалізувати свої права, які передбачені статтею 149 цього Закону.

Така інформація має містити наступні відомості:

а) передумови та обґрунтування запропонованої реорганізації;

б) можливий вплив запропонованої реорганізації на власників інвестиційних сертифікатів, включаючи, але не обмежуючись, будь-які суттєві відмінності щодо інвестиційної політики та стратегії, витрат, очікуваного впливу на склад та структуру активів, періодичної звітності після реорганізації;

в) будь-які передбачені права власників інвестиційних сертифікатів щодо запропонованої реорганізації, зокрема право отримати додаткову інформацію, право отримати копію висновку кастодіальної установи на запит, а також право вимагати викуп їхніх інвестиційних сертифікатів та строки пред'явлення інвестиційних сертифікатів до викупу або конвертації відповідно до статті 149 цього Закону;

г) порядок проведення реорганізації та запланована дата початку процедури реорганізації;

ґ) копія інформації для учасника приймаючого публічного інвестиційного фонду, зазначеної у статті 52 цього Закону.

Кастодіальна установа має затвердити інформацію щодо:

а) правил, прийнятих для оцінки вартості активів та зобов'язань на дату обчислення коефіцієнта конвертації;

б) фактичного розміру грошової компенсації вартості в розрахунку на один інвестиційний сертифікат, якщо така компенсація передбачена умовами реорганізації;

в) методу обчислення коефіцієнта конвертації, а також фактичне значення коефіцієнта конвертації, визначеного на дату обчислення коефіцієнта конвертації.

Інформація, затверджена кастодіальною установою, надається на вимогу учасників публічних інвестиційних фондів, що здійснюють реорганізацію, безоплатно.

Вимоги до інформації, що надаються учасникам під час реорганізації публічного інвестиційного фонду, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Порядок здійснення емісії та скасування випуску (випусків) інвестиційних сертифікатів у процесі реорганізації встановлюється Комісією.

10. Активи публічних інвестиційних фондів, що підлягають реорганізації, не можуть бути використані для оплати будь-яких юридичних, консультативних чи адміністративних послуг, пов'язаних з підготовкою та завершенням реорганізації.

Розрахунок вартості активів і зобов'язань, що підлягають передачі в процесі реорганізації та коефіцієнта (коефіцієнтів) конвертації інвестиційних сертифікатів публічних інвестиційних фондів здійснюється у визначену умовами реорганізації єдину дату для усіх фондів, що реорганізуються.

Порядок розрахунку коефіцієнта конвертації встановлюється Комісією.

11. Наслідками реорганізації публічних інвестиційних фондів є:

1) учасники публічних інвестиційних фондів, що реорганізувались, стають учасниками публічного інвестиційного фонду до якого здійснюється приєднання або новоствореного фонду, а також можуть отримати виплату грошових коштів у розмірі не більше 10 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів фонду, що приєднується або підлягає злиттю, якщо така виплата передбачена умовами реорганізації;

2) усі активи і зобов'язання публічних інвестиційних фондів передаються на користь публічного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання або новоствореного публічного інвестиційного фонду;

3) публічні інвестиційні фонди, що приєднується або публічні інвестиційні

фонди, що реорганізовуються шляхом злиття, підлягають припиненню відповідно до статті 156 цього Закону;

12. Компанія з управління активами публічного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання або новоствореного публічного інвестиційного фонду, зобов'язана оприлюднити інформацію про завершення реорганізації публічних інвестиційних фондів у порядку та строки, встановлені Комісією.

13. Реорганізація, яка була здійснена відповідно до вимог цієї статті, не може бути визнана недійсною або скасована, в тому числі в судовому порядку.

14. Наявність обмежень (обтяжень) в обігу інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду, зокрема арештів, інших публічних обтяжень, інших обмежень щодо розпорядження інвестиційними сертифікатами чи обмеження щодо проведення операцій з інвестиційними сертифікатами або застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) не може бути перешкодою для здійснення обов'язкової конвертації таких інвестиційних сертифікатів, при цьому викуп та/або ініціативна конвертація таких інвестиційних сертифікатів заборонені.

Депозитарна установа, в якій відкритий рахунок у цінних паперах власника інвестиційних сертифікатів, щодо яких наявне обмеження (обтяження), визначене абзацом першим цієї частини, здійснює заміну предмета обтяження та накладає заборону на відчуження інвестиційних сертифікатів, отриманих таким власником в результаті проведення обов'язкової конвертації, відповідно до встановленого обмеження (обтяження) інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду на підставі умов конвертації, що надаються компанією з управління активами публічного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання або новоствореного публічного інвестиційного фонду.

Накладена заборона на відчуження інвестиційних сертифікатів, отриманих таким власником в результаті проведення обов'язкової конвертації, знімається відповідно до умов документів, згідно з якими було встановлено обмеження (обтяження) на інвестиційні сертифікати публічного інвестиційного фонду, що припиняється в результаті реорганізації.

У разі якщо на інвестиційні сертифікати, отримані власником в результаті проведення обов'язкової конвертації, накладено обмеження (обтяження), депозитарна установа (депозитарні установи, Центральний депозитарій цінних паперів - у разі якщо інвестиційні сертифікати зберігаються Центральним депозитарієм цінних паперів як уповноваженим на зберігання) має протягом трьох робочих днів з дня отримання від Центрального депозитарію цінних паперів розпорядження про складання переліку власників інвестиційних сертифікатів, надати компанії з управління активами публічного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання або новоствореного публічного інвестиційного фонду, завірені нею копії документів, на підставі яких встановлено обмеження (обтяження) на інвестиційні сертифікати публічного інвестиційного фонду, що припиняється в результаті реорганізації.

У разі якщо щодо інвестиційних сертифікатів, отриманих власником в

результаті проведення обов'язкової конвертації, встановлено обмеження (обтяження), компанія з управління активами публічного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання або новоствореного публічного інвестиційного фонду надсилає копію умов конвертації особі, в інтересах якої встановлено обмеження (обтяження), та/або особам, якими встановлено обмеження (обтяження), не пізніше дати встановлення депозитарною установою обтяження (обмеження).

Наявність обмежень (обтяжень) в обігу інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду, зокрема арештів, інших публічних обтяжень, інших обмежень щодо розпорядження інвестиційними сертифікатами чи обмеження щодо проведення операцій з інвестиційними сертифікатами або застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) не є перешкодою для проведення Центральним депозитарієм цінних паперів обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів.

Стаття 144. Захист прав кредиторів під час реорганізації публічного інвестиційного фонду

1. Виконавчий орган публічного інвестиційного фонду, що приймає участь в реорганізації, протягом 2 робочих днів з дати прийняття уповноваженим органом інвестиційного фонду рішення про реорганізацію такого фонду шляхом злиття або приєднання зобов'язаний розмістити повідомлення про ухвалене рішення у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків. Виконавчий орган публічного інвестиційного фонду зобов'язаний повідомити про прийняття такого рішення також кожного оператора організованого ринку капіталу, що здійснює управління організованим ринком, на якому інвестиційні сертифікати такого фонду допущені до торгів.

Протягом 2 робочих днів з дати розміщення повідомлення, зазначеного в абзаці першому цієї частини, виконавчим органом останнього публічного інвестиційного фонду, серед тих фондів, що беруть участь у злитті або приєднанні, виконавчий орган кожного з таких публічних інвестиційних фондів зобов'язаний письмово повідомити кредиторів таких фондів про прийняте рішення.

2. Кредитор, вимоги якого до публічного інвестиційного фонду, діяльність якого припиняється внаслідок злиття, приєднання, не забезпечені договорами застави, гарантії чи поруки, протягом 10 робочих днів з дня надсилання йому повідомлення, передбаченого частиною першою цієї статті, може звернутися з письмовою вимогою про здійснення дострокового припинення або виконання зобов'язань перед кредитором, якщо інше не передбачено правочином між публічним інвестиційним фондом та кредитором.

У разі якщо кредитор не звернувся у строк, передбачений абзацом першим цієї частини, до публічного інвестиційного фонду з письмовою вимогою,

вважається, що він не вимагає від публічного інвестиційного фонду додаткових дій щодо зобов'язань перед ним.

Реорганізація публічного інвестиційного фонду не може бути завершена до задоволення вимог, заявлених кредиторами.

Стаття 145. Приєднання публічних інвестиційних фондів

Реорганізація шляхом приєднання передбачає наступні етапи:

1) затвердження виконавчим органом кожного з публічних інвестиційних фондів, що мають наміри здійснити реорганізацію, рішення про таку реорганізацію, яке має містити, зокрема:

а) припинення публічного інвестиційного фонду шляхом приєднання - для публічного інвестиційного фонду, що реорганізується шляхом приєднання; приєднання іншого публічного інвестиційного фонду - для публічного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання;

б) затвердження умов приєднання, зокрема умов передачі активів і зобов'язань фонду, умов обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів;

Умови приєднання можуть передбачати здійснення учасникам грошових виплат у розмірі, що не перевищує 10 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання.

2) інформування власників інвестиційних сертифікатів фондів, що реорганізуються, та кастодіальних установ фондів про прийняття рішень, зазначених у пункті 1 цієї статті;

3) інформування про прийняте рішення про реорганізацію кожного оператора організованого ринку капіталу, що здійснює управління організованим ринком, на якому інвестиційні сертифікати такого фонду допущені до торгів;

4) інформування кредиторів публічних інвестиційних фондів, що приймають участь у реорганізації, щодо рішення про таку реорганізацію відповідно до статті 144 цього Закону, а також боржників публічних інвестиційних фондів;

5) подання компаніями з управління активами публічних інвестиційних фондів, що мають намір здійснити реорганізацію, до Комісії офіційним каналом зв'язку заяв та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для отримання погодження Комісії на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів фондів, що припиняються шляхом приєднання (крім операцій з викупу, передбачених статтею 149 цього Закону);

6) надання Комісією погодження на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів кожного з фондів, що припиняються шляхом приєднання (крім операцій з викупу, передбачених статтею 149 цього Закону);

7) надання власникам інвестиційних сертифікатів публічних інвестиційних фондів, що здійснюють реорганізацію інформації:

а) про отримання погодження Комісії на проведення реорганізації;

б) про терміни проведення реорганізації;

в) зазначеної у статті 52 цього Закону;

г) про порядок викупу відповідно до статті 149 цього Закону або ініціативної конвертації інвестиційних сертифікатів;

ґ) про порядок обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів;

8) задоволення вимог кредиторів кожного публічного інвестиційного фонду, що бере участь у реорганізації, у випадках, передбачених статтею 144 цього Закону;

9) викуп або ініціативна конвертація інвестиційних сертифікатів у власників інвестиційних сертифікатів, які відмовились від запропонованої реорганізації;

10) розрахунок коефіцієнта обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів та затвердження кастодіальною установою його фактичного значення, що визначене на дату обчислення коефіцієнта конвертації;

11) інформування Центрального депозитарію про прийняте рішення про реорганізацію та умови конвертації інвестиційних сертифікатів;

12) передача активів і зобов'язань публічного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання, до публічного інвестиційного фонду до якого здійснюється приєднання;

13) обов'язкова конвертація інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання, в інвестиційні сертифікати фонду, до якого здійснюється приєднання;

14) подання компанією з управління активами публічного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання, офіційним каналом зв'язку до Комісії звіту про результати конвертації інвестиційних сертифікатів;

15) прийняття (у разі необхідності) компанією з управління активами публічного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання, рішення про внесення змін до регламенту публічного інвестиційного фонду та подання документів до Комісії;

16) реєстрація Комісією змін до регламенту публічного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання (у разі їх подання);

17) прийняття рішення про припинення фонду, що припиняється шляхом приєднання;

18) подання виконавчим органом публічного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання, офіційним каналом зв'язку до Комісії заяви та документів для скасування реєстрації випуску (випусків) інвестиційних сертифікатів, проспекту інвестиційних сертифікатів, реєстрації регламенту публічного інвестиційного фонду;

19) скасування Комісією реєстрації випуску (випусків) інвестиційних

сертифікатів, проспекту інвестиційних сертифікатів, реєстрації регламенту та виключення з ЄДРІСІ публічного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання;

20) подання інформації про припинення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

21) державна реєстрація припинення публічного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання.

Стаття 146. Злиття публічних інвестиційних фондів

Реорганізація шляхом злиття передбачає наступні етапи:

1) затвердження уповноваженими органами кожного з публічних інвестиційних фондів, що мають наміри здійснити реорганізацію, рішення про таку реорганізацію, яке має містити, зокрема:

а) припинення публічного інвестиційного фонду шляхом злиття;

б) затвердження умов злиття, зокрема умов передачі активів і зобов’язань публічного інвестиційного фонду, умов конвертації інвестиційних сертифікатів.

Умови злиття можуть передбачати здійснення учасникам грошових виплат у розмірі, що не перевищує 10 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду, що реорганізується шляхом злиття;

в) визначення компанії з управління активами, яка здійснюватиме управління активами фонду, який створюється в результаті злиття публічних інвестиційних фондів;

2) інформування власників інвестиційних сертифікатів, кастодіальних установ публічних інвестиційних фондів, що реорганізуються, про прийняття рішень, зазначених у пункті 1 цієї статті;

3) інформування про прийняте рішення про реорганізацію кожного оператора організованого ринку капіталу, що здійснює управління організованим ринком, на якому інвестиційні сертифікати таких публічних інвестиційних фондів допущені до торгів;

4) інформування кредиторів публічних інвестиційних фондів, що приймають участь у реорганізації, щодо рішення про таку реорганізацію відповідно до статті 144 цього Закону, а також боржників публічних інвестиційних фондів;

5) подання компаніями з управління активами публічних інвестиційних фондів, що мають намір здійснити реорганізацію, до Комісії офіційним каналом зв’язку заяв та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для отримання погодження Комісії на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів фондів, що припиняються шляхом злиття (крім операцій з викупу, передбачених статтею 149 цього Закону);

6) надання Комісією погодження на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів кожного з фондів, що припиняються шляхом злиття (крім операцій з викупу, передбачених статтею 149 цього Закону);

7) надання власникам інвестиційних сертифікатів публічних інвестиційних фондів, що здійснюють реорганізацію інформації:

а) про отримання погодження Комісії на проведення реорганізації;

б) про терміни проведення реорганізації;

в) зазначеної у статті 52 цього Закону;

г) про порядок викупу відповідно до статті 149 цього Закону або ініціативної конвертації інвестиційних сертифікатів;

г) про порядок обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів;

8) задоволення вимог кредиторів кожного з публічних інвестиційних фондів, що беруть участь у реорганізації випадках, передбачених статтею 144 цього Закону;

9) викуп або ініціативна конвертація інвестиційних сертифікатів у власників інвестиційних сертифікатів, які відмовились від запропонованої реорганізації;

10) розрахунок коефіцієнта обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів та затвердження кастодіальною установою його фактичного значення, що визначене на дату обчислення коефіцієнта конвертації;

11) інформування Центрального депозитарію про прийняте рішення про реорганізацію та умови конвертації інвестиційних сертифікатів;

12) прийняття компанією з управління активами, зазначеної в підпункті "в" пункту 1 цієї статті, рішення про створення публічного інвестиційного фонду затвердження статуту публічного інвестиційного фонду (у разі якщо такий фонд створюється із статусом юридичної особи), призначення керівника публічного інвестиційного фонду;

13) проведення дій, передбачених пунктами 2-11 частини першої статті 32 цього Закону;

14) передача активів і зобов'язань публічних інвестиційних фондів, що припиняються шляхом злиття, до новоствореного публічного інвестиційного фонду;

15) обов'язкова конвертація інвестиційних сертифікатів публічних інвестиційних фондів, що припиняється, в інвестиційні сертифікати новоствореного інвестиційного фонду;

16) подання компанією з управління активами новоствореного публічного інвестиційного фонду офіційним каналом зв'язку до Комісії звіту про результати обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів;

17) визнання Комісією новоствореного інвестиційного фонду таким, що відбувся;

18) прийняття рішення про ліквідацію публічних інвестиційних фондів, що

припиняються шляхом злиття;

19) подання виконавчим органом кожного з публічних інвестиційних фондів, що припиняються шляхом злиття, офіційним каналом зв'язку до Комісії заяви та документів для скасування реєстрації випуску (випусків) інвестиційних сертифікатів, проспекту інвестиційних сертифікатів, реєстрації регламенту публічного інвестиційного фонду;

20) скасування Комісією реєстрації випуску (випусків) інвестиційних сертифікатів, проспекту інвестиційних сертифікатів, реєстрації регламенту та виключення з ЄДРІСІ публічних інвестиційних фондів, що припиняються шляхом злиття;

21) подання інформації про припинення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

22) державна реєстрація припинення публічного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом злиття.

Стаття 147. Загальні умови реорганізації публічних інвестиційних фондів

1. Умови реорганізації, передбачені підпунктом "б" пункту 1 статті 145 та підпунктом "б" пункту 1 статті 146 цього Закону повинні містити такі відомості:

а) визначення способу/виду реорганізації публічних інвестиційних фондів;

б) передумови та обґрунтування запропонованої реорганізації;

в) очікуваний вплив запропонованої реорганізації на власників інвестиційних сертифікатів фондів, що беруть участь у реорганізації;

г) методика розрахунку вартості активів і зобов'язань, який буде проведено на дату розрахунку коефіцієнта конвертації;

Така методика є однаковою для всіх фондів, що приймають участь в реорганізації.

г) методика розрахунку коефіцієнта конвертації;

д) запланована дата завершення передачі активів та зобов'язань;

е) запланована дата обов'язкової конвертації;

є) правила, що застосовуються відповідно до передачі активів і зобов'язань та обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів;

ж) проєкт регламенту новоствореного публічного інвестиційного фонду у випадку, якщо реорганізація здійснюється шляхом злиття, або проєкт змін до регламенту приймаючого публічного інвестиційного фонду, якщо реорганізація здійснюється шляхом приєднання (у разі необхідності внесення таких змін);

з) умови викупу інвестиційних сертифікатів відповідно до статті 149 цього Закону або ініціативної конвертації інвестиційних сертифікатів.

2. Комісія не має права вимагати включення до умов реорганізації інших відомостей, крім тих, що зазначені у частині першій цієї статті.

Компанія з управління активами має право включити до умов реорганізації будь-які додаткові відомості.

3. Кастодіальні установи, що обслуговують публічні інвестиційні фонди, які беруть участь у реорганізації, зобов’язані перевірити умови реорганізації, зазначені в підпунктах "а", "д", "є" пункту 1 частини першої цієї статті на предмет відповідності вимогам законодавства.

Стаття 148. Погодження Комісією реорганізації публічних інвестиційних фондів

1. З метою погодження Комісією реорганізації кожна з компаній з управління активами інвестиційних фондів, що беруть участь у реорганізації (далі у цій статті - заявники) протягом 5 робочих днів з дати прийняття уповноваженим органом кожного з інвестиційних фондів рішення про реорганізацію такого фонду подає до Комісії в електронному вигляді офіційним каналом зв’язку заяву для отримання погодження Комісії на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів фондів, що приєднуються, разом з документами та інформацією, що додаються до неї, за формою і в порядку, встановленими Комісією.

Компанія з управління активами інвестиційного фонду, що бере участь в реорганізації шляхом приєднання та приєднується, подає до Комісії заяву на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів такого фонду разом з документами та інформацією, що визначені нормативно-правовим актом Комісії.

Компанія з управління активами інвестиційного фонду, який бере участь у реорганізації шляхом приєднання та до якого здійснюється приєднання, подає до Комісії заяву на проведення реорганізації разом з документами та інформацією, що визначені нормативно-правовим актом Комісії.

Компанія з управління активами інвестиційного фонду, який бере участь у реорганізації шляхом злиття, подає до Комісії заяву на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів такого фонду разом з документами та інформацією, що визначені нормативно-правовим актом Комісії.

2. Комісія протягом 3 робочих днів з дня отримання заяви разом з документами та інформацією, що додаються до неї, надає кожному із заявників підтвердження отримання повного переліку документів, передбачених законодавством, із зазначенням контактної інформації (ім’я (у розумінні Цивільного кодексу України), посада, номери засобів зв’язку) посадової особи, відповідальної за організацію розгляду заяви та доданих до неї документів та інформації Комісією, або повідомляє офіційним каналом зв’язку про залишення такої заяви та документів без руху у зв’язку з виявленням недоліків, а саме отриманням неповного переліку документів або поданням заяви та документів з порушенням вимог, встановлених нормативно-правовими актами Комісії, із зазначенням строку та способу усунення таких недоліків.

3. У разі якщо заява та/або документи та/або інформація, подані до Комісії, не відповідають вимогам законодавства та/або містять неповну чи недостовірну

інформацію, та/або містять розбіжності між різними положеннями поданих документів, Комісія невідкладно, але не пізніше 10 робочих днів з дня отримання такої заяви разом з документами та інформацією, надсилає відповідному заявнику запит та інформацію про виявлені факти та чітко визначає зміни, доповнення та/або пояснення, які необхідно подати у зв'язку з цим, із зазначенням строку такого подання.

Строк розгляду заяви та доданих до неї документів та інформації продовжується з дня отримання додаткової інформації у відповідь на запит.

4. Перед винесенням постанови про погодження реорганізації чи про відмову в його наданні Комісія у встановленому нею порядку надає можливість кожному із заявників надати пояснення стосовно інформації, яка була подана у заяві та доданих до неї документах та інформації.

5. Комісія в установленому нею порядку виносить єдину постанову про погодження реорганізації чи про відмову в її погодженні для всіх інвестиційних фондів, що беруть участь в реорганізації шляхом приєднання, протягом 20 робочих днів з дня надходження заяви разом з документами та інформацією.

У разі якщо у реорганізації шляхом приєднання бере участь інвестиційний фонд, зареєстрований в державі-члені Європейського Союзу, такий строк становить 90 робочих днів.

Про винесену постанову Комісія протягом 5 робочих днів з дня, наступного за днем винесення постанови повідомляє офіційним каналом зв'язку:

1) заявників;

2) компетентні органи держави-члена Європейського Союзу, у випадку якщо в реорганізації шляхом приєднання бере участь інвестиційний фонд, який зареєстровано у такій державі-члені Європейського Союзу.

Повідомлення про винесену постанову про відмову в погодженні реорганізації повинно містити конкретну причину (конкретні причини), що зумовила (зумовили) таку відмову, та вичерпний перелік зауважень.

6. Комісія відмовляє в погодженні реорганізації, якщо:

1) запропонований порядок реорганізації не відповідає вимогам цього розділу VI;

2) документи щодо реорганізації, не відповідають вимогам встановленим нормативно-правовими актами Комісії;

3) при розгляді документів на погодження реорганізації надійшло заперечення компетентного органу держави-члена Європейського Союзу в якій зареєстрований інвестиційний фонд, що бере участь у реорганізації шляхом приєднання;

4) заявником не усунено недоліки, зазначені у повідомлені про залишення заяви про погодження реорганізації та доданих до неї документів без руху, у тому числі не усунено такі недоліки у визначений у такому повідомленні строк.

7. Після отримання повної інформації, передбаченої частиною першою цієї статті, та у випадках, коли інвестиційний фонд реорганізується шляхом

приєднання до іншого фонду, який зареєстрований в іншій державі-члені ЄС, Комісія надсилає копію інформації, передбаченої частиною першою цієї статті, компетентним органам держави-члена походження інвестиційного фонду.

Комісія та компетентні органи держави-члена Європейського Союзу іншого інвестиційного фонду, що підлягають реорганізації повинні розглянути потенційний вплив запропонованої реорганізації на власників інвестиційних сертифікатів фондів, що підлягають реорганізації, щоб оцінити, чи надана відповідна інформація власникам інвестиційних сертифікатів.

Якщо компетентні органи держави-члена Європейського Союзу інвестиційного фонду, що реорганізується шляхом приєднання, вважають за потрібне, вони можуть письмово вимагати уточнення інформації для власників інвестиційних сертифікатів цього інвестиційного фонду.

Компетентні органи держави-члена Європейського Союзу приймаючого інвестиційного фонду не пізніше ніж через 15 робочих днів після отримання копій повної інформації, зазначеної в частині першій цієї статті, можуть вимагати внесення змін до інформації, яка буде надана власникам інвестиційних сертифікатів приймаючого фонду.

У такому випадку компетентні органи держави-члена Європейського Союзу походження приймаючого інвестиційного фонду, надсилають повідомлення про свої зауваження компетентним органам держави-члена Європейського Союзу походження інвестиційного фонду, що приєднується.

У випадку відсутності зауважень до зміненої інформації, Вони повинні повідомити компетентні органи держави-члена Європейського Союзу реєстрації походження інвестиційного фонду, що приєднується, щодо відсутності застережень щодо інформації, яка буде надана власникам інвестиційних сертифікатів приймаючого фонду, протягом 20 робочих днів після отримання повідомлення про це.

8. З робочого дня, що настає за днем отримання постанови про погодження (або відмову) Комісією реорганізації уповноважені органи інвестиційних фондів, що беруть участь у реорганізації, зобов'язані повідомити своїх учасників про таке погодження (або відмову) протягом 2 робочих днів.

Компанії з управління активами кожного з інвестиційних фондів, що беруть участь у реорганізації шляхом приєднання, зобов'язані повідомити своїх учасників про таке погодження (або відмову) протягом 2 робочих днів з дня, наступного за днем отримання відповідної постанови Комісії.

Стаття 149. Особливості викупу та ініціативної конвертації інвестиційних сертифікатів у процесі реорганізації публічних інвестиційних фондів

1. Викуп та ініціативна конвертація інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду, що припиняється в процесі реорганізації, зупиняються за 5 робочих днів до дати розрахунку коефіцієнту конвертації.

2. Ініціативна конвертація у процесі реорганізації публічних інвестиційних

фондів дозволяється виключно на інвестиційні сертифікати публічних інвестиційних фондів з подібною інвестиційною політикою та які перебувають в управлінні тієї ж компанії з управління активами, або будь-якої іншої компанії, з якою компанія з управління активами пов'язана спільним управлінням або відносинами контролю.

3. Інвестиційні сертифікати учасників публічних інвестиційних фондів, які у строки, передбачені частиною першою цієї статті, не скористались правом на викуп або ініціативну конвертацію, підлягають обов'язковій конвертації.

Глава 19. Реорганізація альтернативних інвестиційних фондів

Стаття 150. Порядок злиття та приєднання альтернативних інвестиційних фондів

1. Порядок реорганізації альтернативних інвестиційних фондів встановлюється цією главою та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Альтернативні інвестиційні фонди можуть бути реорганізовані лише шляхом приєднання або злиття.

Положення законодавства щодо ліквідації інвестиційних фондів не застосовуються до альтернативних інвестиційних фондів, що перебувають в процесі приєднання або злиття.

3. Приєднанням є реорганізація альтернативного інвестиційного фонду (інвестиційних фондів) в результаті якої один чи більше альтернативних інвестиційних фондів передають усе своє майно (активи і зобов'язання) існуючому іншому (приймаючому) альтернативному інвестиційному фонду в обмін на розміщення інвестиційних сертифікатів приймаючим альтернативним інвестиційним фондом на користь учасників альтернативного інвестиційного фонду, що припиняється.

У процесі приєднання може бути передбачена виплата грошових коштів у розмірі не більше 20 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду, який припиняється в результаті приєднання за умови, що така виплата передбачена умовами реорганізації.

4. Злиттям є реорганізація альтернативних інвестиційних фондів в результаті якої два чи більше альтернативних інвестиційних фонди передають усе своє майно (активи і зобов'язання) альтернативному інвестиційному фонду, який створюється, в обмін на розміщення інвестиційних сертифікатів новим альтернативним інвестиційним фондом на користь учасників альтернативних інвестиційних фондів, що припиняються.

У процесі злиття може бути передбачена виплата грошових коштів у розмірі не більше 20 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів альтернативних інвестиційних фондів, які припиняються в результаті злиття, якщо така виплата передбачена умовами реорганізації.

5. Реорганізація альтернативних інвестиційних фондів, зареєстрованих в Україні, здійснюється за умови отримання погодження Комісією такої реорганізації, у встановлені її нормативно-правовими актами порядку та строки.

Якщо в реорганізації приймають участь альтернативні інвестиційні фонди, які зареєстровані в державах-членах Європейського Союзу, така реорганізація може здійснюватися за умови погодження Комісією та отримання дозволу органу нагляду відповідної держави-члена Європейського Союзу.

Реорганізація за одночасної участі альтернативних інвестиційних фондів, які зареєстровані в Україні, та альтернативних інвестиційних фондів, які зареєстровані в державах, що не входять до Європейського Союзу, заборонена.

6. Реорганізація альтернативних інвестиційних фондів може бути здійснена лише між альтернативними інвестиційними фондами одного типу та способу пропозиції інвестиційних сертифікатів.

Альтернативні інвестиційні фонди із статутом юридичної особи можуть брати участь у реорганізації тільки разом з іншими альтернативними фондами із статусом юридичної особи.

Альтернативні інвестиційні фонди без статусу юридичної особи можуть брати участь у реорганізації тільки разом з іншими альтернативними фондами без статусу юридичної особи.

Альтернативні інвестиційні фонди венчурного капіталу, соціального підприємництва, довгострокових інвестицій, нерухомості можуть брати участь в реорганізації виключно з іншими альтернативними інвестиційними фондами венчурного капіталу, соціального підприємництва, довгострокових інвестицій, нерухомості відповідно.

7. Посадові особи альтернативного інвестиційного фонду, що бере участь у реорганізації, солідарно несуть субсидіарну відповідальність за невиконання чи неналежне виконання своїх посадових обов’язків, пов’язаних з процесом реорганізації альтернативних інвестиційних фондів.

8. У разі наявності достатніх підстав, підтверджених відповідними доказами, вважати, що відбулося порушення майнових прав учасників альтернативних інвестиційних фондів в процесі реорганізації, Комісія шляхом винесення розпорядження зобов’язує відновити порушені майнові права учасників альтернативних інвестиційних фондів, а також має право зупинити процедуру реорганізації на період до усунення порушення, якщо подальше проведення процедури реорганізації додатково порушуватиме майнові права учасників альтернативних інвестиційних фондів.

9. Виконавчий орган альтернативного інвестиційного фонду, що бере участь у реорганізації, протягом 2 робочих днів з робочого дня, наступного за днем отримання постанови Комісії про погодження реорганізації, зобов’язаний надати відповідну та точну інформацію про запропоновану реорганізацію учасникам такого альтернативного інвестиційного фонду, щоб вони могли прийняти свідоме рішення щодо впливу пропозиції на їхні інвестиції.

Така інформація має містити наступні відомості:

1) передумови та обґрунтування запропонованої реорганізації;

2) можливий вплив запропонованої реорганізації на власників інвестиційних сертифікатів, включаючи, але не обмежуючись, будь-які суттєві відмінності щодо інвестиційної політики та стратегії, витрат, очікуваного впливу на склад та структуру активів, періодичної звітності після реорганізації;

3) будь-які передбачені права власників інвестиційних сертифікатів щодо запропонованої реорганізації, зокрема право отримати додаткову інформацію, право отримати копію висновку кастодіальної установи на запит;

4) порядок проведення реорганізації та запланована дата початку процедури реорганізації;

5) копія інформації для учасника приймаючого альтернативного інвестиційного фонду, зазначеної у частині восьмій статті 76 цього Закону.

Кастодіальна установа має затвердити інформацію щодо:

6) правил, прийнятих для оцінки вартості активів та зобов'язань на дату обчислення коефіцієнта конвертації;

7) фактичного розміру грошової компенсації вартості в розрахунку на один інвестиційний сертифікат, якщо така компенсація передбачена умовами реорганізації;

8) методу обчислення коефіцієнта конвертації, а також фактичне значення коефіцієнта конвертації, визначеного на дату обчислення коефіцієнта конвертації.

Інформація, затверджена кастодіальною установою, надається на вимогу учасників альтернативних інвестиційних фондів, що здійснюють реорганізацію, безоплатно.

Вимоги до інформації, що надаються учасникам під час реорганізації альтернативного інвестиційного фонду, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Порядок здійснення емісії та скасування випуску (випусків) інвестиційних сертифікатів у процесі реорганізації встановлюється Комісією.

10. Активи альтернативних інвестиційних фондів, що підлягають реорганізації, не можуть бути використані для оплати будь-яких юридичних, консультативних чи адміністративних послуг, пов'язаних з підготовкою та завершенням реорганізації.

Розрахунок вартості активів і зобов'язань, що підлягають передачі в процесі реорганізації та коефіцієнта (коефіцієнтів) конвертації інвестиційних сертифікатів альтернативних інвестиційних фондів здійснюється у визначену умовами реорганізації єдину дату для усіх фондів, що реорганізуються.

Порядок розрахунку коефіцієнта конвертації встановлюється Комісією.

11. Наслідками реорганізації альтернативних інвестиційних фондів є:

1) учасники альтернативних інвестиційних фондів, що реорганізувались,

стають учасниками альтернативного інвестиційного фонду до якого здійснюється приєднання або новоствореного фонду, а також можуть отримати виплату грошових коштів у розмірі не більше 20 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів фонду, що приєднується або підлягає злиттю, якщо така виплата передбачена умовами реорганізації;

2) усі активи і зобов'язання альтернативних інвестиційних фондів передаються на користь альтернативного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання або новоствореного альтернативного інвестиційного фонду;

3) альтернативні інвестиційні фонди, що приєднується або альтернативні інвестиційні фонди, що реорганізовуються шляхом злиття, підлягають припиненню відповідно до статті 156 цього Закону;

12. Компанія з управління активами альтернативного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання або новоствореного альтернативного інвестиційного фонду, зобов'язана оприлюднити інформацію про завершення реорганізації альтернативних інвестиційних фондів у порядку та строки, встановлені Комісією.

13. Реорганізація, яка була здійснена відповідно до вимог цієї статті, не може бути визнана недійсною або скасована, в тому числі в судовому порядку.

Стаття 151. Захист прав кредиторів під час реорганізації альтернативного інвестиційного фонду

1. Виконавчий орган альтернативного інвестиційного фонду, що приймає участь в реорганізації, протягом 2 робочих днів з дати прийняття уповноваженим органом інвестиційного фонду рішення про реорганізацію такого фонду шляхом злиття або приєднання зобов'язаний розмістити повідомлення про ухвалене рішення у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків. Виконавчий орган альтернативного інвестиційного фонду зобов'язаний повідомити про прийняття такого рішення також кожного оператора організованого ринку капіталу, що здійснює управління організованим ринком, на якому інвестиційні сертифікати такого фонду допущені до торгів.

Протягом 2 робочих днів з робочого дня наступного за днем отримання постанови Комісії про погодження реорганізації, виконавчий орган кожного з альтернативних інвестиційних фондів, що беруть участь у реорганізації, зобов'язаний письмово повідомити кредиторів таких фондів про проведення реорганізації.

2. Кредитор, вимоги якого до альтернативного інвестиційного фонду, діяльність якого припиняється внаслідок злиття, приєднання, не забезпечені договорами застави, гарантії чи поруки, протягом 10 робочих днів з дня надсилання йому повідомлення, передбаченого частиною першою цієї статті, може звернутися з письмовою вимогою про здійснення дострокового

припинення або виконання зобов'язань перед кредитором, якщо інше не передбачено правочином між альтернативним інвестиційним фондом та кредитором.

У разі якщо кредитор не звернувся у строк, передбачений абзацом першим цієї частини, до альтернативного інвестиційного фонду з письмовою вимогою, вважається, що він не вимагає від альтернативного інвестиційного фонду додаткових дій щодо зобов'язань перед ним.

Реорганізація альтернативного інвестиційного фонду не може бути завершена до задоволення вимог, заявлених кредиторами.

Стаття 152. Приєднання альтернативних інвестиційних фондів

Реорганізація шляхом приєднання передбачає наступні етапи:

1) затвердження уповноваженим органом кожного з альтернативних інвестиційних фондів, що мають наміри здійснити реорганізацію, рішення про таку реорганізацію, яке має містити, зокрема:

а) припинення альтернативного інвестиційного фонду шляхом приєднання - для альтернативного інвестиційного фонду, що реорганізується шляхом приєднання; приєднання іншого альтернативного інвестиційного фонду - для альтернативного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання;

б) затвердження умов приєднання, зокрема умов передачі активів і зобов'язань фонду, умов обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів;

Умови приєднання можуть передбачати здійснення учасникам грошових виплат у розмірі, що не перевищує 20 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання.

2) інформування власників інвестиційних сертифікатів фондів, що реорганізуються, про прийняття рішень, зазначених у пункті 1 цієї статті;

3) інформування кастодіальних установ альтернативних інвестиційних фондів про прийняття рішень, зазначених у пункті 1 цієї статті;

4) інформування про прийняте рішення про реорганізацію кожного оператора організованого ринку капіталу, що здійснює управління організованим ринком, на якому інвестиційні сертифікати такого альтернативного фонду допущені до торгів;

5) інформування кредиторів альтернативних інвестиційних фондів, що приймають участь у реорганізації, щодо рішення про таку реорганізацію відповідно до статті 151 цього Закону, а також боржників альтернативних інвестиційних фондів;

6) подання компаніями з управління активами альтернативних інвестиційних фондів, що мають намір здійснити реорганізацію, до Комісії офіційним каналом зв'язку заяв та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для отримання погодження Комісії на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних

сертифікатів фондів, що припиняються шляхом приєднання;

7) надання Комісією погодження на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів кожного з фондів, що припиняються шляхом приєднання;

8) надання власникам інвестиційних сертифікатів альтернативних інвестиційних фондів, що здійснюють реорганізацію інформації:

а) про отримання погодження Комісії на проведення реорганізації;

б) про терміни проведення реорганізації;

в) зазначеної у частині восьмій статті 76 цього Закону;

9) задоволення вимог кредиторів кожного альтернативного інвестиційного фонду, що бере участь у реорганізації, у випадках, передбачених статтею 151 цього Закону;

10) розрахунок коефіцієнта обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів та затвердження кастодіальною установою його фактичного значення, що визначене на дату обчислення коефіцієнта конвертації;

11) інформування Центрального депозитарію про прийняте рішення про реорганізацію та умови конвертації інвестиційних сертифікатів;

12) передача активів і зобов'язань альтернативного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання, до альтернативного інвестиційного фонду до якого здійснюється приєднання;

13) обов'язкова конвертація інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання, в інвестиційні сертифікати фонду, до якого здійснюється приєднання;

14) подання компанією з управління активами альтернативного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання, офіційним каналом зв'язку до Комісії звіту про результати конвертації інвестиційних сертифікатів;

15) прийняття (у разі необхідності) компанією з управління активами альтернативного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання, рішення про внесення змін до регламенту альтернативного інвестиційного фонду та подання документів до Комісії;

16) реєстрація Комісією змін до регламенту альтернативного інвестиційного фонду, до якого здійснюється приєднання (у разі їх подання);

17) прийняття рішення про припинення фонду, що припиняється шляхом приєднання;

18) подання виконавчим органом альтернативного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання, офіційним каналом зв'язку до Комісії заяви та документів для скасування реєстрації випуску (випусків) інвестиційних сертифікатів, проспекту інвестиційних сертифікатів, реєстрації регламенту альтернативного інвестиційного фонду;

19) скасування Комісією реєстрації випуску (випусків) інвестиційних сертифікатів, проспекту інвестиційних сертифікатів/інформації про інвестиційні

сертифікати, реєстрації регламенту та виключення з ЄДРІСІ альтернативного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання;

20) подання інформації про припинення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

21) державна реєстрація припинення альтернативного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом приєднання.

Стаття 153. Злиття альтернативних інвестиційних фондів

1. Реорганізація шляхом злиття передбачає наступні етапи:

1) затвердження уповноваженими органами кожного з альтернативних інвестиційних фондів, що мають наміри здійснити реорганізацію, рішення про таку реорганізацію, яке має містити, зокрема:

а) припинення альтернативного інвестиційного фонду шляхом злиття;

б) затвердження умов злиття, зокрема умов передачі активів і зобов'язань фондів, умов конвертації інвестиційних сертифікатів.

Умови злиття можуть передбачати здійснення учасникам грошових виплат у розмірі, що не перевищує 20 відсотків розрахункової вартості інвестиційних сертифікатів альтернативного інвестиційного фонду, що реорганізується шляхом злиття;

в) визначення компанії з управління активами, яка здійснюватиме управління активами фонду, який створюється в результаті злиття альтернативних інвестиційних фондів;

2) інформування власників інвестиційних сертифікатів, кастодіальних установ альтернативних інвестиційних фондів, що реорганізуються, про прийняття рішень, зазначених у пункті 1 цієї статті;

3) інформування про прийняте рішення про реорганізацію кожного оператора організованого ринку капіталу, що здійснює управління організованим ринком, на якому інвестиційні сертифікати таких альтернативних інвестиційних фондів допущені до торгів;

4) інформування кредиторів альтернативних інвестиційних фондів, що приймають участь у реорганізації, щодо рішення про таку реорганізацію відповідно до статті 151 цього Закону, а також боржників альтернативних інвестиційних фондів;

5) подання компаніями з управління активами альтернативних інвестиційних фондів, що мають намір здійснити реорганізацію, до Комісії офіційним каналом зв'язку заяв та документів, визначених нормативно-правовим актом Комісії, для отримання погодження Комісії на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів фондів, що припиняються шляхом злиття;

6) надання Комісією погодження на проведення реорганізації та зупинення обігу, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів кожного з фондів, що

припиняються шляхом злиття;

7) надання власникам інвестиційних сертифікатів альтернативних інвестиційних фондів, що здійснюють реорганізацію інформації:

а) про отримання погодження Комісії на проведення реорганізації;

б) про терміни проведення реорганізації;

в) зазначеної у частині восьмій статті 76 цього Закону;

г) про порядок обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів;

8) задоволення вимог кредиторів кожного з альтернативних інвестиційних фонду, що беруть участь у реорганізації випадках, передбачених статтею 151 цього Закону;

9) розрахунок коефіцієнта обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів та затвердження кастодіальною установою його фактичного значення, що визначене на дату обчислення коефіцієнта конвертації;

10) інформування Центрального депозитарію про прийняте рішення про реорганізацію та умови конвертації інвестиційних сертифікатів;

11) прийняття компанією з управління активами, зазначеної в підпункті "в" пункту 1 цієї статті, рішення про створення альтернативного інвестиційного фонду та затвердження статуту альтернативного інвестиційного фонду, призначення керівника альтернативного інвестиційного фонду (для інвестиційного фонду із статусом юридичної особи);

12) проведення дій, передбачених пунктами 2-11 частини першої статті 56 цього Закону;

13) передача активів і зобов'язань альтернативних інвестиційних фондів, що припиняються шляхом злиття, до новоствореного альтернативного інвестиційного фонду;

14) обов'язкова конвертація інвестиційних сертифікатів альтернативних інвестиційних фондів, що припиняється, в інвестиційні сертифікати новоствореного інвестиційного фонду;

15) подання компанією з управління активами новоствореного альтернативного інвестиційного фонду офіційним каналом зв'язку до Комісії звіту про результати обов'язкової конвертації інвестиційних сертифікатів;

16) визнання Комісією новоствореного інвестиційного фонду таким, що відбувся;

17) прийняття рішення про ліквідацію альтернативних інвестиційних фондів, що припиняються шляхом злиття;

18) подання виконавчим органом кожного з альтернативних інвестиційних фондів, що припиняються шляхом злиття, офіційним каналом зв'язку до Комісії заяви та документів для скасування реєстрації випуску (випусків) інвестиційних сертифікатів, проспекту інвестиційних сертифікатів/інформації про інвестиційні сертифікати, реєстрації регламенту альтернативного інвестиційного фонду;

19) скасування Комісією реєстрації випуску (випусків) інвестиційних

сертифікатів, проспекту інвестиційних сертифікатів / інформації про інвестиційні сертифікати, реєстрації регламенту та виключення з ЄДРІСІ альтернативних інвестиційних фондів, що припиняються шляхом злиття;

20) подання інформації про припинення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

21) державна реєстрація припинення альтернативного інвестиційного фонду, що припиняється шляхом злиття.

Стаття 154. Загальні умови реорганізації альтернативних інвестиційних фондів

1. Умови реорганізації, передбачені підпунктом "б" пункту 1 статті 152 та підпунктом "б" пункту 1 статті 153 цього Закону повинні містити такі відомості:

а) визначення способу/виду реорганізації альтернативних інвестиційних фондів;

б) передумови та обґрунтування запропонованої реорганізації;

в) очікуваний вплив запропонованої реорганізації на власників інвестиційних сертифікатів фондів, що беруть участь у реорганізації;

г)методика розрахунку вартості активів і зобов’язань, який буде проведено на дату розрахунку коефіцієнта конвертації. Така методика є однаковою для всіх фондів, що беруть участь в реорганізації.

г) методика розрахунку коефіцієнта конвертації;

д) запланована дата завершення передачі активів та зобов’язань;

е) запланована дата обов’язкової конвертації;

є) правила, що застосовуються відповідно до передачі активів і зобов’язань та обов’язкової конвертації інвестиційних сертифікатів;

ж) проєкт регламенту новоствореного альтернативного інвестиційного фонду у випадку, якщо реорганізація здійснюється шляхом злиття, або проєкт змін до регламенту приймаючого альтернативного інвестиційного фонду, якщо реорганізація здійснюється шляхом приєднання (у разі необхідності внесення таких змін);

2. Комісія не має права вимагати включення до умов реорганізації інших відомостей, крім тих, що зазначені у частині першій цієї статті.

Компанія з управління активами має право включити до умов реорганізації будь-які додаткові відомості.

3. Кастодіальні установи, що обслуговують альтернативні інвестиційні фонди, які беруть участь у реорганізації, зобов’язані перевірити умови реорганізації, зазначені в підпунктах "а", "д", "є" пункту 1 частини першої цієї статті на предмет відповідності вимогам законодавства.

Стаття 155. Погодження Комісією реорганізації альтернативних інвестиційних фондів

1. Погодження Комісією реорганізації альтернативних інвестиційних фондів здійснюється в порядку, передбаченому статтею 148 цього Закону.

Глава 20. Припинення інвестиційного фонду шляхом ліквідації

Стаття 156. Припинення інвестиційного фонду шляхом ліквідації

1. Припинення інвестиційного фонду шляхом ліквідації здійснюється в таких випадках:

1) закінчення строку, на який відповідно до регламенту було створено інвестиційний фонд;

2) протягом 30 робочих днів після закінчення дії договору з кастодіальною установою інвестиційного фонду, якщо строк дії такого договору не продовжено або не укладено договір з іншою кастодіальною установою інвестиційного фонду;

3) припинено дію ліцензії компанії з управління активами, яка здійснює управління активами цього фонду, та не укладено протягом 30 робочих днів договір з іншою компанією з управління активами;

4) припинено дію ліцензії кастодіальної установи, яка обслуговує активи інвестиційного фонду, та не укладено протягом 30 робочих днів договір з іншою кастодіальною установою;

5) якщо вартість чистих активів інвестиційного фонду стала меншою, ніж мінімальний поріг активів, визначений частиною другою статті 16 цього Закону, та протягом 180 днів для публічних інвестиційних фондів та 365 днів для альтернативних інвестиційних фондів не збільшилася до такого мінімального порогу активів;

6) за рішенням уповноваженого органу інвестиційного фонду у випадках, передбачених регламентом такого інвестиційного фонду;

7) винесення Комісією постанови про ліквідацію та призначення ліквідатора інвестиційного фонду.

Ліквідація інвестиційного фонду, передбачена пунктами 1-6 частини першої цієї статті здійснюється за рішенням уповноваженого органу інвестиційного фонду.

Постанова комісії, передбачена пунктом 7 цієї частини може бути винесена у разі неприйняття уповноваженим органом інвестиційного фонду рішення про його припинення шляхом ліквідації у випадках, передбачених пунктами 1-5 цієї частини.

Призначення ліквідатора інвестиційного фонду здійснюється в порядку, передбаченому Комісією.

2. Ліквідатором інвестиційного фонду є керівник інвестиційного фонду, крім випадку призначення ліквідатора Комісією.

3. Ліквідація строкового інвестиційного фонду до закінчення строку,

встановленого регламентом інвестиційного фонду, проводиться у випадку, якщо можливість дострокової ліквідації інвестиційного фонду передбачена його регламентом.

4. З робочого дня, наступного за днем прийняття рішення про ліквідацію інвестиційного фонду його уповноваженим органом (постанови про ліквідацію інвестиційного фонду Комісією) розміщення та обіг інвестиційних сертифікатів такого фонду забороняється.

5. Ліквідація інвестиційного фонду відбувається в порядку та у строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

6. Витрати на ліквідацію здійснюються за рахунок активів інвестиційного фонду. У випадку недостатності коштів фонду для покриття витрат на ліквідацію, такі витрати здійснюються за рахунок компанії з управління активами. Сплачені компанією з управління активами кошти відшкодовуються після продажу активів та задоволення вимог інших кредиторів фонду.

7. Розрахунки з учасниками інвестиційного фонду без публічної пропозиції можуть бути здійснені іншими ніж кошти активами у разі, якщо:

а) регламентом передбачена можливість здійснення розрахунків з учасниками інвестиційного фонду іншими, ніж кошти, активами інвестиційного фонду;

б) згода на здійснення розрахунків з учасниками інвестиційного фонду іншими, ніж кошти, активами інвестиційного фонду надана усіма учасниками;

в) кошти, наявні в активах інвестиційного фонду на момент прийняття рішення про ліквідацію, є достатніми для внесення обов’язкових платежів до Державного бюджету України та задоволення вимог кредиторів і будуть використовуватися виключно для таких цілей.

У разі розподілу інших, ніж кошти, активів інвестиційного фонду реалізація таких активів не здійснюється.

8. Після реалізації активів інвестиційного фонду кошти, отримані від реалізації, розподіляються у такій черговості:

1) здійснюються виплати учасникам інвестиційного фонду, що подали заявки на викуп інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду до моменту прийняття рішення про ліквідацію інвестиційного фонду (крім інвестиційних фондів закритого типу);

2) вносяться обов’язкові платежі до Державного бюджету України;

3) задовольняються вимоги кредиторів;

4) відшкодування витрат компанії з управління активами, передбачених частиною сьомою цієї статті;

5) розрахунки з учасниками інвестиційного фонду здійснюються пропорційно кількості інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду, що їм належать, у порядку, визначеному Комісією.

Розподіл активів здійснюється після повного задоволення вимог

попередньої черги.

9. Виконавчий орган інвестиційного фонду після виключення відомостей про нього з ЄДРІСІ подає інформацію про припинення інвестиційного фонду до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Розділ VII
КОМПАНІЇ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ

Стаття 157. Поняття та організаційно-правова форма компанії з управління активами

1. Компанія з управління активами - акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю або товариство з додатковою відповідальністю, яке провадить професійну діяльність з управління активами інвестиційних фондів на підставі ліцензії на такі види діяльності:

діяльність з управління активами публічних інвестиційних фондів;

1) діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів (повна ліцензія);

2) діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів (базова ліцензія).

Відповідна ліцензія видається Комісією в установленому нею порядку.

2. Комісія визначає умови отримання іноземними юридичними особами ліцензії на управління активами інвестиційних фондів.

Слова "компанія з управління активами" та похідні від них дозволяється використовувати у назві лише тим юридичним особам, які мають ліцензію (ліцензії), зазначені у частині першій цієї статті.

Стаття 158. Ліцензування діяльності з управління активами інвестиційних фондів

1. Будь-яка особа не має права здійснювати діяльність з управління активами інституційних інвесторів, визначену в частині 2 цієї статті, без авторизації, що здійснюється відповідно до вимог цього Закону. Авторизація компанії з управління активами здійснюється шляхом ліцензування.

2. Юридична особа набуває право на провадження діяльності з управління активами публічних інвестиційних фондів виключно після отримання ліцензії з управління активами публічних інвестиційних фондів.

Ліцензія з управління активами публічних інвестиційних фондів надає право управляти виключно активами публічних інвестиційних фондів.

3. Юридична особа набуває право на провадження діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів після отримання повної або базової ліцензії з управління активами альтернативних інвестиційних фондів.

Компанія з управління активами на підставі повної ліцензії з управління активами альтернативних інвестиційних фондів має право провадити діяльність з управління активами будь-яких альтернативних інвестиційних фондів незалежно від загальної вартості їх активів.

Компанія з управління активами, яка здійснює діяльність на підставі базової ліцензії з управління активами альтернативних інвестиційних фондів має право управляти активами альтернативних інвестиційних фондів, які перебувають в управлінні такої компанії з управління активами за умови, що загальна вартість активів таких фондів не перевищує 500 мільйонів євро без використання левериджу за умови заборони викупу інвестиційних сертифікатів такого фонду протягом 5 років з дати початку розміщення інвестиційних сертифікатів, або 100 мільйонів євро з використанням левериджу. При цьому розрахунок порогового значення загальної вартості активів альтернативного інвестиційного фонду здійснюється за офіційним курсом Національного банку України станом на 01 січня року, за який здійснюється такий розрахунок.

Порядок розрахунку загальної вартості активів альтернативних інвестиційних фондів, що знаходиться в управлінні компанії з управління активами, для визначення відповідності пороговому значенню встановлюється нормативно-правовим актом Комісії.

4. Поєднання діяльності з управління активами інвестиційних фондів з іншими видами діяльності дозволяється виключно у випадках та порядку, встановлених Комісією.

5. Ліцензування діяльності з управління активами публічних інвестиційних фондів або діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів здійснюється у порядку, передбаченому відповідно до положень статті 71 - 73 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

6. Юридична особа, яка має намір отримати ліцензію зазначену у пунктах 1 та/або 2 частини першої статті 157 цього Закону додатково до документів, визначених частиною четвертою статті 71 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" до заяви додає:

1) бізнес-стратегію, яка повинна містити:

типи та види інвестиційних фондів, активами яких планує управляти компанія з управління активами;

інвестиційну стратегію інвестиційних фондів, активами яких вона планує управляти;

політику щодо левериджу;

ризик профіль інвестиційних фондів, активами яких вона планує управляти;

прогнозну фінансову звітність, що включає прогнозний звіт про фінансовий стан та прогнозний звіт про фінансові результати на три роки, наступні за роком подачі заяви;

пояснення показників прогнозної фінансової звітності, враховуючи

прогнозний обсягів активів, управління яким вона здійснюватиме;

2) інформацію у довільній формі щодо послуг та діяльності, що здійснюються чи планується здійснювати з використанням аутсорсингу.

7. Юридична особа, яка має намір отримати ліцензію зазначену у пункті 3 частини першої статті 157 цього Закону, подає документи, визначені частиною четвертою статті 71 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", крім документів визначених підпунктами "г", "ґ" пункту 2 та пунктом 5 частини четвертої статті 71 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

Юридична особа, яка має намір отримати ліцензію зазначену у пункті 3 частини першої статті 157 цього Закону, додатково до документів, визначених частиною четвертою статті 71 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", додає до заяви:

1) бізнес-стратегію, яка повинна містити:

типи та види інвестиційних фондів, активами яких планує управляти компанія з управління активами;

інвестиційну стратегію інвестиційних фондів, активами яких вона планує управляти;

політику щодо левериджу;

ризик профіль інвестиційних фондів, активами яких вона планує управляти.

2) інформацію у довільній формі щодо послуг та діяльності, що здійснюються чи планується здійснювати з використанням аутсорсингу;

3) відомості про ідентифікаційні дані та ділову репутацію контролерів такої юридичної особи;

4) відомості про ідентифікаційні дані, ділову репутацію та професійний досвід голови та членів колегіального виконавчого органу (особи, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу) такої юридичної особи;

5) відомості про організаційну структуру такої юридичної особи.

8. Документи, подані для отримання ліцензії, не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Компанія з управління активами несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких він отримав ліцензію на провадження діяльності з управління активами інституційних інвесторів, визначену в частині другій цієї статті.

9. Комісія відмовляє у видачі ліцензії (ліцензій) на право провадження діяльності з управління активами публічних інвестиційних фондів та/або на право провадження діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів у випадках, встановлених у статті 72 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

10. Компанія з управління активами зобов’язана інформувати Комісію про

наявність, зміну або припинення тісних зв’язків з іншими особами протягом усієї своєї діяльності відповідно до нормативно-правових актів Комісії.

11. Перед видачою ліцензії заявнику для здійснення діяльності в Україні, Комісія проводить консультації з компетентним органом держави-члена Європейського Союзу, якщо:

1) контролером заявника є компанія з управління активами, інвестиційна фірма, кредитна установа або страхова компанія, авторизовані в державі-члені Європейського Союзу;

2) контролером заявника є контролер іншої компанії з управління активами, інвестиційної фірми, кредитної установи або страхової компанії, авторизованих в державі-члені Європейського Союзу;

3) юридична особа, контрольована тими ж фізичними чи юридичними особами, що контролюють компанію з управління активами, інвестиційну компанію, кастодіальну установу, кредитну установу чи страховика, авторизованих в іншій державі-члені Європейського Союзу.

12. Комісія в установленому нею порядку виносить постанову про видачу ліцензії на провадження діяльності з управління активами публічних інвестиційних фондів чи про відмову в її видачі протягом шести місяців з дня надходження заяви та доданих до неї документів, передбачених законодавством.

Комісія в установленому нею порядку виносить постанову про видачу повної ліцензії на провадження діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів чи про відмову в її видачі протягом трьох місяців з дня надходження заяви та доданих до неї документів, передбачених законодавством, та може продовжити цей період на додатковий строк до трьох місяців, якщо вважає це необхідним через особливі обставини, з обов’язковим повідомленням заявника про таке продовження.

Комісія в установленому нею порядку виносить постанову про видачу базової ліцензії на провадження діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів чи про відмову в її видачі протягом одного місяця з дня надходження заяви та доданих до неї документів, передбачених законодавством, та може продовжити цей період на додатковий строк до одного місяця, якщо вважає це необхідним через особливі обставини, з обов’язковим повідомленням заявника про таке продовження.

Про винесену постанову Комісія протягом п’яти робочих днів повідомляє заявника офіційним каналом зв’язку.

13. Дія ліцензій на провадження діяльності з управління активами може бути припинена у випадках, встановлених у статті 73 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", а також у випадку неподання інформації до Комісії про наявність, зміну або припинення тісних зв’язків з іншими особами протягом своєї діяльності відповідно до нормативно- правових актів Комісії.

14. Ліцензійні умови провадження професійної діяльності з управління активами компаніями з управління активами відповідно до цього Закону

встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

15. Комісія визначає умови отримання іноземними юридичними особами ліцензії на провадження відповідних видів діяльності в межах професійної діяльності з управління активами.

Стаття 159. Особливості розгляду змін до документів, поданих компанією з управління активами

1. У разі зміни осіб на посади голови та членів наглядової ради, колегіального виконавчого органу або особи, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу та його заступників або голови та членів ради директорів, посадових осіб системи внутрішнього контролю, головного бухгалтера, а також працівника, який відповідає за дотримання законодавства про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, протягом діяльності компанії з управління активами, нові особи на зазначені посади погоджуються Комісією у встановленому нею порядку.

2. Зміни до іншого інформації, яка була подана при отримання ліцензії, подаються відповідно до Ліцензійних умови провадження професійної діяльності з управління активами компаніями з управління активами встановлених нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 160. Істотна участь у компанії з управління активами

1. Набуття або збільшення істотної участі у компанії з управління активами здійснюється за умови попереднього погодження наміру такого набуття або збільшення з Комісією.

2. Порядок отримання погодження наміру набуття або збільшення істотної участі у компанії з управління активами відповідно до вимог статті 74 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

3. Юридична чи фізична особа, яка має намір передати участь у компанії з управління активами будь-якій іншій особі, зменшити таку участь або передати контроль над компанією з управління активами іншій особі, повинна повідомити про це таку компанію з управління активами та Комісію в установленому нею порядку.

4. У разі, якщо компанії з управління активами стало відомо про будь-які зміни у своїй структурі власності, які призвели до змін у переліку власників істотної участі та/або розміру їх істотної участі понад порогові значення, встановлені частиною третьою статті 165 цього Закону, така компанія з управління активами зобов’язана невідкладно повідомити Комісію про такі зміни у порядку, передбаченому нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 161. Діяльність з управління активами публічного інвестиційного

фонду та альтернативного інвестиційного фонду

1. Діяльність з управління активами публічного інвестиційного фонду та альтернативного інвестиційного фонду, яка охоплюється ліцензіями, що видаються Комісією, складається з:

управління активами та ризиками інвестиційного фонду;

1) адміністративних операцій щодо інвестиційного фонду:

а) юридичних та бухгалтерських послуг (включаючи складання податкової звітності) з управління інвестиційним фондом;

б) отримання, аналізу та відповідей на запити клієнтів;

в) забезпечення оцінки та визначення вартості активів інвестиційного фонду;

г) контролю за дотриманням законодавства інвестиційним фондом, що знаходиться в управлінні компанії з управління активами;

ґ) депозитарного обліку прав інвестиційних сертифікатів (за умови отримання відповідної ліцензії);

д) розподілу прибутку;

е) емісії, розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів;

є) розрахунків за договорами з розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів;

ж) зберігання документів та записів.

2) маркетингу щодо інвестиційних фондів.

2. У разі якщо в постанові Комісії про видачу базової або повної ліцензії на право провадження діяльності з управління активами альтернативними інвестиційними фондами зазначені додаткові послуги, які може надавати компанія з управління активами, компанія з управління активами з урахуванням вимог законодавства може надавати такі додаткові послуги з:

1) управління активами фондів венчурного капіталу;

2) управління активами фондів соціального підприємництва;

3) управління активами фондів нерухомості.

3. Компанія з управління активами, якій видано повну ліцензію на провадження діяльності з управління активами альтернативних інвестиційних фондів має право з дня, наступного за днем отримання від Комісії погодження, передбаченого статтею 113 цього Закону на управління конкретним фондом довгострокових інвестицій, управляти таким фондом, за умови відповідності таких інвестиційних фондів положенням глави 4 розділу V цього Закону.

4. В постанові Комісії про видачу базової ліцензії на право провадження діяльності з управління активами альтернативними інвестиційними фондами обов’язково зазначаються послуги, які може надавати така компанія з управління активами, а саме:

1) управління активами альтернативних інвестиційних фондів;

2) управління активами фондів венчурного капіталу;

3) управління активами фондів соціального підприємництва;

4) управління активами фондів нерухомості.

Інформація про послуги, які може надавати компанія з управління активами вноситься до реєстру професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків.

5. Виконуючи свої функції відповідно до цього Закону компанія з управління активами зобов'язана діяти чесно, справедливо, професійно, незалежно, виключно в інтересах інвестиційного фонду та учасників інвестиційного фонду.

6. Компанія з управління активами може одночасно здійснювати управління активами кількох інвестиційних фондів відповідно до отриманих ліцензій.

7. У відносинах з третіми особами компанія з управління активами, яка управляє інвестиційним фондом, повинна діяти від імені та в інтересах такого інвестиційного фонду на підставі договору про управління активами.

8. Компанія з управління активами надає кастодіальній установі всі розпорядження щодо активів та операцій, а також іншу інформацію та документи, необхідні для здійснення нагляду кастодіальною установою у порядку встановленому цим законом та договором. Попередня перевірка кастодіальною установою не є погодженням інвестиційного рішення компанії з управління активами та не обмежує її повноважень щодо управління активами інвестиційного фонду, крім випадків, прямо передбачених законом.

9. Компанія з управління активами під час провадження діяльності з управління активами інвестиційного фонду повинна дотримуватися лімітів та обмежень, встановлених цим законом, а також не має права:

1) набувати за рахунок активів інвестиційного фонду майно, у тому числі цінні папери тих видів, що не передбачені інвестиційною декларацією інвестиційного фонду;

2) безоплатно відчужувати активи інвестиційного фонду;

3) використовувати активи інвестиційного фонду для забезпечення виконання зобов'язань третіх осіб;

4) продавати інвестиційні сертифікати інвестиційного фонду кастодіальній установі інвестиційного фонду, оцінювачу майна інвестиційного фонду та аудитору (аудиторській фірмі) такого інвестиційного фонду;

5) відчужувати майно, що становить активи відповідного інвестиційного фонду, до активів самої компанії, кастодіальної установи фонду, оцінювача інвестиційного фонду та аудитора (аудиторській фірмі) такого інвестиційного фонду, а також до її пов'язаних осіб.

10. Компанія з управління активами не має права здійснювати управління активами інвестиційного фонду у разі відсутності у працівників у такої компанії з управління активами або інших осіб, залучених нею на умовах аутсорсингу, досвіду управління відповідним класом активів, зазначеним в інвестиційній

декларації такого інвестиційного фонду.

Стаття 162. Запобігання та управління конфліктами інтересів в діяльності компанії з управління активами інвестиційного фонду

1. Компанія з управління активами, яка управляє інвестиційними фондами, зобов'язана виявляти, ідентифікувати й уникати конфліктів інтересів, а якщо неможливо їх уникнути, здійснити їх врегулювання та моніторинг і, згідно з частиною четвертою цієї статті, негайно оприлюднити інформацію про такі конфлікти інтересів, щоб вони не завдали шкоди інтересам інвестиційних фондів та їхнім учасникам, а також щоб забезпечити справедливе ставлення до інвестиційних фондів, якими управляє ця компанія з управління активами.

2. Компанія з управління активами, яка управляє інвестиційними фондами, зобов'язана, зокрема, виявляти та ідентифікувати ті конфлікти інтересів, які можуть виникати між:

1) компанією з управління активами, яка управляє інвестиційним фондом, включаючи осіб, які здійснюють управлінські функції в такій компанії, її працівників або будь-яких осіб, які прямо чи опосередковано контролюють таку компанію або контролюються нею, та інвестиційним фондом, управління яким здійснює така компанія з управління активами, або учасниками такого фонду;

2) інвестиційним фондом, або його учасниками та іншим інвестиційним фондом, якими керує одна і та ж компанія з управління активами, або учасниками такого фонду;

3) інвестиційним фондом, або його учасниками та іншим клієнтом компанії з управління активами, яка управляє таким інвестиційним фондом;

4) двома клієнтами компанії з управління активами, яка управляє інвестиційним фондом;

3. Компанія з управління активами, яка управляє інвестиційними фондами, зобов'язана підтримувати та впроваджувати дієві організаційні та адміністративні заходи на виконання положень частини першої та другої цієї статті.

Компанія з управління активами, яка управляє інвестиційними фондами, повинна розмежовувати у власному операційному середовищі завдання та обов'язки, які можуть розглядатися як несумісні один з одним або які потенційно можуть спричинити систематичні конфлікти інтересів. Компанія з управління активами, яка управляє інвестиційними фондами, повинна оцінювати, чи можуть умови її діяльності спричинити будь-які інші суттєві конфлікти інтересів, та розкривати їх учасникам інвестиційного фонду.

4. Розголошення інформації про конфлікт інтересів, яке передбачене частиною першою цієї статті, здійснюється у випадках, якщо організаційних заходів, вжитих компанією з управління активами, яка управляє інвестиційними фондами, для виявлення та ідентифікації конфліктів інтересів, запобігання їм, управління ними та їх моніторингу не достатньо, щоб забезпечити обґрунтовані

гарантії запобігання ризикам заподіяння шкоди інтересам їх учасників.

Компанія з управління активами, яка управляє інвестиційними фондами, зобов'язана в зрозумілій формі розкрити їх потенційним учасникам природу або джерела конфліктів інтересів до початку здійснення діяльності від їхнього імені.

5. Якщо компанія з управління активами, яка управляє інвестиційними фондами, користується послугами прайм брокера, умови надання таких послуг повинні бути викладені в письмовому договорі.

При цьому можливість передачі та повторного використання активів інвестиційного фонду, управління активами якої здійснюється компанією з управління активами, повинна бути передбачена договором з прайм брокером та має відповідати регламенту такого фонду.

У договорі повинно бути передбачено, що кастодіальну установу буде проінформовано про такий договір.

Компанія з управління активами, яка управляє інвестиційними фондами, повинна проявляти належні навички, уважність і старанність у виборі та призначенні прайм брокерів, з якими укладається договір.

6. Порядок ідентифікації конфліктів інтересів за типами, відповідно до частини другої цієї статті, а також заходи, що їх зобов'язані здійснити компанії з управління активами, які управляють інвестиційними фондами, для виявлення, запобігання та врегулювання конфліктів інтересів, встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 163. Капітал компанії з управління активами

1. Початковий капітал компанії з управління активами повинен складати не менше 125 тисяч євро за офіційним курсом Національного банку України на 01 січня поточного року, в якому відбувається державна реєстрація компанії з управління активами, крім випадку, передбаченого у абзаці другому цієї частини.

Початковий капітал компанії з управління активами, яка має намір провадити діяльність виключно на підставі базової ліцензії з управління активами альтернативних інвестиційних фондів повинен складати не менше 50 тисяч євро за офіційним курсом Національного банку України на 01 січня поточного року, в якому відбувається державна реєстрація компанії з управління активами.

2. Початковий капітал, зазначений у частині першій цієї статті, повинен бути повністю сформований грошовими коштами на дату подання заяви на отримання компанією з управління активами ліцензії відповідно до статті 158 цього Закону.

3. Якщо загальна вартість активів інвестиційних фондів, що знаходяться в управлінні компанії з управління активами перевищує 250 мільйонів євро, компанія з управління активами зобов'язана збільшити розмір власних коштів на суму, яка дорівнює 0,02 відсотки від суми, на яку загальна вартість активів в

управлінні компанії з управління активами перевищує 250 мільйонів євро. При цьому компанія з управління активами не зобов'язана збільшувати суму початкового капіталу та додатково внесених власних коштів понад 10 мільйонів євро.

Розрахунок порогового значення загальної вартості активів інвестиційних фондів в управлінні компанії з управління активами, здійснюється за офіційним курсом Національного банку України станом на 01 січня року, за який здійснюється такий розрахунок.

Порядок розрахунку загальної вартості активів інвестиційних фондів в управлінні компанії з управління активами, для визначення відповідності пороговому значенню встановлюється нормативно-правовим актом Комісії.

Відповідно до частини третьої цієї статті такі портфелі активів повинні вважатися портфелями компанії з управління активами вартість активів публічних інвестиційних фондів та альтернативних інвестиційних фондів, якими управляє компанія з управління активами, у тому числі вартість активів інвестиційних фондів, щодо яких вона делегувала завдання з управління іншій компанії з управління активами, але за винятком вартості активів інвестиційних фондів, якими вона управляє на підставі делегування.

У будь-якому разі розмір власних коштів компанії з управління активами повинен становити не менше:

1) 25 відсотків від фіксованих накладних витрат компанії з управління активами за попередній звітний рік;

2) 125 тисяч євро, розрахований за офіційним курсом Національного банку України станом на 01 січня року, за який здійснюється такий розрахунок, в порядку встановленому Комісією.

4. В порядку встановленому Комісією компанія з управління активами, яка отримала ліцензію на управління активами альтернативних інвестиційних фондів, може забезпечувати до 50 відсотків від додаткової суми власних коштів, зазначених в частині 3 цієї статті, банківською гарантією на таку саму суму, наданою банком, який підлягає пруденційному нагляду.

5. Щоб покрити потенційні ризики професійної відповідальності, що виникають внаслідок діяльності з управління активами, компанія з управління активами може виконати одну з умов:

1) мати додаткові власні кошти, необхідні для покриття потенційних ризиків відповідальності, які виникають внаслідок професійної недбалості;

2) мати страхове покриття професійної відповідальності для випадків, що виникають внаслідок професійної недбалості, яке має бути відповідне ризикам, які покриваються.

6. В порядку встановленому Комісією власні кошти, в тому числі будь-які додаткові власні кошти зазначені в пункті 1 частини п'ятої цієї статті, повинні бути інвестовані в ліквідні активи.

Стаття 164. Достатність власних коштів та ресурсів компанії з управління активами

1. Компанія з управління активами зобов’язана дотримуватися вимог законодавства щодо професійної діяльності з управління активами протягом всього періоду провадження нею такої діяльності. Комісія встановлює вимоги, що обмежують ризики здійснення операцій з управління активами компанії з управління активами, а також інші вимоги, пов’язані з безпосереднім провадженням професійної діяльності з управління активами відповідно до отриманої ліцензії.

2. Власні кошти компанії з управління активами, яка управляє інвестиційним фондом повинні бути сформовані з ліквідних активів або активів, які можна легко конвертувати в грошові кошти протягом короткого строку, відповідно до вимог Комісії.

Стаття 165. Умови здійснення діяльності компаніями з управління активами

1. Компанія з управління активами зобов’язана дотримуватися вимог щодо заборони суміщенні видів діяльності, вимог щодо тісних зв’язків цієї компанії протягом усього періоду здійснення діяльності з управління активами.

2. Пруденційний нагляд за компанією з управління активами, головний офіс якої зареєстровано в Україні, здійснюється Комісією.

Пруденційний нагляд за компанією з управління активами здійснює орган держави-члена Європейського Союзу, у якій зареєстровано місцезнаходження цієї компанії з управління активами.

3. Юридична або фізична особа, яка має намір набути участь у компанії з управління активами або збільшити її таким чином, щоб прямо та/або опосередковано, самостійно чи спільно з іншими особами володіти 10, 25, 50, 75 і більше відсотками статутного капіталу компанії з управління активами, зобов’язана дотримуватися положень статей 74 та 75 Закону України "Про ринки капіталів та організовані товарні ринки".

4. Нормативно-правовими актами Комісії встановлюються перелік, розміри і методика розрахунку пруденційних нормативів та інші показники і вимоги, що обмежують ризики операцій, пов’язаних з безпосереднім провадженням діяльності з управління активами компаніями з управління активами, відповідно до отриманої ліцензії.

5. Компанія з управління активами зобов’язана мати:

1) надійні механізми контролю та захисту для електронної обробки даних відповідно до вимог встановлених Комісією;

2) запровадити та підтримувати належні політики обліку та оцінки відповідно до вимог встановлених цим Законом;

3) затверджені органом, відповідальним за здійснення нагляду, внутрішні документи, які врегульовують порядок проведення особистих операцій

співробітників компанії з управління активами та/або операцій такої компанії з управління активами з фінансовими інструментами, забезпечуючи, щоб такі внутрішні документи передбачали, щонайменше, відтворення кожної операції відповідно до її походження, сторін, характеру, часу та місця її здійснення;

4) внутрішні документи компанії з управління активами, яка управляє активами альтернативних інвестиційних фондів, затверджені органом, відповідальним за здійснення нагляду, що врегульовують порядок проведення особистих операцій її співробітників та/або операцій такої компанії з управління активами з активами, іншими ніж фінансові інструменти, забезпечуючи, щоб такі внутрішні документи передбачали, щонайменше, відтворення кожної операції відповідно до її походження, сторін, характеру, часу та місця її здійснення;

6. Компанії з управління активами зобов'язані вживати заходи відповідно до статті 163 цього Закону і встановити належні процедури та механізми для забезпечення належного розгляду скарг учасників інвестиційних фондів і відсутності обмежень щодо здійснення учасниками інвестиційних фондів своїх прав у випадку, якщо компанія з управління активами має ліцензію (авторизацію) у державі-члені Європейського Союзу, та здійснює управління інвестиційним фондом в Україні.

Порядок подачі та розгляду скарг мають дозволяти учасникам інвестиційних фондів подавати скарги державною мовою України або однією з офіційних мов їхньої держави-члена Європейського Союзу.

7. Компанії з управління активами, які здійснюють управління інвестиційними фондами в Україні, зобов'язані встановити порядок надання інформації на запит учасників інвестиційних фондів та Комісії, відповідно до положень актів законодавства України.

Стаття 166. Аутсорсинг функцій компанії з управління активами

1. Компанія з управління активами під час здійснення діяльності з управління активами публічного інвестиційного фонду та/або альтернативного інвестиційного фонду може залучати інших осіб (у тому числі іншу компанію з управління активами) для виконання окремих функцій та/або окремих процесів у межах цих функцій на умовах аутсорсингу.

2. Компанія з управління активами, яка використовує аутсорсинг, несе повну та безумовну відповідальність за дії надавача послуг, що вчиняються таким надавачем послуг на виконання договору аутсорсингу, і не може передати на аутсорсинг стільки повноважень, передача яких призведе до формального виконання повноважень цією компанією з управління активами по відношенню до інвестиційних фондів, що знаходяться в її управлінні.

3. Вимоги до осіб, яких компанія з управління активами має право залучати на умовах аутсорсингу, порядок такого залучення та здійснення аутсорсингу визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 167. Винагорода компанії з управління активами

1. Розмір винагороди компанії з управління активами за управління активами інвестиційного фонду визначається в регламенті інвестиційного фонду та може розраховуватись як відсоток вартості чистих активів та/або як частина доходу.

2. Максимальний розмір винагороди компанії з управління активами (в тому числі премії), порядок її нарахування та сплати встановлюються нормативно-правовими актами Комісії. Винагорода компанії з управління активами виплачується грошовими коштами.

3. Положення про склад та розмір витрат, що пов'язані з виконанням компанією з управління активами своїх функцій з управління інвестиційним фондом, та які відшкодовуються за рахунок активів інвестиційного фонду, затверджується Комісією.

Компанія з управління активами може отримувати інші винагороди, крім винагороди за управління активами, що відшкодовуються за рахунок активів інвестиційного фонду, визначені в регламенті інвестиційного фонду.

Стаття 168. Правила найкращої поведінки компаній з управління активами при здійсненні професійної діяльності

1. Компанія з управління активами при здійсненні нею професійної діяльності з управління активами зобов'язана дотримуватись правил найкращої поведінки, встановлених Комісією відповідно до вимог цієї статті.

2. Комісія своїми нормативно-правовими актами встановлює вимоги до найкращої поведінки компанії з управління активами ґрунтуючись на принципах, які гарантують, що така компанія:

1) діє чесно і справедливо при провадженні професійної діяльності в найкращих інтересах інвестиційних фондів, активами яких вона управляє, та ринку в цілому;

2) діє з належною кваліфікацією, обачністю та старанністю в найкращих інтересах інвестиційного фонду, активами яких вона управляє, а також ринку в цілому;

3) має та ефективно використовує ресурси та процедури, необхідні для належного здійснення її професійної діяльності;

4) намагається уникати конфліктам інтересів і, якщо їх неможливо уникнути, забезпечує справедливе ставлення до інвестиційних фондів, активи яких знаходяться в її управлінні;

5) дотримується всіх нормативно-правових вимог, які регулюють провадження нею професійної діяльності, щоб якнайкраще сприяти інтересам інвестиційних фондів, активи яких знаходяться в її управлінні, та ринку в цілому.

3. Комісія своїми нормативно-правовими актами встановлює вимоги для забезпечення дотримання компанією з управління активами принципів, викладених у частині другій цієї статті, зокрема вимоги щодо:

1) встановлення відповідних критеріїв для чесної та справедливої діяльності з належною кваліфікацією, обачністю та старанністю в найкращих інтересах інвестиційних фондів;

2) визначення принципів, необхідних для забезпечення ефективного використання компаніями з управління активами ресурсів та процедур, необхідних для належного провадження ними своєї професійної діяльності;

3) визначення заходів, які компанії з управління активами очікувано має зробити з метою виявлення, запобігання, врегулювання та/або розкриття конфліктів інтересів;

4) визначення заходів для ідентифікації конфліктів інтересів за типами, виникнення яких може завдати шкоди інтересам інвестиційних фондів, активи яких знаходяться під управлінням такої компанії з управління активами.

Стаття 169. Вимоги до окремих внутрішніх процесів компанії з управління активами по відношенню до інвестиційного фонду

1. Компанія з управління активами зобов'язана використовувати критерії для оцінки адекватності процесу управління своїми ризиками, а також ризиками інвестиційних фондів, активи яких знаходяться під її управлінням, встановлені Комісією.

2. Компанія з управління активами зобов'язана дотримуватись правил щодо точної та незалежної оцінки вартості деривативних контрактів, що укладаються поза організованими ринками капіталу, а також правочинів щодо деривативних цінних паперів, вчинених поза організованими ринками капіталу.

Стаття 170. Забезпечення безперервності діяльності компанії з управління активами

1. Компанія з управління активами зобов'язана для забезпечення безперервної діяльності компанії з управління активами та підвищення її фінансової стійкості складати та регулярно оновлювати плани:

1) Безперервності діяльності компанії з управління активами;

2) відновлення діяльності компанії з управління активами (на випадок настання кризових ситуацій, у тому числі у разі погіршення макроекономічних умов, виникнення несприятливих ринкових подій чи реалізації у значних обсягах ризиків, властивих діяльності компанії з управління активами, введення воєнного або надзвичайного стану);

3) фінансування компанії з управління активами.

2. Порядок підготовки та відновлення, а також вимоги до структури та змісту плану безперервної діяльності, плану відновлення діяльності компанії з управління активами та плану фінансування компанії з управління активами встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

3. Компанія з управління активами зобов'язана забезпечувати безперервне

виконання її функцій з управління інвестиційними фондами.

Стаття 171. Вимоги щодо надання компанією з управління активами альтернативного інвестиційного фонду інформації Комісії

1. Компанія з управління активами стосовно кожного альтернативного інвестиційного фонду, яким вона управляє зобов'язана регулярно надавати Комісії звітні дані, які зокрема, включають інформацію про управління альтернативним інвестиційним фондом, про основні ринки й інструменти, які компанія з управління активами реалізує від імені альтернативного інвестиційного фонду.

Комісія встановлює перелік звітних даних та порядок їх складання компаніями з управління активами альтернативних інвестиційних фондів, а також строки, форму та порядок подання таких даних до Комісії.

Компанія з управління активами повинна надати такі документи Комісії на її запит:

1) річний звіт кожного альтернативного інвестиційного фонду зареєстрованого в ЄС, яким управляє компанія з управління активами, та кожного альтернативного інвестиційного фонду, інвестиційні сертифікати якого компанія з управління активами реалізує на території ЄС, за кожен фінансовий рік;

2) докладний перелік усіх альтернативних інвестиційних фондів, якими управляє компанія з управління активами, на кінець кожного кварталу.

Стаття 172. Відповідальність компанії з управління активами

1. Компанія з управління активами несе відповідальність за порушення вимог законодавства, регламенту, проспекту інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати) інвестиційного фонду, договору про управління активами інвестиційного фонду.

2. У разі визнання компанії з управління активами банкрутом активи інвестиційних фондів, якими така компанія управляє, не включаються до ліквідаційної маси компанії з управління активами.

3. Компанія з управління активами несе майнову (цивільно-правову) відповідальність за збитки завдані власникам цінних паперів інвестиційного фонду, що виникли у зв'язку з порушенням вимог цього Закону та нормативно-правових актів Комісії щодо порядку розрахунку вартості чистих активів інвестиційних фондів, активи яких перебувають в управлінні такої компанії.

Розділ VIII
КАСТОДІАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Стаття 173. Кастодіальна установа

1. Кастодіальна установа зобов’язана мати місцезнаходження в країні реєстрації інвестиційного фонду.

2. Кастодіальна установа надає послуги інвестиційному фонду на підставі договору. Вимоги до договору з кастодіальною установою встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

3. Кастодіальна установа несе відповідальність за збереження активів інвестиційного фонду на підставі відповідного договору з таким інвестиційним фондом.

Стаття 174. Кастодіальна діяльність

1. Кастодіальна діяльність здійснюється відповідно до положень цього Закону, на підставі ліцензії на провадження кастодіальної діяльності, що видається Комісією, та передбачає:

1) забезпечення того, що продаж, викуп та проведення інших корпоративних операцій з інвестиційними сертифікатами відповідають вимогам законодавства України, проспекту інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати) та регламенту інвестиційного фонду;

2) забезпечення того, що вартість інвестиційних сертифікатів інвестиційних фондів розраховується відповідно до законодавства України, проспекту інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати) та регламенту інвестиційного фонду;

3) виконання розпоряджень компанії з управління активами інвестиційного фонду, якщо вони не суперечать законодавству України, проспекту інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати) та регламенту інвестиційного фонду;

4) забезпечення того, що будь-які операції з активами інвестиційного фонду виконуються у розумні строки відповідно до законодавства;

5) забезпечення того, щоб дохід інвестиційного фонду розподілявся відповідно до законодавства України, проспекту інвестиційних сертифікатів (інформації про інвестиційні сертифікати) та регламенту інвестиційного фонду.

6) забезпечення належного моніторингу за грошовими коштами інвестиційних фондів, зокрема перебування їх на рахунках, які ведуться відповідно до принципів, зазначених у частині другій цієї статті;

7) забезпечення належного моніторингу надходження всіх платежів учасників інвестиційного фонду від придбання інвестиційних сертифікатів, а також за зарахуванням усіх грошових коштів інвестиційного фонду на поточний рахунок інвестиційного фонду, відкритий в банку на ім’я такого фонду.

2. Принципи, яких повинні дотримуватись кастодіальні установи при провадженні кастодіальної діяльності, а також порядок реалізації таких принципів, встановлюються Комісією.

3. Активи інвестиційних фондів передаються на зберігання кастодіальній установі у такий спосіб:

1) для фінансових інструментів, які можуть зберігатися кастодіальною установою, така установа:

а) обліковує фінансові інструменти на рахунках у цінних паперах, відкритих цією кастодіальною установою, як депозитарною установою, а також зберігає всі фінансові інструменти, які можуть бути фізично передані кастодіальній установі;

б) гарантує, що всі фінансові інструменти, які можуть обліковуватися на рахунку у цінних паперах, відкритих цією кастодіальною установою, як депозитарною установою, обліковуються на сегрегованих рахунках у цінних паперах (в розумінні законодавства про депозитарну систему) відповідно до принципів, викладених у частині другій цієї статті, відкритих на ім'я інвестиційного фонду;

2) для інших активів, що не обліковуються на рахунках у кастодіальній установі такого фонду, кастодіальна установа зобов'язана:

а) перевірити право власності інвестиційного фонду на такі активи;

б) вести облік таких активів та підтримувати такий облік в актуальному стані.

4. Кастодіальна установа зобов'язана надавати компанії з управління активами інвестиційного фонду інформацію про активи такого інвестиційного фонду в обсязі, у порядку та у строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії.

5. Кастодіальна установа здійснює моніторинг поточних рахунків інвестиційних фондів, яким ця установа надає кастодіальні послуги. Депозитні рахунки інвестиційного фонду можуть бути відкриті в будь-яких банках.

6. Кастодіальній установі заборонено використовувати активи інвестиційного фонду у власних інтересах та/або дозволяти використання цих активів іншою особою не в інтересах інвестиційного фонду, зокрема при передачі виконання частини ключових функцій на аутсорсинг.

При цьому, кастодіальна установа має право проводити операції з повторного використання активів виключно за умови дотримання вимог статей 47 та 74 цього Закону.

Стаття 175. Ліцензування кастодіальної діяльності

1. Будь-яка особа не має права здійснювати кастодіальну діяльність без авторизації, що здійснюється відповідно до вимог цього Закону. Авторизація кастодіальної установи здійснюється шляхом ліцензування.

2. Юридична особа набуває права на провадження кастодіальної діяльності виключно після отримання в порядку, визначеному Комісією, відповідної ліцензії.

Поєднання кастодіальної діяльності з іншими видами діяльності дозволяється виключно у випадках та порядку, встановлених Комісією.

3. Ліцензування кастодіальної діяльності здійснюється у порядку,

передбаченому відповідно до положень статті 71 - 73 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

4. Юридична особа, яка є фінансовою установою, та має намір провадити кастодіальну діяльність (далі - заявник), для отримання ліцензії на провадження кастодіальної діяльності подає до Комісії заяву про видачу ліцензії та всі необхідні документи для її видачі (у тому числі, що містять інформацію з обмеженим доступом) (пакет документів), у порядку, встановленому Комісією.

5. Перелік документів, необхідних для видачі ліцензії, встановлюється Комісією.

6. Документи, подані для отримання ліцензії, не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Кастодіальна установа несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких він отримав ліцензію на провадження кастодіальної діяльності.

7. Комісія відмовляє у видачі ліцензії на провадження кастодіальної діяльності у випадках, встановлених у статті 72 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

8. Комісія відмовляє заявнику у видачі ліцензії, на підставі наявності тісних зв’язків між цим заявником та іншими особами, якщо, відповідно до професійного судження Комісії, ці тісні зв’язки перешкоджають ефективному виконанню Комісією її наглядових функцій.

Комісія також відмовляє у видачі ліцензії заявнику, якщо закони та/або інші нормативно-правові акти іншої держави, що регулюють дію однієї чи кількох осіб, з якими заявник має тісні зв’язки, або труднощі з їх дотриманням у цій країні, перешкоджають ефективному здійсненню їх наглядових функції.

8. Кастодіальна установа зобов’язана інформувати Комісію про наявність, зміну або припинення тісних зв’язків з іншими особами протягом усієї своєї діяльності відповідно до нормативно-правових актів Комісії.

9. Перед видачею ліцензії заявнику для здійснення діяльності в Україні, Комісія проводить консультації з компетентним органом держави-члена Європейського Союзу, якщо:

1) контролером заявника є кастодіальна установа, компанія з управління активами, інвестиційна фірма, кредитна установа або страхова компанія, авторизовані в державі-члені Європейського Союзу;

2) контролером заявника є контролер компанії з управління активами, кастодіальної установи, інвестиційної фірми, кредитної установи або страхової компанії, авторизованих в державі-члені Європейського Союзу;

3) юридична особа, контрольована тими ж фізичними чи юридичними особами, що контролюють іншу компанію з управління активами, кастодіальну установу, інвестиційну компанію, кредитну установу чи страхову компанію, авторизованих в державі-члені Європейського Союзу.

10. Комісія в установленому нею порядку виносить постанову про видачу ліцензії на провадження кастодіальної діяльності чи про відмову в її видачі протягом шести місяців з дня надходження заяви та доданих до неї документів, передбачених законодавством.

Про винесену постанову Комісія протягом п’яти робочих днів повідомляє заявника офіційним каналом зв’язку.

11. Дія ліцензій на провадження кастодіальної діяльності може бути припинена у випадках, встановлених у статті 73 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", а також у випадку неподання інформації до Комісії про наявність, зміну або припинення тісних зв’язків з іншими особами протягом своєї діяльності відповідно до нормативно-правових актів Комісії.

12. Ліцензійні умови провадження кастодіальної діяльності встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

13. Комісія визначає умови отримання іноземними юридичними особами ліцензії на провадження кастодіальної діяльності.

Стаття 176. Загальні вимоги до системи управління фінансової установи в частині провадження кастодіальної діяльності

1. Фінансова установа в частині провадження кастодіальної діяльності зобов’язана мати ефективну систему управління, організовану з урахуванням розміру, особливостей своєї кастодіальної діяльності, плану діяльності, характеру та обсягів послуг, які вона надає, профілю ризику, значимості кастодіальної установи та діяльності фінансової групи, до якої вона входить.

2. Система управління кастодіальної установи, з урахування вимог, встановлених законодавством для фінансових установ, повинна відповідати вимогам щодо:

1) прозорості організаційної структури з чітким розподілом обов’язків та повноважень органів управління та контролю;

2) ефективності системи внутрішнього контролю (сукупності заходів з управління ризиками, комплаєнсу та внутрішнього аудиту) відповідно до вимог цього Закону, у тому числі у разі передачі таких функцій на аутсорсинг;

3) належного рівня системи стримувань та противаг;

4) забезпечення колективної придатності органів управління кастодіальної установи;

5) відповідності керівників, відповідальних за провадження кастодіальної діяльності та інших осіб, визначених цим Законом, кваліфікаційним вимогам;

6) високого рівня корпоративної культури.

3. Комісія визначає вимоги до системи управління фінансової установи в частині провадження кастодіальної діяльності та здійснює контроль за їх дотриманням у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

4. Вимоги до системи внутрішнього контролю фінансової установи в

частині провадження кастодіальної діяльності, підсистеми управління ризиками, комплаєнсу та внутрішнього аудиту встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

5. Ризик-менеджер, комплаєнс-менеджер та внутрішній аудитор, відповідальні за кастодіальну діяльність, зобов'язані відповідати кваліфікаційним та іншим вимогам, установленим нормативно-правовими актами Комісії.

Ризик-менеджер, комплаєнс-менеджер та внутрішній аудитор, відповідальні за кастодіальну діяльність, починають виконувати свої обов'язки виключно після погодження таких осіб Комісією на відповідні посади у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Комісії.

Комісія має право вимагати заміни ризик-менеджера, комплаєнс-менеджера та внутрішнього аудитора, відповідальних за кастодіальну діяльність, якщо така особа не відповідає кваліфікаційним вимогам та/або не забезпечує належного виконання своїх посадових обов'язків, що призвело до порушення вимог законодавства України. Кастодіальна установа зобов'язана вжити заходів для припинення повноважень такого ризик-менеджера, комплаєнс-менеджера та внутрішнього аудитора, відповідальних за кастодіальну діяльність, забезпечивши обрання/призначення іншої особи на відповідну посаду.

Кастодіальна установа зобов'язана повідомити Комісію про звільнення ризик-менеджера, комплаєнс-менеджера та внутрішнього аудитора, відповідальних за кастодіальну діяльність, а також про підстави їх звільнення протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення.

6. Ризик-менеджер, комплаєнс-менеджер та внутрішній аудитор, відповідальні за кастодіальну діяльність, мають право на ознайомлення з усією документацією кастодіальної установи та діяльністю будь-якого підрозділу кастодіальної установи, а також вимагати письмових пояснень від керівників та інших працівників кастодіальної установи з питань, що належать до їхньої компетенції.

7. Кастодіальна установа зобов'язана на постійній основі забезпечувати ефективність своєї системи управління з урахуванням вимог, встановлених цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 177. Система внутрішнього контролю фінансової установи в частині провадження кастодіальної діяльності

1. Фінансова установа в частині провадження кастодіальної діяльності забезпечує функціонування комплексної, адекватної та ефективної системи внутрішнього контролю, що включає підсистеми управління ризиками, комплаєнсу та внутрішнього аудиту, з урахуванням вимог, встановлених нормативно- правовими актами Комісії.

2. Система внутрішнього контролю фінансової установи в частині провадження кастодіальної діяльності має забезпечувати виконання ключових

функцій управління з урахуванням розміру кастодіальної діяльності, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних операцій, організаційної структури та профілю ризику кастодіальної діяльності, особливостей такої діяльності як значимого (за наявності такого статусу) та/або діяльності фінансової групи, до складу якої входить така фінансова установа.

3. Функціонування системи внутрішнього контролю фінансової установи в частині провадження кастодіальної діяльності забезпечується:

1) наглядовою радою та її комітетів;

2) виконавчим органом та його комітетами;

3) підрозділами, безпосередньо залученими у процес надання кастодіальних послуг та підрозділами підтримки діяльності;

4) підрозділом комплаєнсу або комплаєнс-менеджером;

5) підрозділом внутрішнього аудиту або внутрішнім аудитором;

6) підрозділом з управління ризиками або ризик - менеджером.

Стаття 178. Система управління ризиками фінансової установи в частині провадження кастодіальної діяльності

1. Фінансова установа в частині провадження кастодіальної діяльності зобов’язаний створити комплексну та ефективну систему управління ризиками для себе та для інвестиційних фондів, активи яких він обслуговує, з урахуванням типу, обсягу та складності своєї діяльності, яка повинна включати зокрема:

1) відповідні структурні підрозділи кастодіальної установи з визначеними їх повноваженнями та відповідальністю щодо управління ризиками;

2) процедури та принципи визначення, методи та інструменти вимірювання ризику;

3) стратегії, політики, процедури та заходи, пов’язані з управлінням ризиками;

4) моніторинг та звітність щодо управління ризиками.

2. Кастодіальна установа зобов’язана організовувати, застосовувати, документувати та регулярно оновлювати відповідні, ефективні та комплексні стратегії та політики управління ризиками з метою визначення:

1) ризиків, пов’язаних з діяльністю фінансової установи в частині провадження кастодіальної діяльності та інвестиційних фондів, активи яких він обслуговує, а також з бізнес-процесами кастодіальної установи та інвестиційних фондів, активи яких вона обслуговує;

2) впливу окремих ризиків у профіль ризику кастодіальної установи та інвестиційних фондів, активи яких вона обслуговує;

3) прийнятності рівня ризику для кожного ідентифікованого ризику, якому піддаються або можуть бути піддані кастодіальна установа та інвестиційні фонди, активи яких вона обслуговує.

3. Стратегія управління ризиками повинна відображати фундаментальне

ставлення кастодіальної установи до ризиків, яким вона та інвестиційні фонди, активи яких вона обслуговує, піддаються або можуть бути піддані у своїй діяльності, і повинна, зокрема, включати загальні принципи та цілі стратегії для процесу управління ризиками. У стратегії управління ризиками встановлюється системний та структурований підхід до ідентифікації та управління ризиками в кастодіальної установи.

4. Політика управління ризиками повинна забезпечувати реалізацію стратегії управління ризиками та має описувати спосіб, яким кастодіальна установа має намір здійснювати управління ризиками систематично, визначаючи ролі та відповідальність працівників та структурних підрозділів, а також процес управління ризиками, який включає регулярне та своєчасне визначення, вимірювання або оцінку управління ризиками, а також моніторинг ризиків, включаючи звітність про ризики, яким піддаються або можуть бути піддані кастодіальна установа та/або інвестиційні фонди, активи яких вона обслуговує.

5. Кастодіальна установа зобов'язана контролювати, оцінювати, переглядати та оновлювати відповідність, повноту та ефективність прийнятих стратегії та політики управління ризиками, процедур управління ризиками та методів вимірювання цих ризиків, а також відповідність та ефективність запланованих заходів з метою усунення можливих недоліків в стратегіях, політиках і процедурах управління ризиками.

6. Кастодіальна установа зобов'язана подавати до Комісії стратегію та політику управління ризиками, усі зміни до них, а також інформацію про всі суттєві зміни ризику, в порядку та строки, встановлені нормативно- правовими актами Комісії.

7. У процесі управління ризиками кастодіальна установа зобов'язана визначити свій профіль ризику та профіль ризику інвестиційних фондів, активи яких вона обслуговує, вплив окремих ризиків на загальний профіль ризику окремого інвестиційного фонду, а також визначити прийнятний рівень ризику.

8. Кастодіальна установа зобов'язана не менше ніж раз на рік переглядати систему управління ризиками та коригувати її за необхідності.

Стаття 179. Забезпечення безперервної кастодіальної діяльності

1. Для забезпечення безперервної кастодіальної діяльності та підвищення її фінансової стійкості Комісія встановлює вимоги щодо складання та регулярного оновлення планів:

1) безперервної кастодіальної діяльності;

2) відновлення кастодіальної діяльності (на випадок настання кризових ситуацій, у тому числі у разі погіршення макроекономічних умов, виникнення несприятливих ринкових подій чи реалізації у значних обсягах ризиків, властивих кастодіальній діяльності, оголошення воєнного стану або надзвичайного стану);

3) фінансування кастодіальної діяльності.

2. Порядок підготовки та відновлення, а також вимоги до структури та змісту плану безперервної кастодіальної діяльності, плану відновлення кастодіальної діяльності та плану фінансування кастодіальної діяльності встановлюються цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

3. Фінансова установа зобов'язана забезпечувати безперервне виконання кастодіальної діяльності.

Стаття 180. Захист активів у випадку неплатоспроможності кастодіальної установи

1. У випадку неплатоспроможності кастодіальної установи та/або будь-якої третьої особи, якій кастодіальною установою передано на аутсорсинг повноваження, активи інвестиційного фонду не включаються до ліквідаційної маси кастодіальної установи та/або будь-якої третьої особи, якій кастодіальною установою передано на аутсорсинг повноваження.

На активи інвестиційного фонду, не накладається арешт та/або не звертається стягнення за зобов'язаннями кастодіальної установи та/або такої третьої особи.

Стаття 181. Аутсорсинг функцій кастодіальної установи

1. Кастодіальна установа під час здійснення діяльності зі зберігання активів інвестиційного фонду може використовувати аутсорсинг.

2. Кастодіальна установа, яка використовує аутсорсинг, несе повну та безумовну відповідальність за дії надавача послуг, що вчиняються таким надавачем послуг на виконання договору про аутсорсинг, і не може передати на аутсорсинг стільки повноважень, передача яких призведе до формального виконання повноважень цією кастодіальною установою по відношенню до інвестиційних фондів, активи яких вона зберігає.

3. Вимоги до осіб, яких кастодіальна установа має право залучати на умовах аутсорсингу, порядок такого залучення та здійснення аутсорсингу, а також випадки недопущення передачі на аутсорсинг виконання окремих повноважень визначаються нормативно-правовими актами Комісії.

Стаття 182. Відповідальність кастодіальної установи

1. Кастодіальна установа несе відповідальність перед інвестиційним фондом та перед учасниками інвестиційного фонду за збитки, завдані нею або особою, якій передано виконання ключових функцій на аутсорсинг.

2. У разі втрати фінансового інструменту, який перебуває на зберіганні, кастодіальна установа повертає фінансовий інструмент ідентичного виду (з тим самим кодом ISIN) або відповідну суму грошових коштів інвестиційному фонду, в розумний строк. Кастодіальна установа не несе відповідальності, якщо вона доведе, що втрата виникла в результаті непереборної сили, наслідки якої були неминучими, незважаючи на всі розумні зусилля кастодіальної установи.

3. Кастодіальна установа несе відповідальність перед інвестиційним фондом та перед учасниками інвестиційного фонду за всі інші збитки, понесені ними в результаті недбалості або навмисного невиконання нею належним чином своїх зобов'язань згідно з цим Законом, нормативно- правовими актами Комісії та договором з інвестиційним фондом.

4. Відповідальність кастодіальної установи не може бути виключена або обмежена договором. Будь-який договір про виключення або обмеження відповідальності кастодіальної установи перед інвестиційним фондом та/або перед учасниками інвестиційного фонду є нікчемним.

Правочин щодо усунення чи обмеження відповідальності посадових осіб кастодіальної установи за вчинення недобросовісних дій є нікчемним.

5. Учасники інвестиційного фонду можуть звертатися за відшкодуванням збитків безпосередньо до кастодіальної установи або через компанію з управління активами за умови, що це не призведе до подвійного відшкодування чи нерівного ставлення до учасників інвестиційного фонду.

6. Від імені інвестиційного фонду або його учасників компанія з управління активами такого фонду може звертатись з вимогою щодо відшкодування шкоди кастодіальною установою.

Стаття 183. Обмеження діяльності кастодіальної установи

1. Кастодіальній установі заборонено виконувати функції прайм брокера щодо інвестиційного фонду, активи якого вона зберігає.

2. Виконуючи свої функції відповідно до цього Закону кастодіальна установа зобов'язана діяти чесно, справедливо, професійно, незалежно, виключно в інтересах інвестиційного фонду та учасників інвестиційного фонду.

3. Кастодіальній установі заборонено здійснювати діяльність щодо інвестиційного фонду, яка може призвести до конфлікту інтересів між інвестиційним фондом, учасниками інвестиційного фонду, компанією з управління активами та кастодіальною установою, якщо кастодіальна установа не має функціонально та організаційно відокремлене виконання своїх кастодіальних функцій від інших своїх потенційно конфліктних функцій, і потенційні конфлікти інтересів належним чином виявляються, управляються, контролюються та розкриваються учасникам інвестиційного фонду.

4. Під час виконання функцій нагляду кастодіальна установа здійснює пост-контроль (ex post) та верифікацію процесів і процедур, що належать до сфери відповідальності компанії з управління активами, інвестиційного фонду або третьої особи, якій передано відповідні функції. Договором з кастодіальною установою можуть передбачатися випадки та порядок здійснення попередньої перевірки (ex ante) окремих операцій кастодіальною установою, якщо така перевірка є доцільною з урахуванням характеру, масштабу та складності інвестиційної стратегії фонду та організації діяльності компанії з управління активами.

Стаття 184. Надання кастодіальною установою інформації

1. Кастодіальна установа зобов'язана надавати будь-яку інформацію про виконання своїх кастодіальних функцій компанії з управління активами та органам управління інвестиційного фонду, якому вона надає послуги, на їх запит, в порядку та строки, встановлені нормативно-правовими актами Комісії та договорами.

2. Кастодіальна установа на запит Комісії надає всю необхідну інформацію (включаючи інформацію з обмеженим доступом) щодо виконання нею функцій кастодіальної установи.

Розділ IX
СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ПУБЛІЧНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФОНДІВ, ЯКІ РОЗМІЩУЮТЬ СВОЇ ІНВЕСТИЦІЙНІ СЕРТИФІКАТИ В ДЕРЖАВАХ-ЧЛЕНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Стаття 185. Допуск в Україну інвестиційних фондів, авторизованих в державах-членах Європейського Союзу

1. Інвестиційні фонди, авторизовані в державах-членах Європейського Союзу, мають право розміщувати свої інвестиційні сертифікати та інші цінні папери в Україні з дня, наступного за днем повідомлення про це Комісії в порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Комісії.

2. Для інвестиційних фондів, авторизованих в державах-членах Європейського Союзу, встановлюється національний режим регулювання їх діяльності.

3. Комісія зобов'язана забезпечити оприлюднення на своєму вебсайті актуальну аналітичну інформацію про діяльність інвестиційних фондів в Україні, а також нормативно-правові акти, що регулюють діяльність інвестиційних фондів в Україні. Зазначена інформація оприлюднюється українською та англійською мовами.

4. Для цілей цієї глави публічний інвестиційний фонд означає також субфонди публічного інвестиційного фонду.

Стаття 186. Виконання своїх обов'язків інвестиційними фондами, авторизованими в державах-членах Європейського Союзу,

1. Інвестиційні фонди, авторизовані в державах-членах Європейського Союзу, які здійснюють розміщення своїх інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів в Україні, зобов'язані вжити заходів для забезпечення в Україні виплати доходів власникам таких цінних паперів, викупу та анулювання таких цінних паперів, надання інформації учасникам таких фондів та потенційним

учасникам.

Стаття 187. Повідомлення інвестиційного фонду про продаж інвестиційних сертифікатів в інших державах-членах Європейського союзу

1. Інвестиційний фонд, який створено в Україні, що планує розміщення інвестиційних сертифікатів в інших державах-членах Європейського Союзу, зобов'язаний повідомити про намір такого розміщення Комісію. Вимоги до форми, змісту, порядку та строків такого повідомлення встановлюються нормативно-правовими актами Комісії.

2. Інвестиційний фонд, який створено в Україні, що планує розміщення інвестиційних сертифікатів в інших державах-членах Європейського Союзу, зобов'язаний до повідомлення, зазначеного у частині першій цієї статті додати чинні редакції таких документів:

1) своїх установчих документів;

2) проспект інвестиційних сертифікатів (інформацію про інвестиційні сертифікати);

3) останній річний звіт та останній піврічний звіт, якщо такий складено після останнього річного звіту;

4) основну інформацію для учасників.

Чинні редакції зазначених у цій частині документів мають бути складені українською та англійською мовами.

3. Комісія перевіряє повноту інформації, наданої інвестиційним фондом відповідно до частин першої та другої цієї статті, та передає отриману від інвестиційного фонду інформацію офіційним каналом зв'язку протягом 10 робочих днів від дня отримання такої інформації, регулятору держави-члена Європейського Союзу, в якій інвестиційний фонд, який створено в Україні, планує здійснювати розміщення своїх інвестиційних сертифікатів.

Комісія повідомляє інвестиційний фонд про передачу отриманої від нього інформації регулятору ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу, в якій інвестиційний фонд, який створено в Україні, планує здійснювати розміщення своїх інвестиційних сертифікатів.

4. У разі надходження від регулятора ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу повідомлення про намір інвестиційного фонду, який створено в Європейському Союзі, здійснити розміщення своїх інвестиційних сертифікатів на території України, Комісія не має права вимагати додаткових документів, ніж ті, що передбачені у частинах першій та другій цієї статті.

5. Комісія зобов'язана забезпечити доступ в електронній формі регуляторів ринків капіталу держав-членів Європейського Союзу до актуальної інформації інвестиційних фондів, переданих їй відповідно до частини другої цієї статті українською та англійською мовами.

Стаття 188. Розкриття інформації в Україні інвестиційними фондами, авторизованими в державі-члені Європейського Союзу

1. Інвестиційний фонд, створений в державі-члені Європейського Союзу, у разі розміщення своїх інвестиційних сертифікатів або інших цінних паперів в Україні, зобов'язаний надавати потенційним учасникам інвестиційного фонду таку ж інформацію про свою діяльність та про свої цінні папери, яку він надає учасникам інвестиційного фонду у державі свого створення.

Така інформація та документи надаються потенційним учасникам інвестиційного фонду відповідно до наступних положень:

1) інформація надається потенційним учасникам інвестиційного фонду у строки та способом, передбаченим законодавством України;

2) інформація для потенційних учасників інвестиційного фонду має бути викладена державною мовою України;

3) відповідальність за точність та правильність перекладу інформації для потенційних учасників інвестиційного фонду несе інвестиційний фонд, інформація стосовно якого надається учасникам.

2. Вимоги, викладені в частині першій цієї статті, розповсюджуються на всі зміни та доповнення до зазначеної інформації.

3. Частота публікації ціни розміщення інвестиційних сертифікатів, їх продажу, викупу інвестиційним фондом регулюється законодавством держави-члена Європейського Союзу, в якій авторизовано інвестиційний фонд.

Стаття 189. Найменування інвестиційного фонду, авторизованого в державі-члені Європейського Союзу

1. Інвестиційний фонд, авторизований в державі-члені Європейського Союзу, має право використовувати в найменуванні на території України зазначення організаційно-правової форми, яка зазначається в державі-члені Європейського Союзу, в якій інвестиційний фонд авторизовано.

Розділ X
РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД НА РИНКУ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФОНДІВ

Стаття 190. Суб'єкти регулювання та нагляду на ринку інвестиційних фондів

1. Регулювання діяльності інвестиційних фондів, компаній з управління активами та кастодіальних установ, а також нагляд за їх діяльністю, здійснює держава.

2. Державне регулювання діяльності інвестиційних фондів, компаній з управління активами та кастодіальних установ, а також нагляд за їх діяльністю, здійснює Комісія відповідно до положень цього Закону та Закону України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків".

Стаття 191. Повноваження Комісії у сфері регулювання публічних та альтернативних інвестиційних фондів

1. На виконання положень цього Закону Комісія приймає нормативно-правові акти, що визначають:

1) вимоги до договору інвестиційного фонду з кастодіальною установою;

2) умови та порядок здійснення кастодіальної діяльності відповідно до розділу VIII цього Закону;

3) обов'язки кастодіальної установи при виборі надавача послуг при використанні аутсорсингу;

4) обов'язки кастодіальної установи щодо відокремленого зберігання своїх активів та активів інвестиційного фонду, якому вона надає кастодіальні послуги;

5) заходи на випадок неплатоспроможності третьої особи, у якої зберігаються активи інвестиційного фонду, щодо недопущення звернення стягнення на ці активи інвестиційного фонду;

6) умови та обставини, за яких фінансові інструменти, що зберігаються кастодіальною установою, вважаються втраченими;

7) обставини непереборної сили, наслідки якої були неминучими, незважаючи на всі розумні зусилля кастодіальної установи, і які звільняють її від відповідальності перед інвестиційним фондом та/або учасниками інвестиційного фонду;

8) критерії незалежності кастодіальної установи;

9) критерії для оцінки адекватності процесу управління ризиками, що використовується компанією з управління активами для управління своїми ризиками, а також ризиками інвестиційних фондів, якими вона управляє, за умови, коли компанія з управління активами не може покладатися виключно або механічно на кредитні рейтинги для оцінки публічного інвестиційного фонду;

10) правила щодо точної та незалежної оцінки вартості деривативних контрактів, що укладаються поза організованими ринками капіталу;

11) правила щодо змісту та процедури передачі інформації регулятору держави-члена Європейського Союзу, у якій створено компанію з управління активами, що стосується видів деривативних фінансових інструментів, відповідних ризиків, кількісних обмежень та методів, що обираються для визначення ризиків, які пов'язані з операціями щодо деривативних фінансових інструментів, відносно кожного інвестиційного фонду, який нею управляється;

12) особливості створення та функціонування публічних інвестиційних фондів як основного та донорського, вимоги щодо інвестування активів донорським публічним інвестиційним фондом своїх активів, особливості реорганізації або ліквідації основного публічного інвестиційного фонду, а також набуття публічним інвестиційним фондом статусу донорського та заміни основного публічного інвестиційного фонду;

13) вимоги до договору між основним та донорським публічними інвестиційними фондами, вимоги до доступу до інформації щодо такого договору, вимоги до договорів між кастодіальними установами а також між зовнішніми аудиторами основного та донорського публічних інвестиційних фондів;

14) визначення змісту, форми та способів надання інформації учасникам інвестиційних фондів про злиття або приєднання інвестиційних фондів, власниками інвестиційних сертифікатів яких вони є;

15) обсяг, зміст та порядок надання учасникам та потенційним учасникам публічних інвестиційних фондів оприлюднення інформації, яка має бути оприлюднена відповідно до положень цього Закону, у тому числі при наданні ключової інформації для інвестора або проспекту емісії;

16) умови, які повинні бути виконані під час надання проспекту інвестиційних сертифікатів публічного інвестиційного фонду та основної (ключової) інформації для інвесторів в публічні інвестиційні фонди, на довговічному носії (крім паперового), або шляхом розміщення на веб-сайті;

17) порядок, форми та зміст повідомлень публічних інвестиційних фондів, компаній з управління активами, які управляють публічним інвестиційними фондами, та кастодіальних установ, які надають послуги публічним інвестиційним фондам, до Комісії засобами електронної пошти (електронного зв’язку);

18) порядок проведення Комісією перевірок та розслідувань щодо інвестиційних фондів, компаній з управління активами, яка управляє публічним інвестиційним фондом, та кастодіальних установ, які надають послуги публічному інвестиційному фонду;

19) типи конфлікту інтересів, вимоги до політики щодо конфліктів інтересів, процедури та заходи щодо запобігання, врегулювання та моніторингу конфлікту інтересів, управління наслідками конфлікту інтересів, порядок реалізації прав голосу для запобігання конфлікту інтересів, а також вимоги до порядку розкриття конфлікту інтересів при провадженні діяльності кваліфікованими інвестиційними фондами венчурного капіталу та фондами соціального підприємництва;

20) правила найкращої поведінки компанії з управління активами, яка управляє публічним інвестиційним фондом, при управлінні інвестиційним фондом;

21) вимоги до договору між компанією з управління активами, яка управляє публічним інвестиційним фондом, та кастодіальною установою;

22) вимоги до управління ризиками компанії з управління активами, яка управляє публічним інвестиційним фондом, зокрема критерії для оцінки адекватності процесу управління ризиками, що використовується компанією з управління активами, і політики та процесів управління ризиками, а також механізмів, процесів і методів вимірювання та управління ризиками що стосуються таких критеріїв;

23) вимоги щодо компаній з управління активами, які управляють альтернативними інвестиційними фондами різних типів, стосовно нормативних технічних стандартів, що визначають типи менеджерів альтернативних інвестиційних фондів;

24) порядок визначення держави, до юрисдикції якої відноситься альтернативний інвестиційний фонд, який управляється компанією з управління активами, зареєстрованою в Україні;

25) порядок повідомлення компанією з управління активами, яка управляє альтернативним інвестиційним фондом, про відповідність альтернативного інвестиційного фонду виняткам, передбаченим цим Законом;

26) порядок розрахунку загальної вартості активів альтернативних інвестиційних фондів, які, прямо або опосередковано, через компанію, з якою така компанія з управління активами пов'язана спільним управлінням чи контролем, або через істотну пряму або опосередковану участь, управляють портфелями альтернативних інвестиційних фондів;

27) порядок розрахунку співвідношення між ризиком альтернативного інвестиційного фонду та вартістю його чистих активів;

28) вимоги до покриття потенційних ризиків професійної відповідальності компанії з управління активами, яка управляє альтернативним інвестиційним фондом;

29) вимоги до дотримання принципів здійснення діяльності компаніями з управління активами, які здійснюють управління альтернативними інвестиційними фондами;

30) вимоги до системи управління ризиками компанії з управління активами, яка управляє альтернативним інвестиційним фондом;

31) вимоги до системи управління ліквідністю компанії з управління активами, яка управляє альтернативним інвестиційним фондом;

32) встановлює вимоги до інвестування активів альтернативних інвестиційних фондів в позиції сек'юритизації;

33) вимоги до адміністративних та облікових процедур, заходів контролю та захисту для електронної обробки даних та адекватні заходи внутрішнього контролю компанії з управління активами, яка управляє альтернативним інвестиційним фондом, включаючи, правила для особистих правочинів його працівників або для утримання чи управління інвестиціями з метою інвестування за власний рахунок;

34) заходи, що визначають критерії, що стосуються процедур належної оцінки активів та розрахунку вартості чистих активів на інвестиційний сертифікат, професійні гарантії, які суб'єкт оціночної діяльності повинен бути в змозі надати для ефективного виконання функції оцінки, а також частоту оцінки, що виконується альтернативними інвестиційними фондами відкритого типу, яка відповідає як активам, які належать такому альтернативному інвестиційному фонду, так і його політиці розміщення та викупу інвестиційних сертифікатів;

35) вимоги до аутсорсингу ключових функцій компанії з управління активами, яка управляє альтернативним інвестиційним фондом, а також обставини, за яких вважається, що така компанія з управління активами делегувала свої функції у такому обсязі, що втрачає статус компанії з управління активами, яка управляє альтернативним інвестиційним фондом у розумінні цього Закону;

36) вимоги щодо річного звіту, розкриття інформації учасникам та потенційним учасникам альтернативного інвестиційного фонду, а також звітність до Комісії;

37) обмеження для компанії з управління активами щодо управління альтернативним інвестиційним фондом;

38) спеціальні правила щодо держав, які не є членами Європейського Союзу;

39) правила вимірювання соціального впливу та інформації для інвесторів у сфері фондів соціального підприємництва

40) формат повідомлення компанією з управління активами Комісії щодо подій, пов'язаних з прийняттям компанією з управління активами в управління кваліфікованого інвестиційного фонду венчурного капіталу;

41) нормативно-технічні стандарти щодо похідних фінансових інструментів, призначених виключно для цілей хеджування, достатньої тривалості діяльності фонду довгострокових інвестицій, критеріїв оцінки ринку для потенційних покупців, оцінки активів, що вилучаються такими фондами, а також інвестиційних сертифікатів, доступних для некваліфікованих учасників та потенційних учасників фондів довгострокових інвестицій;

42) перелік інформації про законодавство України, яке регулює діяльність інвестиційних фондів, що передається для створення та підтримки центральної бази даних транскордонного маркетингу публічних та альтернативних інвестиційних фондів Європейського Союзу, а також форми, шаблонів та процедур для передачі такої інформації;

43) вимоги до статистичної звітності компаній з управління активами, інвестиційних фондів та кастодіальних установ, строків та порядку її подачі до Комісії;

44) вимоги до інформації про наявність, зміну або припинення тісних зв'язків з іншими особами протягом діяльності компанії з управління активами;

45) вимоги до складу та структури витрат, які відшкодовуються за рахунок активів інвестиційного фонду.

Стаття 192. Фінансові санкції (штрафи) за порушення вимог цього Закону

1. Комісія може застосовувати до фізичних осіб, інвестиційних фондів, компаній з управління активами та кастодіальних установ фінансові санкції (штрафи) за такі порушення вимог цього Закону:

1) за порушення вимог абзацу третього частини першої статті 4 цього Закону

-

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

2) за порушення вимог абзацу четвертого частини першої, абзацу сьомого частини другої статті 5 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

3) за порушення вимог абзацу другого частини першої статті 33 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

4) за порушення вимог абзацу другого частини першої статті 38 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

5) за порушення вимог статті 44 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

6) за порушення вимог статті 45 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

7) за порушення вимог статті 49 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

8) за порушення вимог статті 50 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

9) за порушення вимог статті 51 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

10) за порушення вимог статті 52 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у

розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

11) за порушення вимог статті 53 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

12) за порушення вимог частин першої, другої та четвертої статті 54 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

13) за порушення вимог абзацу другого частини першої статті 57 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

14) за порушення вимог абзацу другого частини першої статті 57 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

15) за порушення вимог статті 76 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

16) за порушення вимог статті 84 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

17) за порушення вимог частини першої статті 88 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

18) за порушення вимог частини першої статті 89 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

19) за порушення вимог частини першої статті 97 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

20) за порушення вимог частини першої статті 100 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

21) за порушення вимог частин першої, п’ятої статті 158 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

22) за порушення вимог частин першої, третьої, четвертої статті 160 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

23) за порушення вимог статті 162 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

24) за порушення вимог частин п’ятої та шостої статті 165 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

25) за порушення вимог статті 166 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

26) за порушення вимог частини першої статті 168 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

27) за порушення вимог статті 169 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

28) за порушення вимог частин першої, третьої, четвертої, шостої статті 174 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

29) за порушення вимог частин першої, шостої статті 175 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного

обороту юридичної особи;

30) за порушення вимог частин першої, другої статті 187 цього Закону -

до фізичних осіб у ромірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

31) за порушення вимог пунктів 9 та 10 частини першої статті 191 цього Закону -

до фізичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 85 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

2. Комісія може застосовувати фінансові санкції (штрафи) за інші порушення цього Закону, ніж передбачені частиною першою цієї статті, -

до фізичних осіб у розмірі до 250 тисяч гривень, до юридичних осіб в розмірі до 500 тисяч гривень.

3. У разі якщо розмір вигоди, отриманої особою внаслідок вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, може бути визначений, за таке порушення Комісія має право застосувати розмір фінансової санкції, передбачений цією статтею, встановивши його у розмірі, що вдвічі перевищує розмір вигоди, отриманої особою внаслідок вчинення порушення, передбаченого цією статтею.

Для цілей цієї частини під вигодою, отриманою внаслідок вчинення порушення, розуміється отриманий особою прибуток або збитки, яких вдалося уникнути внаслідок вчинення такого порушення.

4. Загальний річний оборот юридичної особи для цілей цієї статті обраховується за правилами частини дев’ятої статті 50 Закону України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків".

5. Комісія здійснює накладення штрафів та застосовує заходи впливу відповідно до положень Закону України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків".

6. Фінансові санкції застосовують щодо порушень, визначених пунктами 3, 5-7 частини першої цієї статті у випадку, якщо порушення вчинене системно в розумінні пункту 6 частини першої статті 73 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".

Стаття 193. Особливості застосування заходів впливу до інвестиційних фондів, компаній з управління активами та кастодіальних установ

1. Право застосування заходів впливу до інвестиційних фондів, компаній з управління активами та/або кастодіальних установ, авторизованих в Україні, які провадять діяльність в іншій державі-члені Європейського Союзу, належить виключно Комісії в межах її компетенції.

Комісія має право вживати заходи впливу до інвестиційних фондів,

компаній з управління активами та/або кастодіальних установ, авторизованих в іншій державі-члені Європейського Союзу, якщо діяння (дії або бездіяльність) таких інвестиційних фондів, компаній з управління активами та/або кастодіальних установ, їх посадових осіб, працівників або представників є порушенням положень законодавства України.

2. Комісія зобов'язана негайно повідомити Регулятора ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу про скасування авторизації (припинення дії (анулювання ліцензії) або інші серйозні заходи впливу, застосовані до інвестиційного фонду, компанії з управління активами та/або кастодіальної установи, які авторизовані у такій державі - члені Європейського Союзу.

3. У разі, якщо Комісія має обґрунтовану підозру вважати, що інвестиційний фонд, компанія з управління активами та/або кастодіальна установа, які авторизовані в державі-члені Європейського Союзу, що здійснюють свою діяльність в Україні, порушують законодавство держави - місця авторизації, вона зобов'язана передати наявну інформацію та підтверджуючі документи Регулятору ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу в якій здійснено їх авторизацію для вжиття відповідних заходів.

4. Якщо, незважаючи на заходи вжиті Регулятором ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу, у якій авторизовано інвестиційний фонд, компанію з управління активами та/або кастодіальну установу, або якщо такі заходи виявилися неадекватними, або якщо такий Регулятор не вжив відповідних заходів протягом розумного строку, Комісія, якщо внаслідок діянь (дій або бездіяльності) такого інвестиційного фонду, компанії з управління активами та/або кастодіальної установи завдається шкода інвесторам в Україні, має право вжити такі дії:

1) вжити всіх належних заходів, необхідних для захисту охоронюваних законом прав інвесторів, включаючи заборону подальшого розміщення або продажу відповідним інвестиційним фондом своїх цінних паперів на території України;

2) довести інформацію про ситуацію, що склалася до Європейського органу з цінних паперів і ринків.

5. У разі необхідності пред'явлення від імені Регулятора ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу передбачених цією статтею документів інвестиційному фонду, компанії з управління активами та/або кастодіальній установі на території України, таке пред'явлення здійснюється через Комісію.

Стаття 194. Особливості взаємодії Комісії з Регуляторами ринків капіталу держав-членів Європейського Союзу

1. Комісія співпрацює з Регуляторами ринків капіталу держав-членів Європейського Союзу відповідно до положень Закону України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків", з особливостями, встановленими цим Законом.

Комісія зобов’язана співпрацювати з регуляторами ринків капіталу держав-членів Європейського Союзу навіть у випадках, коли поведінка учасника ринків капіталу, яка розслідується, не є порушенням законодавства України.

2. Якщо Комісія має обґрунтовані підстави вважати, що діяння (дії або бездіяльність), які є порушенням цього Закону, здійснюються або здійснювалися суб’єктами, які не підлягають нагляду Регулятора держави-члена Європейського Союзу, вона повідомляє такого Регулятора якомога точніше, що дозволяє ідентифікувати порушника.

У разі запиту від Регулятора держави-члена Європейського Союзу Комісія повідомляє його про наслідки діянь (дій або бездіяльності) суб’єктів, які не підпадають під регулювання та нагляд Комісії, виходячи з наявної та доступної інформації про наслідки цих діянь і, наскільки це можливо, про значущі проміжні діяння.

3. Комісія має право звернутися до Регулятора ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу з проханням допустити працівників Комісії до інспекції або розслідування інвестиційного фонду, компанії з управління активами та/або кастодіальної установи, що знаходиться або здійснює діяльність на території держави-члена Європейського Союзу.

Комісія допускає працівників Регулятора ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу на його прохання до здійснення інспекцій або розслідування в Україні інвестиційного фондів, компанії з управління активами та/або кастодіальної установи, що авторизовані в державі-члені Європейського Союзу, але розміщують свої цінні папери та/або здійснюють/здійснювали діяльність на території України. Така інспекція або розслідування проводиться Комісією на прохання Регулятора ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу самостійно або разом з працівниками такого Регулятора.

4. Комісія має право у письмовій формі обґрунтовано відмовити Регулятору ринків капіталу держави-члена Європейського Союзу на запит про передачу інформації або проведення інспекції або розслідування на території України, якщо:

1) такі інспекція, розслідування або обмін інформацією можуть негативно вплинути на суверенітет або державну безпеку України;

2) судове провадження в Україні вже було розпочато щодо тих самих осіб і тих самих підстав;

3) остаточне рішення щодо тих самих осіб і тих самих дій вже винесено компетентними органами державної влади України.

Розділ XI
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2028 року, крім:

1) абзацу третього підпункту 1, абзаців сьомого, вісімнадцятого, п’ятдесят

дев’ятого підпункту 2, абзаців четвертого, дев’ятого, дванадцятого, тринадцятого, сорок другого, сорок п’ятого підпункту 3, абзаців сьомого - дванадцятого підпункту 4 пункту 4, які набирають чинності з 1 січня 2042 року;

2) частини другої статті 25, шостого абзацу частини третьої статті 27, частини десятої статті 33, частини десятої статті 38, частини десятої статті 57, частини десятої статті 62, абзацу другого частини другої та абзацу першого частини шостої статті 165, статті 194 та розділу IX цього Закону, які набирають чинності з дня набуття Україною членства в Європейському Союзі;

3) абзаців одинадцятого, дванадцятого, шістнадцятого, сімнадцятого, двадцять першого - сорок першого, шістдесятого - сімдесятого підпункту 2, абзаців тридцять п’ятого - сорок першого, сорок восьмого - дев’яносто шостого, дев’яносто восьмого - сто шостого підпункту 3, абзаців другого - шостого підпункту 4, підпункту 6, підпункту 8 пункту 4, які набирають чинності з дня наступного за днем опублікування цього Закону;

2. Визнати такими, що втратили чинність, з 1 січня 2042 року:

1) Закон України "Про інститути спільного інвестування" (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 29, ст.337, з наступними змінами);

2) пункт 1 частини третьої та абзац другий частини п’ятої статті 25 Закону України "Про рекламу" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст.62 із наступними змінами).

3. Визнати такими, що втратили чинність з дня набуття Україною статусу держави-члена Європейського Союзу абзаци другий - шостий частини другої статті 5, глави 2-4 розділу V цього Закону.

4. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст.30):

у статті 14:

частину п’яту виключити;

доповнити новою частиною такого змісту:

"Інвестиційні фонди можуть бути засновниками банку та власниками істотної участі у банку лише за умови, що більш як 75 відсотків інвестиційних сертифікатів такого фонду і більш як 75 відсотків акцій (часток) компанії з управління активами такого фонду прямо та/або опосередковано належать одній особі або групі асоційованих осіб.";

2) у Законі України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №

51, ст.292):

у частині першій статті 4:

доповнити пунктами 16-1, 16-2, 16-3 такого змісту:

"16-1) діяльність з управління активами публічних інвестиційних фондів;

16-2) діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів (повна ліцензія);

16-3) діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів (базова ліцензія);";

пункт 19 виключити;

доповнити пунктом 19-1 такого змісту:

"19-1) кастодіальна діяльність;";

у частині першій статті 7 після пункту 30:

""у пункті 37:

підпункт "б" викласти в такій редакції:

"б) інформацію про факт невиконання емітентом, оферентом або особою, яка подала заявку про допуск до торгів на організованому ринку капіталу, своїх зобов'язань;";

пункт 44 виключити;

доповнити пунктом 44-1 такого змісту:

"44-1) відповідно до Закону України "Про інвестиційні фонди" визначає вимоги до посадових осіб інвестиційних фондів;";

доповнити пунктом 68-1 такого змісту:

"68-1) забороняє торгівлю цінними паперами та/або внесення змін до системи депозитарного обліку, у разі якщо Комісія на достатньо обґрунтованих підставах, підтверджених відповідними документами, вважає, що емітент перебуває в ситуації, коли подальший обіг цінних паперів та/або внесення змін до системи депозитарного обліку такого емітента порушуватиме права інвесторів;";

пункти 101 і 102 виключити;

частину четверту статті 49 доповнити пунктом 13-1 такого змісту:

"13-1) заборона використання слів та похідних від них у назві юридичних осіб, у яких відсутня діюча ліцензія/авторизація, у разі якщо законом визначено, що використання таких слів дозволяється лише юридичним особам, які мають відповідну ліцензію/авторизацію;";

3) у Законі України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки" в редакції Закону України від 19 червня 2020 року № 738-IX із наступними змінами:

у частині першій статті 3 слова ""Про інститути спільного інвестування""

замінити словами ""Про інвестиційні фонди"";

у частині другій статті 4:

в абзаці десятому слова "(пайовими та корпоративними інвестиційними фондами), інвестиційними фондами" виключити;

абзац чотирнадцятий після слів "види якої визначені законом" доповнити словами "та підлягають авторизації шляхом ліцензування";

у статті 8:

пункт 2 частини другої виключити;

у пункті 1 частині сьомій:

в абзаці першому слова "(рішенням про емісію) інституту спільного інвестування" замінити словами "або інформацією про інвестиційні сертифікати";

підпункт "г" виключити;

статтю 10 виключити;

статтю 21 викласти в такій редакції:

"Стаття 21. Інвестиційні сертифікати

1. Інвестиційний сертифікат - це пайовий цінний папір, що посвідчує участь власника в активах інвестиційного фонду та надає його власнику право на отримання частини прибутку (доходу), зокрема у вигляді дивідендів, якщо інше не передбачене законом, а також інші права, встановлені законодавством.

2. Інвестиційні сертифікати існують виключно в електронній формі.

3. Особливості емісії, обігу, обліку та викупу інвестиційних сертифікатів визначаються відповідним законодавством.";

частину другу статті 41 доповнити пунктом 4-1 такого змісту:

"4-1) кастодіальна діяльність;";

частину п’яту статті 43 викласти в такій редакції:

"5. Фінансовою компанією є фінансова установа (крім професійних учасників ринків капіталу, кредитних установ та фінансових установ, що провадять діяльність, передбачену пунктом 1 частини першої статті 4 Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії"), змішаний фінансовий холдинг, платіжна організація.";

доповнити статтею 65-1 такого змісту:

"Стаття 65-1. Кастодіальна діяльність

1. Кастодіальна установа – фінансова установа, яка провадить депозитарну діяльність депозитарної установи відповідно до положень Закону України "Про депозитарну систему України", та отримала ліцензію на провадження кастодіальної діяльності відповідно до законодавства. Кастодіальна установа провадить свою діяльність відповідно до Регламенту ЄС 2016/438.

2. Кастодіальна діяльність регулюється спеціальним законодавством.";

частину першу статті 66 викласти в такій редакції:

"1. Діяльність з управління активами інституційних інвесторів - це

професійна діяльність учасника ринків капіталу - компанії з управління активами, що провадиться нею за винагороду від свого імені або на підставі відповідного договору з інституційними інвесторами.

Діяльність з управління активами інституційних інвесторів включає такі види діяльності:

1) діяльність з управління активами;

2) діяльність з управління активами публічних інвестиційних фондів;

3) діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів (повна ліцензія);

4) діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів (базова ліцензія).";

у статті 71:

частину одинадцяту викласти в такій редакції:

"11. Юридична особа, яка подає заяву про видачу ліцензії на провадження діяльності з управління активами інституційних інвесторів, розкриває в документах, передбачених частиною четвертою цієї статті, інформацію та надає додаткові документи відповідно до вимог спеціального закону (у разі якщо обсяг розкриття та перелік документів встановлений таким законом).";

у частині дев’ятнадцятій після слів "Заява про видачу ліцензії" слова "разом з документами та інформацією, що додаються до неї" замінити словами "та всі необхідні документи для її видачі";

у першому реченні абзацу першого частини двадцять четвертої слова "заяви та доданих до неї документів, передбачених цією статтею" замінити словами "повного пакету документів, передбачених законодавством";

пункт 7 частини першої статті 72-1 виключити;

у статті 73:

у частині першій:

у пункті 9 слова "діяльність із зберігання активів інститутів спільного інвестування та/або" виключити;

доповнити частину новим пунктом 9-2 такого змісту:

"9-2) щодо професійного учасника ринків капіталу, який провадить кастодіальну діяльність, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку винесено постанову про припинення дії ліцензії на провадження депозитарної діяльності депозитарної установи або Національним банком України прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;";

у статті 76:

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Усі професійні учасники ринків капіталу та організованих товарних ринків, крім випадку, передбаченого абзацом другим цієї частини, зобов’язані створити комплексну, ефективну систему внутрішнього контролю, що включає

підсистеми комплаєнсу, управління ризиками та внутрішнього аудиту. Така система створюється з урахуванням особливостей виду професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, характеру та обсягів операцій, що здійснюються ними під час провадження такої діяльності, і ризиків, властивих такій діяльності. Професійні учасники ринків капіталу та організованих товарних ринків зобов'язані здійснювати контроль за функціонуванням такої системи.

Професійний учасник ринків капіталу, який провадить виключно діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів на підставі базової ліцензії, має право створити систему внутрішнього контролю, що включатиме підсистеми комплаєнсу, управління ризиками та внутрішнього аудиту.

Структурні підрозділи або окремі посадові особи, що входять до системи внутрішнього контролю, підпорядковуються органу, відповідальному за здійснення нагляду, та звітують перед ним.";

частину сьому викласти в такій редакції:

"7. В усіх професійних учасниках ринків капіталу та організованих товарних ринків, крім випадку, передбаченого абзацом другим цієї частини, незалежно від організаційно-правової форми створюється орган, відповідальний за здійснення нагляду. Члени органу, відповідального за здійснення нагляду, повинні відповідати кваліфікаційним вимогам щодо ділової репутації та професійної придатності, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Функції органу, відповідального за здійснення нагляду, у професійному учаснику ринків капіталу, який провадить виключно діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів на підставі базової ліцензії, можуть здійснювати загальні збори такого професійного учасника.

Професійна придатність члена органу, відповідального за здійснення нагляду, визначається як сукупність знань, професійного та управлінського досвіду особи, необхідних для належного виконання посадових обов'язків з урахуванням бізнес-плану (бізнес-стратегії) професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків.

Порядок формування органу, відповідального за здійснення нагляду, встановлюється статутом професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків.

Орган, відповідальний за здійснення нагляду, повинен встановлювати стратегічні цілі професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, контролювати актуальність таких цілей та періодично оцінювати прогрес у їх досягненні. Орган, відповідальний за здійснення нагляду, повинен затверджувати внутрішні положення, що регулюють діяльність органів управління професійного учасника (крім тих, що віднесені до виключної компетенції загальних зборів акціонерів (учасників) такого професійного учасника), функціонування системи внутрішнього контролю, а також внутрішні політики щодо надання послуг клієнтам, (крім документів нормативно-

технічного характеру), контролювати адекватність та ефективність виконання їхніх вимог. Орган, відповідальний за здійснення нагляду, повинен вживати відповідних заходів для усунення будь-яких недоліків, виявлених під час контролю. Орган, відповідальний за здійснення нагляду, є відповідальним за організацію належного управління діяльністю професійного учасника, зокрема повинен забезпечити організацію розподілу повноважень між особами, які здійснюють дії, пов'язані з безпосереднім провадженням професійними учасниками ринків капіталу та організованих товарних ринків професійної діяльності, організацію запобігання конфлікту інтересів.

Орган, відповідальний за здійснення нагляду, відповідно до вимог внутрішніх положень професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків повинен здійснювати:

1) контроль здійснення професійним учасником професійної діяльності відповідно до отриманої ним ліцензії на провадження відповідного виду діяльності в межах професійної діяльності, включаючи професійні компетентності, загальні та спеціальні знання і досвід працівників професійного учасника, а також ресурси, процедури та механізми, необхідні для надання послуг та здійснення професійної діяльності, з урахуванням характеру, масштабу і складності діяльності професійного учасника та всіх вимог законодавства, яким він повинен відповідати;

2) затвердження та контроль виконання внутрішніх політик щодо продуктів та послуг, що пропонуються або надаються з урахуванням положення про управління ризиками та відповідно до характеристик і потреб клієнтів фірми, яким такі продукти та послуги пропонуються чи надаються;

3) затвердження та контроль виконання внутрішніх політик щодо проведення відповідного стрес-тестування у випадках, визначених законодавством;

4) затвердження та контроль виконання політики (положення) про винагороду осіб, які беруть участь у наданні послуг клієнтам, спрямованої на заохочення відповідального надання послуг, справедливого поводження з клієнтами та запобігання конфлікту інтересів у відносинах з клієнтами;

5) контроль цілісності фінансової звітності і системи подання звітності, в тому числі шляхом здійснення фінансового та операційного контролю;

6) затвердження та контроль організації комплаєнсу, управління ризиками та внутрішнього аудиту;

7) контроль розкриття інформації відповідно до вимог цього Закону та надання інформації клієнтам;

8) контроль діяльності осіб, які здійснюють виконавчі функції, та керівників підрозділів системи внутрішнього контролю (осіб, які одноосібно здійснюють функції таких підрозділів).

Члени органу, відповідального за здійснення нагляду, повинні мати повний і безумовний доступ до всієї інформації та документів, необхідних для

здійснення нагляду за прийняттям управлінських рішень особами, які здійснюють виконавчі функції.

Орган, відповідальний за здійснення нагляду, створює постійно діючий комітет з управління ризиками або визначає посадову особу, відповідальну за управління ризиками (ризик-менеджера).";

частину восьму доповнити абзацом третім такого змісту:

"Вимоги до політики та практики винагород професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, а також принципи таких політики та практики встановлюються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.";

у пункті 2 частини першої статті 128 слова та знаки ", крім акцій корпоративних інвестиційних фондів інтервального та відкритого типу" виключити;

4) у статті 19 Закону України "Про депозитарну систему України" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст.517 із наступними змінами):

у частині першій статті 1:

пункт 7 після слів "передбачених цим Законом" доповнити словами ", а також інші особи, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку (далі - Комісія)";

назву і частину першу викласти в такій редакції:

"Стаття 19. Діяльність із зберігання активів пенсійних фондів

1. Діяльність із зберігання активів пенсійних фондів провадиться депозитарною установою у порядку, визначеному законодавством.";

частину другу виключити;

5) пункт 14 розділу IX "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про інститути спільного інвестування" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 29, ст.337 із наступними змінами) виключити;

6) у статті 25 Закону України "Про рекламу" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст.62 із наступними змінами):

у пункті 5 частини першої слово "уповноваженого" замінити словом "авторизованого";

у частині третій пункти 1 та 5 викласти в такій редакції:

"1) щодо інвестиційних фондів - виключно інвестиційний фонд або компанія з управління активами відповідного інвестиційного фонду;";

"5) щодо послуг авторизованого рейтингового агентства - виключно таке авторизоване рейтингове агентство;";

у частині п’ятій:

абзац другий викласти в такій редакції:

"Реклама інститутів спільного інвестування, крім реклами на радіо, повинна містити відомості щодо наявності свідоцтва про внесення таких інститутів до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування та строку діяльності інституту спільного інвестування.";

абзац п’ятий викласти в такій редакції:

"Реклама послуг авторизованих рейтингових агентств, крім реклами на радіо, повинна містити відомості щодо наявності свідоцтва про включення до Реєстру авторизованих рейтингових агентств із зазначенням номера і дати видачі свідоцтва.";

у частині десятій слово "уповноваженими" замінити словом "авторизованими";

7) у частині п’ятій статті 40 Закону України "Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 52, ст.377 із наступними змінами) слова "припинення їх дії" замінити словами "їх анулювання".

Розділ XII
ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. З дати набрання чинності цим Законом створення інститутів спільного інвестування відповідно до Закону України "Про інститути спільного інвестування" (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 29, ст.337, з наступними змінами) забороняється.

2. Закриті інститути спільного інвестування, які були створені відповідно до Закону України "Про інститути спільного інвестування" (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 29, ст.337, з наступними змінами) повинні прийняти рішення про припинення шляхом ліквідації або реорганізації до 01 січня 2041 року.

Прийняття рішення про продовження строку діяльності закритого інституту спільного інвестування забороняється через 1 (один) рік з дати набрання чинності цим Законом.

Закриті інститути спільного інвестування можуть бути реорганізовані виключно в альтернативні інвестиційні фонди відповідно до цього Закону.

3. Відкриті та інтервальні інститути спільного інвестування, створені відповідно до Закону України "Про інститути спільного інвестування"

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 29, ст.337, з наступними змінами), протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом повинні прийняти рішення про припинення шляхом ліквідації або реорганізації.

При цьому, відкриті та інтервальні інститути спільного інвестування можуть бути реорганізовані виключно в публічні інвестиційні фонди відповідно до цього Закону.

4. Закриті інвестиційні фонди та закриті взаємні фонди інвестиційних компаній, які були створені в установленому законодавством порядку до набрання чинності Законом України "Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 21, ст.103), та провадили свою діяльність відповідно до Положення про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії, затвердженого Указом Президента України від 19 лютого 1994 року № 55/94 "Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії", протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом повинні прийняти рішення про припинення шляхом ліквідації.

5. Комісія виносить постанову про ліквідацію інститутів спільного інвестування, створених відповідно до Закону України "Про інститути спільного інвестування" та Положення про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії, затвердженого Указом Президента України від 19 лютого 1994 року № 55/94 "Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії", у разі невиконання вимог пунктів 2-4 цього розділу. Порядок дій інституту спільного інвестування, компанії з управління активами такого інституту спільного інвестування, інших учасників ринків капіталу, пов’язаних із виконанням постанови про ліквідацію інституту спільного інвестування, або закритого інвестиційного фонду, або закритого взаємного фонду, встановлюється Комісією.

6. З дня набрання чинності цього Закону забороняється здійснювати емісію акцій корпоративних інвестиційних фондів та інвестиційних сертифікатів пайових інвестиційних фондів.

Комісія встановлює Порядок реорганізації інститутів спільного інвестування в інвестиційні фонди відповідно до цього Закону. Реєстраційні дії, передбачені Порядком реорганізації інститутів спільного інвестування в інвестиційні фонди здійснюються Комісією безоплатно.

7. Вимоги, передбачені пунктом другим частини першої статті 117 та частиною третьою статті 163 Закону України "Про інвестиційні фонди", застосовуються:

у період з 1 січня 2028 року по 31 грудня 2028 року з коефіцієнтом 0,1;

у період з 1 січня 2029 року по 31 грудня 2029 року з коефіцієнтом 0,2;

у період з 1 січня 2030 року по 31 грудня 2030 року з коефіцієнтом 0,4;

у період з 1 січня 2031 року по 31 грудня 2031 року з коефіцієнтом 0,6;

у період з 1 січня 2032 року по 31 грудня 2032 року з коефіцієнтом 0,8;

з 1 січня 2033 року з коефіцієнтом 1.

8. Вимоги, передбачені частиною третьою статті 158 Закону України "Про інвестиційні фонди", застосовуються:

у період з 1 січня 2028 року до дня набуття Україною статусу держави-члена Європейського Союзу з коефіцієнтом 0,02;

з дня набуття Україною статусу держави-члена Європейського Союзу з коефіцієнтом 1.

9. Ліцензії на провадження професійної діяльності на ринках капіталу з дня набрання чинності цим Законом вважаються переоформленими таким чином:

1) діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) на:

- діяльність з управління активами;

- діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів (повна ліцензія);

- діяльність з управління активами альтернативних інвестиційних фондів (базова ліцензія).

Вимоги підпункту 1 цього пункту не поширюються на випадки провадження діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) адміністратором недержавних пенсійних фондів. У такому разі ліцензія управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) вважається переоформленою на ліцензію на здійснення професійної діяльності з управління активами.

2) діяльність із зберігання активів інститутів спільного інвестування на кастодіальну діяльність.

Провадження професійної діяльності з управління активами публічних інвестиційних фондів можливе лише за умови отримання відповідної ліцензії на діяльність з управління активами публічних інвестиційних фондів відповідно до вимог цього Закону.

10. Юридичні особи, ліцензії яких вважаються переоформленими відповідно до пункту 9 цього розділу, зобов’язані подати до Комісії внутрішні документи, що підтверджують приведення їхньої діяльності у відповідність з вимогами цього Закону, в порядку та строки, встановлені Комісією, але не пізніше ніж через рік з дня набрання чинності цим Законом.

Невиконання вимог цього пункту є підставою для припинення дії відповідної ліцензії.

11. Установити, що розміри фінансових санкцій (штрафів), зазначених у

частині першій статті 192 Закону України "Про інвестиційні фонди", у період з дня набрання чинності цим Законом застосовуються:

у період з 1 січня 2028 року по 31 грудня 2028 року з коефіцієнтом 0,1;

у період з 1 січня 2029 року по 31 грудня 2029 року з коефіцієнтом 0,2;

у період з 1 січня 2030 року по 31 грудня 2030 року з коефіцієнтом 0,3;

у період з 1 січня 2031 року по 31 грудня 2031 року з коефіцієнтом 0,4;

у період з 1 січня 2032 року по 31 грудня 2032 року з коефіцієнтом 0,5;

у період з 1 січня 2033 року по 31 грудня 2033 року з коефіцієнтом 0,6;

у період з 1 січня 2034 року по 31 грудня 2034 року з коефіцієнтом 0,7;

у період з 1 січня 2035 року по 31 грудня 2035 року з коефіцієнтом 0,8;

у період з 1 січня 2036 року по 31 грудня 2036 року з коефіцієнтом 0,9;

починаючи з 1 січня 2037 року з коефіцієнтом 1.

12. Кабінету Міністрів України до 1 січня 2028 року вжити заходів для приведення у відповідність із цим Законом підзаконних нормативно-правових актів шляхом:

приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечення приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

13. Комісії до 1 січня 2028 року привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

14. Рекомендувати Президенту України визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 19 лютого 1994 року № 55/94 "Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії".

Голова
Верховної Ради України

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Гетманцев Данило Олександрович
Сертифікат: 3FAA9288358EC00304000000440A310097A5DC00
Дійсний до: 12.12.2026 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
20д9/7-2026/239271 від 09.10.2026
2363114